

Nr.9

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

**STAR
KIDS**

ISSN 2784 - 1146

REVISTĂ DIGITALĂ

CUPRINS

PAUN FLORENTINA NICOLETA - Unirea Principatelor Române

Mădălina-Elena Licău - Copilăria

Nadia Tapalaga - Metode De Evaluare

Rodica Mate - Importanța Jocului Didactic Matematic În Învățământul Primar

Ioana Roxana Radu - Tehnici De Predare Atractive

Rodica Danciu - Integrarea În Școlile De Masă A Copiilor Cu CES

Ionel Ginel Danciu - Învățământ Incluziv – De La Teorie La Practică

Ildiko Bogdan - Educația Ecologică În Grădiniță

ANA MARIA MARICA - METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI

Gabriela Florentina Stoica - Importanța Cărților

Dina Raluca Barbu - Modalități De Dezvoltare A Creativității În Învățământul Preșcolar

Andreia Chifani - ÎNCĂLZIREA MATEMATICĂ (ADUNAREA ȘI SCĂDEREA)

Mușuroia Marioara - Creativi De Mici

SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA - CREATIVITATE PRIN ACTIVITĂȚI
EXTRAȘCOLARE

Lidia Simona Lucescu - PROGRAMUL ZILNIC AL ELEVULUI

Ramona Mariana Chirilă - CONTRIBUȚIA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA
DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Mihaela Magdalena Grigoriu Gorun - CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI
FACTORII IMPLICAȚI

MIHAELA TILVAR - JOCUL-ACTIVITATEA DE BAZĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL
PREȘCOLAR

OZANA DRAGILA - SA PROTEJAM NATURA!

Mușuroaia Marioara - Stimularea Creativității La Nivel Preșcolar

Catalina Bratosin - PARTENERIAT PARINTE-EDUCATOR

Gina Mariana Marian - Incluziunea Copiilor Cu Autism În Învățământul De Masă

Lavinia Mariana Marian - IMPLICAȚIILE ATAȘAMENTULUI ASUPRA
DEZVOLTĂRII SOCIALE ȘI EMOȚIONALE A COPIILOR

Lidia Simona Lucescu - CUM POATE UN PĂRINTE SĂ-ȘI AJUTE COPILUL SĂ
ÎNDRĂGEASCĂ CĂRȚILE?

Natalia Miriam Fabian - Metode Interactive La Clasă

BIANCA CINCU - Importanța Dezvoltării Creativității La Clasa Pregătitoare

GEORGETA MIHAELA IVASCU - Jocul Didactic În Învățământul Primar

Adriana Corina Moldovan - Model Raport Scoala Altfel

Elena Carmen Popescu - INFLUENȚA MODELELOR COMPORTAMENTALE
PARENTALE ASUPRA DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII

Loredana Ramona Arion - PLAN DE ACTIVITATE

Ileana Lucica Magdău - Mărțișor Cu Dor

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA - A Face Matematică Înseamnă A Descurca
Probleme

Sarlea Ana - Exemple De Bune Practici

Mihaela Raluca Iaru - Metode Inovative De Grup In Invatamantul Prescolar

Nicoleta Loredana Stanciu - ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ

Manuela Constanta Stan - Contribuții Formative Ale Activității De Rezolvare A
Problemelor

ANA MARIA MARICA - Activitate De Stimulare A Interesului Pentru
Lectură

CRISTIAN MIRELA - Importanța Jocului La Vârsta Preșcolară

Anca Grădinariu - Proiect De Activitate „De Ziua Ta, Eu Îți Ofer Inima Mea!”

Apostol Simona - INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

AURA MAGDALENA CHIVU - Demersuri Didactice Inovative Adaptate Pentru Elevii Cu Dificultăți De Învățare

Cristina Jurj - VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

DĂNCĂU IONELA SIMONA - Formarea Comportamentului Moral-Civic La Preșcolari

IONELA ALB - Educatia Moral- Patriotica A Copiilor Prescolari, Prezent Si Viitor

Dumitru Florentina - Stimularea Motivației Elevilor Din Învățământul Primar

Larisa Scortar - Arborele Binelui

CAMELIA POPA - Îndrumarea Elevilor Cu Părinți Plecați În Străinătate

Nadia Lacramioara Mihalache - Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Mihaela Badescu - Dezvoltarea Creativității Copiilor Școlari

CAMELIA LEONTINA BALANESCU - JOCUL-FORMĂ DE ACTIVITATE NON-FORMALĂ

Florentina Neagu - IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Ramona Mirela Stefan - PROIECT EDUCAȚIONAL „MAMA-CEL MAI FRUMOS CUVÂNT”

ALINA PETREA - DIMENSIUNI ȘI VALORI MODERNE PROMOVATE ÎN PROCESUL EDUCATIV CU PREȘCOLARII

Andreea Vasilescu-Lohan - Pictează Cu Sare! Exeperiment Ce Demonstrează Efectele Evaporării

Loredana Munteanu - Importanței Creativității În Viața Celor Mici

LUCICA MARIA SACUIU - Plăcerea Pentru Lectură

AureliaCornelia Boian - Metode Moderne Utilizate În Lecțiile De Limba Și Literatura Română La Ciclul Primar

NAOMI TRIFU - De La Segregare La Integrare - Modalități De Abordare A Jocului În Actul Didactic

NICOLETA RISNOVEANU - METODA PROIECTELOR

Alina Ioana Mera - JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Laura Bede - Proiect Tematic CE E PRIMĂVARA?

ENIKO GANCEAN - MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

Anisoara Lupu - Creativitate În Educație Jocul De Creație

Roxana Nițescu - Tort În Culorile Steagului Românesc

Ileana Cristea - Transformarea Învățării: Strategii De Îmbunătățire A Citirii Și Înțelegerii Textului În Clasa A 2-A

Cristina Constantinescu - Practici Și Metode Progresive În Educația Timpurie Și Importanța Lor Din Perspectiva Integrării Curriculare

CRISTINA GAVRIL - Importanța Creativității În Viața Copiilor

Mihaela Georgeta Mregea - Jocul - Metodă Activă De Predare Și Integrare A Copiilor Cu CES

Anica-Maria Tănase - Săli De Clasă Fără Pereți

Daniela Constantinescu - Importanța Creativității În Educație

BORDEIANU MIOARA-MINA - Metoda Galeriei

Carmen Bratu - Abordarea Pozitivă A Comportamentelor Copiilor

URSACHI VALENTINA - Tehnica Încondeierii Ouălor

Liliana - Delia Mureșan - Interdisciplinaritate

Sinorica Tomoiaga - Fișă De Activitate ZICI

Robertha Oprea - Jocurile Transdisciplinare-Modalități De Dezvoltare A Creativității Elevilor

Karina Georgeta Rosioru - IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE

Sebastian Radu Pirpilica - Activitatea Extrașcolară În Scopul Desăvârșirii Personalității Copiilor

CRACIUN IOANA FLORIANA - Metode Și Tehnici De Învățare Moderne În Grădiniță

Emilia Loredana Murgoci - JOCURI DIDACTICE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

CRISTIAN MANEA - Poezii Dedicat Copiilor

Dorina Bucur - Arta Lecturii La Clasele 0-IV

MARIANA FLORINELA BERECHET - Să Creștem Copii Sănătoși!

Ramona Bejinaru - Importanta Creativitatii In Viata Celor Mici

Simona Camelia Dragnea - Fișă De Activitate „Școala Altfel”

Nicoleta Rotar - Tehnologia Și Procesul De Predare - Învățare - Evaluare

Rozalia Petrescu - PROIECT DE ACTIVITATE

IOANA ADINA DUMITRU - METODA 6-3-5, DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII,
ADAPTATĂ ÎN SPIRIT PRACTIC-APLICATIV ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Elena Cristina Amarghioalei - Importanța Familiei În Formarea-Dezvoltarea Personalității
Și Creativității Copilului De Vârstă Școlară Mică

Oana Mocanu - ÎNVĂȚAREA PRIN JOC ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE REFERAT

LUMINITA ILIUTA - STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN
INTERMEDIUL JOCULUI DIDACTIC

Ioana Bianca Boros - Metode, Procedee Și Tehnici De Stimulare A
Creativității În Ciclul Preșcolar

Anemona Elena Păunescu - CUM SĂ FOLOSIM MUZICA, ÎN LUCRUL CU ELEVII
CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

NEGULESCU IRINA GABRIELA - Rolul Literaturii Pentru Copii În Formarea Morala
A Prescolarilor

LATARETU VIOLETA CECILIA - Paștele, Sărbătoarea Creștină A Învierii

Licuta Tanase - Modalități De Învățare Ale Limbii Și Literaturii Române

Gratiela Elena Antonescu - Ne Jucăm Și Ne Distrăm!

Gabriela Mazilu - Prietenia, Comoara Cea Mai De Preț

Sofia Ilariana Natea - JOCUL DIDACTIC În Activitățile De La Ciclul Primar

VASILICA DRAGNE RALUCA - CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR

VASILICA DRAGNE RALUCA - Întâlnirea De Dimineată-Proiect

Ramona Ciobanu - Copăcelul L-Am Plantat/Pentru-Un Aer Mai Curat

ANDRADA ROXANA DUMITRU - Jocurile De Masă Și Jocurile De Construcții- Mijloace Didactice Inovative În Incluziune

Dana Manuela Patriche - Noi Astăzi Meșteșugim/Lutul Cum Să-L Învârtim

Gina Izabela Harabagiu - Instrumente Interactive De Predare Și Evaluare În Era Digitală

VICTORIȚA VASILE - PROIECT DE ACTIVITATE -"SALUTARE PRIMĂVARĂ,
TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!"

Mihaela Constantinescu - Rolul Educației Ecologice În Grădiniță

Angelica Maria Gheorghe - Jocul - Modalitate De Relaxare Și Învățare

ANGELICA FELDRIHAN - CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA
DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE
PREȘCOLARILOR

Adina Teodora Szölösi - Dezvoltarea Creativității Prin Metode Interactive

OANA CORBU - Metoda Pălăriilor Gânditoare- Tehnică Interactivă De Dezvoltare A Creativității Micilor Școlari

ELENA MARES - Importanța Activităților Extrașcolare În Educația Copiilor

Steluța Niță - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Ileana-Mihaela Manole - Creativitatea În Învățare

Aurelia Raluca Berechet - TEHNICA 6/3/5 (BRAINWRITING) – METODĂ DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Aurora Alina Zamfir - „SPORTUL MINȚII” METODĂ DE PREDARE- ÎNVĂȚARE INOVATIVĂ

Florența Munteanu - TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

CAMELIA COTÎRȚĂ - Educația Caracterului La Elevi-Soluție De Rezolvare A Problemelor De Indisciplină

Elena Pantelemon - DIVERSITATEA CULTURALĂ LOCALĂ ÎN ACTIVITĂȚILE CU PREȘCOLARII

Ileana Tanase - DARURI DIN INIMĂ

MARIANA BOBEICA - Creativitatea În Învățământul Primar

GABRIELA PADURARU - SECRETELE UNEI EDUCAȚII DE SUCCES CUM
INFLUENȚEAZĂ FAMILIA PARCURSUL ACADEMIC AL COPIILOR

Sandu Anca - CATEGORII DE MIJLOACE PENTRU INFLUENȚAREA
MOTRICITĂȚII FINE

Ancuta Elena Costache - Cercuri Colorate

Daniela Vasile - IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN
ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Ioana Tătaru - Joc Didactic "Cine Spune Mai Departe"

Roxana Maria Boghian - Literația – Importanță, Aree De Dezvoltare, Evaluare, Provocări

Lidia Tripon - Creativitatea Preșcolarilor

Mihaela Dușa - Tehnici De Predare Atractive La Ciclul Primar

NICOLETA RAȚĂ - " La Medeleni"- Metoda CUBUL

Otilia Elena Prelipcean - Specificul Formării Noțiunilor De Geometrie La Vârsta
Școlară Mică

CORINA VASILICA TUDORANA PREDA - CORPUL UMAN

Mariana Vilceanu - Exemple De Bune Practici

MARCELA IFRIM - Grădinița - Mediul Principal De Socializare Pentru Copilul Preșcolar

Luminita Mladin - "Cu Europa La Joacă"-Activitate Opțională

Alexandra Novac - Pământul Este Al Nostru Al tuturor

Beata Kiss - Fșă De Lucrui

Maria Grad - DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ INFLUENȚEAZĂ
REZULTATELE ȘCOLARE -Studiu De Specialitate

KLARA-BIANCA BALINT - Jocul Cu Caracter Recreativ

KLARA -BIANCA BALINT - Jocul De Competiție

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - Culoarele Pădurii Prin Ochi De Copil

TATIANA NEAGOE - METODA PROIECTELOR

SANDU ANA - Școala De Acasă

CLAUDIA DIMITRIU - Importanța Dezvoltării Limbajului Copiilor

ANDREEA MARIN - Explorând Lumea Prin Creativitate

VALI ENE - ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ

CAMELIA MARIA BENTE - CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA
DEZVOLTAREA GÂNDIRII

JUGLAN MADALINA RAMONA/ MANEA ADRIANA - DIFERENȚIERE ȘI
INDIVIDUALIZARE IN PROCESUL DIDACTIC

Unirea Principatelor Române

PAUN FLORENTINA NICOLETA

Scoala Gimnazială Profesor Grozea Nicu Răstoaca

PROIECT

ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ

DENUMIREA ACTIVITĂȚII EXTRAȘCOLARE:

„Hai să dăm mână cu mână”

APLICANTUL:

Numele unității de învățământ aplicante:

ARGUMENT:

Ziua de 24 ianuarie rămâne o filă mereu deschisă din cartea istoriei noastre naționale, iar din 1859 încoace, marele eveniment, cel al Unirii Principatelor, îl sărbătorim cu mare fast. An de an, de la această manifestare nu poate lipsi „Hora Unirii”, cunoscutul cântec pe versurile scrise de Vasile Alecsandri. Alexandru Ioan Cuza este cel care a condus pentru prima dată două țări românești, diferite în acele vremuri, dar care s-au unit la 24 ianuarie, 1859. Este vorba de Moldova și Țara Românească. La jumătatea secolului al XIX-lea, prin unirea statelor Moldova și Țara Românească, sub numele Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești, a avut loc Unirea Principatelor Române. Unirea s-a bazat pe apropierea culturală și economică între cele două țări și s-a realizat prin alegerea colonelului moldovean **Alexandru Ioan Cuza** ca domnitor al ambelor principate, în data de 5 ianuarie 1859 în Moldova și în data de 24 ianuarie 1859 în Țara Românească.

SCOPUL PROIECTULUI :

Proiectul are drept scop informarea elevilor asupra zilei de **24 ianuarie –Unirea Principatelor Române**. Astfel, se urmărește ca prin acest proiect să li se dezvolte elevilor claselor 1-IV a **Școlii Gimnaziale**.....sentimente de dragoste și prețuire pentru valorile naționale.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Cunoașterea importanței și semnificației istorice a zilei de 24 Ianuarie;
- Familiarizarea cu personalități ale istoriei noastre naționale;
- Cultivarea spiritului patriotic la elevi;
- Învățarea cântecul Hora Unirii și pașii de horă;
- Participarea cu interes și plăcere la activitate.

GRUPUL ȚINTĂ:Elevii claselor I-IV

LOCUL DESFĂȘURĂRII: sala de clasă;

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 23 ianuarie 2024;

DISCIPLINE IMPLICATE ÎN PROIECT:

- Limba și literatura română;
- Educație civică;
- Istorie;
- Arte vizuale și abilități practice;
- Muzică și mișcare.

METODE DE EVALUARE:

- Expoziție cu lucrările realizate de către copii pe tema prezentată;
- Metoda Turul Galeriei;
- Realizarea unui film, colaj foto cu secvențe din activitatea derulată.

RESURSE UMANE:

- Elevii claselor I-IV
- Cadre didactice

RESURSE MATERIALE:

- Laptop, prezentare PPT
- Hartă, steaguri
- hârtie colorată, lipici, hârtie creponată, șabloane
- creioane colorate, acuarele
- cărți, planșe cu ilustrații
- portret, fișa biografică
- panouri pentru expoziție
- tablă magnetică

insigne

POPULARIZAREA PROIECTULUI:

- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei pentru Curriculum;
- Promovarea și publicarea proiectului pe site-ul școlii;
- Realizarea unui film/colaj foto.

**DIRECTOR
RESPONSABIL**

ACTIVITĂȚI PROGRAMATE

- **24 IANUARIE –UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE**

Convorbire, audiție, prezentare PPT

- **UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE** -proiect de artă colaborativă
- **Hai să întindem hora mare!** (elemente de dans popular)
- **MOȘ ION ROATĂ ȘI UNIREA, de Ion Creangă** (vizionare DVD)

- **HORA UNIRII**

LOC DESFĂȘURARE

Sala de clasă, curtea școlii

Copilăria

Mădălina-Elena Licău

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Pildesti Comuna Cordun

„Copilăria este inima tuturor vârstelor” (Lucian Blaga)

O, copilărie, dulce nectar din floarea vârstelor, leagănul razei de soare ți-ai dăruit visul, roua din pajiștea verde ți-ai alinat setea, iar steaua călăuzitoare ți-ai vegheat drumul. Ești vârsta marilor superlative pe care le merită viața, vârsta celei mai depline libertăți, vârsta viselor fără graniță, vârsta care trăiește prin flori și se exprimă prin exclamații.

Copilăria este aidoma albinei care adună nectarul pentru a face miere. Orice copil este un trofeu pe care viața îl smulge morții în mare bătălie care durează de miliarde de ani și al cărei sfârșit nu se cunoaște încă. Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai sadică vârstă a omului. Nu există nici-un om care să nu-și amintească de această vârstă ca un vis dispărut cu care nimeni nu poate fi asemuit mai pe urmă. E vârsta în care orice copil dă voie imaginației să-și îplinească visurile și are dreptul la orice. Ea e frumoasă, candidă și ființele cele mai bune sunt cele care păstrează cel mai mult sau pierd cel mai puțin din această candoare și din această sensibilitate. Sentimentele față de copilărie, împreună cu toate frumusețile ei, sunt puse în mișcare de către neputință. Primele impresii despre copilărie au o importanță enormă și tot restul vieții noastre nu-i adesea altceva decât o urmare a lor.

Ea este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, odată cu trecerea anilor, toată această magie dispare, făcând loc unei lumi mult mai serioase, o lume în care uităm să zâmbim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară și este frumos, ne pierdem bucuria jocului, libertatea și infinitul imaginației copilăriei. Ne spunem de multe ori că am da orice pentru a redeveni copii, și iată că acel moment poate să apară o dată cu momentul în care noi înșine devenim părinți și ne imaginăm că o dată cu puiții noștri avem posibilitatea re trăirii acestor clipe magice ale copilăriei.

Copilăria este cea mai fericită perioadă a vieții. Îi conferă acest privilegiu lipsa de griji, apoi dragostea celor din jur, posibilitatea de a năzui către tot ce este mai luminos sau mai greu de atins pe lume.

Indiferent de situația lui socială, copilul trebuie ocrotit, tratat cu căldură și dragoste, cu onestitate și înconjurat cu afecțiune, cu acea tandrețe de care simte nevoia numai el. Școala trebuie să fie factorul major de educație înaltă și pilduitoare. Educația este un proces complex și delicat, este o artă și o știință, o înțelepciune. Dacă până acum simțea că lumea era organizată în funcție de el, o dată sosit în școală, copilul constată un mediu afectiv neutru și observă că trebuie să-și ia răspunderea proprie pentru tot ceea ce va trăi aici: bucurii, satisfacții, dificultăți, mici necazuri. Important este rolul familiei, care trebuie să-l pregătească pe copil pentru acest moment. De asemenea, trebuie obișnuit să gândească că el se poate descurca foarte bine atunci când este lăsat singur, ori când învață alături de alți copii. El trebuie să știe clar de ce este necesar să meargă la școală: pentru a cunoaște alte lucruri, pentru a învăța și a scrie, pentru a vedea cum sunt alți copii, pentru că acolo este o lume a lor, a copiilor, creată pe măsura lor și pentru că

acolo este doamna educatoare sau învățătoare care știe o mulțime de lucruri și care îi va învăța și pe ei tot ceea ce este necesar.

Este foarte important ca în calitate de profesori și de părinți să ținem cont de diferențele existente în individualitatea copiilor. Fiecare copil are o anumită personalitate și propriul său potențial intelectual, de aceea, copiii au nevoie să știe cine sunt și să-și formeze o idee clară a propriei identități, a sentimentului că sunt o persoană distinctă de altele, deosebită, specială, importantă; acest lucru presupune ca fiecare ființă umană să se respecte pe sine și să aibă grijă de ea însăși.

La vârsta copilăriei, în etapa școlară, copiii încep să devină conștienți de ei însuși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine despre ei pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolți sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala, antuajul în care se dezvoltă copilul. Subaprecierea de către educatori, batjocura colegilor, utilizarea necenzurată de către părinți a unor expresii de genul „nu va ieși nimic de tine, ești un prost”, pot avea pentru un copil sensibil un efect dezastruos asupra motivării psihologice în viață. Înțelegând că valoarea sa este modestă, copilul nici nu va avea aspirații înalte, nu va dori un loc de frunte în societate, mulțumindu-se cu un loc modest în viață în loc să năzuiască la mai mult.

Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Atitudinea adultului față de copil, aprobativă și mai ales participativă, amplifică disponibilitățile creative ale copilului. Numai un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea, ca produs, se caracterizează prin noutate, originalitate, aplicabilitate, armonie, relevanță. În general, la această vârstă, copilul are tendința de a-l imita pe celălalt și de a repeta cuvintele care au fost apreciate de adult. De aceea se impune orientarea școlarului spre originalitate și util. Educatorul, părintele sau cadrul didactic, va avea grijă să aprecieze toate strădaniile copilului, chiar și atunci când ele nu corespund unor criterii riguroase, și să-l mobilizeze să-și finalizeze proiectele.

Este adevărat că stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care învățătoarea trebuie să și le asume, conștientă fiind că rezultatul final merită un asemenea preț. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât această acțiune începe de la o vârstă mai mică și continuă de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase. Dezvoltarea creativității presupune stimularea la copii a curajului de a emite ipoteze, chiar hazardate, capacitatea de a aprecia în ce măsură este plauzibilă o anumită ipoteză, de a elabora o strategie de lucru și nu de a aștepta de-a gata soluțiile adulților.

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul, îndemânarea sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva neapărat mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în stimularea potențialului creativ. Avem în vedere dinamismul, impetuitivitatea și expresivitatea proprii acestei vârste, acel freamăt permanent sau acea vibrație și efervescență lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilități de exteriorizare spontană și autoexpresie însoțită, analoage oricărui elan creator.

Jocul și învățarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina și recombina prezentările pe care le dispun propriile sale imagini, ascultând povești, basme, poezii reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii, le inversează, le omite, le amplifică și inventează altele noi.

În vederea valorificării la un nivel cât mai înalt a potențialului creativ al copiilor, este necesar ca fiecare cadru didactic să realizeze două acțiuni complementare: evaluarea nivelului pe care îl ating diferiți factori ai creativității la fiecare elev și găsirea celor mai eficiente modalități de activare, stimulare, educare, formare și dezvoltare a creativității.

La fiecare nivel de vârstă copiii trebuie să fie învățați cum să învețe și cum să se exprime creator.

Educatorii sunt cei care respectă ideile copiilor, îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Copiii care sunt liberi să greșească, să exploreze și să experimenteze, se vor simți liberi să inventeze, să creeze și să găsească multiple modalități de a rezolva situațiile întâlnite.

A. S. Macarenco aprecia înalt capacitatea pedagogului de a visa împreună cu copiii, de a-i pasiona prin visul său sau a-i ajuta să vadă „bucuria de mâine”.

„Copilul să nu știe nimic pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși să nu învețe știința, ci s-o descopere.” (Jean-Jacques Rousseau)

Bibliografie:

-AL. Roșca, *Creativitatea, colecție, orizonturi*, Editura Enciclopedică Română, București, 1972;

-U. Șchiopu, *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, 1967;

-C. Cojocaru, *Creativitate și inovație*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1975;

Metode De Evaluare

Nadia Tapalaga

Scoala Gimnaziala Sfantul Nicolae Botosani

Metode:

- **proiectul**
- tehnica 3-2-1
- metoda R.A.I.
- proba practică
- investigația
- observarea sistematică a activității și comportamentului elevului.

Proiectul ca instrument de evaluare:

- se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;
- începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru, continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat;
- poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;
- trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;
- facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Metoda proiectului presupune parcurgerea unor pași, de la pregătirea acestuia, la evaluare:

1. Pregătirea proiectului

- cadrul didactic împreună cu elevii vor decide câteva repere care se pot formula prin întrebări ce pot dirija dimensiunea evaluativă;

a) pe ce se va centra demersul evaluativ:

- pe produs final?
- pe proces?
- pe ambele?

b) ce rol va avea cadrul didactic:

- consilier permanent al elevului?
- doar evaluator final?
- coordonator al întregii activități?

c) care este statutul resurselor implicate în derularea proiectului:

- sunt puse de la început la dispoziția elevului?
- sunt identificate pe parcurs?
- sunt comune pentru toți elevii?

d) există o anumită structură:

- propusă?
- impusă de învățător?
- aleasă de elevi?

e) există niște caracteristici ale produsului final obligatorii pentru toți elevii?

2. Stabilirea ariei de interes și a tematicii proiectului - discutată și negociată între cadru didactic și elevi (Trebuie să fie adecvată relevanței scopului și obiectivelor pe care proiectul și le propune din perspectiva specificului disciplinei respective).
3. Stabilirea premiselor inițiale, cadrul conceptual, metodologic, datele generale ale investigației, tipul de informații de care au nevoie. Elevul poate să-și stabilească un set de întrebări esențiale care vor fixa elementele cheie ale proiectului.
4. Identificarea și selectarea resurselor materiale (altele decât cele date suport).
5. Precizarea elementelor de conținut ale proiectului (pentru prezentarea în scris sau orală):
 - Pagina de titlu (tema, autorii/autorul, clasa, școala, perioada de elaborare)
 - Cuprinsul (titlurile capitolelor, subcapitolelor, subtemelor, etc.)
 - Argumentul
 - Dezvoltarea elementelor de conținut (pliante, postere, diagrame, citate, desene, cântece)
 - Concluzii (elemente de referință desprinse din studiul temei)
 - Bibliografia

Exemplu de Proiect:

În cadrul orelor de "Limba și literatura română" și "Istorie", elevii clasei a IV-a au realizat proiectul de evaluare interdisciplinară "Ștefan cel Mare și Sfânt ", având numeroase surse de documentare, cum ar fi:

1. legenda în proză "Ștefan cel Mare și Sfânt și Vrâncioaia" de Alexandru Vlahuță
2. legendele în versuri "Daniel Sihastru" și "Muma lui Ștefan cel Mare" de Dimitrie Bolintineanu
3. legenda în proză "Stejarul din Borzești" de Eusebiu Camilar
4. poezia - cântec "La înmormântarea lui Ștefan" de Șt.O. Iosif
5. cântec popular "Ștefan, Ștefan, Domn!"
6. vizită la Muzeul Județean de Istorie Botoșani
7. vizită la biblioteca școlii (consultarea volumelor ce vizau tema dată)
8. desene colective (ilustrarea unor lecturi din cele date suport; benzi desenate)
9. compuneri ale elevilor.

Alte aspecte:

1. evaluarea produsului final se va face prin prezentare orală, liberă de către fiecare grupă, învățătorul fiind permanent consilier și evaluator final, fără să negligeze părerea elevilor;
2. Se va lucra pe patru grupe cu câte 3 și 4 elevi, cu lideri de grupă și cu teme date pentru fiecare grupă;
3. timpul de lucru: 3 săptămâni;
4. grupele vor aduna materiale separat, formând un capitol din întreg proiectul.

Temele grupelor:

Grupa I - **"Ștefan cel Mare în istoria românilor"**

Grupa a II-a - **"Portretul fizic și moral al lui Ștefan"**

Grupa a III-a - **"Figura lui Ștefan cel Mare în literatura română"**

Grupa a IV-a - **"Pe urmele marelui Ștefan"**

Obiectivul general a fost acela de a reconstitui, de a recapitula, de a aprofunda și a evalua momentele semnificative din viața și activitatea lui Ștefan cel Mare, prin prisma lecturilor studiate și întocmirea unui portofoliu "Ștefan cel Mare și Sfânt ".

Pentru evaluare s-a stabilit timpul de lucru de 2 ore, elevii fiind așezați în grupe dispuse astfel încât fiecare să se poată privi în față cu toți ceilalți; să aibă mapa cu produsul

final.

Elevii au fost sfătuiți ca, în timpul evaluării proiectului, să pună întrebări celorlalte grupe, să aducă completări și să completeze o fișă de observație pentru fiecare elev cu cerințele: vorbește corect în propoziții; prezintă material bogat și edificator, este activ, povestește frumos, citește corect, expresiv, respectă cerința dată, aduce noutăți, este original. Grupele au rezolvat tema propusă ingenios, folosind o varietate de surse informaționale, cu argument și suport bine realizat.

Produsele finale, pentru fiecare grupă au fost:

Grupa I:

1. tablou "Ștefan cel Mare";
2. album de vederi "Ștefan cel Mare în istorie";
3. poster - anii de domnie, lupte importante, ctitorii, locul de veci; canonizare;
4. fragmente din lecturi istorice scoase de pe Internet (fiecare elev a avut contribuția sa la expoziție);
5. cântecul "Ștefan, Ștefan Domn!"

Grupa a II-a:

1. tablou "Ștefan cel Mare";
2. proză - portretul fizic și moral al domnitorului făcut de cronicarii vremii;
3. schemă - trăsături fizice și morale reieșite din lecturile studiate;
4. desene realizate de elevi, individual și colectiv, reprezentând portretul lui Ștefan (copil și domnitor);
5. compuneri - creații ale elevilor pe tema dată: "Soarele Moldovei", "Ștefan domn";
6. argument pentru canonizarea domnitorului.

Grupa a III-a:

1. poster - titluri de lecturi literare ce-l prezintă pe marele domnitor;
2. dramatizare "Daniel Sihu";
3. benzi desenate, fragmente ilustrate, finaluri de lecturi schimbate, povești ilustrate;
4. expoziție de carte cu prezentarea fiecăreia;
5. cântec "La înmormântarea lui Ștefan"- versuri de Șt. O. Iosif.

Grupa a IV-a:

1. reportaje, note de călătorie;
2. itinerare pentru excursii posibile cu tema dată;
3. rebusuri create de elevi;
4. concurs "Cine știe câștigă"- întrebări posibile;
5. postere "Ștefan în orașul nostru și legătura cu Mănăstirea Popăuți".

Toate materialele au fost prezentate cu mult curaj individual sau în grup de către elevi, cu o coordonare a liderului de grup, punându-i pe elevi în situația de a argumenta pertinent orice afirmație, de a da explicații, de a pune întrebări și nu în ultimul rând, de a face judecăți de valoare. Fiecare elev a fost pus în situația de a observa atent munca colegilor, de a se autoevalua și de a contribui la întocmirea portofoliului final "Ștefan cel Mare și Sfânt " dovedind că, interdisciplinaritatea pune elevul într-o postură atractivă. Au fost stimulați și dornici să colaboreze și cei cinci elevi cu CES, care s-au integrat în grupe. Evaluarea finală s-a făcut pe descriptori de performanță și cu argumentarea individuală a fiecărui calificativ, lăsând și elevii să-și spună părerea.

În concluzie, folosind această metodă de evaluare interdisciplinară, elevul a fost pus să caute, să sintetizeze, să asocieze, să compare și nu în ultimul rând, să-și scoată din "cutițele" minții lor cunoștințele, indiferent la ce disciplină au fost dobândite.

S-a dovedit astfel că, **proiectul- ca metodă alternativă de evaluare** interdisciplinară are un real potențial formativ, atractiv, superior celorlalte metode de evaluare.

Bibliografie:

1. *Cucoș, Constantin, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996,*
2. *MEC - S.N.E.E. Ghid de evaluare pentru învățământul primar, București, 1999,*
3. https://academiaabc.ro/rebusuri_online/domnia-lui-stefan-cel-mare/
4. <https://digitaledu.ro/cetatea-sucevei-si-viata-la-curte-in-timpul-lui-stefan-cel-mare-material-suport/>
5. https://digitaledu.ro/stefan-cel-mare-consolidare-material-suport/_.

Importanța Jocului Didactic Matematic În Învățământul Primar

Rodica Mate

Scoala Gimnaziala Horea Horea

Exercițiile și jocurile didactice matematice reprezintă cea mai eficientă metodă didactică de stimulare și dezvoltare a gândirii matematice superioare. Integrarea acestora în procesul de predare-învățare-evaluare este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale personalității elevului. Folosind jocurile didactice matematice, putem realiza importante sarcini formative ale procesului de învățământ.

Școala își propune să ajute copilul, încă de la clasele mici, să se integreze activ și facil în societate. Matematica este disciplina care-l ajută pe elev să dobândească atributele unui bun căutător, a unui descoperitor de noi adevăruri, investigând diverse situații problematice. Are un rol important în educația dezvoltării gândirii abstracte, a inventivității și creativității.

Plecând de la faptul că jocul este activitatea predominantă înainte de venirea în școală, atunci este normală valorificarea acesteia în predarea matematicii. În școală, locul jocului este luat de activitatea de învățare, de aceea această trecere se realizează prin jocul didactic.

Jocul didactic matematic contribuie atât la consolidarea cunoștințelor cât și la însușirea unor concepte și noțiuni noi, prin caracterul său atractiv, prin dinamismul său, prin stimularea interesului și competitivității.

Jocul didactic matematic exercită o influență mare asupra dezvoltării intelectuale a elevilor. Prin solicitările la această activitate, se dezvoltă concentrarea atenției, educarea spiritului de observație, precum și dezvoltarea unei gândiri rapide.

Componentele jocului didactic matematic sunt scopul didactic, sarcina didactică, elementele de joc, conținutul matematic al jocului, materialul didactic și regulile jocului. Scopul didactic îl formulăm în legătură cu cerințele programei școlare, în funcție de clasa respectivă, convertite în finalități funcționale de joc.

Sarcina didactică reprezintă elementul de bază prin care transpunem la nivelul elevilor, scopul urmărit în activitatea respectivă. Sarcina didactică a jocului matematic vizează ceea ce trebuie să facă elevii în cursul jocului pentru a se atinge scopul propus. Elevul, care are calitatea de actor și nu de spectator, contribuie cu toate forțele sale la îndeplinirea sarcinii jocului. Spre exemplu, în jocul didactic „Caută vecinii numărului...!”, scopul didactic este „consolidarea deprinderilor de comparare a unor numere”, iar sarcina didactică este „să găsească numărul mai mic sau mai mare cu o unitate decât numărul dat”. Foarte utilă în acest sens este aplicația wordwall, care permite realizarea de exerciții ludice (wordwall.net/ro/resource/7032692).

Un rol deosebit în rezolvarea problemelor îl au desenele/schemele, care ilustrează conținutul problemei. Acestea o fac accesibilă, clarificând logica relației dintre date și dirijând elevul într-un raționament matematic sistematic și complex. Să emită ipoteze, să întreprindă diverse căutări, presupuneri, să stabilească diferite relații, să găsească drumul spre descoperirea necunoscutei care pe măsură ce se pătrunde tot mai adânc în miezul problemei, se lasă descoperită.

Sintetizarea rezolvării problemei într-un singur exercițiu, cu datele numerice ale problemei, apoi cu simbolurile literate, sunt câteva modalități prin care se exersează gândirea elevilor în generalizarea algoritmului de rezolvare a problemei.

Rezolvarea de probleme reprezintă cadrul propice pentru dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii elevilor. Succesiunea logică nu e altceva decât schema de rezolvare a problemei. O problemă este cu atât mai dificilă, cu cât diferă mai mult de cele rezolvate anterior. Compunerea de probleme îl obligă pe elev la o activitate independentă de creație, de analize și sinteze, de a confrunța cunoștințelor teoretice cu practica vieții.

Trebuie să avem în vedere, în mod permanent, legătura matematicii cu viața. Acest lucru impune determinarea operațiilor matematice în funcție de volumul de cunoștințe și deprinderi ale elevilor. În activitatea noastră e necesară viziunea asupra realității viitoare în care vor trăi elevii noștri.

Bibliografie:

1. Achiri I. „*Jocuri didactice la matematică pentru învățători*” Chișinău- Lumina, 2001;
2. Arghirescu A., „*Matematică distractivă, clasa a IV-a*”, Editura STEFAN, București, 2005;
3. Cerghit I. „*Metode de învățământ*”. Editura Polirom, Iași, 2006.

Tehnici De Predare Atractive

Ioana Roxana Radu

Grădinița "Lumea copiilor"

În învățământul preșcolar, tehnicile de predare ar trebui să fie interactive și atrăgătoare pentru a stimula interesul și implicarea copiilor.

Iată câteva exemple:

1. **"Învățare prin joc"**: Folosirea jocurilor educaționale pentru a introduce concepte noi sau pentru a consolida cunoștințele existente. Jocurile pot fi interactive și pot implica activități practice.
2. **"Povești și basme"**: Folosirea poveștilor și basmelor pentru a captiva atenția copiilor și pentru a transmite învățăminte morale sau concepte educaționale.
3. **"Muzică și mișcare"**: Integrarea cântecelor și a activităților de mișcare pentru a ajuta la memorare și înțelegerea informațiilor. De exemplu, cântecele cu gesturi sau dansurile pot fi folosite pentru a învăța numere, litere sau culori.
4. **"Arta și creația"**: Oferirea de oportunități pentru expresie artistică și creativă, cum ar fi desenul, pictura, modelarea cu plastilină sau construcția cu materiale diverse.
5. **"Excursii și vizite de studiu"**: Organizarea de excursii sau vizite la muzee, grădini zoologice sau alte locuri interesante pentru a extinde experiența de învățare dincolo de sala de clasă.
6. **"Folosirea tehnologiei"**: Integrarea tehnologiei în activitățile de învățare, cum ar fi utilizarea tabletelor sau a aplicațiilor educaționale interactive, pentru a oferi experiențe de învățare captivante și variate.
7. **"Colaborare și joc de rol"**: Promovarea colaborării între copii și implicarea lor în jocuri de rol sau scenarii care să le permită să își dezvolte abilitățile sociale și să își folosească imaginația.

Aceste tehnici nu numai că fac învățarea mai plăcută pentru copii, dar și îi ajută să își dezvolte abilități esențiale pentru succesul lor în școală și în viață.

Integrarea În Școlile De Masă A Copiilor Cu CES

Rodica Danciu

Scoala Gimnaziala Comuna Sarulesti

Integrarea în școlile de masă a copiilor cu CES

Dizabilitatea, în cazul societății noastre, poate fi factorul de decizie în soarta de mai departe a unui copil. Este adevărat, societatea noastră nu a depășit stereotipul față de copilul cu dizabilități. Până nu demult, apariția unui copil cu deficiențe lăsa o amprentă negativă asupra părinților și îi putea marca pentru tot restul vieții. Pentru că atunci, din lipsa de șanse de a se integra în societate, acesta devenea o povară pentru familie.

Pentru un copil cu necesități speciale frecventarea unei școli de masă este oportunitatea cea mai mare, dacă nu chiar unica, de a se integra în societate. Astfel, mai întâi societatea civilă, iar ulterior și structurile guvernamentale au conștientizat acest lucru și au lansat ample campanii și proiecte în susținerea incluziunii copiilor cu dizabilități în sistemul de învățământ.

Oriunde persoanele cu dizabilități necesită o atenție specială, care se manifestă fie prin politici și strategii guvernamentale adecvate (oportunități, indemnizații bănești, instituții speciale), fie prin atitudinea cetățenilor de rând sau implicarea activă a societății civile în soluționarea problemelor cu care se confruntă acestea.

Resursele umane ale școlilor cu practici incluzive:

- *Copilul cu cerințe educaționale speciale (CES)* – necesită atenție și asistență educațională suplimentară (o abordare individualizată în baza particularităților și/sau caracteristice unei dizabilități/ tulburări de învățare), fără de care nu se poate vorbi de egalizarea șanselor, de acces și participare școlară și socială.
- *Echipa multidisciplinară* – alcătuită din învățătorul clasei, cadrul didactic de sprijin, specialiști/ terapeuți (medic, asistent social, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut), părinți. Se întrunesc în vederea adaptării curriculumului, elaborării Planului de servicii personalizat (PSP), care include serviciile necesare reabilitării și dezvoltării copilului, și Planului de educație individualizat (PEI), soluționării tuturor dificultăților ce țin de integrarea școlară a copiilor cu CES.
- *Cadrele didactice* – care învață cum să facă față transformării școlii în una incluzivă prin participarea la programe de formare în domeniu. În același timp, ele trebuie să fie dispuse să acorde ajutor tuturor elevilor din clasă, stimulându-i în susținerea reciprocă la activitățile de învățare, în baza principiilor fundamentale privind educația și dezvoltarea copilului: **TOȚI** copiii au dreptul la învățătură și **FIECARE** copil poate învăța.
- *Cadrele didactice de sprijin (CDS)* – dirijează eforturile întregii echipe spre a oferi copilului cu CES șanse, oportunități și strategii eficiente de învățare și socializare; informează, mediază, consiliază, evaluează, predau, adaptează programe și metode, cooperează cu specialiști și părinți. Cadrul didactic de sprijin este „avocatul” copilului cu CES.

- ***Echipa managerială a școlii*** – se implică în activitățile de perfecționare a cadrelor didactice prin măsuri specifice de popularizare a experiențelor pozitive în incluziune și prin achiziția de informații de specialitate de ultimă oră.

Integrarea școlară a copiilor cu CES necesită transformări la nivel de instituție educațională. Acestea sunt cu adevărat eficiente doar atunci când au loc la nivelul întregii școli; de la strategia de dezvoltare instituțională la proiectul de lecție; de la formarea directorilor la pregătirea profesorilor și a personalului administrativ, de la implicarea activă a elevilor la implicarea părinților; de la reutilizarea curții la adaptarea și reamenajarea fiecărei săli de clasă.

Pentru cei angajați în incluziunea copiilor cu dizabilități este important a înțelege că părinții, pedagogii, colegii nu sunt medici – ei nu pot trata dizabilitatea, dar pot reduce dificultățile cu care se confruntă aceștia, prin conștientizarea faptului că această categorie de copii, ajutați de cei din jurul lor, vor putea depăși, într-un timp mai scurt sau mai lung, o parte din greutățile pe care le au .

Învățământ Incluziv – De La Teorie La Practică

Ionel Ginel Danciu

Scoala Gimnaziala Comuna Sarulesti

Incluziunea școlară se definește prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate și este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității – condiție normală a conviețuirii umane.

Învățământul incluziv presupune ca tinerii și copiii cu dizabilități și ceilalți fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau medii școlare obișnuite este cea mai bună pregătire pentru o viață integrată. Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Și copiii diferiți au drepturi egale cu ceilalți, iar o educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

Educația incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învățarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viața cotidiană, într-o manieră cooperantă și solidară, unde procesul de învățare este realizat în spiritul respectului și acceptării celor din jur.

Școala trebuie să aibă contacte cu toate instituțiile sociale interesate direct sau tangențial de domeniul educației copilului de vârstă școlară și să stabilească relații de cooperare și colaborare. Ea contribuie la transmiterea moștenirii culturale și facilitează învățarea individuală și colectivă . Totodată școala face posibilă participarea grupurilor și colectivităților la viața publică, elaborarea și luarea deciziilor. Schimbul de informații favorizează interacțiunea socială și permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluționarea problemelor care îi privesc . Actul educativ în școala incluzivă are șanse de reușită dacă cei trei factori implicați, adică elevul cu deficiențe, familia, echipa de specialiști, cooperează, sunt parteneri care conlucrează în aceeași direcție: dezvoltarea copilului cu cerințe educative speciale

Integrarea individuală a copilului cu nevoi speciale în clasa obișnuită presupune următoarele implicații:

- 1. se oferă sprijin educațional după nevoile copiilor, aceștia nu sunt excluși și se asigură dezvoltarea personală a fiecăruia;**
- 2. adaptarea programelor și a resurselor organizatorice și procedurale la nevoile sale;**
- 3. învață în clase omogene;**
- 4. crește motivația pentru învățare, fiindcă este stimulat de mediul competițional și de performanțele școlare ale colegilor valizi;**
- 5. scade nivelul de izolare al copilului cu deficiență și crește nivelul de contact cu copiii obișnuiți, sporind nivelul de socializare;**

6. **copiii valizi, ca urmare a contactului cu copiii/elevii cu nevoi speciale, îi vor înțelege, îi vor accepta și își vor forma chiar atitudini de protejare a acestora în grupurile obișnuite.**

Pornim de la constatarea că părinții sunt cei mai importanți factori de sprijin în viața copilului cu deficiențe sau a copilului sănătos, viața familiei (sau cel puțin a unuia dintre părinți) se va adapta, se va plia după programul copilului cu deficiențe profunde sau medii. Pentru a-și putea sprijini copiii aflați în dificultate, părinții trebuie să participe la următoarele acțiuni, asigurate de echipa de intervenție:

- **informare asupra potențialului real al copilului și asupra mijloacelor susceptibile să-i favorizeze dezvoltarea;**
- **informare asupra tipurilor de servicii care pot asigura cel mai bine educarea și dezvoltarea copilului cu nevoi speciale.**
- **convingerea părinților că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul**
- **deficient; învățarea familiei să traiască în echilibru cu copilul cu nevoi speciale;**
- **însușirea unor abilități și tehnici speciale de educație a copilului cu deficiențe, conlucrând adecvat cu profesioniștii;**
- **elaborarea programelor educaționale în conlucrare cu membrii echipei transdisciplinare.**

În activitatea la clasă, cu elevi cu deficiențe, acceptăm diversitatea ca valoare. Pentru a valoriza cu adevărat potențialul fiecărui copil cu cerințe educative speciale., trebuie să reformulăm toate componentele educației: obiective/scopuri; curriculum; resurse procedurale, materiale, organizatorice; evaluare; relațiile între partenerii educației; resursele mane.

Implicarea cadrelor didactice este condiția majoră în realizarea integrării copiilor cu cerințe educative speciale. în viața școlară și socială. În acest demers la clasă, pentru a favoriza integrarea cât mai rapidă a copiilor cu nevoi speciale, am valorificat sensibilitatea deosebită a acestora și disponibilitatea de a oferi și de a primi afecțiunea celor din jur.

Fiecare persoană – copil, tânăr sau adult – trebuie să beneficieze de oportunități educaționale proiectate pentru a le satisface necesitățile educaționale de bază.

Bibliografie:

Vrașmaș, T., (2004), ”Școala și educația pentru toți”, Ed. Miniped, București.

Ungureanu, D., ”Educația integrată și școala incluzivă”, Editura de Vest, Timișoara

Educația Ecologică În Grădiniță

Ildiko Bogdan

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU” PETROSANI

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depolate.

Mai întâi de toate, mediul ambiant oferă copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârnește curiozitatea, dorința de a-l cunoaște. Astfel, din contactul cu obiectele și jucăriile sale, cu lucrurile personale și cele ale adulților, apar diferite întrebări din care rezultă că preșcolarul se interesează de denumirea, calitățile sau proveniența lor. Adulții în familie, cât și educatoarele la grădiniță, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit atât cunoștințele solicitate de copil cât și mesajele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul față de fiecare lucru sau ființă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoștințe, se formează la fiecare copil o atitudine corespunzătoare, un anumit mod de comportare.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viața.

Grădinița și școala pot avea un rol important în implementarea educației ecologice, în sensibilizarea factorilor care pot contribui la formarea copiilor și a opiniei publice cu privire la importanța realizării educației ecologice încă de timpuriu. Cred că afirmația „educația de succes pentru viitor va fi una ecologică, de cooperare și civică” este de dorit să o avem în vedere în planificarea activităților noastre viitoare. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

În condițiile societății de astăzi, a desfășura activități ecologice eficiente nu este posibil decât dacă acestea sunt desfășurate în parteneriat și activitățile desfășurate de preșcolari depășesc granițele grădiniței.

Deci, ca educatori, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității. Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Dar simpla instruire la activități nu asigură deplina realizare a obiectivelor urmărite. Este necesar să fac extinsă activitatea și în afara procesului de învățământ, prin „apropierea copilului tot mai mult de natură” (Lileu, 1991). Educația ecologică a micilor preșcolari în grădiniță se poate reliza prin diverse activități.

Folosind observația spontană sau dirijată, încercăm să formăm copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea și respectul față de aceasta, dorința de a o ocroti. Prin intermediul observărilor, copiii dobândesc cunoștințe elementare despre unele fenomene din natură legate de succesiunea anotimpurilor (căderea frunzelor, ploaia, ceața, înghețarea apei, topirea zăpezilor, etc.).

Preșcolarii își largesc și își conturează cunoștințele despre animalele domestice, cunosc unele animale sălbatice cu modul lor specific de viață. Ei învață să deosebească animalele domestice de cele sălbatice, păsările migratoare de cele nemigratoare, animalele care aduc faloase omului de cele care pricinuesc daune. Pentru realizarea acestui scop, copiii trebuie puși în situația de a le observa.

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaștere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistență și prin întrebări variate. Ocupându-se de creșterea animalelor sau de cultura plantelor, reconstituind condițiile de viață și de dezvoltare ale animalelor și plantelor, copilul poate să le observe continuu, zi de zi, ceea ce-l duce la generalizări, care încep cu conceptele.

Cunoașterea mediului ambiant se realizează și prin jocurile didactice, cu material din natură sau pe bază de ilustrații și jocurile didactice orale. Jucându-se, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin jocuri, cunoașterea lumii devine accesibilă și atractivă pentru copii.

Lectura după imagini ca formă organizată de cunoaștere a mediului, este un alt tip de activitate prin care se poate realiza educația ecologică în grădinița de copii. De exemplu, prin intermediul activității cu tema „Pădurea, prietena noastră” se pot îndruma copiii să observe fenomenul de defrișare a arborilor, dar și preocupările oamenilor de a planta diferiți arbori care vor reîmpăduri zonele defrișate. Prin cunoașterea directă de către copii a fenomenului de defrișare, împădurire, reîmpădurire, plantare contribuim la formarea gândirii lor ecologice. Copiii știu că pădurea este „prietena” omului datorită marelui său rol de a reîmprospăta permanent aerul orașelor moderne. Pe lângă aceste activități, mai putem folosi și: activități practice desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețile naturii poate influența copilul în direcția dorită, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare și documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viața plantelor și animalelor, etc.

Menirea noastră, a cadrelor didactice, este dăruirea, “multiplicarea” binelui, a dragostei, a credinței, a grijii față de Pământ, care de mii de ani este casa noastră.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a carei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu

preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii.

Civilizația umană are un rol foarte important în evoluția ecosistemelor de pe planeta noastră, dar, din păcate, omul nu pare să fie conștient de imensul rol pe care îl are. Pentru a cunoaște modul de funcționare al acestui sistem din care facem și noi parte este esențial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să devină conștient de faptul că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI

ANA MARIA MARICA

Grădinița Nr. 62

Preșcolaritatea este considerată perioada marilor achiziții, perioada unei curiozități extreme și perioada în care universul copilului cunoaște cea mai mare expansiune. În intervalul de vârstă 3-6 ani se pun bazele formării personalității viitorului adult, au loc cele mai mari transformări ale intelectului și se formează majoritatea deprinderilor.

Datorită volumului mare de achiziții ce caracterizează perioada preșcolarității și a multitudinii de stimuli externi la care copilul este expus, și imaginația și creativitatea se dezvoltă într-un ritm alert. Este momentul cel mai potrivit pentru părinți și educatori să descopere care sunt înclinațiile și pasiunile copilului. Apoi, pe seama celor observate și descoperite, să antreneze și să stimuleze ce există deja în formă brută în interiorul copilului.

În dicționarul explicativ al limbii române, creativitatea este definită ca "trăsătură complexă a personalității umane, constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original". Psihologul Paul Popescu-Neveanu definește creativitatea ca pe o organizare specifică a proceselor psihice, o predispoziție specific spre elemental de noutate. Creativitatea nu este însă o expresie a talentului sau a imaginației, este o trăsătură specifică, de sine stătătoare, bazată pe curiozitate și explorare.

Creativitatea este educabilă, iar acest lucru depinde în mare parte de disponibilitatea cadrului didactic de a facilita copiilor acest lucru și de a descoperi copiii cu potențial creative. Copiii creative sunt ușor de remarcat - sunt cei care pun întrebări, care explorează, descoperă și care vin cu soluții inovatoare, care reorganizează ceea ce știu sau au pentru a obține ceva nou și original. Fiecare educatoare ce are ca obiectiv stimularea creativității preșcolarilor trebuie să planifice și să organizeze momente, situații și activități care să îi îndrume pe copii în această direcție. Elementul nou și inovator trebuie să fie prezent permanent în viața și activitatea copiilor, educatoarea trebuie să formuleze continuu probleme care să necesite găsirea unor soluții, să îndrume și să încurajeze preșcolarii să își depășească limitele și să aibă încredere în capacitățile și potențialul lor. Stimularea creativității copiilor este un proces complex ce presupune descoperirea, activarea, antrenarea, cultivarea și dezvoltarea potențialului creative existent în fiecare copil.

Cele mai cunoscute metode utilizate pentru stimularea creativității preșcolarilor sunt: metoda Espere, metoda "Philips", metoda "Pălăriilor gânditoare", metoda exploziei stelare și brainstormingul. Toate aceste metode au ca scop depășirea zonei de confort a copiilor și descoperirea unor noi soluții, unor reconfigurări a soluțiilor vechi, unor conexiuni între concept care să conducă spre nou, spre original și, evident, spre stimularea creativității.

Pe lângă aceste metode specifice, bine cunoscute și deja utilizate de majoritatea cadrelor didactice din grădiniță, poate cel mai important lucru pe care o educatoare l-ar putea face pentru a stimula creativitatea copiilor preșcolari este să le ofere acestora libertate: libertate de acțiune, de exprimare, de explorare.

Pentru ca un copil să își atingă potențialul creativ maxim, adulții din jurul acestuia trebuie să renunțe la constrângerea și limitarea acestuia. Nu toate acțiunile trebuie

îndeplinite ”corect”, frunzele nu trebuie colorate întotdeauna cu verde, nu este obligatoriu ca șotronul să înceapă de la 1. Lăsând copilul să se manifeste liber, să fie un actor activ și implicat în propria sa formare și voltare, nu numai că îi stimulăm creativitatea, dar îi permitem să se dezvolte armonios și să își atingă potențialul maxim.

Importanța Cărților

Gabriela Florentina Stoica

Gradinita Cu Program Prelungit alexandrina Simionescu Ghica Targoviste

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale, precum și educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Consolidarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unei lucrări originale, prin stimularea expresivității și a creativității.

Educarea limbajului „*Copacii în care creșteau cărți*” de Paul Czajak, Rashin Kheiriyeh – lectura educatoarei;

Se expune povestea cu ajutorul video-proiectorului și se citește cu intonația adecvată, cu tonalitatea potrivită, cu modularea vocii, cu marcarea pauzelor determinate de punctuație, derulând imaginile poveștii,. Copiii ascultă cu atenție povestea. Se scoate în evidență importanța cărților în viața oamenilor.

Activitate artistico-plastică „*Copacii în care creșteau cărți*” – desen

Preșcolarii au compus în mod original spațiul plastic, utilizând elemente de limbaj plastic (linia, punctul), pentru a reda secvențe din poveste.

Modalități De Dezvoltare A Creativității În Învățământul Preșcolar

Dina Raluca Barbu

Scoala Gimnaziala Comuna Bunesti

Creativitatea este o forță vitală în dezvoltarea copiilor în primii ani ai vieții lor. În mediul preșcolar, aceasta este încurajată și susținută prin intermediul diverselor activități și experiențe care stimulează imaginația și gândirea laterală a copiilor. Acest referat explorează rolul și importanța creativității în dezvoltarea preșcolarilor.

Definirea creativității

Creativitatea în mediul preșcolar poate fi definită ca abilitatea copiilor de a gândi și de a acționa în mod original și inventiv. Aceasta implică explorarea, experimentarea și exprimarea liberă a ideilor și a sentimentelor într-un mod neconvențional și autentic.

Factorii care susțin creativitatea:

1. **Mediul stimulativ:** Un mediu bogat în materiale și resurse variate, precum și spații de joacă flexibile, încurajează explorarea și descoperirea creativă.
2. **Susținerea adultului:** Educatorii și părinții joacă un rol crucial în încurajarea și susținerea creativității copiilor prin intermediul încurajării, întrebărilor deschise și aprecierii eforturilor lor.
3. **Libertatea de exprimare:** Preșcolarii au nevoie de oportunități de a-și exprima liber ideile și imaginația fără teama de a fi criticați sau judecați.

Metode și activități pentru stimularea creativității:

1. **Arta și crafturile:** Activități precum pictura, modelarea și desenul oferă copiilor oportunități de a-și exprima creativitatea și de a-și dezvolta abilitățile motorii fine.
2. **Jocurile de rol:** Prin jocurile de rol, copiii pot explora și înțelege lumi diferite, își pot dezvolta imaginația și pot încerca noi roluri și identități.
3. **Explorarea naturii:** Interacțiunea cu mediul natural îi încurajează pe copii să observe, să întrebe și să descopere, stimulând astfel gândirea creativă.
4. **Povestirea și crearea de povești:** Citirea și povestirea de povești, precum și crearea de povești proprii, dezvoltă imaginația și abilitățile de comunicare ale copiilor.

Beneficiile creativității în dezvoltarea preșcolarilor:

1. **Dezvoltarea abilităților cognitive:** Creativitatea stimulează gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilitățile de planificare ale copiilor.
2. **Dezvoltarea social-emoțională:** Prin colaborare și exprimarea emoțiilor în moduri creative, copiii își dezvoltă abilitățile sociale și emoționale.
3. **Încrederea în sine:** Succesul în activități creative îi ajută pe copii să câștige încredere în propria lor capacitate de a gândi și de a acționa în mod independent și original.

Concluzie: Creativitatea este o componentă esențială a dezvoltării copiilor în etapele preșcolare, oferindu-le oportunități de explorare, descoperire și expresie liberă. Prin intermediul unui mediu stimulativ și al susținerii adecvate din partea adulților, copiii pot să-și dezvolte creativitatea într-un mod care să le influențeze pozitiv întreaga viață.

Bibliografie:

1. Cosmovici, A., Iacob, L., *Psihologie școlară*, Iași, Editura Polirom, 1999
2. Sternberg, J., R., *Manual de creativitate*, București, Editura Polirom, 2005

ÎNCĂLZIREA MATEMATICĂ (ADUNAREA ȘI SCĂDEREA)

Andreia Chifani

Scoala Gimnaziala Paunesti

1. Numără din 10 în 10, pornind de la 38.
2. decompune în zeci și unități numerle: 74, 91, 68 și 45.
3. Pun la un loc: 60 și 6, obțin ...; 70 și 1, obțin ...; 80 și 6, obțin ...; 9 și 20, obțin ..., 4 și 50, obțin
4. Adunări repetate:
 - $1 + 1 + 1 + 1 = \dots$; $10 + 10 + 10 + 10 = \dots$;
 - $2 + 2 + 2 = \dots$; $20 + 20 + 20 = \dots$;
 - $3 + 3 + 3 = \dots$; $30 + 30 + 30 = \dots$
5. De câte ori pot extrage 2 bile dintr-un grup de 2 bile?
6. Scade 2 numere răsturnate.
7. Adună 2 numere identice.
8. Pornesc de la 95, iau toate unitățile, extrag două zeci și îndepărtez încă o zece. la ce număr am ajuns?

Creativi De Mici

Mușuroia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni

Creativitatea joacă un rol vital în viața preșcolarilor din mai multe perspective:

- **Dezvoltare cognitivă:** Creativitatea îi ajută pe copii să își dezvolte gândirea abstractă, să facă conexiuni între idei și să găsească soluții la problemele cu care se confruntă. Prin activități creative, ei își exersează imaginația și își îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor.
- **Dezvoltare socială și emoțională:** Prin intermediul jocurilor și activităților creative, copiii învață să colaboreze cu alți copii, să își exprime emoțiile și să își dezvolte empatia. Creativitatea îi ajută să își exploreze și să își înțeleagă propriile emoții și pe ale altora.
- **Dezvoltare fizică:** Multe activități creative implică mișcare fizică și coordonare, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere ale preșcolarilor.
- **Învățare holistică:** Creativitatea nu se limitează la artă sau la activități de desen. Ea poate fi încorporată în toate aspectele învățării, inclusiv în matematică, științe, limbă și alte domenii. Astfel, copiii învață să abordeze problemele din diverse perspective și să găsească soluții inovatoare.
- **Încredere în sine:** Oferindu-le copiilor posibilitatea de a-și exprima ideile și de a-și manifesta creativitatea, aceștia își dezvoltă încrederea în propria lor capacitate de a gândi și de a crea. Acest lucru poate avea un impact pozitiv asupra stimei de sine și a motivației lor pentru învățare.

Pentru a încuraja creativitatea în viața preșcolarilor, este important să le oferim acces la o varietate de materiale și resurse, să îi încurajăm să își exploreze interesele și să îi susținem în exprimarea liberă a ideilor lor. De asemenea, este benefic să încorporăm activități creative în rutina lor zilnică și să le oferim oportunități de a-și împărtăși creațiile cu ceilalți.

CREATIVITATE PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA

Scoala Gimnaziala Buciumi

„Creativitatea înseamnă a lua elemente cunoscute și a le îmbina în moduri unice”.
Jacque Fresco

Pornind de la ideea că activitățile extrașcolare vizează de regulă acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare- învățare, aria lor fiind destul de largă- excursii și vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, instituții publice sau alte obiective de interes comunitar sau activități artistice, cluburi tematice și echipe sportive, activități legate de protecția mediului- punctul de plecare este întotdeauna ceea ce ne transmite copilul, activitățile spre care manifestă interes, pe care le face cu plăcere, în care se simte în largul său.

Comenius considera că instrucția trebuie să se bazeze pe regula marelui pedagog roman Quintilian: „lungă este calea prin reguli, scurtă și rodnică va fi prin exemple”, activitatea proprie a elevilor fiind considerată importantă și încurajată, deoarece Comenius era convins că „scrierea se învață scriind, vorbirea vorbind, cântarea cântând, calculul calculând, supunerea prin supunere, abținerea prin abținere, adevărul prin spunerea adevărului”, scopul activităților extrașcolare însemnând dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale, facilitarea integrării în mediul școlar, stimularea interesului pentru activități socio-culturale, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei.

Varietatea activităților extrașcolare desfășurate cu elevii vor conduce la dezvoltarea creativității acestora prin contactul pe care îl au cu mediul înconjurător, cu diverși factori implicați în realizarea obiectivelor propuse, școlii revenindu-i sarcina de a stimula exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, de a încuraja inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, de a favoriza stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, oferindu-i elevului șansa de a lua singur decizii și de a cultiva încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă. Urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag elevul la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, îi orientează către activități utile care să întregască educația școlară, contribuind la formarea personalității, de aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Un bun prilej de dezvoltare a creativității prin intermediul activităților extrașcolare o reprezintă perioada destinată Programului Național „Școala Altfel” și Programului „Săptămâna verde”. Proiectele propuse în aceste săptămâni vin în sprijinul intereselor și preocupărilor elevilor, dându-le posibilitatea să își manifeste talentul și creativitatea și în alt context decât cel curricular. Activitatea în afara clasei și activitatea extrașcolară oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginației, creativității, foarte potrivită pentru realizarea cu succes a obiectivelor propuse în domeniul dezvoltării creativității fiind șezătoarea, drumeția, excursia. Ele reprezintă o formă atractivă, recreativă și dinamizatoare, iar ca formă de creativitate colectivă, ea creează cadrul propice elevilor de a se manifesta liber. Creativitatea este pionul principal în a ieși din tiparele obișnuite, factorul esențial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relația educațională, iar în cadrul acesteia atitudinea învățătorului în clasă și în afara ei. Activitățile în aer liber au rolul de a îmbogăți cunoștințele elevilor despre viața plantelor și a viețuitoarelor, vizionarea în colectiv a filmelor este îndrăgită

de copii, nu numai datorită fascinației pe care imaginea filmului o exercită asupra lor, ci și dorinței de a se afla în grupul prietenilor și colegilor cu care pot să facă schimb de impresii, vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru pentru copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate cum ar fi muzica, sport, poezie, pictură, realizarea acestor activități presupunând alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii.

În concluzie, aș putea spune că activitățile extrașcolare cuprind mai multe forme de manifestare, interdisciplinară, intradisciplinară, pluridisciplinară, transdisciplinară, iar acest mod de abordare a educației oferă celor care învață nu numai cunoștințe, ci și elemente de interpretare, înțelegere, care conduc la dorința de perfecționare și manifestare a creativității.

Bibliografie:

1. Cosmovici A., Iacob L., „*Psihologie școlară*”, Editura Polirom, Iași, 2005, cap. „*Creativitatea și cultivarea ei în școală*”;
2. Crăciunescu, Nedelea, „*Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*”, în “*Învățământul primar*” nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București.

PROGRAMUL ZILNIC AL ELEVULUI

Lidia Simona Lucescu

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

Școala este o instituție importantă în viața copilului și a familiei.

Acesta pășește pragul școlii aflându-se deodată în fața unor responsabilități izvorâte din angajarea sa în prima mare activitate socială: învățătura. Ea reflectă măsura în care copilul reușește să răspundă cerințelor noului program. Este important ca fiecare elev să se acomodeze ușor și rapid noilor cerințe.

Statutul de școlar al copilului impune o nouă distribuire a timpului său. Se va restrânge astfel timpul de joacă și se vor introduce unele obligații de natură intelectuală.

Organizarea rațională a timpului permite instalarea unui regim de viață și muncă sănătos. Controlarea eficientă a timpului va constitui un stil de viață.

Un regim de muncă și odihnă este necesar:

- în organizarea și desfășurarea procesului de învățământ;
- pentru realizarea cu ușurință a sarcinilor școlare;
- pentru ocrotirea sănătății micului școlar.

Activitatea elevului trebuie riguros organizată, supravegheată și controlată. Copilul care nu are în familie un astfel de program și desfășoară activitatea la întâmplare, nu-și pregătește temele la timp, nu-și formează deprinderi de muncă ordonată și sistematică. Din aceste cauze el întâmpină tot mai mari greutăți în îndeplinirea sarcinilor școlare, pe care caută să le evite.

Colaborarea familiei cu școala este necesară pentru realizarea cu succes a cerințelor impuse de unitatea de învățământ. Unele familii nu țin legătura cu școala și neglijează complet oportunitatea unui program care trebuie să jaloneze munca și odihna copilului. Respectarea restricțiilor de curățenie și igienă, întocmirea și respectarea programului de executare a îndatoririlor școlare trebuie urmărită cu fermitate de către părinți.

Un posibil program zilnic al elevului:

- Deșteptarea la ora 7⁰⁰;
- Înviorarea, igiena corporală;
- Îmbrăcatul și revizuirea ghiozdanului;
- Servirea micului dejun;
- Traseul către școală;
- Programul școlar: 4-5 ore de cursuri;
- Traseul către casă;
- Spălatul pe mâini, schimbarea vestimentației, servirea mesei de prânz;
- Program de odihnă - 2 ore;
- Pregătirea lecțiilor - până la ora 16⁰⁰;
- Activități la alegere (lectură, vizionare de programe TV, joc în aer liber);
- Servirea cinei;
- Pregătirea ghiozdanului;

- Igiena corporală de seară;
- Lectura – cel puțin un sfert de oră;
- Odihna de noapte, începând cu ora 21⁰⁰ (cel târziu).

„Orice copil are dreptul de a-și exprima opiniile în toate chestiunile care îl privesc.” (art.12-15 Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului -1989). Pe lângă dreptul de a i se asigura asistența de sănătate, copilul are dreptul de a se juca în voie, de a-și satisface anumite dorințe în timpul liber. Prin timp liber înțelegem acea unitate de timp folosită după voia și priceperea fiecăruia. La vârsta școlară mică copilul trebuie dirijat în folosirea timpului liber către activități utile, plăcute, care să-i formeze trăsături pozitive de caracter.

Timpul liber poate avea mai multe funcții: educativă, de odihnă, sau de delectare.

Putem vorbi de timp liber zilnic, timp liber la sfârșit de săptămână sau timp liber în vacanțe. Considerăm timp liber al unei zile, timpul rămas după efectuarea unor activități cum ar fi: orele de curs, activități extrașcolare, trebuințele personale, activitățile gospodărești și activitățile neprevăzute. Acest timp diferă de la individ la individ în funcție de vârstă, ritm de muncă, familie. **Exemplu:** Unui copil cu un ritm lent de muncă intelectuală, dar sânguincios, care nu este susținut de familie și este obligat să presteze activități gospodărești nu îi mai rămâne timp liber zilnic, poate doar la sfârșit de săptămână. Dimpotrivă, unui copil care posedă un ritm alert de muncă intelectuală, este susținut de familie și nu prestează activități gospodărești, îi rămâne mult timp liber. O altă categorie este aceea a copiilor care „omoară” timpul.

Dacă timpul liber zilnic se rezumă la 2-3 ore, cel de la sfârșitul săptămânii este mult mai întins; atunci copilul își poate planifica activități multiple. Acum se impune dirijarea elevului către o dozare eficientă a timpului, din partea familiei, prin implicarea copilului în diverse activități cu caracter educativ, dar și relaxant (activități sportive, muzicale, artistice etc.) .

Orice activitate din timpul liber trebuie să aducă un beneficiu pentru minte și trup, să fie diversificată, recreativă, fără aglomerare, respectând deviza: „timpul liber nu trebuie omorât”. Timpul liber folosit în mod recreativ, distractiv, este timpul în care se realizează o plăcere, o pasiune, un hobby (mișcare, lectură, vizionarea unui film, pictarea unui tablou, cusutul unui goblen etc.) în principal activitatea de relaxare, de destindere și distracție.

Rolul părinților în structurarea timpului liber al copiilor contribuie la formarea capacității de gestionare a timpului liber prin: stabilirea sarcinilor, controlul permanent al realizărilor și nerealizărilor, stimularea alegerii responsabilităților, obligațiilor, sarcinilor.

Dacă rolul educatorului a fost îndeplinit, copilul va ști să aleagă pentru a fi mulțumit deplin. Lectura va fi bună dacă a fost făcută selecția lecturilor, oferindu-i criterii de apreciere valorică, trezindu-i interesul prin comentarii la adresa unor personaje literare.

Spre deosebire de lectură, care face posibilă diferențierea dintre oameni, ca nivel de cultură, televizorul uniformizează culturile individuale, privându-le de originalitatea și personalitatea atât de necesare. Emisiunile TV vizionate trebuie selectate și totodată, respectate condițiile de igienă a vizionării pentru evitarea consecințelor nedorite.

Bibliografie:

* Coașan A., Vasilescu A.: „Adaptarea școlară”, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1988

* Șincan E., Alexandru Gheorghe: „*Școala și familia*”, Ed. „Gheorghe Cârțu Alexandru”, Craiova, 1993

CONTRIBUȚIA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE LA DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Ramona Mariana Chirilă

SCOALA GIMNAZIALA "MARIUS SANDRU"

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Școala este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele „clădirii” fizice și spirituale a „puiului de om”. Doar „zâna”, modelatoarea de suflete și minți, știe, cu mult tact și răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă și mister a basmului, a jocului, a cântecului și a poeziei.

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm

școala cu viața.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități, elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea

apetitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Exemple de activități extrașcolare

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selective – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe.

Am acordat importanța cuvenită sărbătorilor și aniversărilor importante din viața țării și a copiilor. Acestea au fost un bun prilej de destindere, de bună dispoziție, dezvoltând la copii sentimentul apartenenței la colectivitatea din care fac parte, deprinzându-i totodată să-și stăpânească emoțiile provocate de prezența spectatorilor.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate. Același efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativitate al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însuși să fie creativ. Elevii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, etc.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul

prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi .

Activitățile extrașcolare dețin un rol important în viața elevului, oferindu-i un alt mod de dobândire a informațiilor. Acestea pot fi activități independente, pe care elevul le-a ales, sau activități organizate de către cadrele didactice. În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extrașcolare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed- back pozitiv.

Bibliografie :

* Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în

“Învățământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;

* Ionesc, M., Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și

autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162;

* Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în

curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, București, 2002, pg. 87;

* Crăciunescu, Nedelea, Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar, în

“Învățământul primar“ nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București.

CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI FACTORII IMPLICAȚI

Mihaela Magdalena Grigoriu Gorun

Scoala Gimnaziala Comuna Bunesti

CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI FACTORII IMPLICAȚI

Prof. Grigoriu-Gorun Mihaela-Magdalena

Școala Gimnazială, com. Bunești, jud. Vâlcea

În contextul actual, creativitatea, este un atribut care răspunde ritmului alert în toate domeniile vieții sociale, ritm ce ne obligă la utilizarea unui bagaj bogat de cunoștințe matematice, de algoritmi și de scheme logico-matematice.

Pentru creativitate s-au folosit o mulțime de termeni precum talent, aptitudine, imaginație, inteligență, inventivitate, capacitate și spirit novator, însă ultimele cercetări cu caracter preponderent experimental, ce au abordat o varietate de aspecte, au arătat că noțiunea de creativitate este încă insuficient definită.

Aceasta se explică prin complexitatea procesului creativ și diversitatea domeniilor în care se realizează creația.

Astfel dintre teoriile emise le amintim pe următoarele:

- **teoria asociativistă** consideră creativitatea un proces de organizare și transformare a unor elemente asociative în elemente noi, originale, pe baza gândirii; teoria a fost elaborată de Medrik în 1962;
- **teoria configuraționistă** vede creativitatea ca produs al imaginației, nu al gândirii logice, cu ajutorul căruia sesizăm un element din întregul pe care-l completăm apoi;
- **teoria transferului** susținută de J.P. Guilford afirmă despre creativitate că este o etapă a învățării transferabilă în diverse domenii.

Aceste teorii nu se referă la realizările sau productivitatea individului, ci sunt centrate pe capacități, atitudini și experiențe intelectuale care preced procesul creator.

O altă părere are în vedere corelarea creativității cu diverse trăsături de personalitate sau de comportament și în acest context al încercărilor de definire a creativității a apărut problema raportului inteligență-creativitate.

Astfel, dacă inteligența este o formă superioară de organizare și de echilibru a structurilor cognitive și dacă a înțelege și a inventa sunt funcțiile ei principale, atunci nu putem vorbi de nici un proces creativ fără participarea inteligenței.

Dacă am identifica inteligența superioară cu creativitatea, ar fi greșit deoarece aceasta este definită de originalitate și valoarea proceselor create.

Din acest punct de vedere, creativitatea reprezintă potențialul creativ, adică totalul însușirilor și factorilor psihologiei ai performanțelor creatoare.

Se mai poate spune că reprezintă condițiile virtuale existente, însă nu neapărat folosite, care contribuie la procesul actual creativ, alcătuiesc creativitatea potențială spre deosebire de facultatea creativă care presupune posibilitatea reală de a crea.

Creativitatea poate fi o capacitate a persoanei de a produce lucruri originale sau drumul parcurs până la produsul original și în sprijinul actului creator vine imaginația creatoare.

Conceptul de creativitate a fost văzut din unghiul personalității, așa cum am arătat, sau al produsului final obținut în urma actului creator.

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel de comportament uman, capabil de a antrena toate celelalte nivele de conduită biologică și logică, precum și toate însușirile psihice ale unui individ în vederea realizării unor produse caracterizate prin originalitate, noutate, valoare și utilitate socială.

Dacă un produs obținut nu a fost cunoscut de cel care l-a realizat, el reprezintă o activitate creatoare, chiar dacă acesta nu este nou.

Creativitatea mai poate însemna și găsirea unor soluții, idei, metode care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe cale independentă.

Din punct de vedere al aspectului obiectiv, creativitatea se determină prin produsul său final care poate fi o invenție, o descoperire științifică sau rezolvarea unor probleme de producție sau învățământ.

Deci deși nivelul produsului creat poate fi diferit noutatea și valoarea pentru societate sunt obligatorii, constituirea unei personalități cu comportament creativ are la bază învățarea creativă prin descoperire.

Omul creator are nevoie de virtuți formate prin tipul de învățare amintit care reprezintă un salt calitativ mare, așa cum arată Comenius, iar continuatorii săi, pun accent pe memorare, reproducere, în timp ce învățarea creativă orientează spre cercetare, descoperire, învățare prin efort propriu folosind găsirea și imaginația creatoare, fără excluderea educării memoriei deoarece e nevoie de bază materială în vederea prelucrării.

Creativitatea este determinată și influențată de o serie de factori, iar cercetările în acest domeniu efectuate de Guilford a pus în evidență șase factori ai creativității, subliniind rolul fluidității gândirii, flexibilității, originalității, elaborării, sensibilității și redefinirii.

Modelul a primit și obiecții printre care lipsa de dinamism deoarece nu cuprinde modul de construire a raportului dintre informații.

Unul dintre psihopedagogii noștri, Alexandru Roșca a grupat acești factori după cum urmează: factori subiectivi și factori obiectivi.

Factori subiectivi, sunt factorii legați de însuși persoana respectivă și sunt intelectuali, aptitudinali, nonintelectuali și monoptitudinali.

Gândirea creatoare este considerată ca principala componentă a creativității, principalul instrument psihologic, însă nu singurul, deoarece ea are capacitatea de a investiga în direcții multiple precum și de a aborda direcțiile sterile.

Pentru a se realiza, gândirea are nevoie de o informație bogată și folosește o serie de operații ca: analiza și sinteza, abstractizarea, generalizarea, comparației.

Putem distinge mai multe componente ale gândirii divergente, precum fluiditatea, flexibilitatea, originalitatea și productivitatea.

Un criteriu de apreciere a creativității este inteligența. Inteligența este definită ca aptitudinea sau capacitatea de a rezolva probleme noi, de a înțelege ideile și de a aplica în problemele reale pe care le ridică viața.

A fi inteligent înseamnă a fi rațional, logic și lucid, iar chiar dacă creativitatea înseamnă ceva mai mult decât inteligența, majoritatea psihologilor recunosc că inteligența este necesară chiar și numai pentru a evalua corect un raționament.

În creativitate este necesară și existența unor aptitudini care reprezintă însușirile psihice și fizice relativ stabile ce-i permit unui om să efectueze cu succes anumite forme de activități.

În procesul creației un rol important îl joacă și motivația care este considerată componenta vitală a creativității.

Motivația este modalitatea de mobilizare, activare și autodeterminare. Din această cauză motivele sunt luate drept cauze interne, deși sunt dobândite.

Este important de amintit că în funcție de acțiune, motivația poate fi intrinsecă sau extrinsecă și un rol deosebit îl are motivația cognitivă manifestată prin comportament explorator care depinde de noutate, schimbare și complexitate.

JOCUL-ACTIVITATEA DE BAZĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

MIHAELA TILVAR

Scoala Gimnaziala "Duiliu Zamfirescu,,G.P.N. Dumbraveni

"Nu trebuie să privim jocul ca ceva neriesios, ci ca o activitate cu adâncă semnificație."

F. Fröbel

Psihopedagogia modernă acordă o mare importanță tendinței ludice predominante în timpul unei lungi perioade a evoluției ontogenetice.

Deși specific copilăriei, jocul este practicat la toate vârstele oferind multiple posibilități prin care copiii, tinerii și adulții își manifestă și își dezvoltă imaginația, aptitudinile, își însușesc noi cunoștințe, își formează deprinderi de muncă și viață.

Pe lângă rolul de recreere și destindere, jocul are în primul rând multiple valențe formative, instructive, constituindu-se într-un valoros mijloc de modelare și perfecționare a omului.

Inteligența și sufletul copiilor se modelează prin joc, iar copilul care nu știe să se joace, nu va fi încurajat și lăsat să se joace, va deveni un adult care nu va ști să gândească.

Dacă vrei să cunoști un copil, urmărește-i jocul, dacă vrei să-l educi, joacă-te cu el.

Pentru formarea copilului trebuie să apelăm la joc. Prin joc copilul achiziționează instrumentele psihice de bază, prin joc se dezvoltă, descoperă lumea reală, devine o ființă socială.

În viața copilului, jocul îndeplinește rolul pe care-l îndeplinește munca în viața adultului. De aceea în învățământul preșcolar, jocul este activitatea fundamentală a copiilor. Pe parcursul vieții omului jocul suportă o serie de modificări atât progresiv cât și regresiv. Odată cu înaintarea în vârstă funcția formativă a jocului scade, iar cea distractivă crește.

Prin marea lor diversitate, prin variantele în care pot fi desfășurate, jocurile constituie un instrument didactic maleabil și atractiv.

Copiii au capacitatea de a asimila un volum mare de informații și destul de rapid cu condiția ca acestea să îmbrace forma plăcută și ademenitoare a jocului.

Datorită multiplelor valențe ale jocului este necesară îndrumarea și controlul acestuia de către adult.

O cunoaștere profundă a jocului înlesnește aplicarea lui și obținerea unui randament crescut față de randamentul obținut cu ajutorul altor metode.

Folosirea jocului în scopuri educative a fost recomandată încă din antichitate de Platon, ajungând în epoca actuală o metodă de bază în învățământul preșcolar, dar și un mijloc de realizare cu succes a activităților.

Rolul jocului este de a determina un transfer de energie, de motivație funcțională către învățare, reușind să transforme o activitate distractivă într-una de exersare, de însușire de cunoștințe, comportamente, etc.

Activitatea ludică îndeplinește funcții deosebit de importante atât pentru copil, cât și pentru adult. Pentru copil modul serios și pasiunea cu care se joacă constituie indicatori ai dezvoltării și perfecționării proceselor cognitive: percepția, reprezentarea, gândirea, memoria, imaginația; a limbajului și a trăsăturilor de personalitate: voință, afectivitate, caracter, aptitudini.

Toate trăsăturile de personalitate – aptitudini, deprinderi, interese, aspirații, caracter, temperament – se exprimă prin comportament. Jocul constituie un teren fertil pentru manifestarea comportamentului.

Prin joc se dezvoltă relațiile de comunicare, capacitatea de observație, se aplică o serie de reguli și norme sociale ceea ce constituie un factor important de socializare.

În toate jocurile intervin și se exersează elementele creative, mobilitatea, flexibilitatea, comprehensiunea gândirii, capacitatea de imaginare a unor soluții noi, aplicarea în practică a celor care au fost memorate.

În jocurile de competiție sau în cele desfășurate pe echipe încordarea psihică, tensiunea este mai mare ceea ce face ca și concentrarea să crească, eforturile de voință și gândire să se armonizeze cu cele ale partenerilor, să găsească soluții de a preîntâmpina optim acțiunile adversarului. În jocul pe echipe nu sunt suficiente numai acțiunile inteligente individuale, ci trebuie să se realizeze o strânsă conlucrare cu partenerii, atât pentru finalizare, cât și pentru a putea opri regulamentar acțiunile adversarului.

O mare importanță prezintă jocul pentru eliberarea rezervelor emoționale ceea ce se realizează mai ales prin activități artistice și de creație. Pe lângă rolul lor deconectant, de divertisment, aceste activități oferă condiții pentru dezvoltarea culturală, intelectuală și de creație în cele mai variate domenii. Ele au un rol privilegiat în maturizarea spirituală, prin cultivarea ce o oferă, răspunzând necesității de diversificare a sociabilității copilului.

Prin joc, preșcolarul își lărgeste și își îmbogățește sfera cognitivă, își conturează interesele, își sporește afectivitatea și câmpul acțional, fantezia și investigația.

Jocurile constituie un minunat prilej ce se oferă educatoarei, atât în cunoașterea copilului cât și în exercitarea unor influențe stimulatoare în direcțiile pe care și le propune.

S-a constatat că jocul are o mare eficiență instructiv-educativă și ocupă în regimul zilnic din grădiniță spațiul cel mai întins. Este socotit a fi activitatea fundamentală a copiilor de 3-6 ani și a avea o contribuție extrem de valoroasă în dezvoltarea lor pe plan intelectual, estetic, fizic și moral.

În încercarea de a imita ceea ce i-a reținut atenția, ce l-a impresionat mai mult, copilul se joacă reproducând modele de comportament, medii profesionale, trăsături specifice adulților.

Jocul antrenează numeroase resurse cognitive, afective, volitive și, pentru aceasta, este considerat drept singura cale de exercitare a celor mai puternice și importante influențe formative.

Copiii reiau deseori ocupații, moduri de viață de la adulți și le reproduc întocmai, dar introduc și elemente de creativitate în rezolvarea unor probleme concrete.

Îndeplinirea sarcinilor jocurilor presupune o adevărată gimnastică a gândirii și a voinței copilului care, străduindu-se să răspundă cerințelor rolului său, dobândește de fapt deprinderea de a gândi, acționa și rezolva problemele asemănător adulților pe care îi copiază.

Prin joc, dezvoltarea intelectuală este puternic influențată în sensul dobândirii de noi cunoștințe pe de o parte și a diversificării acțiunilor mintale pe de altă parte.

În contact cu jucăria și cu alte obiecte pe care le folosește în joc copilul învață să le cunoască însușirile.

Prin jocul colectiv copilul își dezvoltă atât limbajul intern cât și cel oral. Denumind elementele de joc, împărțindu-și rolurile, interpretându-le, copiii se află în situația de a-și alege cu grijă cuvintele, de a imita vorbirea adulților, de a folosi cuvinte și expresii adecvate. În timpul jocului copiii se corectează uneori în ceea ce privește exprimarea, creează îmbinări lexicale, își dezvoltă gândirea, își îmbogățesc mijloacele de exprimare.

Activitatea ludică stimulează imaginația și contribuie la îmbogățirea cunoștințelor. Copilul trebuie să găsească răspuns la numeroase probleme: cum să clădească o construcție, care este materialul cel mai indicat, ce obiecte ar putea folosi în joc, cum se transformă un scaun în mașină, etc.

Rolul jocului este însemnat și în ceea ce privește dezvoltarea atenției. De exemplu, într-un joc de creație cu subiect dintr-o poveste, trebuie să urmărească atent desfășurarea jocului pentru a-și da replica la momentul potrivit. În cadrul jocurilor de creație, acționând ca eroii lor preferați, copiii învață să dea dovadă de curaj, hărnicie, dreptate, cinste, bunătate.

Interpretând roluri variate ei se apropie de viața reală, se orientează în relațiile sociale. Prin jocul în echipă, copiii participă la realizarea unui scop comun, își coordonează acțiunile proprii cu ale colegilor.

Jocul presupune respectarea anumitor reguli deci o disciplină, ceea ce înseamnă pentru fiecare membru integrat în grup un control al atitudinii, al modului de a reacționa față de parteneri. Jocul devine, astfel, un mod de șlefuire a trăsăturilor temperamentale și de caracter.

Jocul este și un important mijloc de educație estetică a preșcolarului care se inițiază în tainele frumosului și învață să creeze. Interpretând în joc diferite roluri, cunoscând replici variate, copiii încep să înțeleagă unele imagini artistice folosind îmbinări meșteșugite de cuvinte, ajung să aprecieze și să îndrăgească frumosul.

Prin joc preșcolarul își dezvoltă capacitățile creative.

Creația ludică întâlnită la copii se manifestă sub forma unor improvizații, dar acest tip de creație ajută la formarea personalității.

În jocurile cu conținut matematic se dezvoltă operațiile gândirii, copilul fiind constrâns de regulile jocului să găsească soluții imediate și corecte.

Urmărind cu atenție copilul în timpul jocului, educatoarea constată lacunele fiecăruia și poate lua măsurile cele mai potrivite pentru a completa golurile semnalate.

Îndrumarea jocului trebuie să fie foarte subtilă, de pe poziția aparent absentă a educatoarei care are datoria de a îmbina armonios manifestarea spontană și liberă a copilului cu normele și direcțiile prioritare ale educației.

“ Faceți în așa fel încât copiii să se instruiască jucându-se; veți avea astfel prilejul de a cunoaște înclinațiile fiecăruia ”

BIBLIOGRAFIE:

- Mitu, Florica; Antonovici, Ștefania, Jocuri didactice integrate pentru învățământul preșcolar; Editura Humanitas Educațional, București, 2005;
- Revista Învățământul Preșcolar, nr. 1-2/2010, Ed. Arlechin;
- Ștefania Antonovici, Gabriela Nicu, Jocuri interdisciplinare, Ed. Aramis, București, 2003.
- Teodora Vâscu, Elena Pintilie, Jocuri didactice pentru însușirea corectă a limbii române de către preșcolari,E.D.P., București, 1994;

SA PROTEJAM NATURA!

OZANA DRAGILA

SCOALA GIMNAZIALA "MARIUS SANDRU"

SĂ PROTEJĂM NATURA!

Prof. înv. primar OZANA DRĂGILĂ

Școala Gimnazială "Marius Șandru" Reșița

Deși sunt în clasa a III-a elevii au înțeles că trebuie să trăim în armonie cu natura. Numai așa viața noastră are un sens, iar noi oamenii putem să cunoaștem fericirea.

Încă din clasa pregătitoare am încercat ca prin activitățile pe care le-am desfășurat cu copiii să aduc natura mai aproape de ei. Am memorat versuri despre lucrurile care ne înconjoară, am învățat cântece despre frumusețile și bogățiile pe care natura ni le oferă, am redat în culori toate aceste minunății și am participat alături de colegii mai mari la activități practice de protejare a naturii.

Educația ecologică este la fel de importantă pentru copii ca și educația intelectuală, morală, estetică, etc. În cadrul educației ecologice, copiii învață de ce și cum trebuie protejată natura. Îngrijirea mediului implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, apărarea lor de acțiunile dăunătoare, care pun în pericol viața plantelor și animalelor și chiar viața omului. Protejarea mediului înconjurător se însușește de la cele mai fragede vârste. Mediul în care copiii își desfășoară activitatea îi influențează permanent și le oferă posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru ei, le stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere.

Ca educatori, avem obligația profesională, dar și morală, de a învăța copilul că Terra este leagănul plantelor și al animalelor, este "casa noastră", a oamenilor, „nava spațială” a întregii umanități.

Așadar, suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect pentru tot ce ne înconjoară de la noi adulții spre cei mici și foarte mici acum când încep drumul cunoașterii.

Copiii de azi sunt martorii oculari ai transformărilor în toate domeniile de activitate, iar aspectele noi le trezesc curiozitatea ce se manifestă prin adresarea de multiple întrebări.

Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, dar și cauza fenomenelor ce se petrec sub ochii lor este manifestată prin întrebări ca: de ce?, cum?, când?, din ce cauza? etc.

Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce crește grâul?”

În cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic. Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viului: plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Educația ecologică folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. La copii, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil și se află la începuturile acumulărilor de cunoștințe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activitățile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediu de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Îngrijirea și protejarea mediului se insuflă copiilor de la cele mai fragede vârste.

Copiilor le putem explica pe înțelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curățenia spațiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră și a celor din jur.

Prin participarea la diverse activități, copiii înțeleg rolul pe care ei îl au în mediu, ce acțiuni sunt capabili să efectueze și care sunt urmările unor atitudini necorespunzătoare față de mediul înconjurător. În acest an am participat cu elevii mei la câteva activități: am pregătit răzoarele din grădina școlii; am sădit diverse flori; am însămânțat diverse semințe de flori; am curățat copacii și gardul viu de crengile uscate; am plivit de buruieni răzoarele; am adunat semințe de flori pentru a le semăna în primăvara următoare; am decorat ecologic clasa și speciile lemnoase din curtea școlii cu ocazia venirii sărbătorilor de iarnă; am realizat creații plastice pe aceste teme, realizând expoziții pe holul școlii sau participând la diverse concursuri de gen; am realizat serbări școlare unde prin versuri și cântece am încercat să elogiem frumusețile și bogățiile naturii în diverse anotimpuri etc.

În cadrul unora din activități copiii au putut constata unele comportamente negative ale oamenilor față de natură (gunoaie aruncate la întâmplare, nu în locurile special amenajate; iarba călcată; crengi rupte din copaci; hârtii și ambalaje din plastic aruncate pe lângă locuințe, etc.)..

Toate acestea contribuie la poluare. În discuțiile purtate cu copiii am putut analiza cauzele poluării atmosferei și efectele nocive pe care le are asupra oamenilor și naturii. Ei au putut să-și dea seama că între om și natură există o strânsă legătură și că omul prin activitatea sa omoră puțin câte puțin natura. Poluarea nu are granițe și este dăunătoare atât pentru oameni, cât și pentru natură. O natură poluată nu mai poate constitui motiv de bucurie și fericire, nici de inspirație pentru poeți, scriitori, pictori sau muzicieni.

Putem spune că în școală noțiunea de protejare a mediului se învață integrat. Activitățile intelectuale din cadrul disciplinelor de învățământ trebuie îmbinate armonios cu activitățile ecologice și cele extracurriculare sau extrașcolare.

BIBLIOGRAFIE

1. N. A. GEAMĂNĂ „Suport de curs pentru cadrele didactice implicate în proiecte de educație ecologică la nivel preșcolar și primar” elaborat în cadrul Departamentului de Ecologie Sistemică și Dezvoltare Durabilă, Universitatea București, 2004.
2. J. FRIEDMAN, „Jelly Jam, prietenul nostru și al naturii”, București, 2004.
3. C. PÂRVU „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001.

Stimularea Creativității La Nivel Preșcolar

Mușuroaia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni

Margaret Lowenfeld este de părere că, nu este “niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativității copiilor”⁸, cu alte cuvinte, activitatea creativă a copilului nu ar trebui să fie îngăduită de nici un fel de interdicții, limitări sau critici. Lowenfeld este de părere că “primii pași spre creativitate sunt făcuți atunci când îndemnăm un copil să miroase o floare, să observe un pom în toate amănuntele sale, să mângâie blana unei pisici. Copilul trebuie să fie îndrumat să-și folosească ochii, nu numai pentru a vedea, dar și pentru a privi; urechile, nu numai pentru a auzi, dar și pentru a asculta cu atenție; mâinile nu numai pentru a apuca obiectele, ci și pentru a le pipăi și a simți”⁹.

Dezvoltând sensibilitatea și receptivitatea copilului pentru diverse materiale și pentru particularitățile acestora, pentru perceperea lumii înconjurătoare și corelarea fenomenelor percepute, copilul învață, cu timpul, să folosească aceste aptitudini și în alte domenii. În acest proces, mediul joacă un rol important, deoarece el poate favoriza, încă din cea mai fragedă copilărie, dezvoltarea creativității. Părinții nu ar trebui să instituie o ordine prea severă în jurul copiilor, pentru a nu-i obliga, în felul acesta, pe copii s-o mențină. Întâi ei și apoi educatoarea, în grădiniță, ar trebui să atragă atenția copiilor asupra tuturor fenomenelor, pentru a stimula astfel propriile lor observații, ar trebui să le permită să vadă, să pipăie și să audă tot ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător. Stimularea creativității este un demers socioeducational complex ce cuprinde, simultan, fenomenele de activizare (încitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului de autoexpresie și împlinire creatoare. În acest scop, este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității, adică: factori structurali, intrinseci ai creativității; Ø factori de climat general în dezvoltarea și afirmarea personalității preșcolarilor; Ø factori de ambianță psihosocială și, respectiv, de climat psiho-educational stimulativ pentru Ø afirmarea și evoluția creatoare. Totodată, este necesar utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității. Metodele de abordare a creativității, prin probe de diagnoză precum și prin modele de investigație experimentală, pot oferi modele strategice de activare și antrenare a potențialului creativ al copiilor. Principalii factori structurali ai creativității sunt: fluiditatea, flexibilitatea, capacitatea de elaborare novativă, originalitatea. Fluiditatea, se referă la bogăția și ușurința în realizarea asociațiilor mentale, imaginative, ideative. Cu alte cuvinte, fluiditatea, ca o disponibilitate mentală creativă, presupune capacitatea de a realiza asociații multiple, într-un flux spontan, amplu, bogat, cu o desfășurare rapidă, facială, cu o succesiune curgătoare, firească. Ea se exprimă și prin debitul verbal, ideativ, asociațional (deci, capacitatea de a realiza cât mai multe asociații posibile într-o anumită unitate de timp). În învățământul preșcolar, ansamblul formelor de activitate consacrate dezvoltării vorbirii, pot include în desfășurarea lor, modalități de antrenare a fluidității verbale. În acest sens, educatoarea poate solicita copiilor să enumere cât mai multe cuvinte care încep cu un anumit sunet sau care au un anumit număr de sunete. Fluiditatea asociativ-verbală este pentru preșcolari, și o premisă în antrenarea și dezvoltarea fluidității mentale ideative. Această disponibilitate mentală poate fi antrenată și prin solicitarea copiilor de a formula cât mai multe idei referitoare la o situație problemă dată; privind consecințele sau urmările unei fapte, ale unei întâmplări reale sau imaginare. Fluiditatea expresivă verbală se poate stimula și cultiva în contextul aceluiași tipuri de solicitări, punând accent pe elaborare de propoziții care să exprime cât mai frumos o idee, un mesaj, un anumit conținut al comunicării verbale. În cadrul acestor jocuri intelectual creative, copiii pot încerca

soluții personale, chiar în completarea unor comparații sau metafore. Formularea unor titluri pentru desenele lor, pentru o anumită povestire ori poezie, ar putea să reprezinte unele din cerințele cu rol formativ în antrenarea și cultivarea potențialului creativ al preșcolarului. Flexibilitatea este un alt factor structural al creativității, fiind considerat ca principalul factor psihic cognitiv. Se referă la capacitatea de a modifica, rapid, cursul gândirii în condițiile în care situațiile obiective solicită aceasta. i. Dezvoltarea capacității de acțiune, îmbogățirea experienței senzoriale și evoluția întregului plan al cunoașterii pot oferi elemente care să concure la expansiunea subiectivă specifică și la acea independență acțională pe care le presupune potențialul creativ al copiilor. Însăși îmbogățirea repertoriului de experiențe și evenimente cu care se confruntă copilul poate crea noi premise pentru cultivarea unor elemente de creativitate sau a unor componente ale potențialului creativ. Educația creativității la vârsta preșcolară presupune un ansamblu coerent, organizat, de acțiuni educative. Prin aceste acțiuni se dezvoltă spontaneitatea, independența gândirii, receptivitatea față de probleme, față de ceea ce este ascuns, dar important, motivația creativă, capacitatea de elaborare și anticipare. Prin educație, potențialul creativ poate deveni, în timp, trăsătura de personalitate care va produce noul, originalul, valorile socio-culturale. Literatura de referință evidențiază că principiul primordial în abordarea și educarea creativității îl constituie cerința participării nemijlocită a copiilor la activitate, antrenarea lor efectivă în activități care angajează intens abilitățile creative. Dezvoltarea intensă a acestora se realizează cu precădere în situațiile-problemă, în procesul activității independente de rezolvare a unor probleme care conțin parametri inediți, pentru a căror descifrare este necesar efort personal de prelucrare și restructurare a experienței. Formarea potențialului creator se poate realiza numai în situațiile care reclamă efectuarea nemijlocită a unor activități cu caracter creator. Întrega paletă de activități desfășurate în cadrul procesului instructiv-educativ din grădiniță, cu precădere cele din Domeniul Estetic și Creativ, sub atenta îndrumare și măiestrie a educatoarei, contribuie în mod deosebit la cultivarea capacității creative a copiilor, dându-le posibilitatea să perceapă frumosul din artă, natură și societate și să-l redea într-o manieră originală, îmbogățindu-și orizontul de cunoaștere. Grădinița susține creșterea fizică, emoțională și intelectuală a copilului și deschide calea pentru o tranziție de succes în ciclul de învățământ următor. Dar nu în ultimul rând, grădinița este locul unde copilul trebuie încurajat să scoată la lu

PARTENERIAT PARINTE-EDUCATOR

Catalina Bratosin

Grădinița Cu Program Normal Si Program Prolungit Orasul Baicoi

Lumea în care trăim este o lume supusă schimbării. Trăim într-o societate în care trebuie să ne învățăm copiii să se adapteze la nou. Părinții, alături de ceilalți parteneri educaționali, grădiniță, școală, comunitate, au rolul de a modela copiii. Aceștia trebuie să identifice nevoile copiilor, să îi cunoască foarte bine, ajutând la creșterea și dezvoltarea lor armonioasă. În funcție de ce se urmărește și de formele concrete de realizare, formele de colaborare concretizate într-un parteneriat grădiniță-familie pot să difere. Comunicarea este extrem de importantă la această vârstă, iar un rol principal îl au, în primul rând părinții care trebuie să vorbească permanent cu copiii lor, să desfășoare activități împreună. Copilul simte această nevoie, de a avea părinții aproape și tocmai din acest motiv, atunci când aceștia participă afectiv la diferite evenimente din viața lui, îi oferă liniște și siguranță. Într-o societate care se află într-o continuă regresie, părinții trebuie să mențină o relație directă cu copiii lor. Aceștia au ajuns să-și petreacă tot mai puțin timp împreună cu copiii lor, iar acest lucru se datorează locurilor de muncă mult prea solicitante. Unii părinți preferă să vină acasă de la serviciu și să le ofere copiilor telefonul mobil sau telecomanda de la televizor, fapt care nu face altceva decât să acutizeze lipsa de afecțiune din partea acestora. Educația, sub toate formele ei, este chemată să găsească soluții prin care omul să se adapteze rapid și eficient la societatea viitorului. Cunoașterea elementelor dezvoltării personalității, a factorilor care contribuie la desăvârșirea acesteia, a problemelor pe care le ridică ea, contribuie în mare măsură la găsirea unor soluții optime.

Sunt numeroase situațiile în care nu ne luăm copiii în serios. Este mai mult decât evident că lumea lor diferă cu mult de lumea noastră. Copilul se identifică cu personaje din lumea lui. El intră în lumea personajelor din jocurile de rol: cei care se joacă de-a grădinița chiar sunt educatori, cei care se joacă de-a poliția, chiar sunt polițiști. Noi, adulții, suntem de foarte multe ori copleșiți de grijile zilnice și ne este tot mai greu să ne aducem aminte cum se văd lucrurile prin ochii copilului care am fost. Începând din primii ani de viață, copilul îi imită pe cei din jur preluând gesturi, atitudini, limbajul, exemple de comportament. Prima relație a copilului cu lumea din afară este cea cu familia. Aici copilul învață să ducă o viață ordonată și liniștită, prin impunerea de reguli într-o manieră care să demonstreze seriozitate, rigurozitate și blândețe în același timp. Părinții trebuie să fie conștienți de faptul că numai îmbinând fermitatea cu blândețea pot face ca familia să devină un factor educativ instituționalizat. „Fără disciplină interioară, un părinte nu va fi capabil să-și disciplineze eficient copilul” (Roberta M. Gilbert, M.D. „Cum să fii prieten cu copilul tău”, Ed. Teora, București, 2005). Familia îi oferă copilului primele informații despre lumea care îl înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv. Acest tip de relație este hotărâtoare în devenirea personalității copilului, nu numai prin faptul că este extrem de importantă și se menține pe tot parcursul vieții, dar și prin faptul că familia reprezintă liantul între comunicarea și interacțiunea cu celelalte componente sociale, în special cu școala și cu grădinița. După familie, mediul grădiniței constituie prima experiență, primul episod de viață al copilului în societate. Din experiența acumulată pe parcursul celor doisprezece ani în învățământ pot spune că grădinița este un important mediu în care preșcolarul socializează, interacționează cu alți copii dar și cu adulți. De asemenea, grădinița reprezintă suportul oferit copilului pentru a-și valorifica potențialul fizic și psihic, pentru a-și dezvolta capacitatea de a intra în relație cu ceilalți copii și cu adulții.

În cadrul grădiniței, mai exact în cadrul grupei mijlocii, am încercat să mențin o colaborare destul de strânsă cu părinții copiilor. Am încercat, de asemenea, să implic părinții în activități demonstrative, care să îi ajute să cunoască metodele și procedeele folosite, să le sugereze modalități diferite de îndrumare a jocurilor, de folosire a jucăriilor. Aceste activități realizate în parteneriat cu membrii familiei au avut ca scop observarea modului de comportare a copilului în colectivitate. În acest sens, plăcerea copiilor de a fi alături de colegi și dezinvoltura lor în cadrul diferitelor jocuri didactice realizate împreună cu părinții și în prezența acestora. De asemenea, faptul că disponibilitatea părinților privind soluționarea în parteneriat a diferitelor probleme ale preșcolarilor depinde într-o foarte mare măsură de modul în care cadrul didactic abordează acest aspect. Familia poate să exercite asupra copiilor influențe de ordin educativ fie dirijat, fie prin modele de conduită oferite de către membrii ei, precum și prin climatul psihosocial care există în interiorul acesteia. Atât modelele de conduită pe care le oferă părinții, cât și climatul socioafectiv în care se dezvoltă influențele de ordin educațional constituie primul model social cu o influență decisivă asupra copiilor în ceea ce privește formarea concepției lor despre viață, modul în care se comportă și relaționează raportându-se la diferite norme și valori sociale. În primii ani de viață familia reprezintă întreaga „societate” a copilului, universul lui. Este recunoscut faptul că strategiile, mijloacele educative la care se face apel în familie, determină dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral. Trebuie avut în vedere faptul că strategiile educaționale utilizate de către unii părinți, chiar dacă sunt bine intenționate, chiar dacă au avut efecte pozitive în anumite situații, nu duc întotdeauna la dezvoltarea personalității copilului. Identificarea aspectelor particulare ale educației din familie, precum și cunoașterea consecințelor unui anumit comportament al părinților contribuie la explicarea unor comportamente negative ale copiilor. Fiind convinși că ceea ce fac este spre binele copilului, unii părinți se află în fața unei situații oarecum neobișnuite, pe de o parte eforturile susținute, interesul manifestat pentru copil, iar pe de altă parte, rezultatele obținute. De cele mai multe ori, unii părinți înțeleg necesitatea unei armonizări între acțiunile educative și cele ale grădiniței, dar alții refuză să recunoască faptul că relațiile de tip educațional cu copiii nu sunt tocmai bune. Familia trebuie să ajute copilul să creeze un echilibru între activitatea școlară și cea extrașcolară, să-l ajute să-și dezvolte talentele, să-i respecte munca și hotărârile. De multe ori, aceștia sunt de părere că nereușitele în procesul de învățare, comportamentele inadecvate sunt cauzate de factori străini, independenți de familie. În acest sens, grădinița, ca primă latură a sistemului de învățământ trebuie să ofere, prin conținutul instructiv-educativ, posibilitatea respectării unor deprinderi de conduită civilizată în colectiv, să faciliteze adaptarea la prezența persoanelor străine. De aceea este foarte important ca, la împlinirea vârstei de trei ani, copilul să meargă la grădiniță. Familia nu trebuie să priveze copilul de intrarea în colectiv, întrucât instituția preșcolară va avea întotdeauna un rol extrem de important în debutul școlar. Întrunirile cu părinții mai mult sau mai puțin organizate, trebuie să fie un prilej de a conștientiza consecințele imediate și de perspectivă ale strategiilor lor educaționale, întrucât „familia, mediul de viață și școala sunt factori determinanți ai dezvoltării complete și complexe a copiilor” (Crain, William, „Dreptul la copilărie”, Editura Lucman, București, 2003).

Incluziunea Copiilor Cu Autism În Învățământul De Masă

Gina Mariana Marian

Scoala Gimnaziala Gheorghe Lazar Zalau

Incluziunea este subiectul zilelor noastre. La fel și diversitatea.

Într-o lume a diversității, căutarea resurselor necesare pentru a-i implica pe toți cei care sunt diferiți în toate activitățile a devenit urgență. Construirea unui viitor în care persoanele marginalizate să nu mai sufere din cauza stigmatizării și a excluderii nu se mai poate realiza decât prin implicarea generațiilor de tineri. Tot acest proces începe din școală. Școala este leagănul copilăriei în care toate speranțele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activitățile de învățare, profesori și elevi, conștientizează diversitatea și complexitatea naturii umane.

Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop valorificarea optimă a resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ al tuturor elevilor din cadrul unei comunități (aceasta înseamnă că și o școală specială poate fi incluzivă sau poate dezvolta practice inclusive în abordarea copiilor). Dacă prin educația integrată se aveau în vedere mai ales obiective legate de școlarizarea în condiții de normalitate a copiilor cu cerințe educaționale speciale (accentul se pune pe copii și pe serviciile de suport în școală pentru aceștia), educația incluzivă are ca obiectiv principal adaptarea școlii la cerințele speciale de învățare ale copiilor, iar prin extensie, adaptarea școlii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate, ceea ce presupune o reformare și dezvoltare în ansamblu a școlii.

Incluziunea educațională presupune:

- valorizarea egală a tuturor elevilor și a personalului;
- creșterea participării tuturor elevilor la educație și, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultură și valorile comunității promovate prin școala de masă;
- restructurarea culturii, a politicilor și a practicilor din școli, astfel încât ele să răspundă diversității elevilor din localitate;
- reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetați ca având nevoi educaționale speciale;
- însușirea cunoștințelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;
- înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;
- recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor localitate.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educațională

1. Responsabilitatea pentru învățare

Responsabilitatea ultimă de a învăța este a elevului. Mediul școlar trebuie să-i permită să se angajeze în învățare, dar el însuși este cel care acționează. Totuși, înainte să

acționeze, e nevoie să știe ce i se cere pentru a învăța eficient. Există câteva atitudini și comportamente pe care elevii care vor să devină independenți le afișează și pe care profesorii ar trebui să le promoveze și încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtășirea ideilor și ascultarea activă.

1. Încrederea

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc și împărtășesc este unic, important și reprezintă o contribuție la o înțelegere mai profundă a conceptelor și problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare și demnitate, nu se pot implica activ în construcția universului de cunoștințe.

1. Implicarea activă

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicați activ în procesul de învățare și atunci când implicarea lor este solicitată aceștia manifestă o capacitate sporită de înțelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învățare ajung să conștientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învățare.

1. Deschidere pentru împărtășirea ideilor

Împărtășirea ideilor cere curaj. Inițiatorul trebuie să renunțe la ceva de dragul celorlalți. Părinții își învață copiii de mici că dăruirea, împărtășirea lucrurilor este un comportament social și important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărți, nu pentru că părinții lor vor acest lucru ci pentru că înțeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează într-un astfel de activitate de împărtășire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunități de elevi, clasei lor, școlii lor și se simt împliniți.

1. Ascultarea activă

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunțare la emiterea de judecăți sau la impunerea propriei opinii în fața sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înțelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg și trebuie să îi învățăm să o aprecieze. Prin intermediul dialogului amplu, elevii devin capabili să-și examineze și să-și corecteze propriile idei, să ofere și să preia cunoștințe. Învățarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, rețin ideile mai mult timp și pot utiliza conținutul cursurilor lor. Prin învățarea activă, aceștia sunt mai motivați să învețe, pot corela mai ușor ceea ce au învățat cu viața reală și pot folosi lucrurile învățate la școală în practică. De asemenea, învață să aibă inițiativă în procesul de învățare, pot dezvolta relații de calitate cu ceilalți și își întăresc abilitățile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilități de cooperare care-și dovedesc ulterior utilitatea în societate și la locul de muncă.

Bibliografie:

1. Cucuș, C.(2002). Pedagogie, ed.a II-a. Editura Polirom, Iași.
2. David, D. (2006). Metodologia cercetării clinice. Fundamente. Editura Polirom, Iași.
3. Gherguț, A. (2013). Sinteze de psihopedagogie specială, ediția a III-a. Ed. Polirom, Iași.
4. Harwood, R., Miller, S.A., Vasta, R. (2010). Psihologia copilului. Ed. Polirom, Iași.

IMPLICAȚIILE ATAȘAMENTULUI ASUPRA DEZVOLTĂRII SOCIALE ȘI EMOȚIONALE A COPIILOR

Lavinia Mariana Marian

Grădinița Cu Program Prolungit Dumbrava Minunată Zalău

Atașamentul este o relație afectivă care unește doi indivizi în raport cu valorizarea și importanța pe care le are unul pentru celălalt. Cu alte cuvinte, atașamentul este expresia comportamentală de apropiere socio-afectivă, este expresia relațiilor de comunicare socioafectivă copil-adult (mamă, tată, alte persoane semnificative).

Stilul de atașament se referă la necesitatea copilului de a crea o relație de atașament, de siguranță, cu persoanele cele mai apropiate, de obicei cu figura maternă și cu cea paternă, sau cu a persoanelor care substituie aceste poziții, cum sunt bunicii, frații mai mari sau educatorii.

Conform teoriei atașamentului, interacțiunile timpurii dintre copil și îngrijitorul primar sunt internalizate și encodate ca modele de lucru interne, cu funcție de predicție a interacțiunilor în relații apropiate, a încrederii în responsivitatea și disponibilitatea partenerilor de relație. Figura centrală de atașament este inițial îngrijitorul primar, însă pe parcursul dezvoltării grupul de vârstă și ulterior partenerul romantic devin figuri centrale de atașament, spre care persoana direcționează comportamentele de atașament în situații care le activează

Există 4 stiluri de atașament, după cum urmează:

Stilul de atașament sigur

Stilul de atașament ține de două condiții importante: de proximitate și de disponibilitatea afectivă. Asta presupune că bebelușul se simte în siguranță, se poate baza că figurile importante din viața sa sunt lângă el în orice moment și că pe lângă nevoile de bază (somn, hrană) primește și afectivitate.

Copiii cu un stil de atașament sigur îl văd pe părintele lor ca pe o bază sigură de unde se pot aventura și explora independent lumea. La maturitate, pattern-ul securizat se reflectă în comportamentul copilului prin conduită, autonomie, siguranță, încredere în relația cu alți adulți. Copilul devine astfel un adult sigur care are o relație similară cu partenerul său romantic, simțindu-se în siguranță și conectat, permițându-și atât lui cât și partenerului său să se miște liber

Stilul de atașament nesigur-anxios

Copiii cu un stil de atașament anxios simt o nevoie crescută de a se simți doriți, caută un sentiment de siguranță și se agață de părinți.

Stilul de atașament nesigur-ambivalent

Copiii cu acest stil de atașament sunt suspicioși în fața străinilor, se întristează când sunt separați de părinți, dar nici nu se liniștesc atunci când acesta se întoarce.

În unele cazuri, copilul poate respinge în mod pasiv părintele, refuzând confortul sau afișând în mod deschis agresiune față de părinte. În timpul anumitor teste, s-a descoperit

faptul că acest stil de atașament este asociat cu disponibilitatea scăzută a mamei față de nevoile copilului.

Copiii cu un stil de atașament ambivalent dezvoltă anxietate, caută atenție, dar niciodată nu simt că o primesc și au nevoi emoționale mari.

Stilul de Atașament nesigur-evitant

Copiii cu un tip de atașament evitant tind să-și evite părinții, mai ales după o perioadă mai mare de absență. Nu resping, neapărat, atenția unui părinte, însă nu caută să fie în contact cu aceștia și nu manifestă o preferință anume între părinte și o persoană străină.

Un atașament nesigur poate fi cauzat de:

- neglijare fizică: alimentație dezechilibrată, lipsa mișcării, neglijarea problemelor medicale;
- neglijare emoțională sau abuz emoțional: prea puțină atenție acordată copilului; un efort minim de a înțelege sentimentele acestuia;
- abuz verbal, fizic sau sexual;
- separarea de părinte sau de persoana care are grijă de copil – schimbarea bonelor sau a personalului de la grădiniță;
- schimbări frecvente: spre exemplu, în cazul copiilor care își petrec primii ani ai existenței în orfeline sau în centre de plasament iar apoi se mută la asistenți maternali etc.;
- experiențe traumatizante: boli grave sau accidente;
- depresia maternă: mamele pot suferi de depresie și se pot retrage din rolul matern din cauza izolării, a lipsei de sprijin sau a problemelor hormonale;
- dependența mamei de alcool sau de alte substanțe: reacție absentă la nevoile copilului din cauza acelei dependențe;
- lipsa de experiență a unei mame prea tinere – care nu are încă o maturitate necesară pentru a fi părinte

Pentru copiii cu tulburări de atașament, principala problemă este sentimentul de nesiguranță. Aceștia sunt distanți și neîncrezători pentru că simt o nesiguranță și afișează un scut pentru a se proteja, scut care îi împiedică, în același timp, să accepte dragostea și sprijinul celor din jur.

Este esențial să se construiască un cadru de siguranță pentru copil. Acesta se poate obține prin:

- încercarea de a fi un model pozitiv;
- stabilirea unor limite;
- asumarea unei atitudini: este recomandat să rămâneți calmi atunci când copilul este supărat sau are un comportament neadecvat;
- disponibilitate imediată pentru o reconectare emoțională în urma unui conflict;
- asumarea greșelilor și repararea acestora;
- încercarea de a menține rutine și programe bine stabilite.

Dezvoltarea atașamentului este împărțită de Bowlby în patru etape, conform Gratielei Sion:

-etapa de preatașament – de la naștere la 6 săptămâni când comportamentul este reprezentat de răspunsuri reflexe determinate genetic, cu valoare de supraviețuire

-etapa atașamentului de acțiune (6 săptămâni- 6/8 luni) – în această fază copiii mici se orientează și răspund, marcând mai mult ca până acum preferința pentru mamă

-etapa atașamentului delimitat –(6/8luni până la 18 luni, 2 ani)- în această etapă atașamentul față de mamă este foarte evident, copiii manifestă anxietate de separare

-etapa formării unei relații reciproce – 18 luni/ 2 ani și după –în această perioadă copilul construiește progresiv o reprezentare internă a figurilor de atașament, care îi va permite să suporte din ce în ce mai bine absența acestora și să anticipeze întoarcerea lor.

Copiii care experimentează o comunicare confuză sau au o relație distantă cu părinții în copilărie se transformă în adulți cu dificultăți de înțelegere atât a propriilor emoții și sentimente, cât și ale celorlalți. Acest lucru le limitează capacitatea de a construi sau menține relații autentice.

Pentru că tipurile de atașament influențează semnificativ modul în care relaționăm cu ceilalți, este foarte importantă cultivarea unui stil de atașament sigur încă din primii ani de copilărie. Acest lucru presupune, în primul rând, ca părinții să fie disponibili din punct de vedere emoțional pe cât de mult posibil pentru nevoile copiilor lor.

Relațiile timpurii stabilesc matricea pe care se vor construi relațiile mai târziu în viață. Astfel, un tipar de atașament nesigur cu îngrijitorul primar crește șansa ca, adult fiind, o persoană să stabilească atașamente nesigure cu alte figuri importante (prieteni, familie, relații de iubire, proprii copii). Totuși, se pare că atașamentul timpuriu nu este neapărat un dat care nu poate fi schimbat și unele persoane dovedesc stiluri diferite de atașament cu persoane diferite. Totodată, experiențele pozitive de viață (“relații vindecătoare”), dar și psihoterapia pot altera tipare vechi. Mai multe despre implicațiile pe termen lung ale atașamentului, în articolul Atașamentul și implicațiile sale practice.

Funcțiile de baza ale atașamentului: asigura siguranță și protective pentru cei mici prin apropierea de persoana de îngrijire.

BIBLIOGRAFIE

Bowlby, John, O baza de siguranță, Editura Trei, 2011

<https://cabinetclaudiumanea.ro/stilurile-de-atasament/>

file:///C:/Users/admin/Downloads/PLR1062%20Introducere%20in%20psihologia%20de

CUM POATE UN PĂRINTE SĂ-ȘI AJUTE COPILUL SĂ ÎNDRĂGEASCĂ CĂRȚILE?

Lidia Simona Lucescu

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

A citi acasă, cu copilul, de la cele mai mici vârste, va face o imensă diferență pentru adaptarea și succesul școlar, mai târziu. Măiestria este în a face din lectură, din întâlnirea cu cărțile, unul din cele mai frumoase și așteptate momente de peste zi, un moment în care copilul să se bucure de prezența părintelui, de împărtășirea cu acesta a minunățiilor din povești, într-un mediu plăcut, sigur, care îi dă libertatea să fie creativ, să transforme lectura într-o adevărată aventură.

Tipuri de activități:

- Organizează un spațiu confortabil, cu perne moi, colorate, cu sau chiar improvizând un cort în casă, în taina căruia se va derula magia descoperirii poveștilor.
- Citește în moduri distractive, cu voci diferite, dă viață personajelor cât mai expresiv, fă-le cât mai prezente și reale.
- Citește copilului tău cărți cât mai diferite (ficțiune, poezioare, cărți tehnice adaptate vârstei, reviste pe diferite domenii) în care să regăsească personaje și întâmplări din cât mai multe contexte, dar parcurgeți împreună, în joacă și alte materiale pentru citit: liste de cumpărături, carduri, etichete din magazine, semne de circulație, mail-uri surpriză etc.
- Organizează în camera copilului o mini-bibliotecă drăguță, pe care o puteți și decora împreună din care să îi fie foarte ușor să extragă singurul cărțile, revistele, planșele colorate preferate și apoi să le așeze la loc.
- Vorbește mereu cu copilul tău, pe măsură ce intrați în poveste, despre personaje, întâmplări, faceți predicții, stimulează-i curiozitatea și creativitatea.
- Propune povești al căror final să îl poată reconstrui, așa cum își dorește.
- Creați împreună recuzite și puneți în rol cele mai iubite personaje și întâmplări din poveștile citite.
- Niciodată nu vei fi citit o carte de prea multe ori! Copilul tău va câștiga de fiecare dată noi cunoștințe și își va dezvolta fluența lecturii.

Beneficii pe care le are copilul dacă este implicat cât mai des și cât mai de devreme, în activități de lectură plăcute, atractive:

- Își dezvoltă imaginația: pornind de la poveștile citite împreună, va putea crea propria țesătură de întâmplări, cu personajele favorite, cu finaluri diferite și inedite, va putea crea costume, roluri noi;

➤ Își dezvoltă atașamentul: clipele minunate petrecute împreună cu părintele, în lumea poveștilor, vă va apropia, va crea o conexiune puternică între voi;

➤ Își dezvoltă capacitatea de învățare: parcurgerea poveștilor îl va pune în situația de a fi atent, de a se concentra pe parcursul narațiunii, de a-și exersa memoria, de a plasa în timp întâmplările

petrecute, de a recunoaște tipare de acțiune, de a denumi și descrie situații diferite, de a căuta explicații și soluții la întâmplările din poveste, de a înțelege consecințele unor acțiuni și relațiile de tip cauză-efect.

➤ Își va dezvolta vocabularul, intrând în permanență în contact cu termeni și expresii noi, cu idei poate mai puțin întâlnite în contextele lui de viață obișnuite, curente.

➤ Auzindu-te citind în mod corect, copilul va „înregistra” cum se pronunță corect cuvintele și va învăța să se exprime cu o mai mare ușurință, atât ca nivel de pronunție, cât și în ceea ce privește

cursivitatea, coerența;

➤ Își va dezvolta curiozitatea, punând mereu întrebări despre personajele preferate, despre

întâmplările eroilor îndrăgiți;

➤ Va reuși să treacă peste momentele dificile, de tristețe, teamă, anxietate, supărare, identificându-se cu anumite personaje, care au aceleași trăiri dar au reușit să le depășească, au găsit soluții.

Bibliografie:

- Ionescu, M., Anghelescu, C., Boca, C., Costache, L. (2014) Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani. București. Editura VANEMONDE

- Jana, L.A. (2019), În mintea copilului mic. Formați astăzi abilitățile care vor modela ziua de mâine a copilului dumneavoastră, București, Editura Centrul Step by Step.

Metode Interactive La Clasă

Natalia Miriam Fabian

Liceul Teoretic Ioan Buteanu Somcuta Mare

Metode interactive la clasă

Introducere

Datorită particularităților pe care le au elevii la vârsta școlară mică, în procesul de dezvoltare a acestora și în ceea ce privește învățarea și motivația lor pentru învățare, este important ca procesul instructiv – educativ să fie susținut în mod sistematic de o serie de stimulente pozitive prin care învățătorul să reușească să-i capaciteze și să-i determine pe elevi să învețe, trezindu-le astfel interesul pentru diferite activități.

Pentru a determina motivația de învățare a elevilor, accentul trebuie pus pe calitatea informațiilor și nu pe cantitatea conținutului, iar prezentarea într-un mod cât mai atractiv și captivant a conținuturilor va determina dinamizarea pozitivă a motivației, iar pe termen lung va duce la îmbunătățirea performanțelor școlare.

Activitățile practic-aplicative s-au dovedit a fi eficiente în activitatea de învățare, iar eforturile elevilor în ceea ce privește menținerea atenției, prin exercițiu, au dus la formarea primelor semne de atenție postvoluntară.

Stilul de predare al cadrului didactic influențează gradul de motivare al elevilor. Scopul utilizării metodelor interactive este conștientizarea elevilor de importanța și rolul atenției, evidențierea importanței organizării propriilor strategii de învățare. Nivelul general de activizare al elevilor va crește în urma organizării de activități cu situații de învățare motivante. Cu cât elevii sunt ajutați mai mult în stabilirea și realizarea scopurilor prin situațiile create de către cadrul didactic în activitatea de învățare, cu atât motivele activităților se consolidează mai ușor, devin mai eficiente.

Utilizarea metodelor cele mai atractive pentru a le crea un nivel optim de motivare și activizare, precum și îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne favorizează implicarea elevilor în situații de învățare.

- **CUBUL** este o metodă care solicită gândirea elevilor din mai multe perspective; este folosită când se dorește exploatarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Sarcinile prezente pe cub sunt: *descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează*.

Etape :

1. se realizează un cub care are fețele numerotate de la 1 la 6;
 2. se anunță subiectul pus în studiu;
 3. se împarte clasa în 6 grupe care examinează tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului.
- **BRAINSTORMING-UL** este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor, solicită găsirea unor idei proprii pentru problemele propuse. În momentul

discuției, elevii sunt încurajați să-și spună ideea indiferent de valoarea acestia, întrucât nicio idee, indiferent de cât de banală este aceasta nu va fi înlăturată.

Avantaje :

- Obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi;
- Aplicabilitate largă, aproape în toate domeniile;
- Stimulează participarea activă;
- Dezvoltă creativitatea, spontaneitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate.

Limitele Brainstorming-ului:

- Oferă doar soluții posibile nu și realizarea efectivă;
- Nu suplinește cercetarea de durată;
- Uneori poate fi prea obositor sau solicitant pentru toți participanții.
- **Explozia stelară** este o metodă de stimulare și dezvoltare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Metoda facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări și creativitatea individuală și de grup.

Etapele desfășurării metodei:

- copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat, pe steau mare se scrie ideea centrală;
- pe cinci stelute se scrie câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, CÂND ?, UNDE ?, DE CE?;
- se împarte colectivul în cinci grupuri, fiecare grup având câte o întrebare din cele menționate anterior;
- grupurile colaborează în elaborarea întrebărilor;
- după expirarea timpului pe care levi l-au avut la dispoziție pentru elaborarea întrebărilor, se revine în semicerc adresând și celorlalți colegi întrebările;
- ceilalți colegi răspund întrebărilor, formulând și ei alte întrebări.

Concluzii

Acestea sunt numai câteva dintre metodele interactive de grup, fiecare dintre acestea înregistrează atât avantaje cât și dezavantaje, dar important este însă momentul ales pentru desfășurarea lor. Este important ca dascălul să fie în permanență cel care va căuta soluții la probleme instructiv-educative ce apar.

.Așadar, a învăța să înveți dar și a fi motivat în acest sens desemnează unul dintre obiectivele cele mai dificile și permanente ale întregii activități școlare.

Bibliografie

1. Golu, P., *Motivația, un concept de bază în psihologie*, Revista de Psihologie, 1988.
2. Neacșu, I., *Motivație și învățare*, Editura didactică și pedagogică, București, 1978
3. Neacșu, I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Polirom, 2015.
4. Vintilescu, Doina, *Motivația învățării școlare*, Editura Facla, 1877
5. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup-ghid metodic. 60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul primar*, Editura Arves, 2000.

Importanța Dezvoltării Creativității La Clasa Pregătitoare

BIANCA CINCU

Scoala Gimnazială „Ion I.Graure,,

Clasa pregătitoare este un moment crucial în dezvoltarea copilului, în care se pune baza pentru învățarea ulterioară. În această etapă, creativitatea joacă un rol esențial în formarea personalității și în procesul de învățare, iar educatorii și părinții pot încuraja și susține această aptitudine esențială.

Creativitatea este capacitatea de a genera idei noi și de a găsi soluții neconvenționale la probleme. În contextul educației timpurii, dezvoltarea creativității este crucială din mai multe motive.

În primul rând, creativitatea stimulează gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Prin promovarea gândirii laterale și a explorării multiplelor soluții, copiii devin mai flexibili în abordarea provocărilor academice și sociale. În al doilea rând, creativitatea este strâns legată de dezvoltarea emoțională și socială a copiilor. Capacitatea de a-și exprima ideile și sentimentele în moduri creative îi ajută să-și dezvolte încrederea în sine și abilitățile de comunicare. Creativitatea este o componentă fundamentală a procesului de învățare pe tot parcursul vieții. Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a găsi soluții inovatoare și de a adapta abordările la noi situații este esențială pentru succesul personal și profesional.

Există numeroase modalități prin care educatori și părinți pot stimula și dezvolta creativitatea copiilor în clasa pregătitoare. Jocul este o modalitate naturală prin care copiii își exprimă imaginația și explorează lumea din jurul lor. Educatorii ar trebui să ofere copiilor timp și spațiu pentru joc liber, fără structuri sau reguli stricte. Desenul, pictura, modelajul și alte activități artistice sunt excelente modalități de a stimula creativitatea la clasa pregătitoare. Copiii ar trebui să aibă acces la o varietate de materiale artistice și să fie încurajați să-și exprime liber imaginația. Educatorii ar trebui să creeze un mediu în care copiii să se simtă confortabil să pună întrebări și să exploreze în mod activ lumea din jurul lor. Încurajarea curiozității și a spiritului de cercetare este esențială pentru dezvoltarea creativității. Promovarea diversității culturale și a diferitelor perspective încurajează gândirea creativă și abordările inovatoare. Cadrele didactice ar trebui să ofere copiilor oportunități de a interacționa cu persoane și culturi diverse pentru a-și extinde orizonturile și a-și dezvolta empatia. Fiecare copil are interese și talente unice. Educatorii și părinții ar trebui să încurajeze și să susțină inițiativele individuale ale copiilor, oferindu-le spațiu și resurse pentru a-și dezvolta pasiunile și aptitudinile.

Creativitatea este o abilitate esențială care ar trebui să fie cultivată încă din clasa pregătitoare. Prin promovarea jocului liber, a activităților artistice și creative, a explorării și a diversității, educatori și părinți pot contribui la dezvoltarea unei generații de tineri creativi, flexibili și pregătiți să facă față provocărilor viitoare. Prin investirea în creativitatea copiilor noștri, investim în viitorul lor și în viitorul societății în ansamblu.

Jocul Didactic În Învățământul Primar

GEORGETA MIHAELA IVASCU

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Jocul didactic în învățământul primar

Jean Piaget impune explicarea jocului ca un proces de asimilare ce comportă o funcție dublă. Pe de o parte, are loc o asimilare ce duce la dezvoltarea prin funcționalitate, iar pe de altă parte, asimilarea este de natura mentală. Datorită jocului, în care se manifestă conduite specifice, se elaborează scheme de acțiune practică și mentală, care duc la dezvoltare.

Jocul este un stadiu firesc și obligatoriu în dezvoltarea copilului, necesar exersării funcțiilor fizice și psihice. El pune în mișcare toată ființa copilului, îi realizează voința, îi activează gândirea, îi înaripează fantezia și îi ascute inteligența.

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca sunt mai „săraci” decât ceilalți sub aspect cognitiv, dar mai ales sub cel al personalității. Jocul oferă copiilor un izvor inepuizabil de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Pornind de la afirmația lui John Locke că „nicio activitate nu are atâta răsunet în sufletul copiilor ca jocul”, se poate spune că activitatea ludică are un rol important în modelarea socială a omului. Organizat și condus cu pricepere, jocul ajută la constituirea unor structuri mentale, la dezvoltarea unor motivații superioare.

Intrarea copilului în școală, constituie o etapă nouă în formarea personalității sale și influențează fundamental relațiile operaționale. Se diversifică preocupările, se reglementează un regim de muncă și odihnă, se schimbă interesele și se montează, apar preferințe noi și complexe, toate acestea își pun pecetea asupra preocupărilor sale cotidiene.

La vârsta școlarității mici, există o serie de jocuri care au un pronunțat caracter didactic și care se desfășoară sub îndrumarea cadrului didactic. Rolul adultului, în general, și al învățătorului, în special, este acela de a contribui la orientarea și conducerea jocului, de a ajuta copiii să-și clarifice scopul și rolul urmărit.

Folosirea jocurilor didactice în școli se justifică prin nevoia copilului de a învăța în primul rând ceea ce este o sarcină de lucru. Prin intermediul sarcinilor, elevul învață să-și fixeze atenția, să-și stăpânească instabilitatea naturală.

Dintre multiplele modalități de activitate didactică utilizate la ciclul primar, o mare valoare o are jocul didactic. Jocul angajează în activitatea de cunoaștere cele mai importante procese psihice, având în același timp, un deosebit rol formativ și educativ.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instructiv-educativ, au un conținut bine diferențiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noțiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceștia sunt puși în situația să elaboreze diverse soluții de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităților lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final, cât pe modul de obținere al lui, pe posibilitățile de stimulare a capacităților intelectuale și afectiv motivaționale implicate în desfășurarea acestora.

Practicarea jocurilor sporește imaginația, cu atât mai mult cu cât învățătorul dă curs liber principiilor de bază după care el se călăuzește:

- rolul copilului este de a reflecta asupra situației în care a fost pus, să își imagineze diferite posibilități de rezolvare și să își confrunte propriile păreri cu cele ale colegilor.
- copilul studiază diversele variante, alegând-o pe cea mai avantajoasă și creează pe baza ei unele noi alternative de rezolvare.
- copilul are libertatea deplină în alegerea variantelor de rezolvare, motivând totuși alegerea făcută.
- copilul învață să-și corecteze propriile greșeli, învățătorul intervenind doar cu sugestii.

Jocurile didactice au un preponderent rol formativ, iar în cadrul lor trebuie subliniată însemnătatea însușirii și respectării regulilor de joc, rolul ei modulator, întrucât ea prefigurează cadrul unui adevăr științific, o regulă, un principiu al unui fenomen social.

Valoarea principală a jocului rezidă din faptul că îi face pe elevi, participanți nemijlociți, direct interesați, la propria formare.

Jocul reprezintă o modalitate de asigurare a continuității între grădiniță și școală, de ușurare a procesului adaptării la specificul muncii școlare, de învățare. Introducerea jocului în structura lecțiilor constituie un mijloc de prevenire și combatere a oboselii.

Modern în predarea noilor cunoștințe înseamnă rigoare științifică în lecție și utilizarea unor metode și procedee care să stimuleze gândirea elevilor, să-i facă să înțeleagă și să aplice în practică noțiunile asimilate.

Jocul didactic, ca și metodă în care predomină acțiunea didactică operațională/practică stimulată, reprezintă o acțiune care valorifică la nivelul instrucției, finalitățile adaptative de tip recreativ proprii activității umane. Acțiunea didactică este dinamizată prin intermediul motivațiilor ludice, care sunt subordonate scopului activității de predare- învățare –evaluare, într-o perspectivă pronunțat formativă.

Modalitățile de realizare angajează următoarele criterii de clasificare:

- după obiectivele prioritare: jocuri senzoriale, jocuri de observare, de dezvoltare a limbajului, de stimulare a cunoașterii interactive.
- după conținutul instruirii: matematice, muzicale, tehnologice, sportive, literare sau lingvistice.
- după forma de exprimare: jocuri simbolice, de orientare, de sensibilizare, conceptuale, jocuri-ghicitori, jocuri de cuvinte încrucișate.
- după resursele folosite: jocuri materiale, orale, pe bază de întrebări, pe bază de fișe individuale, jocuri pe calculator.
- după regulile instituite: jocuri cu reguli transmise prin tradiție, jocuri cu reguli inventate, jocuri spontane, jocuri protocolare.
- după competențele psihologice stimulate: jocuri de mișcare, de observație, de atenție, de memorie, de gândire, de imaginație, de limbaj, de creație.
- jocurile de stimulare-proiectează diferite situații de învățare bazate pe elemente și relații virtuale de conflict, de decizie, de asumare de roluri, care angajează capacitatea de acțiune a elevului, spiritul său de competiție, posibilitățile sale de explorare euristică a realității.

Din perspectivă pedagogică, jocul este considerat un mijloc de instruire, o formă de educație, o modalitate pedagogică-terapeutică, având astfel o varietate de semnificații de natură constructivă. Prezentate sintetic, însumează o serie de funcții care sunt complementare și consistente cu cele ale fenomenului educațional în ansamblu.

Funcția adaptivă se manifestă prin asimilarea realității fizice și sociale și prin acomodarea eu-lui la realitate. Pe parcursul vârstei copilăriei mijlocii se poate observa o creștere a capacității copilului de a transpune rapid și coerent în joc, elemente ale realității: roluri, conduite, atitudini, și de a prelucra și reflecta cu o mare profunzime și în contexte ludice diverse.

Funcția informativă—prin intermediul jocului, copilul achiziționează informații, noțiuni, concepte necesare înțelegerii și integrării lumii reale. Copilul manipulează, alege, ordonează, clasifică, măsoară, se familiarizează cu proprietățile diverselor lucruri și dobândește cunoștințe despre greutate, formă, volum, categorii etc.

Funcția formativă—jocul este un mobil al dezvoltării cognitive, afectiv-emoționale, psiho-motorii și de modelare a personalității. Cunoașterea prin experiență directă, presupune implicarea capacităților perceptive, a abilităților de reacție, a capacităților de raționare și a posibilităților de comunicare, ce sunt exersate și îmbogățite în plan calitativ și cantitativ.

Funcția de socializare este concretizată în exersarea prin joc și asimilarea în plan comportamental a exigențelor vieții sociale. Majoritatea tipurilor de joc presupun relaționare, adaptare a acțiunilor proprii la acelea ale unui partener de joc, asumare a responsabilității propriului comportament și respectarea convențiilor comportamentale impuse de situație.

Funcția de relevare a psihicului—copilul transpune în joc trăiri, sentimente, intenții neîmplinite în real, impresii și temeri, gânduri, atitudini, conflicte intrapsihice sau interrelaționale.

În evoluția jocului, Piaget delimitează trei mari categorii de joc: jocul exercițiu, jocul simbolic și jocul cu reguli. Jocului simbolic, acesta îi recunoaște o importanță deosebită pentru dezvoltarea limbajului și imaginației, dar mai ales pentru asimilarea realității printr-un proces de reprezentare și semnificare de o manieră proprie a lumii reale. Jocul cu reguli, exercită o importantă funcție de socializare progresivă a copilului, prin interiorizarea unor norme de conduită de relaționare, impuse de regulile jocului.

Bibliografie:

Ionescu, M., -Instrucție și educație,, V. Goldiș University ‘‘Arad, 2005

Păun, E., Potolea, D., -Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative, Polirom, Iași, 2002

Hancheș, L., Tutunaru, R., -Elemente orientative în proiectarea didactică, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2002

Cucoș, C., -Pedagogie, Ed. a II-a revăzută și adăugită, Ed. Polirom, Iași, 2002

Model Raport Scoala Altfel

Adriana Corina Moldovan

Liceul Teoretic Ana Ipatescu Gherla

MODEL DE RAPORT FINAL PROGRAM „ȘCOALA ALTFEL”

Prof. înv. primar, Moldovan Adriana Corina

Liceul Teoretic Ana Ipătescu, Gherla

1. Denumirea activităților derulate:

Activitatea 1: Demararea proiectului educațional „Toamna mândră, darnică!”- caracter informativ-educativ – **Arta poetică**

Activitatea 2: Micul bucătar! - caracter practic-aplicativ

Activitatea 3: Micul actor! Dramatizare - caracter practic-educativ

Activitatea 4: Vitaminele toamnei - caracter informativ-educativ

Activitatea 5: Vizionarea filmului Epic. Regatul secret – film educativ - caracter practic-educativ

1. Obiectivele urmărite:

- Participarea efectivă și afectivă a elevilor la activitățile proiectului;
- Desfășurarea unor activități cultural – artistice;
- Stimularea potențialului artistic – creativ al copiilor;
- Cultivarea disponibilităților practice ale copiilor prin activitățile extracurriculare;
- Colaborarea cu cadrele didactice din unitate – abordarea ulterioară a unor relații de parteneriat cu alte unități școlare;
- Formarea și dezvoltarea unor competențe moral-civice;
- Lărgirea orizontului de cunoaștere;
- Participarea la dialoguri, în situații diverse de comunicare;
- Exersarea deprinderilor elementare de comportament social;
- Construirea unui mediu educațional care să favorizeze formarea competențelor specifice ale elevilor în mod integrat;
- Implicarea părinților și a comunității locale în activitatea școlii.

1. Resursele implicate (număr cadre didactice, număr elevi etc.):

a).Resurse umane implicate:

Propunător - Coordonator

Profesor pentru învățământ primar, Adriana Corina Moldovan

Colaboratori

Profesor logoped, Corina Buta

Părinți: Mocian Iulia, Bacoșcă Ramona, Centea-Ilcaș Andreea, Buda Anca, Bodea Eni

Cinematograful Pacea, Gherla

Număr de participanți

26 elevi ai clasei I C, Lic. T. „Ana Ipătescu”, Gherla

5 părinți participanți la activitățile cu caracter practic

Parteneri implicați (numele instituției):

Cinematograful Pacea, Gherla

b). Resurse materiale:

- Videoproiector, ecran
- Castroane, alimente (fructe și legume proaspete), tacâmuri, șorț, față de masă
- Frunze uscate, șabloane, carioci, bețe de frigărui/paie de suc
- Decor pentru piesa de teatru.

Menționarea spațiilor de desfășurare a activităților (în cazul în care au fost și altele, în afara unității de învățământ):

Cinematograful Pacea, Gherla

1. Rezultate înregistrate în cadrul activităților experiențiale planificate

- valorificarea potențialului creativ al copiilor;
- implicarea micilor școlari în acțiuni și activități diversificate, cu caracter integrat;
- Promovarea imaginii liceului prin publicarea de fotografii și filmulețe realizate în timpul activităților pe site-ul liceului și în media locală.

9. Aspecte ale managementului organizării programului care au funcționat foarte bine:

- colectarea datelor;
- evaluarea situațiilor de rezolvat;
- stabilirea obiectivelor;
- stabilirea priorităților;
- dezvoltarea planurilor de acțiune alternative;
- alegerea unui plan de acțiune;
- comunicarea cu partenerii implicați.

10. Experiențe/ activități de bune practici pentru dezvoltarea competențelor vizate, (se vor evidenția 3-5 exemple concrete de activități relevante);

Activitatea 1: Demararea proiectului educațional „Toamna mândră, darnică!”- caracter informativ-educativ – **Arta poetică**

Activitatea 2: Micul bucătar! - caracter practic-aplicativ

Activitatea 3: Confecționare de marionete; Dramatizare - caracter practic-educativ.

11. Exemple concrete de activități pe care le considerați eficiente și pe care doriți să le includeți în procesele educative curente din unitate, școlare și extrașcolare;

- **Micul bucătar!** - caracter practic-aplicativ

12. Rolul partenerilor în proiectarea și în derularea activităților (*se recomandă nominalizarea acestora*);

Organizarea unor activități extrașcolare prin care elevii să contribuie, după puterile lor, la creșterea calității vieții în comunitatea în care trăiesc, a avut nenumărate avantaje:

- împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că ceea ce învață la școală poate fi aplicat în cadrul unor acțiuni concrete;
- s-au creat legături la nivelul comunității;
- s-a dezvoltat stima de sine și devotamentul pentru ideile civice

13. Analiza SWOT

1. Puncte tari:

1.

1. Socializare între elevi, părinți, cadre didactice, reprezentanții instituțiilor implicate în proiect;
2. Însușire de noi cunoștințe;
3. Implicarea unui procent de 99% de elevi din grupul țintă în activități;
4. Colaborarea și munca în echipă;
5. Intervalul orar.

2. Puncte slabe:

1. Absentarea elevilor navetiști în zilele ploioase;
2. Deplasare îngreunată datorată condițiilor meteorologice neprielnice.

1.

1. Oportunități:

1. Relaționare cu parteneri din diferite domenii de activitate;
2. Realizarea parteneriatului între diferite instituții.

1.

1. Amenințări:

-

14. Modalități și instrumente de monitorizare, evaluare, diseminare.

Activitățile s-au derulat conform planificării. Misiunea și viziunea școlii vizează formarea tânărului pentru societatea viitorului, tânăr adaptat la cerințele europene. În urma activităților desfășurate de școala noastră, în cadrul unor proiecte educaționale s-a constatat un interes din partea elevilor pentru realizarea de activități cultural-artistice, activități care le permit să-și dezvolte multilateral personalitatea.

La finalul Săptămânii Școala Altfel 2023-2024, elevii clasei I C au realizat un album cu desene și fotografii.

Consider că activitățile pe care le-am desfășurat și-au atins scopul: Formarea și dezvoltarea unor competențe moral-civice, lărgirea orizontului de cunoaștere al elevilor, adoptarea unui stil de viață sănătos.

INFLUENȚA MODELELOR COMPORTAMENTALE PARENTALE ASUPRA DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII

Elena Carmen Popescu

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Preșcolaritatea, sau cea de a doua copilărie, se caracterizează printr-o deosebită receptivitate la influențele mediului și prin ritmuri accelerate de dezvoltare psihică. FAMILIA este factorul cu cea mai mare contribuție la acest proces, de care grădinița trebuie să țină seama. Se știe că pentru marea majoritate a preșcolarilor, GRĂDINIȚA este cel de al doilea factor care exercită influențe puternice asupra formării personalității lor. De fapt, dezvoltarea optimă a copilului se petrece în condițiile acțiunii concordante a acestor doi factori. De aceea educatoarele trebuie să știe că „pentru a cunoaște bine copilul în scopul de a-l educa bine, să se studieze de aproape locul pe care el îl ocupă în viața grupului familial, să se studieze trebuințele pe care acest grup îi dă posibilitatea să și le satisfacă, precum și dificultățile pe care el le poate întâlni în mediul respectiv și rolul pe care fiecare din membrii familiei și-l asumă în fața lui”.

În mod natural, familia este primul factor care contribuie la structurarea componentelor de bază ale personalității copilului. Influențele ei sunt foarte variate. „Copilul se găsește astfel introdus de la început într-un eșantion foarte reprezentativ al societății, cu diversitatea ei de persoane, cu încrucișarea de generații, cu prezența la un loc a trecutului și viitorului și cu profunda solidaritate care leagă între ei pe toți membrii” (P. Osterrieth, 1973).

Contribuția mare a familiei la modelarea comportamentelor copiilor și la dezvoltarea personalității lor se explică, pe de o parte, prin capacitatea de învățare și deosebita lor receptivitate la ceea ce vine de la părinți și, pe de altă parte, prin felul în care părinții raspund nevoilor lor.

Dragostea părinților față de copii îi face să reacționeze într-un mod specific la cerințele lor, iar aceștia din urmă să treacă de la răspunsuri generate de pulsunile lor fiziologice la conduite socializate.

Comportamentele care se însușesc prin învățare intenționată se vor înmulți și se vor complica treptat, o dată cu creșterea copilului. Dar în toate cazurile vor fi importante reacțiile părinților la reușitele copiilor. Cercetătorii au evidențiat unele dintre cele mai frecvente și mai semnificative reacții ale părinților, cum ar fi „răspunsul prin contingență”, care este reacție imediată și pozitivă la provocările care vin din partea copilului: un surâs, întinderea mâinilor către adult, etc. O altă reacție a părinților a fost numită „raportare socială” și constă în faptul că un copil care se află prima dată în fața unei situații sau obiect cu totul nou este în primul rând atent la reacțiile părinților și apoi își construiește propriul răspuns.

Învățarea comportamentelor corespunzătoare diverselor situații este o preocupare constantă a părinților. Autorul Kaye a făcut câteva recomandări utile părinților:

- Asigurând încă de la naștere satisfacerea nevoilor fizice și emoționale ale copiilor pregătesc terenul pentru comunicarea și relaționarea acestora;
- Protejându-i de pericole le permit să facem ceva nou;
- Îndrumă procesul de achiziționare de noi comportamente;
- Întăresc și confirmă comportamentele adecvate însușite și manifestate de copii;

- Le oferă intenționat modele de acțiune, relaționare afectivă, comunicare etc.;
- Încurajează comunicarea copilului și îl pregătește pentru relaționări din afara familiei;

Dar succesul acțiunilor educative ale părinților sunt condiționate de climatul socio-afectiv din familie și de concepția educativă după care părinții se orientează.(există diferențe între familii și rezultatele acțiunilor educative).

Permisivitatea se referă la faptul că dezvoltarea copilului presupune trăirea de către acesta a unor experiențe variate și posibilitatea de a acționa fără teamă permanentă de pedeapsă din partea părinților.

În asemenea condiții copilul își dezvoltă inițiativa, curajul, independența, încrederea în sine etc.Totodată, familia îi apare ca locul în care se simte liber și în care nu-l pândesc la tot pasu dezaprobări, interdicții, pedepse.

Dimpotrivă, părinții restrictivi au asupra copiilor lor manifestări inverse celor de mai sus.Ei sunt convinși că numai așa vor asigura cea mai bună educație.Deseori ei văd lumea din afara familiei ca fiind amenințătoare, periculoasă și atunci pun restricții la interacțiunea cu aceasta.Tind sa-și protejeze exagerat copiii și să-i țină ca într-un incubator și, fără voia lor, contribuie la instalarea neîncrederii în sine a acestora, la construirea unei imagini false asupra societății în ansamblu.Comportamentele care apar la acești copii sunt de retragere din câmpul relațiilor sociale, de evaziune, evitare, pasivitate, dependență de altu etc.

Căldura afectivă-indiferență are, la rândul ei, puternice influențe asupra dezvoltării psihice.Copilul trebuie să știe că părinții sunt bucuroși că îl au și că prezintă o valoare pentru ei. Cele mai frecvente manifestări ale dragostei părinților față de copiii lor sunt:

- calitatea îngrijirii;
- gingășia contactelor zilnice;
- plăcerea jocului cu copilul;
- bunăvoință;
- bucuria care este întâmpinat copilul la revenirea acasa;
- interesul pe care îl arată față de faptele copilului;
- timpul zilnic pe care îl consacră comunicării, jocului și acțiunilor comune cu copilul;

Un copil iubit de părinții săi este securizat afectiv și dezvoltarea lui psihică este favorizată.În aceste condiții , copilul se dezvoltă ca o persoană autonomă, puternică, încrezătoare în sine și în alții, simțindu-i totodată, alături pe părinți în orice situație s-ar afla.

Indiferența afectivă a părinților față de copiii lor poate avea mai multe cauze:imaturitatea afectivă, nepotrivită cu rolurile parentale;-suprasolicitățile profesionale;-

Lipsa unor cunoștințe cu privire la nevoile afective ale copiilor;- prezența unor trăsături de personalitate, cum ar fi: comoditatea, nesiguranța și scepticismul în legătură cu eficiența educației. Neglijarea generală a relațiilor cu alții.Cele mai frecvente rezultate ale indiferenței afective parentale sunt:lipsa de orientare în viață, nesiguranța comportamentelor, lipsa de încredere în oameni, tendința de a realiza atașamente afective față de persoane din afara familiei, fără a exista discernământ în alegeri, lipsa modelelor de conduită adecvată în situații dificile etc.

Prin urmare, familia este pentru copil un mediu foarte necesar dezvoltării sale fizice și psihice.Ea îndeplinește roluri formative specifice și de neînlocuit.

Intrarea în grădiniță a copilului va întregi gama acțiunilor și relațiilor necesare dezvoltării sale. De acum încolo evoluția lui depinde de modul în care vor acționa împreună grădinița și familia. Dar copiii care vin din medii familiale diferite se comportă diferit și trebuie tratați diferențiat. Sub influența familiei pot apărea cel puțin următoarele situații:

1. copiii au comportamente pozitive, corespunzătoare numai pentru unele situații;
2. unii pot manifesta conduite neadecvate, negative;
3. la alții pot să lipsească unele atitudini și comportamente pentru că familia nu are ocazii să le formeze;

Educatoarele vor lucra altfel cu copiii care se manifestă diferențiat, au nevoi deosebit de dezvoltare, cer intervenții educaționale chiar individualizate. Educatoarele au datoria să sa formeze, consolideze sau să distruga comportamentele fiecărui copil. Grădinița *complementarizează și lărgeste* educația în familie, dar și o depășește prin nivelul activităților instructiv-educative și competența educatoarelor.

Un alt mod de acțiune a grădiniței este cel de *stopare a comportamentelor* care nu se mai potrivesc cu situațiile din afara familiei. Nu se mai admite copilului tendința de acaparare a adultului numai pentru sine și nici cerința de a i se acorda numai lui atenție. Este știut faptul că fără voia sa familia poate genera răsfăț. Venit în grădiniță, respectivul copil așteaptă permanent atenție, ajutor recompense, admirație etc. La fel, cei supraprotejați nu întreprind nimic din propria inițiativă și cer să fie îmbrăcați, încălțați, hrăniți etc. Dacă nu se întâmpla așa, devin mofturoși, neliniștiți, nervoși și, uneori, chiar agresivi.

În cazul copiilor care provin din familii cu mari carențe educative și manifeste comportamente negative, grădinița trebuie să acționeze în vederea contracarării cu hotărâre a acestora. Ei imită cu promptitudine comportamentele celor din familie și le manifestă și la grădiniță. Sunt agresivi, vorbesc urât, mint, își însușesc ce nu e al lor etc. Cu ei se lucrează mai greu. Este necesară o anumită toleranță la început și apoi multă răbdare și perseverență.

GRĂDINIȚA NU DIMINUEAZĂ DELOC IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN FAMILIE, CI EA ÎNTREGEȘTE ȘI AMPLIFICĂ PRESTAȚIA PĂRINȚILOR, DAR, ÎN ACELAȘI TIMP, EA EXERCITĂ INFLUENȚE HOTĂRÂTOARE PENTRU DEZVOLTAREA POZITIVĂ A COPIILOR ȘI PENTRU PREGĂTIREA LOR PENTRU ȘCOALĂ ȘI VIAȚĂ.

BIBLIOGRAFIE:

Elena Nica – “Literatura pentru copii, clasa a II-a - opțional”, Ed. Carminis, 2002

Elena Truță, Sorina Mardar, “Relația profesori-elevi: blocaje și deblocaje” Ed. Aramis, 2007

Georgeta Predescu Mihăescu, Pavel Țugui, “Culegere de texte literare”, E.D.P., București, 1980

Vasile Molan, Maria Bizdună, “Didactica limbii și literaturii române”, MEC, Proiectul pentru Învățământ Rural, 2006

PLAN DE ACTIVITATE

Loredana Ramona Arion

Gradinita Cu Program Normal Nr. 1 Hunedoara

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

GRUPĂ: mijlocie ‘Fluturașii’

TEMA ANUALĂ: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA PROIECT: “Emoții și sentimente”

TEMA ZILEI: “O lume plină de emoții”

TIPUL DE ACTIVITATE: mixtă

FORMĂ DE REALIZARE: activitate integrată

FORMĂ DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri mici, individual;

Categorii de activități

1. ALA : JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE

JOC DE MASĂ: „Emoții fel de fel” – formarea cu ajutorul pietrelor pictate a chipului omenesc ;

CONSTRUCTII: „Orașul vesel” construire prin alăturare, îmbinare și suprapunere de piese;

JOC DE ROL: „La frizerie”- realizarea unor frizuri diferite pe suport de hârtie;

ȘTIINȚĂ: „Câte degete atâtea zâmbete”-consolidarea numărului în limitele 1-5;

1. ADP : ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață cu tema: „Sentimente”

Tranziții: Exerciții de înviorare: „Luați seama bine” ; „Dacă vesel se trăiește”; , „Bat din palme”

Rutine: „ Prietenul la nevoie se cunoaște!” , „Zâmbete pentru prietenii mei!”

1. ADE : ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENTIALE

DLC (Educarea limbajului) - Copacul emoțiilor – joc didactic

DEC (Activitate plastică) – Părul în vânt – pictură cu paiul

1. ALA II: „Carnavalul emoțiilor”- euritmie

Scopul activității

- *Stimularea copiilor pe direcția unei exprimări emoționale deschise, autentice, spontane și descoperirea abilităților empatică, antrenarea conduitelor prosociale și de socializare, dezvoltarea spontaneității și exersarea potențialului creativ al copiilor;*
- *Cunoașterea și respectarea normelor necesare integrării în viața socială; recunoașterea emoțiilor de baza în situații simple, familiare.;*
- *Dezvoltarea capacităților de interacțiune dintre copil și lumea înconjurătoare;*
- *Formarea unei atitudini pozitive și responsabile față de cei din jur;*
- *Promovarea jocului didactic în diverse contexte educaționale.*

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE I

JOC DE MASĂ: „Emoții fel de fel” – formarea cu ajutorul pietrelor pictate a chipului omenesc ;

Scop: Stimularea calităților intelectuale, de voință și afective în vederea aplicării independente a deprinderilor însușite

Comportamente urmărite:

- să observe materialul pus la dispoziție ;
- să înțeleagă și să execute sarcinile de lucru;
- să poarte dialoguri cu membrii grupului despre emoții;
- să manifeste spirit cooperant în activitatea de grup comunicând cu partenerii;
- să colaboreze cu colegii pentru ansamblarea materialului primit ;

CONSTRUCȚII: „Orașul vesel” - construire prin alăturare, îmbinare și suprapunere de piese;

Scop: Dezvoltarea deprinderilor motrice;

Comportamente urmărite:

- să construiască în grup orașul vesel cu ajutorul materialelor puse la dispoziție;
- să-și exerseze deprinderea de utilizare a materialelor de construcție prin exerciții de transportare, alăturare, îmbinare, alternare și suprapunere de piese;
- să respecte regulile de bază ale unei construcții pentru ca aceasta să aibă stabilitate;

JOC DE ROL: „La frizerie” - realizarea unor frizuri diferite pe suport de hârtie;

Scop : Verificarea, sistematizarea cunoștințelor și perfecționarea deprinderilor de a transpune experiența cognitivă în ipostaze ale vieții sociale;

Comportamente urmărite:

- să participe activ la joc atât în calitate de auditor, cât și de vorbitor;
- să sesizeze situațiile sociale de joc create, adaptându-se corespunzător;
- să coopereze pentru realizarea temei;
 - să respecte reguli de comportare civilizată în societate;

- să manifeste spontaneitate și creativitate în realizarea temei;

ȘTIINȚE: „Câte degete atâtea zâmbete” -consolidarea numărului în limitele 1-5;

Scop: Dezvoltarea operațiilor intelectuale prematematice;

Comportamente urmărite:

- să realizeze serieri de obiecte pe baza unor criterii date;
- să numere în intervalul 1-5;
- să recunoască și să indice cifrele în intervalul 1-5;

La sosirea copiilor în sala de grupă, ei vor găsi deja pregătite toate materialele necesare pentru activitățile pe care le vor desfășura în cursul dimineții alegându-și centrul în care doresc să-și înceapă activitatea.

ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață: „Sentimente”

Tranziții: Exerciții de înviorare: „Luați seama bine” ; „Dacă vesel se trăiește”; , „Bat din palme”

Rutine: „ Prietenul la nevoie se cunoaște!” , „Zâmbete pentru prietenii mei!”

Scop: Implicarea activă în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaționării, împărtășirii unor sentimente față de ceilalți și formării comportamentului empatic la preșcolari.

Comportamente urmărite:

- să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurări;
- să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimica, gesturi, privire);
- să sesizeze absența sau prezența unui coleg cunoscându-i chipul și în același timp numele;
- să observe cu atenție vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;
- să comunice pe baza unei idei elaborate;
- să schimbe impresii, opinii, păreri transmițând cu sinceritate părerile lor;

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DLC (Educarea limbajului) : - Copacul emoțiilor – joc didactic

- **Scop:** Stimularea copiilor pe direcția unei exprimări emoționale deschise, autentice, spontane și descoperirea abilităților empatică, antrenarea conduitelor prosoziale și de socializare, dezvoltarea spontaneității și exersarea potențialului creativ al copiilor;

Obiective operaționale:

- să identifice emoțiile în funcție de indicii nonverbal;
- să asocieze o etichetă verbală expresiei emoționale;
- să identifice propriile emoții în diverse situații;
- să verbalizeze diferite situații trăite ce conțin o anumită încărcătură emoțională
- să răspundă la întrebări și să se exprime corect din punct de vedere gramatical.
- să prezinte interes pentru activitate și dorință de afirmare;
- să participe activ la jocuri;
- să mânuiască materialele puse la dispoziție;
- să execute mișcări sugerate de imagini, texte sau sarcini cerute de educatoare;

DEC (Educație plastică) : - Părul în vânt – pictură cu paiul

- **Scop:** Stimularea expresivității și a creativității prin pictură;

Obiective operaționale:

- să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnica picturii cu paiul;
- să recunoască elemente ale limbajului plastic și să diferențieze forme și culori în mediul înconjurător;
- să cunoască și să diferențieze materialele și instrumentele de lucru, să cunoască și să aplice reguli de utilizare a acestora;
- să compună în mod original și personal spațiul plastic;
- să interpreteze liber, creativ lucrări plastice exprimând sentimente estetice;

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE II

„Carnavalul emoțiilor”- euritmie

Scop: Stimularea expresivității și a creativității prin dans;

Comportamente urmărite:

- să execute pași de dans coordonându-și mișcările în ritmul muzicii;
- să se folosească de acțiuni motrice pentru a exprima sentimente și/sau comportamente, pentru a răspunde la diferite ritmuri;
- să intoneze cântece pentru copii;

Metode și procedee: conversația, observația, expunerea, descoperirea, explicația, jocul de rol, jocul didactic, exprimarea corporală (tehnica Freinet), jocul cooperativ (tehnica Freinet), tehnici expresiv-creative (tehnica Freinet), autoanaliza, turul galeriei, aprecierea .

Forme de organizare: pe centre de interes, individual, pe grupe, frontal.

Mijloace didactice: pietre pictate cu părți ale feței, foarfece, creioane colorate, carioci, fișe de lucru, jetoane cu emoțiile, cuburi de lemn și vitocomb, roata emoțiilor, jetoane cu

emoții, cartonașe cu situații, panou pentru afișat, chipuri de copii, copacii emoțiilor, acuarele, paie, baloane, cântece pentru copii;

Forme de organizare : activitate frontală, pe grupe, individual;

Resurse: **UMANE**: 20 preșcolari

TEMPORALE: 1 zi

Material bibliografic:

1. M.E.C.I.- „Curriculum pentru învățământ preșcolar”(3-6\7 ani),2008
2. G.Toma,M.Ristoiu,M. Anghel- „Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar”,nivel 5-7 ani, Editura Delta Cart,2009
3. „Aplicațiile noului curriculum pentru învățământ preșcolar” – ghid pentru cadre didactice, vol I, Editura DPH , Buc. 2009
4. „Planificarea tematică și proiectarea didactică a activităților de învățare din grădiniță” nivel II , Editura Diana
5. „Orientări metodice privind aplicarea programei instructiv-educative în grădinița de copii, Editura Gălățeană, 2006

Mărțișor Cu Dor

Ileana Lucica Magdău

Școala Gimnazială Bogdan Vodă

Mărțișor cu dor

Mărțișorul este un simbol tradițional al primăverii, sărbătorit în România și în unele alte țări din zona Balcanilor, precum și în Republica Moldova. Sărbătoarea Mărțișorului are loc în ziua de 1 martie și marchează începutul primăverii și al lunii martie. Mărțișorul este un mic obiect decorativ, confecționat dintr-un șnur alb și roșu, adesea împodobit cu mărțișoare, clopoței sau alte elemente decorative.

Semnificația Mărțișorului este una complexă și încărcată de tradiție și simbolism. Iată câteva aspecte ale semnificației sale:

Primăvara și reînnoirea: Mărțișorul simbolizează venirea primăverii și trecerea de la iarnă la sezonul cald. Culoarea albă a șnurului reprezintă zăpada care se topește, iar culoarea roșie simbolizează soarele puternic al primăverii și vitalitatea naturii care se trezește la viață după hibernare.

Noroc și prosperitate: Mărțișorul este adesea considerat un talisman norocos, care aduce protecție împotriva relelor și atrage noroc și prosperitate în noul an. Se crede că purtând un mărțișor în prima lună de primăvară, persoanele vor fi binecuvântate cu succes și fericire în toate încercările lor.

Tradiție și identitate culturală: Mărțișorul face parte din patrimoniul cultural și tradițional al României și este transmis din generație în generație ca un simbol al identității și al valorilor românești. Sărbătoarea Mărțișorului este un prilej de bucurie și comuniune, în care oamenii se adună pentru a celebra venirea primăverii și pentru a împărtăși sentimente de dragoste și de apreciere.

„ Mărțișor cu dor”

Materiale necesare: Hârtie colorată, foarfece, obiect rotund, capsator floare, cariocă, șablon formă de inimioară, ață albă și roșie.

Mod de realizare: Întâi de toate se împletește șnurul alb și roșu (două fire de lungime identică se înnoadă la un capăt și se răsucesc în sensuri diferite). Apoi se atașează obiectul rotund pe hârtia colorată și cu creionul se trasează forma rotundă. Apoi se decupează și se obține forma unui cerc. Mai apoi se decupează cele 8 șabloane în formă de inimioară și se lipesc pe forma rotundă. Inimioarele se lipesc sub forma unui trifoi cu patru foi. Se pune o inimioară și peste o altă inimioară încât să obțin un 3D. Pentru a da viață trifoiului vor desena ochi și gură. Cu ajutorul capsatorului tip floare vom putea decora forma mărțișorului. Apoi cu o cariocă neagră se scrie „1 Martie, 2024” și în final se atașează șnurul realizat din ață albă și roșie de la începutul orei. De fiecare dată le propun elevilor să-l personalizeze cu doresc de cuviință.

Consider că, mărțișorul este mult mai mult decât un simplu obiect decorativ; este un simbol încărcat de semnificație și de tradiție, care celebrează venirea primăverii, norocul, dragostea și identitatea culturală a poporului român.

A Face Matematică Înseamnă A Descurca Probleme

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

A FACE MATEMATICĂ ÎNSEAMNĂ A DESCURCA PROBLEME

Ajuns la școală, copilul trebuie să intuiască, să descopere să cunoască situațiile în care cunoștințele lui însușite la ora de matematică se pot aplica și trebuie să se convingă treptat că posibilitățile de a rezolva o problemă de viață sunt mult mai mari decât gândește problema în termeni matematici.

Etapele rezolvării problemelor

Literatura de specialitate descrie evenimentele implicate în rezolvarea problemelor, care sunt:

1. Evenimentul inițial este constituit de **prezentarea problemei**, care se poate realiza prin formularea verbală sau prin altă cale.

2. Definirea problemei este făcută de elev, care distinge caracteristicile esențiale ale situației din problemă.

3. Formularea ipotezelor este făcută de elev, care distinge ipotezele ce pot fi aplicate unei situații.

4. Verificarea ipotezelor sau ipoteze succesive până ce se găsește una care duce la soluția căutată.

Aceste evenimente sunt cunoscute ca etapele de rezolvare a problemelor. Procesul de rezolvare se prezintă ca o activitate mentală de căutare în cursul căreia, în baza datelor, sunt emise diferite ipoteze de lucru se desfășoară prin parcurgerea mai multor etape. Toate aceste etape formează o activitate unitară, una din cele mai complexe activități intelectuale.

Deslușirea oricărei probleme trece prin mai multe etape. În fiecare dintre aceste etape, datele problemei apar în aranjamente noi, reorganizarea lor la diferite nivele duce către soluția problemei. Deci, este vorba de un permanent proces de analiză și sinteză (prin care elevul desparte și reface, deprinderi și construiește calculul care conduce la soluția problemei), de un aranjament aparte a analizei cu sinteza, caracterizat prin aceea că diferitele elemente luate în considerație și dezvoltate mereu noi aspecte (analiza) în funcție de asocierile în care sunt plasate (sinteza).

Ținând cont de particularitățile de vârstă ale elevilor, în rezolvarea problemelor se parcurg următoarele etape: (apud Lupu, C., 2006, p. 297 – 299):

a) Expunerea enunțului problemei (comunicarea enunțului problemei) – se realizează prin citire sau enunțare orală de către învățător sau de elevi. Se va avea în vedere citirea și enunțarea expresivă a textului, scoțându-se în evidență anumite date și legăturile dintre ele, precum și întrebarea problemei. Se vor scrie pe tablă și pe caiete datele problemei.

b) Însușirea conținutului problemei (înțelegerea enunțului problemei) este etapa căreia trebuie să i se acorde importanța cuvenită, pentru că de aceasta depinde

înțelegerea corectă, asigurarea participării active și conștiente a elevilor la rezolvare. Prin discuții cu elevii trebuie reținute elementele matematice importante: datele problemei, relațiile dintre date, întrebarea problemei. Să se insiste asupra fondului, nu a formei, dând libertate elevului să se exprime liber, aceasta convingându-ne că a înțeles problema. Este binevenită ilustrarea problemei cu ajutorul materialului didactic, la clasa I, iar la clasele mai mari cu scheme grafice sau alte semne convenționale.

c) Analiza problemei (examinarea problemei) este etapa cea mai importantă în rezolvarea problemei. Acestei etape trebuie să i se acorde timp suficient, să nu se efectueze în grabă, superficial, ci cu multă răbdare, cu efort de gândire pentru descoperirea căii de rezolvare a problemei. Examinarea problemei înseamnă un șir de raționamente orientate către întrebarea problemei prin care se găsesc relații între perechi de valori numerice și se împarte problema dată în probleme simple. Succesiunea problemelor simple ce alcătuiesc problema compusă se face astfel încât întrebarea ultimei probleme să coincidă cu întrebarea problemei date. Acest lucru se face prin două metode: *metoda analitică* și *metoda sintetică*.

Analiza profundă a datelor problemei trebuie să-l conducă pe elev la desprinderea de

concret, la transpunerea situației concrete pe care o prezintă problema în relații matematice. Renunțarea la elementele concrete și înlocuirea acestora cu expresii potrivite, fac posibilă schematizarea problemei – deci pasul necesar spre generalizare.

d) Întocmirea planului de rezolvare este etapa care urmează examinării problemei. Acest plan este, de fapt, o ordonare sintetică a întrebărilor problemelor simple, reieșite din problema compusă, în timpul examinării. Planul de rezolvare nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care ajutăm elevii să înțeleagă cum se desfășoară procesul de examinare și cum se formulează concluziile acestei examinări. Pentru alcătuirea planului se folosesc în exprimare numai mărimi sau cantități fără numere (sau cu cât mai puține numere) și fără calcule, întrucât acum se stabilesc numai raporturile cantitative dintre mărimi sau relații de calcul. Planul de rezolvare se poate formula fie prin propoziții interogative (mai ales la clasele mici), fie prin propoziții afirmative.

e) Rezolvarea propriu-zisă a problemei constă în stabilirea operației corespunzătoare fiecărui punct din plan și efectuarea calculelor ce conduc la obținerea rezultatului final.

f) Activități suplimentare după rezolvarea problemei:

- verificarea rezultatului obținut prin rezolvarea problemei – prilej de convingere privind justetea rezolvării;
- scrierea sub formă de exercițiu a rezolvării problemei – cu rol în fixarea algoritmului de rezolvare, dar și în antrenarea sistematică a intelectului elevilor;
- căutarea și aplicarea unui alt mod de rezolvare – ceea ce contribuie la dezvoltarea gândirii creatoare;
- formularea de alte probleme ce se rezolvă după același exercițiu etc.

Exemple De Bune Practici

Sarlea Ana

Gradinita Cu Program Normal Izvoarele

Dezvoltarea personalității copilului se realizează atât prin activitățile liber-alese desfășurate în grădiniță cât și prin activitățile pe domeniile experiențiale. Prin acestea, copilul își dezvoltă limbajul, își îmbogățește conținuturile cognitive, relaționează cu ceilalți, se dezvoltă din punct de vedere comportamental acomodându-se și adaptându-se în situații noi, își formează deprinderile și atitudinile, efortul, voința, cooperarea, perseverența, dezvoltarea spațio-temporală, respectarea intereselor și a muncii celor din jur, formarea atitudinilor pozitive față de muncă și educarea sentimentelor morale și etice.

În fiecare zi vedem tot mai mulți preșcolari din grădiniță care sunt atrași și receptivi de acele activități educaționale în care educatoarea utilizează soft-urile educaționale, calculatorul, ceea ce reprezintă o nouă viziune de învățare eficientă, prin utilizarea metodei instruirea asistată de calculator, fără însă a minimaliza importanța folosirii metodelor didactice tradiționale, clasice, sau activ-participative.

Învățământul românesc, respectiv educația timpurie la vârsta preșcolară, a înregistrat o continuă transformare și dezvoltare sub aspectul conținutului, metodologiei și strategiilor didactice folosite în procesul instructiv-educativ. Procesul de predare-învățare-evaluare la vârsta preșcolară a cunoscut noi dimensiuni, utilizarea noilor tehnologii în educație reprezentând un plus de experiență dobândit de preșcolari, o specifică legătură mai strânsă cu practica, pentru că ei și acționează în același timp, ceea ce îi va conduce pe viitor la o pregătire eficientă în concordanță cu cerințele unei societăți tot mai digitalizate. Știut fiind faptul că toate activitățile din grădiniță au la bază jocul, acesta fiind principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, am utilizat strategii moderne, respectiv jucării interactive, pe care copiii preșcolari din Bulgaria și cadrele lor didactice le utilizau cu succes în instruirea preșcolarilor, deoarece învățarea prin joc s-a dovedit a fi cea mai eficientă metodă practică în grădiniță. Pornind de la faptul că în educația preșcolară, dar și la celelalte niveluri de învățământ utilizarea tehnologiei moderne îi ajută pe copii să aibă un mai mare grad de concentrare în timpul activităților, prin creșterea stabilității și angajarea lor mai eficientă în îndeplinirea sarcinilor didactice, am proiectat la grupa mare o activitate distractivă „Cursa ouălor de Paști” folosind într-una din secvențele activității, la asigurarea retenției o jucărie interactivă de tip „iepurăș”, de care preșcolarii au fost foarte încântați și interesați.

Astfel, în timpul desfășurării activității cu preșcolarii de la grupă am exersat atenția, concentrarea, autocontrolul și a memoria de scurtă durată (funcții executive), cultivarea imaginației și a creativității și dezvoltarea motricității fine și grosiere. Am desenat împreună cu copiii ouă de diferite culori pe mai multe foi. De exemplu, pe o foaie se află un ou roșu, pe alta un ou albastru, pe alta un ou galben. Am lipit foile pe zid, în diferite părți ale grădiniței. După am oferit indicații copilului despre culoarea oului care trebuie atins cu o anumită parte a corpului. De exemplu, le-am spus să atingă oul roșu cu piciorul drept sau oul galben cu urechea stângă. Ouăle fiind așezate în diferite locuri, aceștia vor trebui să își amintească unde se află oul colorat, să alerge spre ele și să își amintească și cu ce parte a corpului trebuie să îl atingă. Pentru mai mult amuzament am schimbat rolurile.

Desfășurarea unor activități bazate pe acțiunea concretă cu obiectele, utilizarea tehnologiei moderne, respectiv a jucăriilor interactive în procesul instructiv-educativ le

trezește preșcolarilor interesul pentru activitățile educaționale în general, le stimulează gândirea, creativitatea, inițiativa, aceștia experimentând emoții pozitive prin angajarea în sarcini plăcute, ceea ce îi determină să participe cu plăcere, veselia și satisfacția plăcerii de a învăța instalându-se cu ușurință pe chipurile lor.

Pentru a răspunde trebuințelor, nevoilor actuale ale copiilor din societatea de astăzi, noi, cadrele didactice, putem proiecta și desfășura activități didactice, folosind jucării interactive în majoritatea domeniilor experiențiale.

Și în activități de educarea limbajului se pot utiliza în anumite secvențe ale activității jucăriile interactive prin realizarea unor sarcini didactice de asociere sunet inițial – cuvânt, de identificare a formei de singular și plural a obiectelor, prin identificarea imaginii de singular-plural cu ajutorul jucăriei interactive, în formularea de propoziții, pe baza imaginii la care se oprește „albinuța“, ce a fost în prealabil activată prin apăsarea tastelor de deplasare, dar și în activitățile integrate.

Metode Inovative De Grup In Invatamantul Prescolar

Mihaela Raluca Iaru

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Valea Mare-pravat

Metode inovative de grup folosite în învățământul preșcolar

Prof. înv. preșc. Iaru Mihaela Raluca

GPN Șelari, Valea Mare Pravăț

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții.

De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare-copil. Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebiriile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebiriile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic „În curând voi fi școlar,.. În acest joc în cele două cercuri mari am așezat imagini cu preșcolari și școlari, iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preșcolari și școlari (sunt copii, se hrănesc și cresc), iar în cercurile

exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preșcolarii se joacă, merg la grădiniță, școlarii merg la școală, învață).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea”, am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

Exemplu. La activitatea de observare cu tema „Fructe de toamnă”, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei, copiii au luat din coș un fruct la alegere pe care l-au observat, l-au analizat pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat fructul timp de 3-5 minute. La comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior s-au deplasat și au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observațiilor anterioare și au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câți mai mulți analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor și când fiecare copil a făcut pereche cu toți membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei”, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul vara?” la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului vara pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul vara?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii au fost rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

- Caracteristici care țin de evoluția naturii;
- Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul vara;
- Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare am așezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE ?, DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și am folosit-o cu succes în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri am așezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am așezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire „Totul despre păsări”, preșcolarii au realizat o diagramă în care au evidențiat asemănările și deosebirile existente între păsările de curte și păsările sălbatice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au așezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei povești, iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au așezat personajele comune .

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupă, metode prin care noul și căutarea de idei conferă activității ”un mister didactic” în care copilul e participant activ la propria formare.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriușele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Goncea Elena – *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice*, București, 2001

ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ

Nicoleta Loredana Stanciu

Școala Gimnazială, Comuna Salcia

Tema anuală de studiu: “Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema săptămânii: “Vestitorii primăverii”

Tema zilei: “Legume timpurii”

Tema activității: “Ridichea uriașă”

Tipul de activitate: integrată (DLC și DOS)

Elemente componente ale activității integrate:

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Domeniul Limbă și Comunicare - “Ridichea uriașă” (povestea educatoarei)

Domeniul Om și Societate - “Ajutoarele bunicilor” (activitate practică)

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:

- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
- Sesizează detalii sau diferențe între obiecte, ființe, fenomene de care sunt interesați, atunci când le examinează

Scopul activității:

- Exersarea deprinderii de a asculta cu atenție o poveste și a deprinderii de exprimare corectă sub aspect lexical și gramatical, stimularea vorbirii coerente expresive;
- Dezvoltarea atenției voluntare și a operațiilor gândirii;
- Formarea unor deprinderi practic-gospodărești.

Obiective operaționale:

1. Să precizeze titlul poveștii „Ridichea Uriașă”
2. Să identifice cel puțin cinci personaje din povestea dată
3. Să identifice mesajul educativ al poveștii
4. Să planteze semințele de legume în lădițele cu pământ

5. Să realizeze salata din cel puțin două ingrediente
6. Să lipească hârtie de cel puțin două culori pentru a realiza tabloul

Strategii didactice:

Metode și procedee: povestea educatoarei, conversația, explicația, demonstrația, expunerea, turul galeriei etc.

Resurse materiale: decor cu scene din poveste, siluete cu personaje din poveste, lădițe cu pământ, semințe, unelte de grădinărit, hârtie colorată, lipici, legume, tocător, cuțit etc.

Forma de organizare: frontal, pe grupe

Scenariul activității:

La intrarea copiilor în sala de grupă scaunele sunt așezate în semicerc, în fața semicercului este amenajat decorul specific din povestea “Ridichea Uriașă”.

Captarea atenției se va realiza prin prezentarea unei ridichi (confeționată din material textil). Pornind de la prezumția că preșcolarilor le plac poveștile și sunt dornici să descopere de unde vine ridichea uriașă, educatoarea anunță copiii că urmează să asculte povestea “Ridichea Uriașă”.

Copiii vor fi așezați în semicerc pe scaunele și vor asculta povestea „Ridichea Uriașă”. Educatoarea folosește un ton cursiv, coerent, formând în jurul său o scenă din poveste (ajutându-se de siluetele personajelor).

După expunerea integrală a conținutului, se va insista pe mesajul educativ al povestirii: “Unde-s mulți, puterea crește!”

Mai departe, urmând exemplul personajelor care au lucrat în echipă, copiii vor fi împărțiți în trei grupe, fiecare grupă având de realizat o sarcină venită din partea celor trei personaje din poveste (bunic, bunică și nepoțică). După finalizarea activității practice pe echipe, prin intermediul metodei Turul galeriei, se vor analiza lucrările/rezultatele fiecărei echipe.

Pentru asigurarea feed-backului, educatoarea adresează copiilor diferite întrebări care au rolul de a fixa cunoștințele.

Exemplu:

- Cum se numește povestea pe care am descoperit-o astăzi?
- Pe cine cheamă bunicul în ajutor pentru a smulge ridichea din pământ?
- Care sunt personajele care și-au unit forțele pentru a scoate ridichea? Etc.

În încheierea activității, educatoarea subliniază mesajul educativ al povestirii: “Unde-s mulți, puterea crește!” și, de asemenea se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019, Ministerul Educației Naționale
2. Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019

Contribuții Formative Ale Activității De Rezolvare A Problemelor

Manuela Constanta Stan

Scoala Gimnaziala Radu Tudoran Comuna Blejoi

În cadrul activității de rezolvare a problemelor o contribuție formativă importantă o are activitatea suplimentară de compunere a problemelor. Activitatea de compunere a problemelor oferă terenul cel mai fertil din domeniul activităților matematice pentru cultivarea și educarea creativității și a inventivității. Creativitatea gândirii, mișcarea ei liberă, nu se poate produce decât pe baza unor deprinderi corect formate, stabilizate și eficient transferate.

Trecerea de la rezolvarea problemelor, unde deprinderile și abilitățile se referă în special la analiza datelor, a condiției, la capacitatea de a înțelege întrebarea și a prezenta întreaga desfășurare a raționamentului în direcția descoperirii soluției, se face în mod gradat prin :

1. complicarea unei probleme prin introducerea de noi date sau prin modificarea întrebării;
2. rezolvarea problemei prin mai multe procedee :
 - scrierea rezolvării problemei într-o singură expresie;
 - alegerea celei mai economicoase căi de rezolvare;
 - determinarea schemei generale de rezolvare și încadrarea problemei în categoria respectivă;

Compunere problemei este una din modalitățile principale de a dezvolta gândirea independentă și originală a elevilor, a pasiunii pentru matematică.

Se pot compune și crea probleme în următoarele forme, respectându-se următoarea succesiune gradată:

- compunerea de probleme după imagini;
- compunerea de probleme după modelul unei probleme rezolvate anterior;
- compunerea unei probleme cu indicarea operațiilor matematice ce trebuie efectuate;
- compunerea de probleme după un plan stabilit;
- compunerea de probleme cu mai multe întrebări posibile;
- compunerea de probleme cu întrebarea dată;
- compunerea de probleme cu început dat;
- compunerea de probleme cu mărimi date;
- compunerea de probleme după un exercițiu simplu sau compus;
- compunerea de probleme, crearea liberă de probleme.

Efortul pe care îl face elevul atât în compunerea cât și în rezolvarea de probleme presupune o mare mobilizare a proceselor psihice de cunoaștere, volitive și firească, motivațional – afective.

Gândirea este procesul cognitiv cel mai solicitat prin operațiile sale logice de analiză, sinteză, comparație, abstractizare și generalizare. Rezolvarea de probleme, formează la elevi priceperi și deprinderi de a analiza situația dată de problemă, de a descoperi drumul prin care se obține răspunsul dorit. În acest fel, rezolvarea problemelor contribuie la cultivarea și dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii, la sporirea

flexibilității ei, a capacităților anticipativ – imaginative, la educarea perspicacității și spiritului de inițiativă.

Rezolvarea problemelor de matematică contribuie la clarificarea, aprofundarea și fixarea cunoștințelor învățate la acest obiect de studiu, elevii formându-și deprinderi eficiente de muncă intelectuală, care se vor reflecta pozitiv și în studiul altor discipline de învățământ.

În același timp activitatea de rezolvare și compunere a problemelor contribuie la îmbogățirea culturii generale a elevilor prin utilizarea în conținutul problemelor a unor cunoștințe pe care nu le studiază la alte discipline de învățământ (este cazul de informații legate de distanțe, viteză, timp, arii, greutate, cantitate etc.).

Problemele de matematică fiind strâns legate cel mai adesea prin însuși enunțul lor de viață, de practică, dar și prin rezolvarea lor, generează la elevi un simț al realității de tip matematic, formându-le deprinderea de a rezolva și alte probleme practice din viața de zi cu zi.

Am enumerat mai sus câteva din valențele formative pe care le generează procesul de rezolvare și compunere a problemelor de matematică, pentru a justifica de ce programele școlare acordă o atât de mare importanță acestei activități.

BIBLIOGRAFIE

1. Aron I., Herescu Gh., *“Aritmetica pentru învățători”*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1997.

2. Petrică I., Ștefănescu V., *“Probleme de aritmetică pentru clasele I – IV”*, București, Editura Petrion, 1990.

3. Stăncioiu G., Stăncioiu F., *“Metodica predării matematicii în învățământul primar”*, București, Editura Fundației Humanitas, 2001.

Activitate De Stimulare A Interesului Pentru Lectură

ANA MARIA MARICA

Gradinita Nr. 62

Lectura are un rol deosebit în viața copiilor, deoarece le stimulează interesul, contribuie la formarea unui vocabular bogat, le dezvoltă dragostea pentru frumos. Din grădiniță, copiii sunt fascinați de universul basmelor și al poveștilor ai căror eroi îi ajută să înțeleagă prietenia, cinstea, omenia, corectitudinea. Personajele literare devin uneori adevărate exemple de viață, demne de urmat.

Nu toți copiii iubesc cărțile, poveștile, dar aici rolul primordial îl are educatoarea, care trebuie să identifice diverse modalități pentru a-i provoca la lectură.

În vederea stimulării interesului pentru lectură în perioada preșcolarității sunt utilizate diverse modalități- stimularea gustului pentru lectură, apropierea copiilor de carte, îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris, stimularea imaginației și a creativității verbale, împărtășirea experiențelor personale, utilizarea diverselor materiale didactice.

În vederea trezirii interesului copiilor pentru lectură, încă de la grupa mică, educatoarea citește povești preșcolarilor. Aceștia sunt atrași de materialele didactice utilizate și de vocea de actor a cadrului didactic.

La grupa mijlocie, în cadrul domeniului *Limbă și comunicare*, la activitatea de *Educarea limbajului*, s-a lecturat de către educatoare povestea ***Cine a spus miau? De V. Suteev***.

Preșcolarii au participat la activitate așezați pe pernuțe, pe covor, în semicerc, iar educatoarea în fața acestora însoțită de macheta în două planuri specifică conținutului poveștii și de personajele întâlnite.

După finalizarea lecturării, copiii au realizat un colaj cu personajele principale din poveste în cadrul domeniului *Om și societate*-categoria *Abilități practice*, apoi în cadrul activităților liber-alese, ștrumfii grupei mijlocii s-au jucat jocul distractiv *Câinele și pisica*

A doua zi, activitățile pe domeniile experiențiale au continuat- *Dramatizare* în cadrul domeniului experiențial *Om și societate*, categoria de activitate- *Educație pentru societate*, *Mulțimi de căței și pisici* în cadrul domeniului experiențial *Științe*, categoria de activitate- *Activități matematice*, *Personajul preferat din poveste*-pictură liberă în cadrul domeniului experiențial *Estetic și creativ*, categoria de activitate- *Educație artistico-plastică*.

La sfârșitul săptămânii s- a realizat o expoziție cu toate lucrările realizate de către copii, împreună cu cartea ce cuprinde povestea *Cine a spus miau? De V. Suteev*, poveste de la care a pornit întreaga descoperire.

Lectura rămâne una dintre cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități. Cu cât apropierea copilului se face mai devreme, cu atât mai importante și mai durabile sunt efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, precum și în cel al comportamentului și al socializării.

Importanța Jocului La Vârsta Preșcolară

CRISTIAN MIRELA

Grădina Nr. 62

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor.

Jocul este cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minunata lui lume de gânduri și vise având reale valențe formative. El contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoțională, fizică și estetică a copilului, cultivă încrederea în forțele proprii și spiritul de competiție.

Jocul este activitatea de baza în grădiniță și cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copil; este prietenul nelipsit al copilului, fiind o formă de manifestare internațională, fără bariere geografice și religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă.

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniță până la micul dejun, în timpul activităților didactice de dimineață, pe centre, apoi se joacă serios în cadrul activităților pe domenii experiențiale, apoi se distrează jucându-se în timpul activităților liber alese și numai masa de prânz și somnul opresc temporar această activitate, ea urmând să își reia cursul după trezirea copiilor și până la plecarea lor acasă, unde bineînțeles, această activitate continuă.

În decursul jocului copilul acționează asupra obiectelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, dobândește încredere în forțele proprii, își îmbogățește cunoștințele.

Manifestându-și dorința de a participa la viața și activitatea celor din jur, copilul își asumă rolul de adult, reproducând activitatea și raporturile lui cu ceilalți oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuși posibilitatea de a-și imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul își satisface nevoile prezente și se pregătește de viitor.

Jocul în perioada preșcolară reprezintă principalul mijloc de dezvoltare în următoarele domenii: fizic, cognitiv, social, emoțional și lingvistic. Jucându-se, preșcolarii își dezvoltă creativitatea și imaginația, învață să gândească și să se descurce în situații problematice, achiziționează noi aptitudini, își dezvoltă personalitatea și stabilesc o bază importantă pentru învățare.

Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinilor imaginative, a capacităților de creare a unor sisteme de imagini generalizate despre obiecte și fenomene, posibilitatea de a opera mintal cu reprezentări după modelul acțiunilor concrete cu obiectele în timpul jocului.

Pătrunderea copilului în universul raporturilor de conviețuire a oamenilor (care le oferă profilul moral al unui anumit mod de viață) se realizează tot prin intermediul jocului. Aici, copilul capătă simțul răspunderii pentru respectarea unor reguli, i se formează însușiri morale cum ar fi: curajul, solidaritatea, solicitudinea, spiritul de colectiv, și hotărârea. Jocul este prilejul realizării educației estetice a copilului, care se inițiază în tainele frumosului și învață să-l creeze.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare la care este evidentă o luptă a contrariilor, un efort de depășire, având rol de propulsare în procesul obiectiv al dezvoltării ; jocul este o realitate permanentă, cu mare mobilitate pe scara vârstelor. Evoluția sa în raport cu dezvoltarea preșcolarității sau școlarității mici, cu alte activități umane, cu unele mecanisme ale vieții sociale, îi determină, în diverse momente, loc și rol diferite, dar cert este faptul că el nu lipsește, indiferent de vârsta omului.

Joaca este vitală pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Copilul are nevoie să se joace zilnic, să se joace singur, să se joace cu alți copii și cu părinții săi. Oricât de neînsemnată, de neinteresantă, de puerilă și de banală este joaca unui copil în ochii adulților, aceasta are valențe pozitive pentru copil.

Se poate considera că jocurile constituie o adevărată școală de educație a conduitei, a fanteziei și imaginației. Ele formează atenția, spiritul de observație și redare (povestire), perseverența, îndemânarea, ordinea, abilitatea, perspicacitatea, promptitudinea, contribuind astfel la dezvoltarea și antrenarea capacităților fizice și intelectuale și a trăsăturilor de caracter.

J. Chateau spunea despre copilărie că aceasta este „ucenicia necesară vârstei mature și nu putem ignora din această perioadă jocul – acest impuls irezistibil prin care copilul își modelează el singur propria statuie”.

Proiect De Activitate „De Ziua Ta, Eu Îți Ofer Inima Mea!”

Anca Grădinariu

Gradinita Cu Program Normal Nr 1 Concesti

NIVELUL I

TEMA DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ De dragul mamei!”

TEMA ACTIVITĂȚII:„De ziua ta, eu îți ofer inima mea!”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DOS- Activitate practică „ Inimă de copil”

TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de priceperi și deprinderi

FORMA DE ORGANIZARE: Frontală, grupuri mici

SCOPUL: Consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate.
- Activare și manifestare a potențialului creativ.
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Inițiază/participă la acțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată.
- Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi.
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- Manifestă creativitate în activități diverse.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: ADE (Activități pe domenii experiențiale):DOS

- sa folosească tehnici de lucru specifice însușite: șnuruire , plierea hârtiei , tăiere pe contur;

- sa creeze lucrări originale, lucrând în echipă;

-sa evalueze lucrări pe baza criteriilor : acuratețe, originalitate , grad de finalizare.

CONȚINUTURI:

-**Activități pe domenii experiențiale: DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE:** activitate practică: „ Inimă de copil” (șnuruire, pliere, tăiere pe contur), metoda mozaicului.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: Conversația, explicația, demonstrația, munca independentă, Turul galeriei.

Mijloace de învățământ: inimioare , hârtie colorată, foarfece , adeziv , șnur , carton , ecusoane, figurine din aluat.

Forme de realizare: frontal, pe grupuri, individual.

Durata : 25 minute

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie(a copiilor de la naștere la 9 ani)-2019- Ministerul Educației Naționale.
2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie.
3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. Moment organizatoric

Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialului didactic.

1. Captarea atenției

Captarea atenției se realizează prin apariția inimioarei care aduce cu ea scrisoarea din partea Zânei Primăverii.

1. Anunțarea temei și a obiectivelor

Odată cu citirea scrisorii din partea Zânei se anunță desfășurarea activității și sarcina sa.

1. Dirijarea învățării

Prin intermediul inimioarei magice aflăm ce avem de făcut , astfel se realizează construirea grupurilor experti. Se explică și se demonstrează de către educatoare modul de realizare a sarcinii.

“Pentru a realiza inimioare cât mai frumoase la mesele din această parte, vom exersa cum să lucrăm”.

- toți copii cu numărul 1 vor șnuruii.

- toți copii cu numărul 2 vor îndoi hârtia colorată pentru obținerea unui ghiocel și vor răsucii hârtie creponată pentru codița acestora.

- toți copii cu numărul 3 vor tăia în contur hârtia pentru obținerea diferitelor forme .

Se execută exerciții pentru încălzirea musculaturii mici a mâinii

“Vin pisicuțele , și-și ascut ghieruțele

Cocoșei luptă

Berzele salută

Florile-nfloresc

Și parfumul răspândesc”

Copiii exersează tehnicile de lucru, respectând cerințele date.

1. Asigurarea retenției și a transferului

Vor revenii la grupurile “CASA” ,pentru a realiza fiecare echipă, inima .Fiecare copil contribuie la realizarea lucrării colective , prin lucrarea individuală realizată la grupul experți.

1. Evaluarea activității

Se realizează printr-un tur al galeriei , se organizează expoziția , fiecare grup apreciază lucrările colegilor. Se apreciază modul de lucru al copiilor și al grupurilor. Copiii intonează un cântec despre primăvară, primesc recompense , apoi își iau rămas bun de la inimioara trimisă de Zâna Primăvara.

1. Încheierea activității

Ordonarea sălii de grupă.

Tranziție:

„Eu acasă-s cel mai mic,

Dar aici sunt un voinic.

Frumos în rând ne așezăm,

Spre baie ne-ndreptăm,

Mâinile să le spălăm.”

Apoi ne vom juca scăunele muzicale “Dansul inimioarelor” în diferite variante de joc.

INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

Apostol Simona

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 2 Pascani

INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

CREATIVE TEACHING TECHNIQUES TO PROMOTE INCLUSIVE EDUCATION

(Tehnici de predare creativă pentru promovarea educației incluzive)

Prof. Simona Apostol

Grădinița P.P.Nr.2, Pașcani

Proiectul "INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE" are drept scop creșterea calității serviciilor educaționale prin dezvoltarea competențelor profesionale și personale ale personalul didactic, prin cursuri finanțate de Programul Erasmus+. Nevoia de perfecționare a cadrelor didactice în zona educației incluzive a reieșit din analiza chestionarului de nevoi aplicat la nivelul instituției, unde peste 90% dintre respondenți au indicat faptul ca și-ar dori să participe la cursuri de perfecționare pentru educație incluzivă. În urma participării la aceste cursuri, educatoarele vor dobândi competențe de planificare a activităților unde vor putea aplica tehnici inovatoare și creative pentru integrarea copiilor care provin din medii vulnerabile și dezavantajate.Prin participarea la aceste cursuri, cadrele didactice vor învăța pas cu pas cum să planifice activități în care să îmbine tehnici și metode creative pentru a facilita incluziunea copiilor care provin din medii vulnerabile sau care au nevoi educaționale speciale.Prin observarea exemplelor de bună practică vor avea posibilitatea de a identifica tipurile de nevoi ale copiilor care provin din medii vulnerabile. Scopul participării la aceste cursuri este unul singur si anume facilitarea procesului de incluziune,adaptare și motivare a copiilor din gradiniță la activitățile de învățare care se desfășoară în grădiniță și în afara ei.Totodată, prin participarea la aceste cursuri se va satisface nevoia de perfecționare și formare continuă a educatoarelor.

Obiectivul principal al proiectului a fost dezvoltarea competențelor de utilizare a metodelor și tehnicilor creative de educație incluzivă pentru integrarea copiilor care provin din medii dezavantajate sau care au nevoi educaționale speciale, adaptarea și motivarea participării copiilor la activitățile de învățare care se desfășoară indoor sau outdoor.

Cei trei participanți la cursul C1-Creative teaching techniques to promote inclusive education s-au familiarizat cu conceptul de educație incluzivă, marginalizare și izolare, toleranță și multiculturalism,cu metode de predare care îmbină tehnici de învățare prin descoperire și prin activități artistice în scopul dezvoltării de abilități sociale și pentru a înțelege și a se adapta la realitățile copiilor ce provin din medii dezavantajate. Cadrele didactice s-au familiarizat cu metode alternative care pot fi utilizate pentru a adapta învățarea la nevoile copiilor din medii vulnerabile și pentru a avea o abordarea integratoare în clasă.Au învățat cum să aplice metode variate de învățare activă pentru a promova incluziunea, toleranța și gândirea critică. Prin exercițiile și experimentele interactive învățate,vor putea crește motivația copiilor indiferent de nivelul educațional

sau mediul social. Aceste metode de învățare activă sunt adecvate pentru integrarea copiilor care au probleme de socializare, sunt marginalizați sau care nu se pot adapta la mediul preșcolar. De asemenea, ei au putut observa bune practici în procesul de administrare al situațiilor dificile în care sunt implicați copii care provin din familii vulnerabile.

Cele 5 zile au decurs astfel:

-ziua 1: abordări inovatoare ale educației în aer liber; introducerea în curs; activitate în aer liber. învățare bazată pe joc și gamificare în timpul unei activități de drumeție pe Muntele Teide și în Parcul Rural Teno, schimb de bune practici privind educația în aer liber/ bazată pe natură/ mediu; exerciții de reflecție. Cum pot adapta învățăturile -cheie în munca mea?

-ziua 2: educație non-formală în aer liber; utilizarea tehnologiei- aplicația Action bound- în timpul unei activități de drumeție la munte; jocuri creative și exerciții de educație non-formală în natură; conectarea cu natura folosind toate simțurile; exerciții de reflecție: Cum pot folosi tehnologii în educația în aer liber sau în educația de mediu pentru a promova incluziunea socială?

-ziua 3: natura ca metodă de educație; metodologii de învățare activă și experiențială și educație non-formală; activitate în aer liber: învățare experiențială în timpul unei activități de drumeție; jocuri în aer liber pentru construirea coeziunii de grup și promovarea incluziunii sociale; etica în natură; sfaturi practice la organizarea excursiilor; exerciții de reflecție: Aplicarea metodologiei de învățare experiențială și excursii în munca mea.

-ziua 4- învățare bazată pe grădină, permacultură și mâncare locală; vizită ghidată și atelier într-o fermă ecologică de permacultură cu 25 de ani de experiență de lucru cu persoane cu boli mintale; rolul permaculturii și al învățării bazate pe grădină ca experiență terapeutică; cum să adaptăm activitățile în aer liber atunci când lucrăm cu persoane cu nevoi speciale; predarea diferitelor discipline într-o grădină prin tehnici de observare și lucru în grup; exerciții de reflecție: Tehnici de învățare și observare bazate pe învățare în grădină; învățare informală.

-ziua 5: vizită ghidată la o fermă ecologică care lucrează cu copii, tineri și adulți din medii vulnerabile; legătura dintre educația în aer liber și metodologia de învățare bazată pe grădină în mediul educației; activitate practică: atelier de bioconstrucție; discuție deschisă asupra posibilelor colaborări viitoare și planificarea activităților ulterioare; rezumatul punctelor cheie de învățare; evaluare finală a cursului și feedbackul; validarea rezultatelor învățării și înmânarea certificatelor.

Ne dorim ca fiecare grădiniță să fie incluzivă :

- Grădinița este primitoare pentru toată lumea.
- Grădinița caută în mod activ să-și dezvolte relațiile cu comunitatea locală.
- Diversitatea preșcolarilor este privită ca o resursă de valoare.
- Educatorul/Învățătorul/Profesorul își cunoaște și își valorizează elevii, în mod egal.
- Părinții sunt valorizați în mod egal.
- Cadrele didactice sunt valorizate în mod egal.
- Preșcolarii/ elevii știu ce să facă atunci când au o problemă și se sprijină reciproc.
- Cadrele didactice se sprijină reciproc în rezolvarea problemelor.
- Cadrele didactice se implică în luarea deciziilor.
- Persoanele se adresează unele altora în moduri care confirmă valoarea lor individuală.
- Cadrele didactice colaborează în mod real cu părinții.

Demersuri Didactice Inovative Adaptate Pentru Elevii Cu Dificultăți De Învățare

AURA MAGDALENA CHIVU

Liceul Teoretic Ionita Asan Caracal

„Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care îl câștigăm”(Victor Hugo)

Activitățile educative școlare și/sau extrașcolare reclamă noi modalități de proiectare și

desfășurare a lor în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în

întâmpinarea cerințelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerență, rigoare și accesibilizare a conținuturilor, un anumit grad de înțelegere, conștientizare, participare, interiorizare și evoluție în planul cunoașterii din partea elevilor).

Altfel spus, cerințele educative speciale solicită abordarea actului educațional de pe poziția

capacității elevului deficient sau aflat în dificultate de a înțelege și valorifica conținutul învățării, și nu de pe poziția profesorului sau educatorului care desfășoară activitatea instructiv-educativă în condițiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Evident că această sintagmă poate avea un înțeles anume pentru fiecare elev în parte, în sensul că fiecare elev este o individualitate și, la un moment dat, într-un domeniu sau altul al învățării,

reclamă anumite cerințe educaționale specifice pentru a putea înțelege și valorifica la maximum

potențialul său în domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate întâmpina dificultăți de învățare la matematică sau fizică, unde sunt necesare, în special, anumite categorii de operații ale gândirii la care elevul respectiv este deficitar; în schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obține rezultate bune, chiar peste media clasei).

Cerințele educative speciale – CES se referă atât la copiii cu deficiențe propriu zise, cât și la

copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii.

Diferențierea curriculumului pentru copiii cu CES se întemeiază pe următoarele premise:

- sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite;
- aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe opționale/adaptate;

- realizarea Țelurilor/scopurilor educaȚionale este facilitată de selecȚia și organizarea

obiectivelor educaȚionale conform diferenȚelor individuale;

- diferitele trebuinȚe educaȚionale pot fi întâmpinate prin oportunităȚi educaȚionale variate.

Pornind de la premisa că fiecare copil are particularități, interese, abilităȚi și necesități de

învăȚare unice, toate drepturile sale referitoare la educaȚie trebuie realizate într-o manieră care să conducă la o integrare socială și la o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală.

Astfel, se impun strategii didactice individualizate și diferenȚiate care conduc la o gamă foarte

variată de forme de lucru și modalități de organizare a activității de învăȚare. Natura, structura

și scopurile modurilor de organizare a activităȚilor diferenȚiate sunt diverse, putând identifica

următoarele tipuri de acȚiune:

- Terapeutice-destinate elevilor aflaȚi în limitele situaȚiei normale, dar cu unele lacune în

cunoaștere;

- Recuperatorii-destinate elevilor aflaȚi în situaȚii de deficienȚă ușoară;

- De suplimentare a programului de instruire destinat elevilor care dispun de capacităȚi și abilităȚi sau de structuri motivaȚionale și preferenȚiale conturate și orientate favorabil spre o

anumită disciplină;

- De orientare sau reorientare, verificare și control, destinate celor care solicită sau li se impun asemenea programe.

În scopul eficientizării procesului de învăȚare pentru elevi cu cerinȚe speciale sunt evocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

a) învăȚarea interactivă- presupune folosirea unor strategii de învăȚare focalizate pe cooperarea, colaborarea și comunicarea între elevi, la activităȚile didactice, precum și pe interacȚiunea dintre cadre didactice și elevi;

b) demonstraȚia, aplicaȚia și feedbackul- orice proces de învăȚare este mai eficient și mai ușor de înȚeles dacă informaȚiile prezentate sunt demonstrate și aplicate în situaȚii reale de viaȚă, existând și un feedback continuu de-a lungul întregului proces;

c) modalități de sprijin în actul învăȚării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un

sprijin activ de învăȚare atât în timpul activităȚilor desfășurate în clasă, cât și la activităȚile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaȚional cu anumite categorii de specialiști, cu familiile elevilor.

Activitățile educative școlare și/sau extrașcolare reclamă noi modalități de proiectare și desfășurare a lor în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în

întâmpinarea cerințelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerență, rigoare și accesibilizare a conținuturilor, un anumit grad de înțelegere, conștientizare, participare, interiorizare și evoluție în planul cunoașterii din partea elevilor).

Pornind de la premisa că fiecare copil are particularități, interese, abilități și necesități de învățare unice, toate drepturile sale referitoare la educație trebuie realizate într-o manieră care să conducă la o integrare socială și la o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală și spirituală.

Astfel, se impun strategii didactice individualizate și diferențiate care conduc la o gamă foarte

variată de forme de lucru și modalități de organizare a activității de învățare.

Experiența didactică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor interogative cu celelalte metode expositive, demonstrative, active-articipative înlăturându-se monotomia și stimulându-se gândirea și concentrarea atenției, condiții necesare în obținerea succesului la elevii cu cerințe speciale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Crețu, C. - „Curriculum individualizat și diferențiat”, EDP, București, 1990
2. Gherguț, A. - „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale: Strategii diferențiate și inclusive în educație”, editura Polirom, Iași, 2006
3. Gherguț, A. - „Sinteze de psihopedagogie specială”, editura Polirom, 2005
4. Modoc, M.A., Fetche, N. - „Modalități de valorificare a potențialului individual al elevilor cu CES” editura Eurotip, Baia Mare, 2010
5. Stănică, I., Popa, M., Popovici, D.V. - „Psihopedagogie specială”, editura Pro Humanitas, București

VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

Cristina Jurj

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU" PETROȘANI

NUME: JURJ CRISTINA EVA

TEMA ACTIVITĂȚII: VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

CLASA: a II-a A

UNITATEA ȘCOLARĂ: COLEGIUL NAȚIONAL ”MIHAI EMINESCU” PETROȘANI

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Clasa a II -a A a fost în vizită la Asociația " CAR CFR" Petroșani. D-na Z.Mihaela le-a vorbit despre primele monede ,bancnote folosite,despre economisirea banilor,le-a prezentat elevilor expoziția și frumoasa machetă cu trenuri.

Am continuat cu vizita în gara CFR,unde d-ul Ș. Dorel ne-a prezentat gara,biblioteca ,unde două eleve au donat cărți. De asemenea le-a vorbit despre tuneluri,poduri locomotiva cu aburi și multe informații despre istoricul și evoluția căilor ferate de-a lungul timpului.

Vizita la „Casa banilor” a fost o incursiune captivantă în istoria banilor, unde elevii au descoperit cum s-au transformat banii din 1920 până în prezent.

Diorama cu trenulețe de la intrarea în sediul CAR CFR a stârnit imaginația și curiozitatea micilor exploratori, care au admirat miniaturi feroviare detaliate. Astfel, călătoria a continuat în Gara Petroșani, partenerul nostru din proiect, unde domnul Ș.Dorel i-a purtat pe copii pe aripile imaginației prin povești captivante despre trenuri. Elevii au învățat despre importanța transportului feroviar pentru protejarea mediului și au descoperit fascinația lumii feroviare.

A fost o zi memorabilă, plină de descoperiri, zâmbete și satisfacția de a fi împărtășit o experiență educativă unică.

Formarea Comportamentului Moral-Civic La Preșcolari

DĂNCĂU IONELA SIMONA

Grădinița cu Program Prelungit Nr.5

Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate, educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți, de a socializa, formarea unei atitudini pozitive față de ceilalți, respectarea diversității, acceptarea diferențelor și a unicității fiecărei persoane, sunt norme moral civice pe care preșcolarul le află și le exersează încă de la grădiniță.

Educarea unui comportament moral-civic corespunde necesității de a forma o conduită bazată pe cunoașterea și respectarea unor reguli și norme de conduită general acceptate și stabilite de societatea în care copilul intră și de care copilul are nevoie pentru a fi acceptat. Educația pentru societate, Educația moral-civică, Domeniul om și societate sunt activități și domenii de dezvoltare care urmăresc dezvoltarea unor calități, valori morale cu care individul să se poată integra în grupul social și să poată duce o viață normală.

Copiii au nevoie să știe care le sunt drepturile și îndatoririle, au nevoie să înțeleagă „cum”, dorința de a face ceva, poate îngreuna dreptul altei persoane, au nevoie să se pună în locul altei persoane pentru a descoperi și înțelege mai bine „de ce” nu sunt acceptate unele comportamente, să înțeleagă cum anumite comportamente și acțiuni îi afectează pe ceilalți, ajutând astfel la diminuarea egocentrismului specific vârstei, pentru a reuși aceste lucruri, jocurile de rol sunt cele mai eficiente metode pe care educatorul le poate folosi la grădiniță. Prin joc se accesează mai ușor sufletul și mintea copilului, mergând apoi spre lumea gândurilor și a viselor sale, pentru că jocul este binecuvântarea copilăriei. Prin jocurile de rol se urmărește inițierea copilului în practicarea unui comportament activ, responsabil și conștient de drepturile și îndatoririle sale, prin jocul de rol copilul află că nu ne putem bucura de drepturile noastre, încălcând drepturile celorlalți și astfel apare necesitatea de a respecta regulile. Eficiența jocului de rol depinde de felul în care este folosit cuvântul, ca mijloc de îndrumare a elevilor prin întrebări, explicații și aprecieri și prin concordanța dintre tema jocului și materialul didactic ales. Jocul de rol constă în implicarea activă a copilului în construirea unui personaj, copilul devenind altcineva, punându-se în locul altcuiva (învață să empatizeze), va trebui să facă alegeri, să creeze o scenă, un scenariu, să ia decizii și avantajele jocului de rol sunt multe, printre care și: -construind scene își dezvoltă imaginația; -lăsând copilul să creeze scene, scenariii și să-și construiască propriul rol, putem afla modurile în care copilul interpretează și înțelege lumea; prin comportamentele, acțiunile și ideile pe care le experimentează, el învață, capătă experiența de viață fără să fi trăit real acele experiențe și cu ajutorul educatorului care urmărește și îndrumă experiențele, copilul își va însuși comportamentele moral-civice dorite de societate, fără să conștientizeze acest lucru, fără implicațiile negative care ar putea decurge din obligativitatea respectării regulilor, va ști cum să reacționeze, ce să zică și ce să facă pe viitor când va fi pus într-o situație de viață reală; -când copilul este indemn și susținut să construiască scene noi, să modifice rolul pe care îl joacă, copilul își dezvoltă imaginația, creativitatea; -copilul spune și arată prin jocul de rol, ce simte și ce înțelege în legătură cu lucrurile și persoanele importante din viața sa, modul cum percepe el lumea, modul cum percepe relațiile dintre oameni, etc.; prin jocul de rol copilul învață să empatizeze, află cum și ce simt alte persoane; -experimentând situații noi, descoperă cum poate rezolva anumite probleme, cum să se comporte în diferite situații atunci când se vor întâmpla în realitate; -găsește curajul de a se exprima liber, pentru că o face prin intermediul unui personaj; -își dezvoltă inteligența emoțională,

imaginația, creativitatea, vocabularul și își stabilește valori morale; -va trebui să facă alegeri, să ia decizii, să respecte un scenariu dat sau să creeze el singur un scenariu, astfel putem afla felul în care copilul interpretează și înțelege lumea; -prin jocul de rol, copilul imită, se prefacă, joacă un rol, reproduce fictiv situații de viață reale prin care își dezvoltă abilități, îl ajută să înțeleagă concepte, situații, pe care altfel cu greu le-ar înțelege și explica; -devine actor, își dezvoltă talentul actoricesc; -este o activitate distractivă prin care copilul poate înțelege și învăța, norme și reguli de comportare, fără să se simtă constrânși să respecte reguli, astfel nu vor deveni reticenți față de reguli; -are ocazia să învețe lucruri noi, să înfrunte situații noi, să afle rezolvări și soluții ale unor situații și probleme de viață; -își îmbunătățește abilitățile sociale; -conștientizează consecințe și efecte ale unor fapte și acțiuni asupra altora.

În jocul „De-a mama/ de-a tata și copiii”, „De-a bunicii”, etc. dorind să imite pe mami, pe tati, bunicii, alte rude, spune multe despre copil, preferințe, sentimente, gânduri, trăiri și ghidat de adult, poate găsi rezolvări de situații, poate înțelege mai bine comportamentul și activitățile adulților și rolul lor în societate. Prin jocurile de imitare a unor meserii: „De-a bucătarii”, „De-a educatoarea”, „De-a coaforul”, „De-a pompierul”, etc. aflăm care îi sunt interesele, ce meserie îi place, copilul alege meseria pe care vrea să o joace și dezvoltă abilități pentru acea meserie, ghidat de adult, v a înțelege mai multe despre meseriile jucate. Cu ajutorul jocului de rol copilul poate scăpa de temeri și alte fobii: „De-a medicul”-teama de medic, „De-a circul”- teama de clovni, „De-a concertul”- teama de mulțimi de oameni, etc. Jocurile de imitație, precum: „De-a îmbrăcatul”, „De-a gospodinele”, copiii pot exersa și îmbunătății abilități de dezvoltare personală (încălțat, îmbrăcat, pieptănat, să împăturească hainele, să-și facă patul, etc.) și un caracter harnic, îndemnatic, capătă încredere în sine. Reconstructuirea unor scene din povești, poveștile fiind o sursă nepuizabilă de inspirație, de roluri, de situații din care copilul are numai de câștigat, dacă va fi provocat să găsească finaluri noi, dacă sunt jucate în fața unui public, copilul poate scăpa de tracul de scenă, contribuind la dezvoltarea stimei de sine, colaborând cu ceilalți „actori” își dezvoltă abilitățile sociale, își dezvoltă abilități de lider. Jocurile „De-a super-eroii”, „De-a prințesele”, „De-a detectivii”-pot dezvolta un spirit curajos sau delicat, perspicace, curios, etc.

La finalul jocului se discută pe baza a ceea ce s-a pus în scenă, despre ce au simțit și gândit copiii, explicațiile și răspunsurile copiilor sunt foarte importante pentru ca participanții la joc, să înțeleagă mai bine situațiile puse în scenă și educatorul obține informații importante despre micii actori. Prezența umorului în jocurile de rol este foarte importantă, educatorul trebuie să faciliteze și să încurajeze umorul, pentru că este o joacă și nu trebuie luată prea în serios. Umorele va permite asimilarea plăcută a valorilor moral-civice care sunt exersate în timpul jocului.

De aici reiese valoarea jocurilor de rol ca metodă eficientă de dezvoltare a unui comportament moral-civic, diminuând egocentrismul specific vârstei.

Bibliografie:

<https://www.scribd.com/document/79007581/Ed-Moral-Civica-La-Prescolari>

<https://www.scribd.com/document/79007581/Ed-Moral-Civica-La-Prescolari>

http://articolle.famouswhy.ro/rolul_educatiei_moralcivice_in_invatamantul_prescolar_ro

Educatia Moral- Patriotica A Copiilor Prescolari, Prezent Si Viitor

IONELA ALB

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.5 Zalau

„Sunt roman, roman voinic Si n-am frica de nimic. Romania-i tara mea

Drag mi-e sa traiesc in ea!”

Formarea conduitei și conștiinței morale constituie unul din cele mai complexe planuri în geneza personalității: la primul nivel putem vorbi mai ales de acțiuni și deprinderi morale, care abia prin cristalizarea și generalizarea lor se vor structura ca trăsături de ordin moral. Necesitatea de a începe educația morală cât mai timpuriu este justificată și de faptul că vârsta prescolară se formează cu cea mai mare ușurință automatismele ce stau la

bază deprinderilor de comportare. Activitatea sistematică de educație morală din grădiniță însușite și la transformarea lor

în obișnuințe. Vârsta prescolară constituie etapa în care copilul începe să înțeleagă realitatea, începe să-și însușească părerile celor din jurul lui – și cu atât mai mult acelor care-i fac educația – , criteriile de apreciere a faptelor și, ca rezultat al procesului educativ, începe să devină conștient de greselile sale. Procesul educației morale este o activitate conștientă, complexă în vederea formării convingerilor, sentimentelor și comportamentelor morale și se realizează prin îmbinarea rațională a metodelor și procedurilor educative: explicație, convingere, exerciții cu caracter moral, încurajare prin organizarea unor situații educative. În vederea educației morale civice a copiilor de vârstă prescolară, programa prevede: - să se formeze și să se lărgască sfera de reprezentări și noțiuni despre grădiniță, familie, mediu social apropiat, orașul (satul) natal, țara; - să se formeze reprezentări legate de munca adulților și relațiile lor de muncă; - să se cunoască însemnele țării; - să se cunoască îndatoririle copiilor la vârsta prescolară; - să se cunoască unele evenimente și sărbători din istoria poporului nostru cât și unele sărbători naționale; - să se dezvolte sentimente de dragoste pentru limba și cultura poporului nostru; - să se formeze deprinderile elementare de muncă; - să se formeze atitudini și comportamente; - să se cultive calități morale: sinceritate, harnicie, curaj, spirit de înțajutorare, spirit de colectiv. Varietatea metodelor și procedurilor utilizate în mod adecvat de către educatori contribuie la apropierea copilului de unele aspecte ale vieții, la dezvoltarea sentimentelor morale, la formarea unor însușiri importante ale personalității. Organizarea judicioasă a activităților de educație moral-civică și patriotică asigură însușirea cunoștințelor, înțelegerea fenomenelor sociale accesibile, fixarea unor deprinderi elementare de muncă, educarea sentimentelor morale înalte, formarea comportamentelor morale.

Stimularea Motivației Elevilor Din Învățământul Primar

Dumitru Florentina

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Limanu

În activitatea de învățare, nu trebuie așteptată apariția spontană a motivației, ci trebuie să se aibă în vedere organizarea condițiilor de învățare astfel încât acestea să devină factori de întărire. Conform lui Ion Radu (2017 p.75), efectele motivaționale sunt produse de: percepția clară a scopului, a obiectivelor activității, a aplicabilității în practică sau pentru pregătirea ulterioară. De asemenea, menținerea nivelului de motivare se realizează și prin crearea de situații-problemă, organizarea de experiențe, demonstrații etc.

Neacșu (2015) sintetizând informațiile oferite de Kiss (1997) și Lowe (1978) oferă câteva principii sau chiar reguli de menținere și stimulare a motivației. Așa cum am menționat și anterior, fixarea unui scop prioritar clar, este recomandată și Neacșu dar și de Pânișoară (2015), care ține să își susțină afirmația prin prezentarea unui experiment realizat de K. Lewin. În cadrul acestui experiment, unui student i s-a cerut să citească un material colegilor săi pentru ca aceștia să îl memoreze. După ce colegii lui au reușit să reproducă textul fără greșeli sau lacune, studentul care a recitat textul de mai multe ori, este rugat să reproducă și el textul. Rezultatul a fost dezamăgitor, el reușind să rețină doar câteva cuvinte. Explicația fiind, lipsa intenției (scopului) de a reține materialul.

Delia Muste (2020), pentru a susține aceeași idee notată de cei doi autori, pune accentul pe importanța creării unui algoritm de organizare a lecției. Folosind informațiile oferite Roehler și Duff&Melothe, aceasta precizează secvențele pe care le poate cuprinde acest algoritm, și anume: prezentarea obiectivelor lecției, a motivelor pentru care este important ca informațiile noi să fie învățate de elevi, menționarea clară a tipului de activitate implicat în învățare, precum și, a modalităților de evaluare acestora.

Altă sugestie oferită de Neacșu (2015) este fixarea progresivă a unor scopuri, la început mai apropiate și apoi treptat din ce în ce mai îndepărtate. Aceste scopuri trebuie să fie fixate în funcție de personalitatea fiecărui colectiv școlar și chiar în anumite situații, în funcție de fiecare elev, de personalitatea, interesele și aptitudinile fiecăruia. Fiecare elev este diferit de ceilalți și de aceea abordarea diferențiată a acestora în funcție de stilul propriu de învățare, este o condiție importantă a succesului în actul didactic. Spre exemplu, unii elevi preferă munca cu manual, în timp ce alții pot prefera activitățile de colaborare cu colegii sau munca interactivă. Copiii sunt diferiți și în ceea ce privește timpul necesar pentru realizarea unei sarcini, unii fiind mai rapizi, pe când alții mai lenți, de aceea este importantă alocarea de timp suficient pentru înțelegerea informațiilor și realizarea sarcinii de către toți elevii.

Pentru a completa lista oferită de Neacșu, Muste (2015 p.63) susține importanța conștientizării procesului de învățare. Aceasta pleacă de la ipoteza că în procesul de învățământ, persoanele cele mai implicate sunt cele care știu ce înseamnă să înveți și ce presupune acest proces. Astfel, sintetizând informațiile oferite de Hittie, Biggs&Purdie, notează cele trei mari categorii de intervenție pentru a se asigura dezvoltarea unor abilități de studiu: Intervenții cognitive care presupun formarea unor abilități sau strategii de învățare specifice, cum ar fi: sublinierea, evidențierea unor informații importante, utilizarea unor mnemotehnici, sumarizarea etc. Intervențiile metacognitive, cuprind acțiunile de urmărire a propriilor modalități de acțiune și strategii utilizate în învățare pentru identificarea celor mai eficiente pentru el. Iar ultimele intervenții necesare sunt cele afective, care valorizează rolul atribuirilor și al atitudinilor.

Furnizarea feed-back-ului este foarte importantă în acest sens, deoarece oferă elevului informații despre nivelul la care se află, dacă strategiile de învățare utilizate au fost eficiente sau dacă trebuie să le ajusteze sau schimbe în funcție de rezultat.

Pentru a se asigura motivația învățării este important ca ceea ce urmează a fi învățat să atragă atenția și interesul elevilor. Acest proces de captare a atenției mai este cunoscut și sub denumirea de sensibilizare și presupune crearea surprizei, a momentului de disjunție între informațiile noi și așteptările elevului. Este importantă și luarea în considerare a factorilor care ușurează formarea percepției. După sensibilizare, este esențial să urmeze familiarizarea elevilor cu conținutul nou, prin muncă individuală susținută de cadru didactic, prin sugestii referitoare la activități practice în legătură cu acel material și prin tehnici mentale de lucru.

Mediul școlar, pentru a se garanta motivația și implicit succesul școlar, este esențial să prezinte caracteristici de calitate precum: caracterul stimulat dat de nivelul de provocare, originalitatea și relevanța factorilor educogeni. În același timp, mediul școlar trebuie să fie structurat, caracter dat de totalitatea constrângerilor, presiunilor și strategiilor evaluative. Caracterul facilitator este dat de climatul socioafectiv, acțional și chiar fizic din clasă. Acesta trebuie să îi ofere elevului un sentiment de siguranță, care să stimuleze participarea și coeziunea, prin care elevul să dobândească încredere în procesul educațional și în reușita lui. (Cerghit, 2008)

Autorul Ion Ovidiu Pânișoară (2015 p.117), observă că, cele două tipuri de motivație, intrinsecă și extrinsecă se combină și susțin reciproc pe tot parcursul școlarității. Și chiar dacă la vârste fragede motivația externă are efecte mai vizibile asupra copiilor, este important ca profesorul sau părintele să adauge și motive intrinseci pentru motivarea acestora. Autorul prezintă mai multe cercetări care atestă faptul că prezența motivației externe, scade durata activităților considerate plăcute de către copil. Deoarece, în situația în care se acordă o recompensă, sarcina nu mai este percepută ca fiind realizată din plăcere, ci pentru a obține acea recompensă. Pe de altă parte, este important de reținut faptul că o activitate începută sub presiunea unor motive exterioare se poate transforma într-una determinată de factori de natură internă.

Bibliografie

Muste, D. (2020). *Stimularea motivației învățării la elevi prin intermediul unui program educațional specific*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Neacșu, I. (2015). *Metode și tehnici de învățare eficientă fundamente și practici de succes*. Iași: Polirom.

Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes; 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Polirom.

Radu, I. (1991). *Introducere în psihologia contemporană*. Cluj-Napoca: Sincron.

Arborele Binelui

Larisa Scortar

Grădinița "Lumea copiilor"

NUME: SCORȚAR LARISA

TEMA ACTIVITĂȚII: "ARBORELE BINELUI"

MIJLOC DE REALIZARE: amprentare

TIPUL DE ACTIVITATE: consolidare de priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Finalizarea sarcinilor și acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Stimularea expresivității și a creativității prin pictură.

OBIECTIVE:

- - să denumească materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție;
- - să realizeze lucrarea utilizând tehnica de lucru precizată, anume amprentarea;
- - să aplice corect culoarea pe suprafața palmei, pentru realizarea lucrării propriu-zise.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, brainstormingul

Material didactic: acuarele, planșetă pentru acuarele, șervețel umed, șervețel uscat, pensulă, modelul educatoarei.

Forme de organizare: frontal, individual

Copiii au fost anunțați că vor picta "Arborele binelui", utilizând tehnica amprentării, o tehnică pe care au mai utilizat-o și cu alte ocazii. Astfel ei au de realizat acest tablou pentru a umple crenguțele goale ale arborelui. Pentru început se realizează cu copiii câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor: „închidem și deschidem pumnii”, „învârtim morișca”, „batem palmele sus”, „cântăm la pian”, etc. Se va cânta cântecelul: "Bate vantul".

Arborele binelui a fost creat de preșcolarii grupei Inimioarelor prin amprentarea mânuțelor. Cu această ocazie au explicat și exemplificat care sunt faptele bune pe care ei le fac în viața de zi cu zi.

La finalul activității se vor face aprecieri generale asupra modului de desfășurare a activității.

Îndrumarea Elevilor Cu Părinți Plecați În Străinătate

CAMELIA POPA

LICEUL TEORETIC "MIRCEA ELIADE"

Fenomenul migrației este bine-cunoscut pentru populația din țara noastră. Plecarea la muncă în străinătate se asociază în mare parte cu aspirația adulților de a-și satisface necesitățile legate de casă, familie, sănătate, creșterea și dezvoltarea copiilor. Unii adulți pun un accent mai mare pe bunăstarea familiei, alții sunt în căutarea experienței și creșterii profesionale. Cauzele migrației sunt foarte diverse. Plecarea la muncă peste hotare poate fi pe termen scurt sau pe termen lung.

Decizia de a pleca peste hotare este una provocatoare și uneori riscantă, implică cheltuieli și beneficii, necunoaștere și schimbare. În cele mai multe cazuri, părinții nu au posibilitatea să plece peste hotare împreună cu copiii de la bun început sau nu își doresc acest lucru pentru că intenționează să revină acasă. Copiii rămân astfel în grija bunicilor, a rudelor apropiate sau a altor persoane.

O mare parte dintre copiii și tinerii care locuiesc separat de părinți, datorită faptului că aceștia au plecat la muncă în străinătate, trăiesc emoții neplăcute de dor, tristețe, nesiguranță. Copiii simt lipsa sprijinului emoțional oferit de părinți și apare sentimentul de singurătate. Dorul de părinți îi face pe unii copii să-și revizuiască atât relațiile cu părinții, cât și comportamentul pe care îl aveau înainte de plecarea lor. Uneori, ei ajung să aprecieze mai mult tot ce le oferea viața când familia era unită. Mulți dintre adolescenți au sentimente de regrete sau de vină legate de diferite situații din trecut, iar aceste trăiri îi frământă și le fac viața și mai dificilă.

Copiii se simt cel mai mult afectați imediat după plecarea părinților sau atunci când părinții pleacă pentru prima dată. Depășirea acestor trăiri emoționale negative se datorează pregătirii copiilor de a trăi și a se descurca independent și susținerii pe care o primesc din partea altor persoane din familie, cu care au rămas acasă.

Mulți dintre copii nu au dezvoltat suficient abilitățile de a-și controla și exprima neagresiv emoțiile în diferite situații de aceea, ei se simt copleșiți, ceea ce se manifestă în comportamentul lor prin izolare sau agresivitate. Astfel, copiii suferă mult și devin mai nesiguri de forțele proprii însă, cu toate acestea, mulți copii nu vor ca ceilalți să știe că ei se confruntă cu dificultăți.

Plecarea părinților în străinătate este o situație stresantă pentru copil, oricare ar fi vârsta lui. Noile condiții de viață în care ajunge copilul îi solicită eforturi mari pentru a se adapta. Cu cât dezvoltarea abilităților de gestionare a emoțiilor începe mai devreme, cu atât are mai multe efecte pozitive asupra diferitelor aspecte din viața copiilor.

Adulții cred de cele mai multe ori că în copilărie și adolescență viața este lipsită de probleme și griji. În realitate însă, viața unui copil sau adolescent poate fi destul de complicată, iar problemele pot lăsa urme adânci pe care să le simtă chiar și la maturitate. Persoanelor adulte din preajma copiilor le revine un rol foarte important în consolidarea încrederii de sine a acestora, sentiment care îi va face să se descurce mai ușor. Pentru a ajuta copiii să își gestioneze mai bine emoțiile trebuie să le dezvoltăm mai întâi încrederea în sine.

În cadrul orelor educative, pot fi organizate discuții și activități interactive care ar ajuta elevii să se cunoască mai bine, să-și descopere calitățile și să-și fortifice stima de sine.

Pentru a-și consolida încrederea în sine, copiii pot să exploreze diverse teme cum ar fi: „Despre mine”, „Sunt o persoană deosebită”, „Emoțiile mele”, „Acceptarea sinelui și a schimbărilor”.

Copiii împreună cu cadrele didactice petrec foarte mult timp la școală. Condițiile în care elevul muncește (învățătura fiind munca unui copil) influențează starea sa și nivelul de productivitate. Aceste condiții se referă la diferite aspecte pornind de la amplasarea mobilierului, până la atmosferă. În situația în care copiii care au părinți plecați se simt acasă singuri și triști, atmosfera de la școală devine mult mai importantă pentru ei.

Plecarea părinților în străinătate este un eveniment care produce stres, de aceea copiii trebuie ajutați – în caz contrar, anxietatea preia controlul asupra comportamentului lor. Dacă stresul se citește pe fața elevilor în ceea ce spun sau fac, dacă se comportă altfel decât de obicei, îl putem ajuta să facă față situației ajutându-i să învețe din propria experiență.

Profesorii și diriginții pot oferi copiilor un valoros suport emoțional când aceștia au nevoie. Atunci când elevii au încredere că discuțiile cu aceștia vor rămâne secrete, ei se simt mai liberi în a povesti despre dificultățile și emoțiile pe care le au, în special, referitor la subiecte personale. Având o relație de încredere cu un adult, elevul va solicita susținerea lui de fiecare dată când simte că va avea nevoie, iar astfel va fi prevenită agravarea anumitor probleme.

Bibliografie:

1. CIDDC – ”Ghid pentru profesioniștii care lucrează cu copiii migranților”, 2007
2. Turchină Tatiana – ”Familii fără hotare: Copii rămași acasă? Părinți plecați în străinătate? Răspunsuri pentru profesioniști”

Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Nadia Lacramioara Mihalache

Scoala Gimnaziala "Stefan Barsanescu"

Importanța creativității în viața celor mici

Preocuparea majoră a zilelor noastre, dezvoltarea creativității la școlarii mici, se consideră ca fiind soluția la marile probleme sociale, economice, culturale și educaționale ale omenirii. Astfel, creativitatea a devenit un concept central în învățământul primar. Este, de asemenea, un instrument cognitiv vital, implicat în toate disciplinele școlare, pentru dezvoltarea sa fiind nevoie de exersare.

Educarea creativității este indisolubil legată de activitatea elevului, de stimularea pozitivă a resurselor sale intelectuale, afective și motivațional-volitive. Creativitatea poate deveni un atu al dezvoltării personalității elevului, iar un demers conștient și coerent în această direcție dezvoltă copilul în totalitatea trăsăturilor sale de personalitate.

Specialiștii notează patru niveluri ale creativității:

- *Creația expresivă* caracteristică vârstei copiilor și are ca note specifice independența și libertatea de a se afirma, presupunând încredere în propriile puteri, afirmarea în fața altora și confruntarea cu alții, odată cu ridicarea la o primă treaptă de abilități originale.
- *Creativitatea productivă* caracteristică copiilor de vârstă preșcolară și școlară mică, reprezentând un nivel care are ca dominantă producerea obiectelor materiale prin coordonarea gândirii și acțiunii, prin tehnici de producție.
- *Creativitatea inventivă* are ca note dominate descoperirea și invenția

Creativitatea îi ajută pe elevi să învețe într-un mod mai plăcut și motivant. Atunci când elevii sunt încurajați să-și folosească imaginația și să-și exploreze ideile, ei devin mai angajați în procesul de învățare și își dezvoltă mai multe abilități cognitive și emoționale. Creativitatea îi pregătește pe elevi pentru succes în viața adultă și în carieră, deoarece le oferă abilități de gândire critică, rezolvare de probleme și inovare, care sunt esențiale pentru a avea succes în orice domeniu. Prin urmare, încurajarea creativității în învățarea școlară este esențială pentru dezvoltarea elevilor și pentru pregătirea lor pentru viitor.

Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înnăscute a fost depășită demult. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare. În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă ele nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului încă de la vârsta preșcolară. În acest sens, ea va viza:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;

- declanșarea motivației pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;
- jocul și metode pedagogice active;
- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;
- valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestuia. În instituțiile de învățământ (grădiniță, școală), prin învățarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „Cine?”, „Ce?”, „Unde?”, „Prin ce mijloace?”, „În ce scop?”, „Cum?”, „Când?”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Noul curriculum din învățământ presupune câteva mutații semnificative, printre care trecerea de la învățarea centrată pe acumularea de informații la structurarea de capacități și competență, de la “a spune” la “a face”. Reforma prin noul curriculum înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, găsirea noului pentru fiecare activitate. Soluția o reprezintă o intensă activitate creatoare. Astfel, în noul curriculum, copilul devine centrul acțiunii educative, iar cadrul didactic îndrumător, organizator, dirijor în acțiunea de însușire a cunoștințelor.

Din experiența la catedră pot sugera câteva metode de activare a creativității la elevii mici, dintre care precizez:

- Jocuri de rol în activități precum „La magazin”, „La dentist”, „În vizită la un prieten”, „Întâlnire cu un personaj literar”, „De vorbă cu ATENȚIA” etc. oferindu-le posibilitatea de a crea și de a explora diferite scenarii.
- Povești colective
- Ateliere de creație
- Colaje colective
- Sesizarea detaliilor (îi ajută să observe și să interpreteze lumea înconjurătoare în mod diferit)
- Sesizarea simțurilor (să descrie sau să deseneze ce simt atunci când ating acele obiecte)
- Explorarea naturii pentru a crea colaje sau proiecte artistice
- Jocuri de cuvinte pot include ghicitori, cuvinte încrucișate pentru copii
- Teatrul și dramatizare (să inventeze propriile povești pe care să le prezinte celorlalți colegi)
- Compunerea de probleme (după ilustrații, după un exercițiu)
- Crearea de povești și transpunerea acestora în 6 imagini.

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanță. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert și neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranță, provenite din lumea sa înconjurătoare. Nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze.

Copiii au o creativitate fantastică înăscută, dar care trebuie șlefuită!

Potențialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influența unui mediu socio-educational stimulat, responsabilii pentru stimularea creativității copilului preșcolar și școlar fiind părinții și cadrele didactice.

Bibliografie

Cojocariu, Venera – Mihaela - Educație pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Dănescu, Elena - Stimularea creativității la vârsta preșcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009

Roco, Mihaela - Creativitate și inteligență emoțională, Iași, Polirom, 2004

Popescu-Neveanu P. et al., Psihologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1991.

Dezvoltarea Creativității Copiilor Școlari

Mihaela Badescu

Scoala Gimnaziala „Ion I.Graure,,

Creativitatea este o abilitate esențială pentru succesul în lumea contemporană în schimbare rapidă. În special în rândul copiilor școlari, dezvoltarea creativității este crucială pentru a le permite să-și exploreze potențialul, să găsească soluții inovatoare și să se adapteze la provocările viitoare. În acest eseu, vom explora importanța dezvoltării creativității la copiii școlari și modalitățile prin care aceasta poate fi încurajată în mediul educațional.

În primul rând, creativitatea stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. Atunci când copiii sunt încurajați să gândească în afara cutiei și să își exprime ideile, aceștia își dezvoltă abilitățile de analiză și evaluare. În loc să accepte soluțiile convenționale, copiii creativi își asumă riscul de a explora alternative și de a găsi abordări inovatoare pentru problemele cu care se confruntă.

În al doilea rând, creativitatea promovează învățarea holistică. Prin activități creative precum arta, muzica, teatrul sau scrierea creativă, copiii își dezvoltă imaginația și abilitățile de comunicare. Aceste experiențe nu numai că îi ajută să-și exprime ideile și emoțiile, dar le oferă și o perspectivă mai largă asupra lumii și a lor înșiși.

În plus, creativitatea încurajează reziliența și adaptabilitatea. Prin explorarea ideilor noi și încercarea unor abordări diferite, copiii învață să gestioneze eșecurile și să se adapteze la schimbările inevitabile. Capacitatea de a găsi soluții creative în fața obstacolelor îi pregătește pe aceștia pentru provocările pe care le vor întâlni în viață.

Pentru a promova dezvoltarea creativității la copiii școlari, educația trebuie să adopte o abordare holistică și să ofere o gamă diversificată de experiențe. În primul rând, este important ca școlile să ofere timp și spațiu pentru activități creative în programul lor. Astfel, elevii vor avea ocazia să exploreze domenii precum arta, muzica, teatrul și literatura, ceea ce va stimula creativitatea lor.

În plus, este esențial ca educatori să încurajeze gândirea liberă și exprimarea ideilor în clasă. Prin încurajarea discuțiilor deschise și a brainstorming-ului, elevii se simt mai confortabil să își împărtășească ideile și să exploreze noi perspective. De asemenea, oferirea de feedback pozitiv și încurajator poate consolida încrederea copiilor în propriile lor abilități creative.

În concluzie, dezvoltarea creativității la copiii școlari este esențială pentru a le pregăti pentru lumea din ce în ce mai complexă și schimbătoare în care trăim. Prin promovarea gândirii critice, a imaginației și a adaptabilității, educația poate juca un rol crucial în cultivarea acestei abilități vitale. Astfel, fiecare copil poate să-și exploreze și să-și valorifice potențialul creativ în beneficiul său și al societății în ansamblu.

JOCUL-FORMĂ DE ACTIVITATE NON-FORMALĂ

CAMELIA LEONTINA BALANESCU

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

”Jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria-i statuie.” (J. Chateau)

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor. Ideea de „joc” ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniți de această activitate.

Omul prin natura sa nu este îndreptat cu totul înspre satisfacerea materială, ci el încearcă, din copilărie încă, să-și construiască situații pline de suspans, prin care să cunoască ceva nou, să se pregătească pentru viața cea de toate zilele într-un mod cât mai creativ, reușind astfel să-și urmărească și să-și împlinească țelurile propuse în viață.

Prin joc sunt încercate și exersate moduri de comportament în viață, sunt testate reacții la diferite situații și sunt formate atitudini. Copiii nu pot menține suspansul pentru un timp mai îndelungat, de aceea ei pot repeta situațiile de joc la infinit, până ce au învățat ceva din acestea. Astfel jocul devine o metodă importantă de învățare și memorare. În dezvoltarea fizică și psihică a copiilor jocul ocupă un loc de frunte, fiecare formă de joc fiind un act de învățare. Jocul este o metodă, care are un mare potențial.

Râsul este manifestarea bucuriei. Ce-ar fi dacă performanța personală s-ar măsura în râsete? Dacă la sfârșitul zilei, în loc să mă uit peste lista de *ce trebuie făcut* și să văd ce am bifat și ce nu, m-aș întreba de câte ori am râs? Am râs cu poftă sau de complezență? Am râs în sinea mea sau m-a auzit toată lumea? Am râs de una singură sau împreună cu cineva? Am râs din tot sufletul sau am făcut haz de necaz?

Într-o lume în care performanța personală s-ar măsura în râsete, deci în care toți oamenii adaptați ar aspira să râdă cât mai mult, fiecare dintre noi și-ar concentra energia și creativitatea către a ne amuza și a ne bucura, orice am face: la birou, pe stradă, acasă, cu prietenii, cu familia, cu noi înșine. Cei mai performanți ar fi cei care găsesc căi de a se bucura de tot și de orice – o idee venită din senin, o conversație neașteptată cu un străin la metrou, o prăjitură, un mail deosebit de bine scris, sau un moment de liniște adevărată în mijlocul unei zile aglomerate, forma unui nor care le amintește de ceva simpatic.

În lumea asta, învățarea ar fi în mod cert experiențială. Nu ai cum să înveți pe cineva să se bucure fără să-i creezi un context în care să descopere senzația de bucurie, trăind-o pe pielea proprie. Acest context ar trebui să excludă orice risc de frică (de a greși, de a nu reuși, de a fi mai slab decât alții, de a se face de râs), pentru că în clipele în care trăiești frică, nu poți trăi bucurie. Aici intervine jocul, acea activitate de explorare a posibilităților, fără miză, fără frică.

În starea de joacă, frica e dispensabilă. În joacă nu există învingători și învinși, sau dacă se dă un premiu – a fost “doar un joc”, nu? Nici un joc nu se poate termina prost. Dacă finalul jocului nu este cel așteptat sau dorit, el devine o lecție învățată. Drept urmare, orice jucător care se respectă va aștepta cu nerăbdare următoarea partidă, adică ocazia de a aplica ceea ce tocmai a învățat. Prin prisma asta, jocul este cel mai prietenos învățător – îți dă energie, e “empowering”, transformă frica toxică în prudență sănătoasă, e surprinzător și nu în ultimul rând, ca să nu uităm de unde am pornit, este cel

mai simplu mod de a învăța să ne bucurăm de drum cel puțin la fel de mult ca de destinație. De la geografie, la bucurie, la abilități de *public speaking*, orice se poate învăța prin joacă.

În continuare voi prezenta un joc didactic, care se poate aplica la clasă, la ciclul primar.

„Cuceritorii cetății”- Joc didactic de evaluare

Clasa: a IV-a

Disciplina: Istorie

Tema: Domnitori români

Scopul : Evaluarea cunoștințelor referitoare la domnitorii români; localizarea în timp și spațiu a evenimentelor istorice studiate; utilizarea termenilor istorici în diferite situații de comunicare; descrierea unor fotografii ilustrând locuri, clădiri, personalități;

Obiective:

- să analizeze conținutul ilustrațiilor ;
- să identifice domnitorii;
- să descrie diverse aspecte din viața acestora;
- să localizeze în spațiu și timp diverse evenimente;
- să recunoască ctitoriile domnitorilor români;

Conținut: Copiii vor fi împărțiți în echipe de câte 3 elevi. Vor avea un traseu șerpuit, marcat pe podea cu panglici colorate. Din loc în loc traseul va fi presărat cu cetăți confecționate din carton colorat, cu „porți care se deschid”. Fiecare cetate va purta un număr de la 1 la 6 (cetatea nr. 1, cetatea nr. 2, cetatea nr. 3, ..., cetatea nr. 6), corespunzător punctelor de pe zar. În interiorul porților fiecărei cetăți se vor regăsi cartonașe cu întrebări legate de domnitori, imagini ale domnitorilor, imagini ale ctitoriilor acestora, suficiente pentru a ajunge fiecare copil din clasă să răspundă la o întrebare. Pentru a ajunge la o cetate, fiecare echipă va arunca cu zarul. În funcție de numărul de pe zar se va duce la cetatea corespunzătoare, va deschide porțile, va extrage un cartonaș și va răspunde la cerința scrisă pe el. Elevul care a aruncat zarul are voie să se consulte cu membrii echipei lui și să ofere răspunsul. Pentru fiecare răspuns corect va primi un trofeu confecționat din carton. Zarul va fi aruncat apoi, pe rând, de către reprezentanții fiecărei echipe.

Sarcina didactică:

- să răspundă corect la întrebările scrise pe cartonașe, vizând informații legate de domnitorii români;

Regulile jocului: Cetatea de unde se extrage cartonașul se va alege doar prin aruncarea cu zarul; Trofeul se va obține de către fiecare echipă numai dacă reprezentantul ei răspunde corect și complet la întrebarea găsită pe cartonaș; După ce coechipierii s-au consultat în privința răspunsului, acesta va fi transmis doar de elevul care a aruncat zarul, ceilalți nu mai pot interveni

Material didactic: panglici, zar mare din burete, cetăți din carton colorat, cartonașe cu întrebări, ilustrații legate de domnitori, ctitorii ale acestora, trofee confecționate din carton;

Evaluarea se face pe parcurs, prin urmărirea corectitudinii răspunsurilor, a folosirii termenilor istorici, iar la sfârșit va fi declarată câștigătoare echipa care a obținut cele mai multe trofee. Aceasta va fi declarată „cuceritoarea cetăților”, cea mai vitează și organizată dintre toate echipele.

Sub influența jocului se formează, se dezvoltă și se restructurează întreaga activitate psihică a copilului. Modul serios și pasiunea cu care se joacă copiii constituie indicatori ai dezvoltării și perfecționării proceselor de cunoaștere. Jocul este parte integrantă a vieții umane. *A te juca împreună înseamnă a trăi împreună*. „Regulile de joc” pot fi și „reguli de viață”.

Bibliografie:

Mitu, Florica, Jocuri didactice integrate pentru învățământul preșcolar, Editura Humanitas Educațional, București, 2005;

Mitu, Florica, Ghid pentru proiecte tematice, Editura Humanitas Educațional, București, 2005;

Pintilie, Mariana, Metode moderne de învățare – evaluare, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Florentina Neagu

Scoala Gimnaziala Nr. 3 Galati

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Activitățile extracurriculare sunt, de departe, cele care ne crează cea mai rezistentă punte între școală- elevi- familie. Acestea oferă elevului oportunitatea de a implementa în practică cunoștințele teoretice acumulate pe de o parte, iar pe de altă parte îi aduce pe părinți în școală, în mijlocul procesului instructiv- educativ. După mulți ani de experiență, sunt perfect conștientă de importanța pe care o are implicarea părinților în actul educativ, fără de care reușita nu poate fi garantată, indiferent de profesionalismul și dedicarea cadrului didactic. Activitățile extracurriculare ne oferă posibilitatea de a ne cunoaște, de a ne explora și descoperi unii pe ceilalți, de a simți legătura dintre părinți și copii. Toate acestea vin să completeze procesul de învățare școlară într-un cadru mai larg, să dezvolte gândirea critică și să stimuleze implicarea copiilor în activități diverse cu scopul de a- i pregăti pentru viață.

Un loc deosebit de important, în paleta largă de activități extracurriculare ce pot fi organizate de către școală în parteneriat cu părinții, îl au activitățile educative de voluntariat. Copiii trebuie să învețe că, în viață, cele mai mari satisfacții le ai atunci când oferi fără să aștepți să primești ceva în schimb, când vezi că investiția ta, fie financiară, fie timpul sau zâmbetul tău îi bucură pe ceilalți și îi ajută să meargă mai departe. Fiecare dintre noi, copii sau adulți, trebuie să conștientizeze faptul că voluntariatul reprezintă cea mai la îndemână modalitate prin care pot fi întărite și susținute valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui. Atunci când sunt voluntari, oamenii pot să își exercite drepturile și responsabilitățile de membri ai comunităților și se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi. Declarația Națiunilor Unite spune că „noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea” și noi, dascălii și părinții, avem datoria morală de a pune copiii în situația de a experimenta voluntariatul, pentru a înțelege adevărul pe care aceasta îl transmite într- un mod atât de simplu.

Din păcate, unul dintre elevii școlii noastre a primit, în luna decembrie, un diagnostic crunt care i- a răpit bucuria de a veni la școală, de a se juca, de a alege, de a zâmbi, de a fi în mijlocul familiei. Toate acestea au fost înlocuite de salonul unui spital, de analize și proceduri dureroase, de ochii roșii de plâns și nesomn ai mamei, de nesiguranța zilei de mâine. Cu toții ne rugăm, cu toții avem încredere în medici și în tot ceea ce oamenii de știință din laboratoare descoperă zi de zi. Dar noi? Noi ce putem face? Putem să- i arătăm puiului de om care luptă cu toate puterile lui că suntem aproape de el?! Putem să- i aducem un zâmbet? Putem să luăm, pentru o vreme, povara grijii financiare de pe umerii părinților?! Putem. Putem fi voluntari!

Ne-am propus să încercăm să ne implicăm alături de elevii noștri și părinții acestora într- o acțiune de voluntariat pentru a ajuta familia care are nevoie să simtă că face parte dintr-o comuni-tate, să știe le suntem alături. *Proiectul educațional de voluntariat*

„*Vreau să ajut!*” s-a născut din această dorință, iar apropierea lunii martie, când toată natura renaște și razele soarelui încep să mângâie pământul, făcându-l să rodească, ne-a oferit prilejul de a valorifica potențialul artistic și creativ al copiilor, prin intermediul activităților artistico-plastice, precum și formarea acestora în spiritul implicării voluntare.

Fiecare clasă s-a transformat în „**Atelierul magiei!**”. S-a stârnit o forfotă de nedescris, s-au născut idei care mai de care mai frumoase, s-a muncit și, în final, holurile școlii noastre au devenit o galerie de artă în care au fost expuse cele mai reușite capodopere: măștișoare, felicitări, brățări, fotografii, tablouri, decorațiuni. Au fost atât de multe, încât holurile au devenit neîncăpătoare! Au fost lucrate cu atâta dragoste și migală, încât cu greu te puteai hotărî ce să cumperi! Au fost atât de mulți cumpărători, încât nu reușeam să mai dăm rest și, ce să vezi, aceștia alergau la alt stand fără să le pese! Am văzut copii, dascăli, părinți, oameni ce treceau pe lângă școală întâmplător, oameni ce veneau la școală intenționat. Am văzut lacrimi de tristețe, dar și de bucuria reușitei, am văzut ochi plini de speranță, am văzut implicare, am văzut dorință, am văzut OAMENI. Târgul caritabil a fost o reușită, a fost un câștig pentru noi toți! A fost o acțiune tratată cu foarte mare atenție și riguros pregătită, o sursă de modelare a personalității, care ajută la formarea deprinderilor de lucru în echipă, a capacității de a se implica, de a gestiona emoțiile care sunt inerente.

De ce este important voluntariatul? Așa cum afirma liderul politic și spiritual indian, Mahatma Gandhi, voluntariatul este esențial în viața oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei”. Asta trebuie să înțelegem cu toții, pentru că societatea are nevoie, din ce în ce mai mult, de schimbarea atitudinii opiniei publice vis-a-vis de problemele cu care se confruntă mulți dintre semenii noștri, de respectarea tuturor persoanelor, indiferent de statutul și poziția lor în societate, și de creșterea gradului de toleranță a copiilor, a părinților, a altor persoane față de cei aflați în dificultate.

Voluntariatul este o acțiune care te face să te simți împlinit prin sprijinul acordat celor care au nevoie de tine, în care trebuie să ne implicăm cu toții, iar noi am simțit asta din plin în cadrul *Proiectul educațional de voluntariat „Vreau să ajut!”*.

PROIECT EDUCAȚIONAL „MAMA-CEL MAI FRUMOS CUVÂNT”

Ramona Mirela Stefan

Gradinita cu Program Prelungit Nr.5

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT COORDONATORII PROIECTULUI :

B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului: „Mama-cel mai frumos cuvânt”

Termen de derulare: 04 martie 2024 - 08 martie 2024

C. PREZENTAREA PROIECTULUI ARGUMENT

Primăvara - Iubire.- Sinceritate – Veselie - .Simplitate. - Dăruire. –

Primăvara, anotimpul renașterii naturii, ne face să simțim energia unui alt început. an de an, ai senzația că renaști o dată cu primul mugur, cu primul fir de iarbă săgetat spre cer. Ziua de 8 Martie este recunoscută ca sărbătoarea internațională a femeii. Luna martie este prima lună a primăverii când toată natura renaște și razele soarelui începe să ne mângâie ușor. Pură coincidentă sau nu, în această lună se sărbătorește pe lângă mărțișor și ziua femeii, a mamelor. Femeia este cea mai importantă ființă din lume, mamă și iubită, elemente fără de care întregul univers nu ar exista.

Prin acest proiectul educațional preșcolarii vor realiza noi produse utilizând diferite forme de activitate: jocul, învățarea, munca și creația. Totdată proiectul urmărește dezvoltarea sentimentului de dragoste în rândul copiilor, față de ființa cea care le-a dat viață, cel mai drag element al orânduirii lumești „MAMA”.

SCOPUL:

Valorificarea potențialului artistic și creativ al copiilor prin intermediul activităților artistico-plastice și practice, stimularea curiozității și interesului copiilor pentru manifestările ce exprima ziua mamei.

OBIECTIVE:

1. Promovarea, cunoașterea și păstrarea semnificației mărțișorului și Zilei Internaționale a Femeii;
2. Stimularea potențialului artistic și creativ al preșcolarilor;
3. Dezvoltarea capacității de sensibilizare a copiilor pentru a deveni purtători și păstrători ai semnificației mărțișorului și Zilei Internaționale a Femeii;
4. Derularea unor activități comune mame-copii.

RESURSE: a) umane: cadre didactice, preșcolarii de la grupa mijlocie, părinți ;
b) materiale: aparat foto, costume, coli colorate, carton colorat, mărțișoare, flori.

MODALITĂȚI DE EVALUARE: fotografii, diplome, expoziție cu lucrările elevilor

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR PROIECTULUI

1. „Martie – Mărțișor”legenda mărțișorului, semnificația zile de 8 Martie
2. „Fantezie și îndemânare” -confectionare mărțișoare și felicitări;
3. expoziție de mărțișoare și felicitări; „Din suflet, pentru mama!”
4. „Cel mai frumos mărțișor”!’’ -concurs ”
5. ”Cea mai frumoasă frumoasă felicitare” -concurs

Derularea unor activități „E ziua ta, mămico!” Activități commune cu mămicile copiilor

DIMENSIUNI ȘI VALORI MODERNE PROMOVATE ÎN PROCESUL EDUCATIV CU PREȘCOLARII

ALINA PETREA

GRADINITA NR. 16 FOCSANI

Lumea în care trăim se schimbă și odată cu ea educația; sursele de informare pentru adulți și copii sunt multe încât pentru cei atrași de nou, de spectaculos, una pare mai atractivă decât alta.

Copiii primesc prin diferite „căi”, canale, prea multe informații pe care nu le rețin și nu au nici capacitatea de selecție a acestora.

Unul din obiectivele concrete ale reformei în învățământul românesc este și reevaluarea conținuturilor de predare-învățare, conținuturi care implică convertirea învățământului dintr-unul preponderent reproductiv într-unul în esență creativ.

Conținuturile sunt orientate spre copil și se adresează nouă, educatoarelor și învățătorilor, care avem posibilitatea să ne punem în valoare creativitatea și libertatea de a alege tema și mijloacele de realizare în funcție de specificul grupei sau clasei, grădiniței, școlii și al comunității locale.

Prin metodele interactive, de grup preșcolarii își exersează capacitatea de a selecta, combina, lucrurile de care au nevoie în viața școlară și de adult. Însă conexiunile pe care le fac aceștia uimesc mintea unui adult.

Stimularea creativității copiilor este favorizată de metodele interactive. Copiii descoperă o nouă experiență, interrelaționează în grupuri de învățare activă, studiază, investighează și capătă încredere în capacitățile individuale și ale grupului. Situațiile de învățare rezolvate prin metodele interactive de grup dezvoltă copiilor gândirea democratică deoarece ei exersează gândirea critică și înțeleg că atunci când analizează un personaj, comportamentul unui copil, o faptă, o idee, un eveniment critică comportamentul, ideea, fapta, nu critică personajul din poveste sau copilul, adultul.

După fiecare metodă aplicată se pot obține performanțe pe care copiii le percep și-i fac responsabili în rezolvarea sarcinilor de lucruri viitoare. Copiii înțeleg și observă că implicarea lor este diferită, dar încurajați își vor cultiva dorința de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup, să aibă răbdare cu ei, exersând și toleranța reciprocă.

Fiecare partener în educație își are rolul său în conturarea unei clase echilibrate, asigurând o organizare participativă care include sau presupune un climat deschis, agreabil, în care disciplina este realizată cu copiii, situațiile de învățare se bazează pe experiențe și încercări, pe stabilirea legăturilor de cauzalitate. O analiză comparativă între tradițional și noile metode arată că multe schimbări constau în faptul că îl plasează pe copil în procesul educativ. În aceste demersuri locul primordial îl ocupă preșcolarul, de la sugerarea temei și până la identificarea unor situații de „cercetare” soldate cu soluții proprii, de la un proces didactic fragmentat la unul integrat, global.

Metoda proiectelor este o strategie de învățare la nivelul învățământului preșcolar considerată ca o modalitate modernă de optimizare a potențialului intelectual al copiilor. Se adresează competențelor copilului acceptându-l și ca drept cunoscător al propriilor interese. Asadar un proiect este o investigare a unui subiect a idealului către care copilul își îndreaptă întreaga atenție și energie. Proiectul îi implică pe copii în

conducerea investigației în mediul imediat și ceea ce este absolut deosebit din punct de vedere al parcurgerii individuale, a învățării și a ritmului propriu. Proiectul poate fi dus la bun sfârșit de un grup mic de copii, de întreg colectivul sau ocazional de un singur copil. Văzut în plan teoretic ca o metodă globală, cu un puternic caracter interdisciplinar, ca o metodă care stimulează și dezvoltă multilateral personalitatea în curs de formare a copilului. În plan practic el se definește ca un efort deliberat de cercetare al preșcolarilor, concentrat pe depistarea detaliilor și înțelegerea subiectului, întreaga sa amploare și nu pe găsirea de răspunsurilor corecte la întrebările puse de adult.

Susținem aplicarea metodei proiectelor tematice alături de structurarea tradițională a activității didactice având în vedere că permite organizarea progresivă a activității copiilor în funcție de dezvoltarea lor, de interesul manifestat și de gradul de cunoaștere al temei propuse. Proiectul le oferă copiilor contexte în care pot valorifica nenumărate și variate comportamente, abilități.

Proiectele se pot îmbogăți sau simplifica în funcție de vârsta copiilor, de nivelul grupei și, nu în ultimul rând, de preocuparea și deschiderea cadrului didactic spre nou, spre schimbare.

Faptul că tot mai multe cadre didactice sunt preocupate pentru organizarea activității în echipe de copii este un succes pentru învățământul preșcolar. Acestea sunt segmentele în care se aplică formele noi de organizare și de desfășurare a procesului de predare-învățare-evaluare. A nu profita de aportul formativ-educativ al muncii în echipă înseamnă a refuza dreptul copiilor de a învăța să comunice deschis, de a avea puterea să recunoască atunci când au nevoie de ajutor pentru a-l cere fără rezerve, înseamnă a-i lipsi de capacitatea de a fi toleranți, însușire neapărat necesară unei societăți cu adevărat democratice.

O reformă autentică a învățământului este centrată pe autonomia, inteligența, sensibilitatea, voința și creativitatea copilului. Copilul trebuie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să se dezvăluie, să-și manifeste opinia, să acționeze. El trebuie acceptat așa cum este, ajutat să fie el însuși, să-și manifeste personalitatea și propria valoare, să-și găsească propriul drum, dezvoltându-și înclinațiile, preocupările și interesele. Schimbarea efectivă a activității în clasă trebuie să înceapă cu o nouă relație a educatorului cu elevii, cu re poziționarea rolului și statutului preșcolarului în procesul educațional, precum și cu noi funcții ale cadrului didactic. Noua relație dominant umanistă, democratică va consolida noi roluri ale educatorului: organizator, îndrumător, consilier, participant, mediator, moderator, manager al procesului educațional, evaluator, facilitator al relațiilor și activităților de grup, consultant etc. Timpul alocat activității profesorului trebuie redus substanțial în favoarea timpului repartizat activității independente, în perechi, în grup a copiilor în economia duratei unei lecții.

BIBLIOGRAFIE

1. Revista „Învățământul preșcolar”, nr.1-1998, 2-3 - 1999,1-2000;
2. B.Zorgo, I.Radu- „Studii de psihologie școlară”, E.D.P., București,1979;
3. Viorel Prelici- „A educa înseamnă a iubi”, E.D.P.,București, 1997;
4. Miron Ionescu, Ioan Radu, „Didactica modernă” ,Ed.Dacia, Cluj-Napoca, 2001;
5. Ioan Neacșu, „Metode și tehnici de învățare eficientă”, Ed. Militară, București, 1990

Pictează Cu Sare! Experiment Ce Demonstrează Efectele Evaporării

Andreea Vasilescu-Lohan

Scoala Gimnaziala Nr.2 Bordeasca Veche

Pentru ca elevii să descopere, într-un mod mult mai plăcut, lumea din jur, recurgem la experimente. Astfel, de la vârste fragede, copiii testează limite, interacționează, explorează și caută soluții în mod creativ.

Avem nevoie de :

- 60 ml apă caldă
- 30 ml de sare amară
- Un vas mic
- O pensulă
- Un carton de culoare închisă

Cum procedăm?

1. Într-un vas mic se adaugă sarea, apoi apa caldă și se amestecă cu ajutorul pensulei.
2. Pe cartonul de culoare închisă se pictează un desen.
3. Se lasă cartonul la uscat.

Ce s-a întâmplat?

Apa a dispărut și s-a transformat în vapori de apă. Sarea (solidul) a rămas pe carton și alcătuiește pictura.

Importanței Creativității În Viața Celor Mici

Loredana Munteanu

Centrul Educativ de Zi Maria-ajutorul Copiilor Focsani

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este enorm iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni. Concepția conform căreia talentele și geniile sunt înăscute a fost depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

Exemple de activități prin care am dorit stimularea creativității la preșcolarii grupei mari:

1. "Construcția unui tablou": - copiii au trebuit să realizeze un desen pornind de la forma pe care o au desenată pe hârtie. După ce au completat tabloul lor, trebuie să se gândească la un nume sau la un titlu pentru el. O manifestare a productivității fanteziei și a creativității preșcolarilor s-a observat nu numai în desene ci și în răspunsurile copiilor privind temele realizate. La întrebarea "Ce ai desenat?", o mare parte dintre copii au răspuns prin propoziții, semnificând, de exemplu, și ce face fetița, ce fel de floare, mașină, minge a desenat sau au denumit o acțiune legată de desenul lor.
2. "Ne jucăm cu bețișoarele" - sarcina jocului implică după sortarea, numărarea și compararea mărimilor bețișoarelor, crearea unui tablou prin lipirea bețișoarelor într-o formă dorită sau imaginată.
3. "Dacă aș fi o frunză..." - joc de dezvoltare a creativității limbajului, în care copiii au fost puși în situația de a-și imagina cum ar fi dacă ar fi frunze.
4. "Ne jucăm cu hârtia" - copiii au primit mai multe foi de hârtie colorate divers pe care au trebuit să le rupă în bucăți iar apoi să le lipească pentru a realiza lucrări originale.
5. "Întrebuințări neobișnuite" - copiii au fost puși să găsească cât mai multe întrebuințări neobișnuite pentru un bec, o umbrelă, un pantof, o panglică verde, un con de brad, o cordeluță, o riglă, o scoică, etc.
6. "Completează desenul!" - test de creativitate în care copiii au avut de realizat un desen pornind de la anumite forme.
7. "Testul asemănărilor" - test prin care după ce pun o pată de culoare pe mijlocul unei foi pe care o îndoaie, copiii trebuie să găsească șase obiecte care seamănă cu pata.
8. "Povestiri incomplete" - se prezintă copiilor o poveste, povestire, întâmplare fără final. Copiilor li se cere să elaboreze partea-lipsă a acesteia, în 3 variante posibile.
9. "Schimbă finalul poveștii" - copiii sunt solicitați să schimbe finalul unor povești cunoscute astfel: în "Ursul păcălit de vulpe", ursul prinde vulpea și o obligă să stea o noapte cu coada în baltă, să vadă cum e; în "Scufița Roșie" fetița recunoaște lupul deghizat în hainele bunicii, strigă după ajutor și vânătorul o salvează etc.

Alte metode care stimulează creativitatea sunt: "Predarea învățarea reciprocă", "Tehnica Lotus", "Schimbă perechea", "Brainstormingul", "Pălăriile gânditoare", "Explozia stelară".

"Tehnica viselor" mai este numită și tehnica visării cu ochii deschiși. Copilul își lasă imaginația să lucreze și apoi exprimă cum își închipuie aspecte proiectate în viitor: "Orașul meu", "Casa mea", "Eu când voi fi mare", "Prietenii", "România". Solicită imaginația prin proiectarea de situații comparabile cu cele reale, existente. Copiii sunt împărțiți în grupuri de câte 4-5. Povestitorii ("Compuneți o mică poveste sau câteva propoziții"); constructorii ("Construiți cartierul vostru așa cum va arăta când veți fi voi mari"); plasticienii ("Colaj sau pictură"). Copiii colaborează în grup. Educatoarea stimulează copiii în funcție de inteligența manifestată. Se bazează pe teoria inteligențelor multiple. La final, copiii prezintă rezultatele și explică ce au lucrat.

Educația estetică este parte importantă a favorizării creativității. Încă din perioada preșcolară, copilul trebuie să ia contact cu opere de artă. Aceasta creează emoții estetice. Preșcolarii percep culori și forme. Interpretează, analizează, iar apoi imaginează. Creația plastică face legătura între gândire și imaginație, între realitate și fantastic. Modelajul este un mod de exprimare a realității. Desenul este o formă de joc și de exteriorizare a conținuturilor psihice, este o proiecție directă, chiar o cale de comunicare a trăirilor subiective. Copiii confecționează cu plăcere jucării, tablouri, felicitări, măștișoare, măști. Se satisface trebuința de cunoaștere, de explorare, manipulare, efortul de a găsi soluții perseverența de a reuși să creeze ceva: "Jucării cu materiale din natură", "Peisaj de iarnă", "Decorațiuni", "Daruri pentru mama".

Eficiența muncii educative în învățământul preșcolar se bazează pe faptul că vârsta preșcolară este o vârstă favorabilă acumulării unor conținuturi importante pentru formarea personalității copilului, deoarece în această perioadă se dezvoltă trăsăturile de voință și caracter, dezvoltându-se astfel toate laturile unei personalități armonioase. La această vârstă copilul este receptiv, sensibil, are o putere mare de imitație, dar în același timp, fiind încurajat și stimulat corespunzător poate deborda de originalitate atât în comportament, cât și în lucrările pe care le realizează.

Plăcerea Pentru Lectură

LUCICA MARIA SACUIU

Liceul Tehnologic Duiliu Zamfirescu Dragalina

Citirea poveștilor

Cu cât copilul ascultă mai multe povești și se află în contact cu cărțile, în general, cu atât lectura va deveni o parte integrantă a vieții lui de zi cu zi. Încă din clasa pregătitoare, îmi construiesc demersul didactic zilnic pornind de la o poveste consacrată sau creată de mine. Fiecare poveste venea cu noi concepte și îi dezvoltă interesul pentru cunoașterea noțiunilor noi.

Învățarea în rime și cântece

Mi-am obișnuit elevii cu ghicitori, rime și cântecele copilărești. Chiar și noțiunile matematice, algoritmi de calcul îi transpuneam în rime, ușor de reținut. Versurile rimate și cântecele constituie moduri creative prin care le putem stimula dezvoltarea memoriei și dragostea față de cuvânt

Îmbogățirea vocabularului

Din luna ianuarie, le-am dat elevilor, ca tema, săptămânal, de citit o poveste. I-am încurajat ca, la finalul poveștii, să găsească fragmentele care le-au plăcut, cuvintele necunoscute sau neobișnuite. Discutarea lecturii în clasa le-a oferit elevilor posibilitatea să se concentreze asupra anumitor cuvinte, să asculte explicațiile și să pună cât mai multe întrebări. Cu cât curiozitatea crește, cu atât mai ușor se vor reține cuvinte, expresii sau concepte noi.

Jocuri de exprimare scrisă

După o ieșire în afara spațiului școlar sau după o activitate extracurriculară, i-am încurajat să inventeze sau să scrie o poveste despre ce s-a întâmplat. Am profitat de aceste ocazii ca să scriem împreună o minipiesă de teatru sau să facem o expoziție cu desene însoțită de legenda explicativă pentru a ne aminti aceste momente.

Exersarea scrierii în fiecare zi

Încurajându-i să scrie cu ocazia unor activități distractive, i-am determinat să le placă să citească și să scrie. Le-am lansat provocarea de a ține un jurnal în care să noteze ce li se întâmplă în fiecare zi. După ce am învățat cum se redactează o scrisoare, i-am antrenat să scrie, săptămânal, o scrisoare unui alt coleg de clasă. Micuților le place la nebunie să primească scrisori și se vedea asta după încântarea pe care au afișat-o când își vedeau numele scris pe plic. La fel am procedat, cerându-le să scrie felicitări colegilor de ziua lor de naștere.

Amenajarea unui loc potrivit pentru lectură

Am amenajat în sala de clasă un colțișor dedicat lecturii. Am așezat acolo un fotoliu pentru copii sau un scaun colorat pentru a-l transforma într-un loc plăcut pentru lectură. Bineînțeles, am organizat o mică bibliotecă în care să se regăsească titluri de lecturi recomandate. Un spațiu original i-a atras chiar și pe cei mai reticenți cititori.

Puterea exemplului

Copiii învață urmând exemple. Am avut elevi pentru care lectura a devenit o activitate obișnuită de zi cu zi foarte repede. Astfel, sunt șanse foarte mari ca același comportament să se dezvolte și la ceilalți copii. I-am încurajat să își stabilească obiective de lectură și, atunci când le-au îndeplinit, le-am oferit un abțibild interesant pe care l-au purtat în piept, o diploma și o carte.

Vizitarea bibliotecii

Am desfășurat foarte multe ore de *Comunicare în limba română* la biblioteca școlii. Activitățile de comemorare a scriitorilor romani desfășurate în acest loc au trezit emoții constructive, de prețuire pentru opera literară și respect pentru autorul ei.

Timp special pentru lectură

Stabilind o rutină de lectură, copilul va cere mereu ceva de citit. Am convenit, împreună cu părintii, să fie respectat, zilnic, un interval de 30-40 minute, la aceeași oră, dedicate lecturii.

Părintele alături de copil citesc împreună sau separat. Copiii de clasa I au nevoie de cât mai multe întâlniri posibile cu cărțile și cu literatura.

Lectură plăcută!

Metode Moderne Utilizate În Lecțiile De Limba Și Literatura Română La Ciclul Primar

AureliaCornelia Boian

Școala Gimnazială Vad

Metodele de învățare activă fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamentate, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală. Printre metodele care activează predarea-învățarea sunt și cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alții, își dezvoltă abilități de colaborare și ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic și oferă alternative de învățare cu „priză” la copii.

În vederea dezvoltării vocabularului la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative care să le îmbogățească exprimarea. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiționale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Din multitudinea de strategii moderne iată o sinteză a câtorva strategii :

1. Brainstorming-ul

Este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor prin exersarea gândirii divergente, care solicită găsirea unor soluții proprii pentru problemele propuse. Etimologic, *brainstorming* provine din limba engleză, din cuvintele “brain”=creier și “storm”=furtună, ceea ce înseamnă furtună în creier, efervescență, aflux de idei, o stare de intensă activitate imaginativă, un asalt de idei. Un principiu al brainstorming-ului este: cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare.

Brainstorming-ul poate avea mai multe variante:

a) brainstorming-ul cu schimbare de roluri – care solicită elevilor abordarea problemei din mai multe puncte prin schimbarea rolurilor.

Exemplu de introducere a metodei :

« *Ce ați face în locul lui Ștefan la aflarea veștii că Mitruț a fost omorât?* »

b) metoda FRISCO este o metodă prin care elevii „joacă” o atitudine față de o problemă. Atitudinile pot fi:

- optimistul – sigur că problema se poate rezolva și va găsi soluții;
- realistul – caută soluții, argumente pro și contra;
- exuberantul – foarte încântat de situație;
- pesimistul – sigur că problema nu se poate rezolva;
- scepticul – nesigur, se îndoiește.

Exemplu: „Cățelușul șchiop” de Elena Farago - Posibile reacții ale copiilor:

- optimistul: *Ne ducem la doctor și îl vindecă.*

- realitul : *Îl ducem la doctor, încercăm să îl vindecăm, dar dacă e prea târziu și nu se mai poate vindeca vom avea noi grijă de el.*
- exuberantul: *Ce drăgălaș e! N-am mai văzut un cățel așa de frumos!*
- pesimistul: *E prea târziu. Nici nu are rost să încercăm!*
- scepticul: *Nu cred că se mai poate face nimic. Dacă e prea târziu?*

c) metoda 6-3-5 (brainwriting) este o metoda asemănătoare cu brainstorming-ul, având specifică numai notarea ideilor originale și esențiale. Elevii grupați câte 6 scriu fiecare, 3 soluții la problema propusă pe o foaie, într-un sens stabilit (de la stânga la dreapta), fiecareia dintre cei 5 colegi de grup. Prin această preluare a ideilor colegului se deschid perspectivele și se îmbunătățesc ideile fiecărui participant.

Exemplu : « *Găsiți trei soluții pentru ca Nică să fie iertat de mama lui.* »

Avantajul metodei constă în faptul că dezvoltă gândirea critică și oferă elevilor timizi posibilitatea de a se exprima.

2. Gândiți – lucrați în perechi, comunicați !

Este o modalitate simplă și rapidă de învățare prin colaborare pe grupe. La o întrebare pregătită anticipat de învățător, elevii pot găsi mai multe răspunsuri posibile. După ce dau răspunsuri individual, elevii își citesc răspunsurile în perechi și vor încerca să elaboreze un răspuns comun corect. Rezumarea într-un timp scurt a răspunsurilor, obligă elevii să sesizeze și să sintetizeze esența informațiilor primite și apoi să le prezinte clar și concentrat :

Exemplu : *Ce calități avea Cuza ? (Ocaua lui Cuza ,de Dumitru Almaș)*

Listă cu însușirile personajului: *cinstit, credincios, cu bună credință, corect, necinstit, omenos, drept, nerecunoscător, arogant, rău, demn, viclean, păgubit, lacom, bogat.*

Prin confruntarea răspunsurilor în perechi și între perechi există premisele organizării informațiilor acumulate în structuri cognitive prin realizarea de contexte noi de exersare a acestor conținuturi și duc la o învățare bună.

3. Mai multe capete la un loc

Strategia urmărește învățarea prin cooperare pe grupuri de 3–4 elevi. Fiecare membru al grupului are alt număr (1,2,3,4). După enunțarea unei întrebări problemă, fiecare va spune răspunsul său, iar apoi, după dezbateri, vor formula răspunsul grupului, pe care îl va comunica clasei unul dintre numere, anume solicitat. Metoda asigură implicarea în activitate a tuturor elevilor.

Exemplu de sarcină pe echipă :

„*Cu ce bogății se mândrește țara ?*” (*Țara mea* ,de Andrei Ciurunga)

4. Termenii cheie

Metoda presupune ca învățătorul să identifice și să scrie pe tablă 4, 5 cuvinte cheie din textul ce urmează a fi studiat. Apoi li se cere elevilor individual și apoi pe perechi, ca folosind aceste cuvinte să alcătuiască un text. După un timp limitat, câteva din perechile de copii vor citi textul scris. Citind textele elevilor și apoi textul original propus pentru studiu se poate realiza o comparație care duce de multe ori la fixarea cunoștințelor corecte.

Exemplu: Se scrie un text scurt folosind cuvintele următoare: *unire, domnitor, moldoveni, oca, munteni, negustor.*

5. Eseul de 5 minute

Învățătorul cere elevilor ca timp de 5 minute să scrie neîntrerupt tot ce gândesc despre un anumit subiect. Când vor citi ideile în perechi sau în grup, în fața clasei, elevii vor sublinia aspectele de care sunt siguri și pe cele de care nu sunt siguri. Ultimele le vor urmări în cursul lecturii textului nou pentru a-și clarifica incertitudinile. E bine ca la sfârșitul activității elevii să revină asupra celor scrise în debutul lecției și să le evalueze din perspectiva noilor informații.

Exemplu : « Scrieți în 5 minute tot ce vă trece prin minte despre țara noastră! »

6. Cvintetul

Reprezintă instrumentul de sintetizare a informațiilor, de evaluare a înțelegerii și creativității elevilor și mijlocul de exprimare a creativității lor. „CVINTETUL” este o poezie format din cinci versuri, cu ajutorul căreia se sintetizează și condensează informațiile, incluzându-se și reflecții ale elevilor, care pot lucra individual, în perechi sau în grup. Alcătuirea unui cvintet favorizează reflecția personală și colectivă rapidă, esențializarea cunoștințelor, manifestarea creativității etc.. El are următoarea structură algoritmică:

1. Primul vers conține un singur cuvânt cheie, de obicei un substantiv (subiectul poeziei).

2. Al doilea vers este format din două cuvinte, de obicei adjective care descriu subiectul poeziei.

3. Al treilea vers este format din trei cuvinte, de obicei verbe la modul gerunziu care exprimă acțiuni.

4. Al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă sentimentele autorului față de subiectul abordat (eventual o propoziție).

5. Al cincilea vers este format dintr-un cuvânt care exprimă esența subiectului.

Exemplu:

„ Ghiocelul

Plăpând , mic

Ascunzându-se , îndrăznind , răsărind

Aduce bucurie în suflet.

Vestitor”

Variantele obținute pot fi afișate și citite colegilor. Cvintetul este unul dintre cele mai rapide și mai eficiente mijloace de sinteză și rezumare a informațiilor și noțiunilor.

7. Jurnalul cu dublă intrare este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență. Acest jurnal este deosebit de util în situații în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei. Elevii trebuie să împartă o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă li se cere să noteze un pasaj dintr-un text care i-a impresionat. În partea dreaptă li se va cere să comenteze acel pasaj. După ce elevii au realizat lectura textului, jurnalul poate fi util în faza de reflecție.

Vorbind despre necesitatea inovării în domeniul metodologiei didactice și a căutării de noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din școală, prin directă implicare a elevului și mobilizarea efortului său cognitiv, profesorul Ioan Cerghit afirmă:

“Pedagogia modernă nu caută să impună nici un fel de rețetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferența etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecționarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond creația, în materie de metodologie, înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare.”

Bibliografie:

- Alexandru, Gheorghe; Șincan, Eugenia, (1993), *„Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi”*, Editura M. Duțescu ;
- Cerghit, Ioan, (2006), *„Metode de învățământ”*, Editura Polirom, București;
- Șerdean, Ioan, (2006), *„Didactica limbii și literaturii române”*, Editura Corint, București;
- Ungureanu, Adalmina, (2003), *„Metodica studierii limbii și literaturii române”*, Editura AS’S, Iași.

De La Segregare La Integrare - Modalități De Abordare A Jocului În Actul Didactic

NAOMI TRIFU

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

Datorită faptului că preșcolarii au o vârstă fragedă, ei nu constientizează momentul în care în grupul lor este un copil care ar putea fi diferit față de ei.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp.

Jocul se desfășoară mai ales în grup, acesta asigurând socializarea, datorită faptului că în orice joc este nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile sociale sunt necesare pentru astfel de copii, întrucât le oferă șansa de a juca cu alți copii. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului și de nivelul de vârstă al grupului de copii.

Activitatea propusă la grupa de copii, începe prin jocul de autocunoaștere „Puterea cuvintelor”. Educatoarea cere preșcolarilor să se gândească la un prieten/coleș și să spună un mesaj care ar putea să îi aducă ”bucurie” în inima acestuia, notând apoi mesajul pe un poster la tablă flipchart.

După ce toți preșcolarii și-au spus părerile, acestea fiind notate, educatoarea le va prezenta ceea ce urmează mai departe în activitate.

Printr-un moment de tranziție “Cântecul emoțiilor”, preșcolarii vor trece la următorul moment al activității.

Educatoarea propune jocul "Inimioare, inimioare". Oferind fiecărui copil câte o coală de hârtie, le cere preșcolarilor să picteze/coloreze câte o inimă, apoi educatoarea propune preșcolarilor să mototolească hârtia. După ce această sarcină este îndeplinită, educatoarea cere preșcolarilor să încerce să readucă coala de hârtie decupată în forma inițială.

Întrebarea pentru fiecare preșcolar este: Ce ai observat? Preșcolarii răspund observând „inimioara” mototolită, astfel educatoarea îi ajută să constientizeze morala acestui exemplu.

Concluzia copiilor la joc: Chiar dacă suntem diferiți, o inimă pe care o rănești și nu o accepți va fi niciodată ca la început.

După acest joc, educatoarea le propune preșcolarilor reluarea jocului „Puterea cuvintelor” de la începutul zilei, unde li s-a cerut să spună un mesaj care ar putea să aducă ”bucurie” în inima unui coleg/prieten, acum vom realiza a doua parte a jocului, aceea de a transforma mesajul pe care l-au spus astfel încât aceste cuvinte ar putea să rănească acel coleg/prieten jocul propus "Spune un mesaj care ar putea să ”rănească” inima colegului/prietenului tău". Preșcolarii, pe rând își prezintă prietenii și spun ce cred ei că i-ar supăra/deranja dacă le-ar spune.

Educatoarea repetă fiecărui preșcolar în parte afirmația pe care au avut-o în prealabil, iar ei, pe rând transformă mesajul pe care l-au spus astfel încât să nu aducă supărare

acelui prieten. Preșcolarii vor fi ajutați de către doamna educatoare, iar aceasta va nota mesajul pe același poster în a doua coloană.

Educatoarea concluzionează precizându-le preșcolarilor că diferențele îi fac pe oameni unici. Este important să respectăm oamenii cu unicitatea și diferențele lor. Este important să înțelegem că diversitatea este o cale de a învăța. Ceea ce îi face pe oameni diferiți, de fapt îi face speciali!

La sfârșitul zilei preșcolarii au jucat Jocul “Roata, roata se învârtă, despre tine povestește!”. Preșcolarii se învârt în 2 cercuri concentrice, când versurile s-au rostit se opresc și copilul numit de către educatoare spune un cuvânt frumos celălalt copil din fața lui.

METODA PROIECTELOR

NICOLETA RISNOVEANU

GRADINITA CU PP NR 10

RISNOVEANU NICOLETA

NEAGOE TATIANA

Metoda proiectelor a fost inițiată de John Dewey, care la sfârșitul secolului al XIX –lea a elaborat o programă fundamentală , bazată pe necesitățile și posibilitățile copilului.

W.Kilpatrick popularizează ideile lui Dewey, aplicând în școlile americane metoda proiectelor. Scopul acestei metode era armonizarea școlii cu societatea, punând accentul pe acțiune, eficiență și independență în gândire. Ulterior metoda a fost adoptată și vârstelor timpurii, în Europa ajungând varianta propusă de S.Chard și L.Katy. Proiectul tematic este o metodă care stimulează și dezvoltă personalitatea în curs de formare a copilului, fiind o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau a practicului, către care copilul își îndreaptă întreaga atenție și energie. Argumentele care stau la baza folosirii metodei proiectelor în cursul procesului instructiv –educativ cu preșcolarii sunt:

- proiectul poate fi inclus într-un curriculum preșcolar din orice colț al lumii;
- proiectul tematic are o structură temporală care ajută cadrul didactic să-și organizeze progresiv activitatea cu copiii, în funcție de dezvoltarea lor, de interesul manifestat , dar și de gradul de cunoaștere a subiectului ;
- prin metoda proiectelor copiii pot aplica o mare varietate de cunoștințe și deprinderi sociale și intelectuale ,pe lângă cele de bază, date de curriculum.
- un proiect poate fi dus la bun sfârșit de un grup mic de copii, de toată clasa sau ocazional de un singur copil.

Subiectele alegerii proiectului pornesc de la copii și părinți, copii și cadre didactice sau cadrul didactic. Din experiența acumulată subiectele care pornesc de la interesul copiilor și părinților sunt cele care oferă mai multe satisfacții și valorifică mai bine cunoștințele copiilor.

În grădiniță proiectul tematic trebuie să fie legat de experiența de zi cu zi a copiilor, să nu fie unul abstract , care ar necesita multa informație și foarte mult timp, să fie în raport cu vârsta copiilor și să permită o abordare integrată.

Un exemplu de proiect este „**La multi ani Romania!** „

Tema proiectului este aleasă de educatoare. Harta Proiectului a cuprins : stema, drapelul, imnul, harta țării, frumusețile țării-formele de relief. Proiectul tematic a durat o săptămână și a fost amenajat centrul tematic. Procurarea materialelor au fost din grădiniță, dar si de la părinți. La centrul tematic s-a afișat o scrisoare de intenție prin care părinții au fost informați despre tema aleasă. Stabilirea obiectivelor proiectului au fost

-cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român,

-identificarea elementelor locale specifice țării și zonei în care locuiesc.

Stabilirea resurselor

Resurse procedurale:

-observația, povestirea, conversația, demonstrația, exercițiul, învățarea prin descoperire, jocul.

Resurse temporale:

O săptămână

Resurse umane:

20 de copii, părinți și bunici, educatoare, director muzeu.

Finalitatea proiectului

Produsele finite au fost expuse pentru amenajarea grădiniței cu ocazia Zilei de 1 decembrie.

Evaluarea proiectului s-a îndeplinit prin raportarea la obiectivele proiectului, la rezultatele așteptate la expunerea lucrărilor copiilor..

Ca activități experientiale am realizat: DLC „Am fost și eu la Alba Iulia și am văzut Marea Unire” de Dumitru Almaș –povestirea educatoarei și DOS Harta României-colaj.

În cadrul activităților pe arii de stimulare am desfășurat următoarele sectoare:

Știință „ Costume populare ” observare, Joc de masă „ Harta țării ” ; Artă .. Colorăm steagul tricolor “”. La activitățile de dezvoltare personală am realizat 2 jocuri „Țară țară vrem ostași , și jocul „De-a excursioniștii” . Aceste exemple de activități au fost desfășurate în cadrul unei zile printr-o activitate integrată .

Un alt exemplu de proiect este „**Din lumea celor care nu cuvântă**” , .

Obiectivele proiectului au fost:

-dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea micilor viețuitoare;

-cultivarea sensibilității față de valorile naturale ;

-aprofundarea cunoștințelor legate de micile viețuitoare ;

Harta proiectului și inventarul de probleme au fost afișate în sala de grupă, urmând să se completeze pe parcursul derulării proiectului.

Finalitatea proiectului a constat în realizarea unor produse finite, a unei machete și a unor fotografii cu aspecte din timpul derulării proiectului.

Cu sprijinul copiilor și al părinților am afișat imagini din reviste, cărți potrivit temei alese.

O altă activitate integrată s-a numit „**În ograda bunicii**”.

Exemple de activități :

Biblioteca: „Citire de imagini despre animale” , Ghici,Ghicitoarea mea!

Construcții : „Cușca lui Grivei”, „Curtea animalelor ‘

Joc de masa : Puzzle cu animale; Alege și potrivește ,’’

Joc de rol : De-a medicul veterinar; De-a fermierii

Domenii experiențiale :

D.Ș.Lectura după imagini –În ograda bunicii, Activitate matematică Exercițiu cu material individual: Sa numărăm până la...

DLC-Memorizare Zdreanță , Povestirea educatoarei,, Punguța cu doi bani’’ de Ion Creanga

DEC-Cantec „Graiul Animalelor ,’’

DOS-Memorizare „Cățelușul Șchiop ‘’; Activitate practică Macheta –Ograda bunicii

DEC : Pictura –amprenta cu dopul de plută în contur „Cușca lui Grivei ,’’

DPM: Alergam corect-joc-Cainele și pisica –joc de mișcare; Pisica prinde șoareci;

ADP –Jocuri : Șoarecele și pisica , Puișori veniți la mama, Zboară , zboară, Cine cântă așa?

Proiectul valorizează copiii. Prin modul în care se implică reprezintă modele pentru colegii de grup. Proiectul facilitează negocierea care e vizibilă între copii, între grupuri. Apariția conflictelor în timpul confruntării de idei, realizarea sarcinilor de grup, alegerea liderului sunt situații care nu trebuie neglijate.

Indiferent ce tip de învățare promovează un proiect copiii au de rezolvat probleme și situații neprevăzute. Ei formează judecăți de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, își atribuie responsabilități, relaționează fac analogii în diverse situații, participă cu interes la toate activitățile.

Își exprimă fără rețineri ideile, emoțiile trăirile. Proiectul oferă posibilități de exersare a capacității de adresare de întrebări și întrebări la întrebări până se elucidează problemele, situațiile ivite în timpul activității în care e direct implicat copilul.

Fiecare proiect generează noi idei pentru următorul proiect, convinge copii că misterul este unul nou, necunoscut proiectului le creează situații concrete de investigare, dezbateri, prelucrare a informațiilor, valorizare a aptitudinilor.

Bibliografie:

V. Preda, S.Breben, E.Gongea , V. Mitrulescu – Învățarea bazată pe proiecte, ed. Arves.

JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Alina Ioana Mera

Scoala Gimnaziala Horea Closca Si Crisan Turda

JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Jocul este un ansamblu de acțiuni și operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.

Tot ceea ce știm, credem și gândim despre copil se reflectă în tot ceea ce facem pentru el. Cu cât ne vom apropia mai mult de el și îl vom înțelege mai bine, cu atât vom învăța mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească și să se dezvolte la nivelul întregului potențial de care dispune.

Clasa pregătitoare a fost gândită pentru copilul de 6 ani ca un univers al poveștilor, al învățării prin joc, și nu ca un spațiu rigid al cunoașterii, al constrângerii. Este un scop ce se circumscrie aceleiași dorințe de familiarizare a copilului cu mediul școlar, cu anumite tipuri de activități care le va ușura ulterior asimilarea de cunoștințe la diverse discipline. Jocul este un ansamblu de acțiuni și operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.

Jocul ca modalitate de relație între individ și lumea obiectelor și a relațiilor constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de organizare a cogniției și o cale de organizare a cunoașterii.

Copiii școlari mici se angajează frecvent în jocuri sociodramatice sau constructive și tind să aibă rezultate mai bune la testele de inteligență decât ceilalți copii de aceeași vârstă care sunt inclinați să se joace într-o manieră senzorio-motorie. Copiii care se joacă frecvent într-o manieră constructivă sunt eficienți în rezolvarea problemelor convergente. Copiii care se joacă frecvent într-o manieră sociodramatică sunt eficienți în rezolvarea problemelor divergente.

În cadrul activităților de terapie educațională, un loc aparte îl ocupă conceptul de joc didactic. Jocul didactic constituie o formă de activitate prin care se rezolvă una sau mai multe sarcini didactice prin îmbinarea tehnicilor de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc. Folosim adesea jocul didactic în diverse forme pentru a stimula elevii să rezolve o sarcină didactică într-o formă cât mai atractivă, știut fiind faptul că învățarea care implică jocul devine mai plăcută și reconfortantă. Jocurile devin metode de instruire în cazul în care ele sunt organizate și se succed conform logicii cunoașterii și învățării.

Contribuția jocului didactic la stimularea și dezvoltarea capacităților cognitive ale copilului, educarea trăsăturilor de personalitate și realizarea obiectivelor de cunoaștere ale procesului de predare-învățare este evidentă; prin jocul didactic, elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultivă inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Eduard Claparide spunea că principala trebuință a copilului este jocul, este activitatea ce-i permite copilului să se manifeste conform naturii sale, să treacă pe nesimțite la munca serioasă.

Jocul este considerat azi în teoria pedagogică ca modalitate de asimilare a realului la activitatea proprie (Jean Piaget), asigurând copilului largi posibilități de activism

intelectual. Jocul este practica dezvoltării și în consecință în perioada copilăriei el este adoptat pentru multiplele sale funcții formative.

Prin joc, copilul își îmbogățește viața afectivă și în același timp dobândește în mod progresiv capacitatea de a-și stăpâni emoțiile.

Jocul didactic este un mijloc de facilitare a trecerii timpului copilului de la activitatea dominantă de joc la ceea de învățare. Jocul didactic prezintă ca nota definitorie îmbinarea armonioasă a elementului instructiv cu cel distractiv, asigurând o unitate deplină între sarcina didactică și acțiunea de joc.

Aceasta îmbinare a elementului instructiv-educativ cu cel distractiv face ca pe parcursul desfășurării sale, copiii să trăiască stări afective complexe care declanșează, stimulează, intensifică participarea la activitate, cresc eficiența acestuia și contribuie la dezvoltarea diferitelor componente ale personalității celor antrenați din joc.

Din punct de vedere educativ trebuie să fie asigurată o justă proporționare a jocului cu munca, elementul distractiv cu efortul fizic și intelectual.

În școală se pot organiza și jocuri didactice interdisciplinare în care se îmbină sarcini didactice în diferite domenii de cunoaștere, ele au aceeași structura și respectă aceleași condiții de realizare ca și jocul didactic dintr-un singur domeniu de activitate.

Jocul didactic are o valoare deosebit de importantă în dezvoltarea capacității și formarea personalității acestora în activitățile instructiv-educative.

Folosirea jocurilor didactice în toată varietatea lor constituie prima treaptă în realizarea învățământului formativ, care urmărește să dezvolte activismul intelectual, deprinderile de muncă intelectuală, de conduită morală, de activitate fizică, urmărind ca toate aceste deprinderi active să se dezvolte prin valorificarea resurselor psihice și fizice proprii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru Învățământul preșcolar, Ed. Didactica Publishing House, București, (2008);
2. Antonovici, S., Jalba, C., Nicu, G., Jocuri didactice pentru activitățile matematice în grădiniță, (2005);
3. Marinescu, E., Metodica cunoașterii mediului înconjurător și a dezvoltării vorbirii. Editura Didactică și Pedagogică, București, (1969)

Proiect Tematic CE E PRIMĂVARA?

Laura Bede

Grădinița cu program prelungit nr.1 Marghita

PROIECT TEMATIC CE E PRIMĂVARA?

Prof.înv.preșcolar Bede Laura

Grădinița cu program prelungit nr.1 Marghita

TEMA ANUALĂ: Când,cum și de ce se întâmplă?

GRUPA MICĂ

PERIOADA: 3 săptămâni (11.03.2024- 29.03.2024)

SUBTEMELE PROIECTULUI:

1. „Copăcelul din grădină”
2. „Ridichea uriașă”
3. „Lalele colorate”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

A2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării

B1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

C1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

C2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

C3. Activare și manifestare a potențialului creativ

D3. Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute

E1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

E2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

E3.Characteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTAMENTE VIZATE:

A1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei

A1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare

A2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat.

A2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor.

B1.1. Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia

C1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

C2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

C3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

D3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj

E1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat

E1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice

E2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația

E3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător

RESURSE MATERIALE: cărți, atlas botanic, flori, legume, coșuri, jetoane, pliante, imagini, planșe, jetoane, pământ pentru flori, găletoare, DVD, creioane colorate, plastilină, lipici, fișe, etc.

RESURSE UMANE: educatoarele, preșcolarii, părinții

RESURSE DE TIMP: 3 săptămâni

METODE DIDACTICE: observația, explicația, conversația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, învățarea prin descoperire, brainstormingul, povestirea, turul galeriei, experimentul, jocul, piramida, etc.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

Primăvara este anotimpul revenirii naturii la viață. Când poate fi mai firească nemasurata curiozitate a copiilor, dacă nu primăvara? Acest anotimp își dezvăluie în fața noastră, încet, încet toate minunățiile și toate frumusețile naturii. Privește chipul fericit al unui copil, atunci când descoperă unele dintre aceste minuni și frumuseți și vei fi și tu, la rândul tău, fericit!

Pornind de la aceste idei, am hotărât să derulăm proiectul tematic: “Ce e primăvara?”

Centrul tematic, va fi realizat la intrarea în sala de grupă, în așa fel încât copiii să poată privi și mânui materialele, să se poată juca cu ele, să vorbească, să “citească” și să li se citească despre ele, să poată adauga altele noi, produse sau procurate de ei. Datorită duratei destul de mari a proiectului - trei săptămâni, fiecărei săptămâni i-am alocat o subtemă derivată din tema principală. Astfel, centrul tematic va fi completat la începutul fiecărei săptămâni cu elemente referitoare la subtema săptămânii.

INVENTAR DE PROBLEME

CE ȘTIU COPIII?

- Primavara, soarele topește zăpada.
- Este din ce în ce mai cald.
- Ne îmbrăcăm mai subțire.
- Sunt flori în grădini, parcuri.
- Au un miros plăcut.

CE NU ȘTIU ȘI DORESC SĂ AFLE?

- Ce se întâmplă în natură, primavara?
- Care sunt lunile de primăvară?
- Care sunt simbolurile primăverii?
- De ce înfloresc pomii?
- De ce primăvara reînvie natura la viață?
- Ce legume sunt primăvara în grădini?
- Ce flori înfloresc primăvara?

EVENIMENT DE

ÎNCHIDERE:

Evaluarea proiectului se va realiza prin întocmirea unui portofoliu al proiectului ce va cuprinde fișe, lucrări realizate cu copiii, fotografii din timpul derulării proiectului și completarea Jurnalului grupei. Se va organiza o expoziție cu lucrări și un scurt moment artistic cu poeziile și cântecele învățate pe parcursul derulării proiectului cu participarea părinților.

MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

ENIKO GANCEAN

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

„Motivația reprezintă măsura în care un efort persistent este dirijat pentru realizarea unui scop” (Johns, 1998, p. 150)

Școala este instituția care participă într-un mod decisiv la educația generațiilor tinere ale unei țări, la transmiterea valorilor culturale și morale, la construirea premiselor pentru noi schimbări sociale.

Impactul școlii în formarea tinerei generații, fiind atât de important, este necesară și o analiză a implicării acesteia și a valorilor transmise de ea.

Deși formarea tinerei generații nu se reduce doar la transmiterea unor informații și la dezvoltarea cognitivă a copiilor, școala pune un foarte mare accent pe educația intelectuală și transmiterea de cunoștințe.

Relația profesor - elev reprezintă o dimensiune importantă a actului educațional, constituind modalitatea de mediere didactică. Interacțiunea care se realizează în procesul cunoașterii are un dublu sens – dinspre profesor spre elevi ca grup și indivizi, dar și dinspre elevi spre profesor, fiind o reflectare a atitudinii profesorului.

Răspunsul în oglindă constituie în majoritatea cazurilor o consecință a stilului de conducere al profesorului.

Așadar, relația profesorului cu elevii este un proces reciproc și dinamic, ce se realizează în timp, o adevărată operă pe care o construiesc împreună educatorii și educabilii. Aceasta se va adecva și personaliza neîncetat, se va dimensiona și relativiza la specificul grupului școlar sau la membrii acestuia.

Teoria „noii educații” reformează orientarea profesorului la clasă, punând accent pe învățarea centrată pe elev, pe libertatea de gândire și manifestare a acestuia și pe independența creativă a elevului.

Astfel, în relația profesor-elev intervine o schimbare radicală, trecându-se de la conducerea autoritară, care presupune o relație de dependență și obediență din partea elevului, la o conducere de tip parteneriat.

Rolul profesorului nu mai este cel tradițional de autoritate absolută care inspiră teamă, ci un dirijor de orchestră care stimulează creativitatea și dezvoltă individualitatea. În acești termeni, relația profesorului cu elevii poate cunoaște noi dimensiuni, energizând procesul educațional prin sinergie.

Motivația pentru cariera didactică reprezintă astăzi o prioritate a oricărei politici de reformă, nu doar în domeniul învățământului ca atare, ci în plan mai larg, social. Într-adevăr, așa cum sistemul de învățământ reprezintă motorul de dezvoltare pentru progresul social, tot așa resursa umană reprezintă elementul cheie privind succesul și viabilitatea măsurilor de reformă la nivelul sistemului de învățământ.

Ne putem pune astfel întrebarea: ce mecanisme, ce resorturi sunt acelea care să fie în măsură să direcționeze cadrul didactic la un efort persistent în legătură cu scopul său: un proces instructiv-educativ eficient, elevi instruiți și motivați la rândul-le? Un aparent paradox al acestei situații ne este dat de faptul că motivarea pentru cariera didactică este în strânsă legătură cu motivarea altora (cursanților – elevi sau studenți) pentru “ceva”. Mai precis, cadrul didactic trebuie să identifice acele resorturi lăuntrice capabile de-al motiva să motiveze...

Auzim adesea la elevii noștri remarci de tipul: „teorie”, „este greu”, „nu mă atrage deloc”, „nu-mi va folosi niciodată” sau „am învățat ceva practic”, „nu știu cum, dar m-a atras, am participat cu atenție”, „un profesor ... altfel”. Ceea ce face diferența între aceste comunicări ale elevilor este motivația.

Educația nu trebuie să doară sau să producă suferință, ci să placă, să fie de folos, să formeze cetățeni. Nevoia de acțiune este un elev nemotivat, în timp ce un elev care este activat sau energizat de acțiune spre un obiectiv, este considerat un elev motivat. Important este ca elevul să manifeste interes pentru școală, să realizeze sarcinile școlare și să-și îndeplinească obiectivele stabilite.

Dar, așa cum bine știm, motivația nu poate fi abordată în mod singular. Elevii manifestă grade diferite de motivare, ca intensitate și sunt sensibili la diferite tipuri de motivație. De exemplu, un elev poate fi motivat să-și facă o anumită temă pentru acasă pentru că este împins de curiozitate sau interes pentru cunoaștere, altul dorește să obțină aprecierea din partea profesorului, colegilor sau părinților. Un elev poate resimți un acut resentiment față de obligațiile școlare, pe care le îndeplinește, dar cu mare efort, în timp ce altul vede în aceeași sarcină școlară provocare, plăcere, încântare.

Deși apelul la motivația intrinsecă este cea mai eficientă formă de mobilizare a elevilor, totuși, din cauza responsabilităților și a obiectivelor didactice, programelor încărcate și specificului unor discipline școlare, profesorii nu pot oferi elevilor numai sarcini școlare interesante sau plăcute, care să activeze forme intrinseci de motivare.

De cele mai multe ori sarcinile școlare sunt formulate în termeni de obligații extrinseci, iar elevii trebuie să se achite de ele fie că le face plăcere, fie că nu.

Într-o perspectivă modernă asupra motivației, sunt considerate motivate extrinsec toate acele comportamente care sunt însoțite de sentimentul controlului sau a presiunii exercitate din afara subiectului, în timp ce comportamentele motivate intrinsec sunt cele conduse de voința individuală, generate de trebuințe sau aspirații personale și însoțite de sentimentul autonomiei și libertății.

Pentru a avea succes este necesar să ne formăm un stil de predare învățare care să motiveze elevii, centrat pe argumentarea utilității, stimularea abilităților și competențelor existente, asigurarea trecerii la acțiune.

În procesul de creștere a motivației elevilor pentru învățare, fixarea obiectivelor constituie o etapă importantă. Este bine ca profesorii să încurajeze elevii să-și asume obiective ambițioase sau să-i convingă să accepte obiectivele pe care aceștia le propun, în funcție de interesele și aptitudinile identificate.

Stima de sine are un impact profund pozitiv sau profund negativ asupra motivației și performanței școlare. Oferirea de feedback pozitiv, atitudinea optimistă față de elevi, tratarea echitabilă a tuturor elevilor, comunicarea deschisă și caldă (modul de adresare asupra rezultatelor evaluării, găsirea unui cuvânt bun pentru fiecare elev, chiar și atunci când acesta creează dificultăți în clasă), răbdarea, tactul sunt abilități importante pentru un profesor care motivează învățarea elevilor.

Deși nu este ușor, de noi depinde găsirea strategiei optime de motivare!

Valorizați oportunitatea de a contribui în mod competent la dezvoltarea elevilor, ca personalități de succes în viața personală și profesională, bine integrate pe piața muncii.

Bibliografie:

Editura Didactică și pedagogică, București, 1981

Ausubel, D.P., Robinson, F.G., Învățarea în școală. O introducere în psihologia pedagogică,

Iosifescu Șerban și colaboratorii, Management Educațional pentru Instituțiile de Învățământ, Institutul de Științe ale Educației, Laboratorul „Management Educațional”, Ministerul Educației și Cercetării, București, 2001

Călineci Marcela Claudia, Cunoașterea elevului, Dezvoltarea Profesională a Cadrelor Didactice prin Activități de Mentorat, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă, București, 2009

Mamali Cătălin, Balanța motivațională și coevoluție, Editura Științifică, București, 1981

Prof. chimie - fizică Lemnaru Liliana
Școala de Arte și Meserii Prisăcani, județul Iași

Creativitate În Educație Jocul De Creație

Anisoara Lupu

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.17 Focsani

Creativitatea la vârsta preșcolară este subiectul fascinat. La această vârstă, copiii își dezvoltă imaginația, gândirea flexibilă, curiozitatea, explorarea și abilitatea de a gândi în mod neconvențional.

Copilul de la 3 la 6 ani are capacitatea de a fi creativ pentru că este original, unic și fabulos. Jocul de creație este influențat de creativitatea expresivă încorporată în imaginația creatoare, elementele de construcție, originalitate sau libertate de exprimare.

Curriculum pentru educația timpurie subliniază importanța dezvoltării copilului în contextul societății actuale, în care educația copilului trebuie să țină cont nu numai de competențele academice, ci și de capacitățile, abilitățile și atitudinile sale legate de componența socioemoțională și dezvoltarea fizică.

Jocul de creație este influențat de experiențele de viață ale copilului în mediul familial și de impresiile lui sociale. Interacțiunea dintre aceste influențe creează produse originale, unice pentru copiii de vârstă preșcolară, favorizând reconfigurarea într-un mod specific. Deci, pe măsură ce copiii se angajează în joc, ei generează noi idei sau povestiri, transformând obiectele în funcție de interesele lor.

Pregătirea desfășurării jocului de creație este o verigă foarte importantă în reușita și satisfacția pe care o trăiește copilul în joc. Astfel că una din preocupările foarte importante care îi revin cadrului didactic este cea legată de durata, locul jocului în regimul zilei pentru grupa la care lucrează și materialele didactice cu care urmează să se joace copiii.

Timpul de pregătire a jocului de creație depinde de vârsta copiilor, în consecință, cu cât copiii sunt mai mici, cu atât este nevoie ca timpul alocat pregătirii să fie cât mai mare, deoarece organizarea și încheierea jocului necesită mai mult timp la cei mici decât la celelalte grupe. În ceea ce privește locul desfășurării jocului de creație, sunt preferabile sala de grupă sau sala de joc, în special în anotimpul rece. Această preferință este de cele mai multe ori determinată și de jucăriile pentru interior.

Reușita unui joc de creație însoțită de acea satisfacție și acel sentiment de bucurie depinde de nu numai de condițiile de timp, de loc și de materiale, ci este strâns legată de orizontul de cunoștințe pe care îl au copiii în legătură cu realitatea transpusă în joc. Conținutul jocului de creație se îmbogățește simțitor atunci când copiii au pătruns mai bine semnificația acțiunilor umane și a diferitelor relații.

În desfășurarea jocului de creație, cadrul didactic este responsabil de sarcini educative pentru dezvoltarea limbajului și a vorbirii copiilor, de aspectele care necesită o acțiune educativ-formativă favorabilă inițierii și derulării subiectului ales de joc și de experiența de care dispune ca să parcurgă un subiect.

De aceea, jocul de creație cu copiii de 3-4 ani este forma de activitate în care cadrul didactic se integrează și acționează cu copiii pentru:

1. Formarea și îmbogățirea reprezentărilor copilului despre diversitatea mediului înconjurător, antrenarea experienței de la apropiat la depărtat.

2. Activarea vocabularului cu cuvinte, verbe de acțiune, expresii potrivite subiectului de joc ales.
3. Educarea atitudinilor active de comunicare și relaționare intrapersonală și interpersonală.
4. Formarea deprinderilor de folosire a jucăriilor, a altor materiale și accesorii.
5. Educarea posibilității de a-și menține un subiect de joc în cooperare cu cadrul didactic, apoi cu alt copil/alți copii.
6. Stimularea imaginației reproductive specifică la aceste vârste (Catalano, Brănișteanu, 2019, pp.39-40).

Prin intermediul jocului de creație se pun bazele unei relații specifice dintre preșcolar și lumea reală, deoarece are loc asimilarea realului la eu prin exprimarea emoțiilor trăite, prin manifestarea dorințelor, prin declanșarea experiențelor personale unice.

Bibliografie:

Vrăjmaș E. (2014), Educație timpurie, Editura Arlequin, București

Vrăjmaș E. ; Preda, V..(2015), Practici bune în educația incluzivă din grășiniță, UNICEF, MECS, RENINCO, Editura ALPHA MDN, Buzău.

Tort În Culorile Steagului Românesc

Roxana Nițescu

Scoala Gimnaziala Calinesti

Ziua țării noastre are o importanță deosebită în cadrul activităților de predare-învățare desfășurate cu preșcolarii, astfel că, întotdeauna, au fost planificate și realizate momente speciale, pentru ca cei mici să rețină cât mai mult și mai ușor din semnificația acestei zile.

În anul 2023, unul dintre aceste momente a constat într-o activitate practic-gospodărească: tort de biscuiți în culorile steagului românesc (Domeniul Om și Societate). Introducerea în activitate a fost realizată printr-un moment de suspans, foarte îndrăgit de cei mici - au fost rugați să închidă ochii și să-i deschidă doar la bătaia din palme a educatoarei, moment în care pe masă au văzut toate ingredientele necesare realizării unui tort de biscuiți (tavă, biscuiți, cremă, lingură, paletă, nucă de cocos colorată în culorile steagului românesc). Copiii au fost apoi întrebați dacă își amintesc ce au pictat cu o zi în urmă (steagul românesc) și ce culori are steagul (albastru, galben și roșu).

În continuare, le-a fost explicat și demonstrat modul de lucru: fiecare copil va așeza câte un biscuit în tavă până când se va forma un strat, după care educatoarea va întinde crema; vom repeta de mai multe ori, pentru a obține mai multe straturi, iar deasupra vom presăra nucă de cocos colorată. După câteva exerciții de încălzire a mânuțelor, activitatea a început: cei mici au așezat pe rând biscuiți în tavă, și tot pe rând au întins și crema peste. Desigur, cei care nu au mai avut răbdare până la finalizarea tortului au și ronțăit biscuiți :) . După ce toți biscuiții au fost așezați și toată crema a fost întinsă, copiii au pus pe rând și nuca de cocos deasupra tortului, în forma a trei dreptunghiuri puse unul lângă altul - întâi nuca de cocos albastră, apoi cea galbenă și apoi cea roșie. Surprinși plăcut, câțiva dintre copii au exclamat: "Oau, seamănă cu steagul României!". În continuare, pentru a-și fixa cât mai bine culorile steagului țării noastre, am repetat cu toții care sunt acestea.

La sfârșitul activității, fiecare copil a primit câte o bucată de tort care a fost așezată în farfurie de lut, având lângă o linguriță din lemn. Pentru o imagine de ansamblu cât mai tradițională, pe masă au fost așezate ștergare, iar copiii au fost îmbrăcați în costume populare românești. Pe lângă tort, cei mici au primit și puțin suc, pe care l-au băut din ceșcuțe de lut.

Copiii au fost foarte încântați! Activitatea a fost una memorabilă.

Transformarea Învățării: Strategii De Îmbunătățire A Citirii Și Înțelegerii Textului În Clasa A 2-A

Ileana Cristea

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

Motivația pentru citire implică așteptarea de a descoperi valoare în citire, interes pentru citire și dorința de a citi; motivația facilitează implicarea, ceea ce înseamnă participare activă în procesul citirii și interacțiunii cu textul.

STUDIU DE CAZ

Obiectivul principal al studiului:

- îmbunătățirea abilităților de citire și înțelegere a textului în rândul elevilor din clasa a 2-a.

Obiectivele secundare :

- identificarea strategiilor de predare eficiente;
- evaluarea impactului acestora asupra performanței elevilor.

Etapa I

a) Identificarea elevilor cu abilități de lectură scăzută:

În acest sens, la începutul anului școlar, am realizat profilul elevului ce întâmpină dificultăți în formarea competențelor de bază de literație. Astfel că, am identificat:

- O elevă (B.R.E.) care întâmpină dificultăți de **decodare și fonetică** – de ex. nu face corespondența dintre literă-sunet, nu recunoaște rapid cuvinte familiare. Eleva este venită abia în acest an școlar în clasa noastră și inițial, a frecventat sporadic școala, făcând parte dintr-o familie destrămată și fiind în grija bunicilor.
- 4 elevi care întâmpină dificultăți la nivel de **vocabular** –au un vocabular foarte redus, ceea ce îi împiedică să înțeleagă ceea ce citesc și nu au **fluență** în citire: viteză, acuratețe și expresivitate.
- 10 elevi care nu **înțeleg** și nu **interpretează** ceea ce citesc (adică nu decodează, nu fac legături între cele citite și cele știute deja, nu se gândesc profund la cele citite); au probleme de **atenție**.

b). Planificare și implementare:

b.1. Am evaluat competențele de literație ale elevilor identificați și am stabilit un Plan de intervenție personalizat.

b.2. Am derulat activități specifice fiecărei grupe de elevi identificați:

- Activitățile de învățare pentru eleva B.R.E. au fost: Exerciții de segmentare fonemică - Culiile Elkonin, Banca de cuvinte, Jocuri cu sunete și litere – sortare, înlocuire, construire de cuvinte din litere date, ABEL – text scris în comun.
- Pentru elevii cu vocabular redus și lipsa fluenței în citire am derulat activități ca: Vocabular desenat, Cuvinte cântate, Atelier de scriere – Jurnal, Cititul repetat, Citirea imitativă.

Lecturile alese au fost conforme cu nivelul lor de citire.

- Elevii cu deficit de atenție, care nu înțeleg și nu interpretează ceea ce citesc au beneficiat de activități potrivite, ca: Cartea ce îmi place, Stabilirea axei principalelor evenimente dintr-un text, au realizat Harta spațiului imaginar, Rețeaua personajelor, Lectura colaborativă.

b.3. Alte activități cu implicarea altor persoane din afara clasei:

- Un proiect derulat cu întreaga clasă „*Citește după cei 7 ani de-acasă*”, a avut activități derulate alături de mama sau alt membru a familiei (au citit familiei sau mamele/bunicile le-au citit copiilor).
- La școală au venit părinți care au citit în fața copiilor.
- Au fost invitați elevii clasei a IV B care au lecturat fragmente din „Un urs pe nume Paddington” de Michael Bond, apoi aceasta a devenit cartea de citit pentru elevii buni cititori.

b.4. Alte activități derulate în vederea îmbunătățirii citirii și înțelegerii textului:

- Lecturile alese au fost conforme cu nivelul lor de citire.
- În clasă a fost amenajat un colț de lectură atractiv, cu cărți colorate, interesante ca și conținut, ușor de citit.

c) Monitorizarea și evaluarea progresului:

Pe măsură ce intervenția este implementată, monitorizați progresul elevilor utilizând diverse metode, cum ar fi *observațiile în clasă, evaluările periodice și feedback-ul de la elevi și părinți.*

- Pentru a-i integra în activitățile comune cu toți elevii clasei, am organizat un panou cu *Lanțul lecturilor*. Pe acest panou fiecare elev are numele trecut și pe „verigile lanțului” scrise lecturile citite. Acesta a constituit și o modalitate de a monitoriza progresul.
- O activitate de succes a fost *dramatizarea povestirii „Petunia”* de Roger Duvoisin. În această activitate, elevii cu probleme de citire și înțelegerea textului au fost mici actori pentru colegii lor care i-au aplaudat și le-au înmănat diplome.

d) Analiza datelor și interpretarea rezultatelor:

Câteva modalități folosite în vederea verificării felului în care copiii au înțeles cele citite: Kahoot!, Mentimeter, Antrenamente tip PISA, PIRLS în Microsoft Forms.

Pentru verificarea dezvoltării vocabularului am folosit Wordwall.

Am interpretat rezultatele în contextul obiectivelor stabilite inițial.

Am identificați aspectele care au funcționat bine și cele care necesită îmbunătățiri și am oferit explicații pentru acestea.

e) Comunicarea rezultatelor și recomandărilor:

În final, am prezentat rezultatele și concluziile studiului într-o prezentare. Am oferit recomandări specifice pentru practica viitoare și pentru continuarea îmbunătățirii abilităților de citire și înțelegere a textului în clasa a 2-a și în alte contexte similare.

Practici Și Metode Progresive În Educația Timpurie Și Importanța Lor Din Perspectiva Integrării Curriculare

Cristina Constantinescu

Grădinița Cu Program Prelungit duminică Minunată Nr. 18 Brașov

Practici și metode progresive în educația timpurie și importanța lor din perspectiva integrării curriculare

Metoda CLIL (Content and Language Integrated Learning)- învățare de conținut și limbă în context integrat. CLIL este o abordare didactică cu dublă focalizare în care o limbă suplimentară este folosită pentru predarea atât a conținutului cât și a limbii: conținuturile domeniilor experiențiale sunt predate prin intermediul unei limbi străine, în același timp încurajându-se învățarea respectivei limbi. Modalitatea cea mai eficientă a aplicării CLIL în grădiniță o reprezintă ”dușurile de limbă”. Acestea durează aproximativ 30 de minute și coincide cu etapa rutinelor și a tranzițiilor. Se pot învăța și exersa jocuri cu text și cânt, recitative, frământări de limbă, cântece, într-o limbă străină. Stadiul inițial îl reprezintă „*Perioada de tăcere*”: copiii recepționează cea de-a doua limbă, dar nu o vorbesc, durează în jur de 6 săptămâni și „*Fraze scurte*”: se transmit mesaje simple în limba engleză (de exemplu), însoțite de gesturi sugestive: Ridică-te! Stai jos!- Stand up! Sit down!; Închide ușa! – Shut the door!; Uită-te la mine! – Look at me!; Vă rog, faceți liniște! – Silence, please!; Ridică mâna! – Raise your hand!; Ascultați/ Ascultați muzică! – Listen! Listen to the music!; Vino aici! – Come here!. Stadiul de dezvoltare: „*Diverse teme*”: introducerea noțiunilor în limba engleză prin metoda integrării în programa zilnică, aceasta se referă la transmiterea conținuturilor folosind limba străină. Pot fi abordate teme precum: Numere (1-10) – Numbers ; Culori – Colours; Corpul omenesc – Human Body; Emoții – Emotions; Jucării – Toys; Îmbrăcăminte – Clothes; Animale – Animals. „*Implicarea părinților*”: părinții vor fi solicitați să repete acasă cuvintele în limba engleză, copiii vor învăța treptat cuvintele care denumesc obiectele din camera de joacă, rutina lor zilnică. Stadiul de performanță: „*Gramatica pe înțelesul copiilor*”: nu este nevoie să explicăm preșcolarilor gramatica, dar trebuie să o folosim pentru a fi percepută de ei în mod corect, copiii trebuie să știe diferența între pronumele „el” (he) și „ea” (she), cât și între singular și plural; cuvintele trebuie folosite corect gramatical. Pentru o implementare cu succes a programului bilingv la nivelul grupei de preșcolari putem transforma sala de grupă tradițională într-o bogată sală de grupă bilingvă prin etichetarea în limba engleză centrelor din grupă, delimitarea unui colț al limbii străine unde să așezăm materiale bilingve pe care copiii să le poată răsfoi, fixăm reguli simple în limba străină pentru întreaga grupă, la sosire și la plecare educatoarea și copiii se salută în limba engleză, implicăm părinții prin participarea acestora la activitățile grupei.

Metoda Harkness, în care profesorii stau printre elevi la o masă rotundă, acționând ca un facilitator care interacționează cu elevii și îi încurajează să gândească și să pună la îndoială lumea din jurul lor. În loc să distribuie pur și simplu informații, profesorii dialoghează cu elevii, creând un mediu de învățare dinamic și antrenant, care promovează o dragoste de învățare pe tot parcursul vieții.

Webbografie

1. https://www.isjbraila.ro/file_comp/resedu/1566976127_Povestile%20Lizucai_Gr.7Bra

2. <https://www.theschoolinrosevalley.org/progressive-learning/>

Importanța Creativității În Viața Copiilor

CRISTINA GAVRIL

Gradinita Cu Program Prolungit duminica Minunata Nr. 18 Brasov

Creativitatea la copii este o abilitate importantă, folosită nu doar în viața de adult, ci și în copilărie, întrucât dezvoltă relaționarea cu ceilalți. Fie că este vorba de creativitate la preșcolari sau la copiii de vârste mai mari, aceasta trebuie întotdeauna încurajată și niciodată înăbușită. Dezvoltarea creativității se poate face printr-o mulțime de activități, exerciții și jocuri.

Creativitatea este un instrument util pentru dezvoltarea capacității de comunicare și pentru schimbarea modului de a vedea lucrurile; este o virtute înăscută, însă, fără încurajare și stimulare constantă, aceasta va dispărea în timp.

Creativitatea este crucială pentru dezvoltarea copiilor în mai multe aspecte. Ea îi ajută să gândească în moduri noi și să exploreze soluții la probleme. De asemenea, îi ajută să-și exprime emoțiile și gândurile într-un mod unic și personal, contribuind la dezvoltarea unei identități puternice și încrezătoare. Creativitatea îi încurajează să fie curioși și să își dezvolte abilitățile sociale și emoționale, pregătindu-i pentru provocările viitoare și oferindu-le o modalitate de a-și exprima individualitatea.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea vizează:

- stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;
- declanșarea motivației pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;
- jocul și metode pedagogice active;
- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;
- valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Când vorbim despre creativitate ne referim la 3 aspecte: la *produsele creative*, la *trăsăturile de personalitate ale persoanelor creative* și la *gândirea creativă*.

Produsele creative- sunt roadele actului de creație. Pentru ca o pictură, obiect sau idee să fie considerată o creație, este necesar să îndeplinească mai multe condiții:

- să fie originală, adică să fie deosebită față de alte produse similare;
- să fie valoroasă, adică să nu fie un produs de duzină sau un kitsch;
- să aducă ceva nou, adică să nu repete o idee deja existentă;
- să fie utilă, adică să aibă un scop și să îndeplinească o nevoie a cuiva.

Creativitate ca trăsătură de personalitate- Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puțin dezvoltată. Chiar dacă nu produc opere de artă sau nu fac invenții, mulți oameni dau dovadă de creativitate în viața de zi cu zi. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Gândirea creativă- Creativitatea poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate ci și ca un mod de a gândi. Contrar părerii larg răspândite că ne folosim creativitatea mai mult în artă, se pare că de cele mai multe ori apelăm la aceasta când trebuie să rezolvăm o problemă. Avem nevoie de creativitate mai ales în situațiile ambigue, incerte, în care nu există o soluție ușor de găsit, ci trebuie să descoperim singuri ce e cel mai bine să facem. În aceste situații este important să ne putem gândi la un număr cât mai mare de idei, din care să le putem selecta pe cele mai potrivite.

Despre creativitatea copiilor se spun foarte multe lucruri, iar acest aspect a devenit unul din ce în ce mai discutat în cadrul dezbaterilor despre educația copiilor. Toate aceste discuții, dezbateri, studii și cercetări au însă un numitor comun: toate evidențiază cât de importantă este dezvoltarea creativității la cei mici și, mai apoi, în viața de adult. De aceea, propune-le celor mici cât mai multe activități ce susțin creativitatea și lasă-i să se manifeste cât mai liber posibil. În acest fel, își vor dezvolta personalitatea într-un mod frumos.

Webografie:

<https://englezacopii.ro/creativitatea-la-copii-ce-este-cum-o-poti-dezvolta-si-ce-sa-nu-faci-pentru-o-incuraja/>

<https://www.beko.ro/blog/creativitatea-la-copii-ce-este-si-cum-poate-fi-incurajata/>

<https://www.aspir-org.ro/blog/creativitatea-la-copii-si-importanta-stimularii-ei/>

Jocul - Metodă Activă De Predare Și Integrare A Copiilor Cu CES

Mihaela Georgeta Mregea

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți copiii să aibă posibilitatea să se dezvolte. Pentru aceasta este necesar ca școala să creeze parteneriate educaționale cu personal specializat, cu centrele de resurse și asistență educațională, ca profesorii din școli să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și, nu în ultimul rând, o colaborare mai strânsă cu părinții.

Experiența proprie mi-a demonstrat utilitatea deosebită pe care o poate avea și jocul în procesul educativ al elevilor cu CES, făcând mai atractive conținuturile învățării. Jocul poate stimula copilul pe mai multe planuri: senzoriomotor, intelectual, social, creativ, al conștiinței de sine și chiar terapeutic. Pentru integrarea și recuperarea elevilor cu cerințe educative speciale este necesară tratarea demersului educativ într-o manieră interactivă astfel încât aceștia să cunoască, să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice ceea ce au învățat în diferite situații de viață.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de socializare

„Deschide urechea bine!”- cred că toată lumea cunoaște regulile simple ale acestui joc. Un elev stă pe un scaun, în fața clasei și, după ce ascultă cântecelul („Deschide urechea bine să vedem ghicești ori ba, cine te-o striga pe nume, hai ghicește, nu mai sta!”) trebuie să spună numele colegului care l-a strigat. Jocul este extrem de util pentru toți copiii care formează un nou colectiv, este o modalitate facilă de a învăța numele colegilor.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de stimulare senzorială

Orele de muzică și mișcare, arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES. Iată câteva exemple care vor cuceri întregul colectiv:

Cursa broscuțelor. Într-o cutie se pun două broscuțe făcute din hârtie (origami). Fiecare copil primește câte un pai de suc în care trebuie să sufle până când animaluțul său ajunge la linia de final. Activitățile care implică suflatul ajută de asemenea și la corectarea dificultăților de vorbire, pronunție a sunetelor.

Modelaj din aluat – copiii amestecă făină cu apă și din aluatul rezultat pot modela animaluțe, figuri geometrice, oameni de zăpadă, etc. După uscare, își pot picta figurinele cu acuarele de apă.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de autonomie personală

Numită ludoterapie, terapie ocupațională, acțiunea de stimulare a autonomiei personale se poate face și la școală, nu numai la ședintele de terapie individuală, doar că un pic altfel, împreună cu elevii tipici.

Astăzi ne ordonăm lucrurile! Fiecare copil trebuie să își deseneze propriul simbol ori să-și scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Odată pe săptămână, profesorul îi îndrumă pe copii să-și

ordoneze lucrările, proiectele, testele. Elevii cu CES pot învăța, prin această acțiune repetată, că toate lucrurile au locul lor la școală, că trebuie să aibă grijă de obiectele personale.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de dezvoltare cognitivă

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare.

* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale”; „Salata de legume”; „Care este casa lui?”, „La ce folosește ...?”); jocul ghicitorilor.

În ciclul primar, la copiii cu cerințe educative speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a lecției, sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire a elvilor, cu condiția ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom ,Iasi, 2001;

Popovici și colaboratorii (1971), Culegere de jocuri didactice, E.D.P.,București;

Radu, Gheorghe, Psihopedagogia școlarilor cu handicap mintal, Editura Pro Humanitas, București, 2000

Seach Diana, Jocul interactiv pentru copii cu autism, Editura Fides, Iasi, 2011.

Săli De Clasă Fără Pereți

Anica-Maria Tănase

Liceul Teoretic "Mircea Eliade" Galați

Proiectul nostru eTwinning "Săli de clasă fără pereți" a fost inițiat luând în considerare viziunea pentru 2023 și obiectivele globale ale UE pentru 2030 și rapoartele privind cadrul de calificare european. În acest sens, atingerea celor 17 obiective globale ale ONU a fost unul dintre obiectivele noastre. Am dorit să dezvoltăm abilitățile antreprenoriale ale elevilor. Am realizat proiectul nostru cu cei 13 parteneri: 10 profesori turci, 1 profesor azer și 2 profesori români, alături de 82 de elevi. Au fost determinate 5 categorii de activități pe bază de ateliere de știință, cultură, muzeu, artă și natură. Conținuturile lor au fost lansate ținând cont de condițiile școlilor și condițiile din provincie. Ca urmare a locurilor vizitate în cadrul celor 5 teme, elevii și-au transferat observațiile și experiențele într-un jurnal comun digital. Profesorii noștri au creat planuri originale de lecție în aceste 5 domenii. În acest sens, educația în domeniu a fost și ea inovatoare și creativă.

De altfel, proiectul nostru a fost realizat prin crearea de activități adecvate domeniilor Agenda Verde și Inovare-Antreprenoriat, iar planurile originale de evenimente cu partenerii noștri au fost încheiate cu succes.

Partenerii au avut un rol activ în toate activitățile proiectului. Toți partenerii și-au îndeplinit responsabilitățile în funcție de atribuțiile repartizate. În paralel, toți partenerii au desfășurat aceeași activitate cu propriile grupuri de elevi ai clasei. Au fost formate grupuri sub responsabilitatea profesorilor coordonatori, iar elevii au fost capabili să lucreze pe subiecte ale proiectului în conformitate cu interesele și abilitățile lor, ținând cont de vârsta lor. Elevii au reușit să producă studii comune, colaborând în echipe de țară. În special, întâlnirile online cu elevii și profesorii, au ajutat la realizarea de cărți electronice și buletine informative pregătite în comun în Storyjumper și utilizarea în comun a platformei de proiect de pe ESEP au dezvăluit cooperarea într-o mare măsură. În cadrul concursurilor de afișe și logo, s-au folosit aplicații de sondaj cu o abordare colaborativă și au fost votate siglele și afișele pregătite de parteneri.

Ne-am desfășurat activitatea de proiect cu partenerii noștri în conformitate cu un program de proiect. Acest calendar, care a fost întocmit pentru că realizăm un proiect multi-partener care vizează producerea de materiale, a contribuit pozitiv la interacțiunea dintre noi în timpul muncii noastre. Am încercat să comunicăm între noi în fiecare etapă a evenimentelor noastre din calendar, să ne eliminăm împreună deficiențele și să luăm ca exemplu munca pozitivă, colaborativă. Comunicarea cu școlile a fost stabilită mai întâi prin înființarea unui grup WhatsApp și toată lumea a fost adunată sub același acoperiș. Planificarea și sarcinile au avut loc în grupul WhatsApp și pe forumul platformei. În acest sens, a fost înființată și o pagină de Facebook și acolo au fost distribuite datele proiectului. Au fost organizate webinarii cu instructorii noștri pe twinspace sau zoom seara sau în timpul orelor de curs, cu intervale de timp adecvate specificate din timp. Așa s-au întâlnit elevii. Ei și-au împărtășit experiențele și realizările în timpul călătoriilor lor, iar la întâlniri au fost stabilite echipe comune cu Canva și elevii au lucrat împreună. Adăugând experiențele lor de călătorie la munca colaborativă în Canva, ei au asigurat permanența în învățare. Ca a doua lucrare comună, ei au încercat să continue poezia într-un mod adecvat într-un poem acrostic. Cu diferite echipe, elevii au avut ocazia să socializeze și să comunice, având posibilitatea de a crea prietenii noi. Elevii au comentat activitățile din forum și twinspace. Au avut loc conversații despre poeziile și literele cod pe care le-au scris. Ne-am întâlnit în camera de

chat a profesorilor și am continuat de la webinarii de evaluare de început, la webinarii la jumătatea perioadei și la sfârșitul proiectului. Ocazional ne-am exprimat urări de bine în buletinul profesorilor. Grupul nostru WhatsApp, care poate fi contactat oricând, a fost mai activ. Cu webinarii și prezentări continue din ultima lună, încrederea în sine a elevilor a crescut semnificativ. În fiecare lună, instrumentele care au fost folosite în activități au fost prezentate elevilor și profesorilor prin webinarii. În acest sens, elevii și profesorii parteneri s-au întâlnit constant prin chatrom și Zoom eTwinning. Întrucât avem printre noi elevi din primul an de școală primară, camera de chat este folosită mai puțin și se acordă mai mult spațiu conversațiilor.

În proiectul nostru, au fost luate în considerare participarea tuturor elevilor și utilizarea sigură a internetului. Întâlnirile cu elevii au avut loc pe Zoom și WhatsApp. Conversațiile dintre ei s-au desfășurat în twinmail și camera de chat și au fost monitorizate de mentorii profesori, astfel încât să poată lucra împreună la activități. Întâlnirile profesorilor au avut loc prin zoom și de cele mai multe ori cu Adobe Connect. Sondajele au fost realizate cu formularul Google. A fost creat un logo cu Canva și au fost create echipe. Cu Canva, elevii și-au încheiat munca de colaborare. În timp ce abilitățile digitale ale elevilor se îmbunătățesc, au fost create medii care încurajează cooperarea, socializarea, cunoașterea excursiilor în afara școlii în diferite provincii și învățarea unei limbi străine. Fotografiile și șabloanele gratuite au fost preferate pentru a respecta drepturile de autor.

Elevii noștri au atras atenția asupra lucrărilor lor de proiect prin crearea de broșuri cu aplicația Canva.

Au folosit Chatterpix pentru a descrie mediile din afara școlii.

„Opiniile profesorilor” au fost primite cu Answergarden web 2.0. Din nou, produsul final a fost colectat în Storyjumper pentru a servi drept exemplu al muncii depuse de școli și pentru a-l putea vedea în întregime. Toate școlile noastre au organizat o expoziție online în care imagini și videoclipuri cu munca lor au putut fi văzute chiar și din afara orașului, folosind diverse instrumente expoziționale. Expozițiile online cu Emaze și Arsteps sunt medii foarte bune pentru diseminare. Lucrarea nu a rămas locală, ci s-a răspândit și la nivel național.

Sloganurile noastre de Ziua eTwinning, inclusiv scrierea de poezii acrostice, citirea poeziilor și scrierea de coduri, care se numără printre lucrările de echipă mixte, au fost mai întâi transformate în videoclipuri de către colegii noștri folosind instrumentul YouTube. Apoi toate aceste lucrări conexe au fost combinate cu instrumentul Fliphtml web2. Rapoartele sondajelor noastre de evaluare a proiectelor au fost transformate într-o broșură folosind instrumentul web2, astfel încât să fie ușor de citit. Elevii au învățat mai întâi programele Twinspace și Adobe Connect pentru seminariile noastre web pentru a asigura utilizarea în siguranță a internetului și pentru a afla că tehnologia poate fi utilizată în alte scopuri educaționale decât jocurile și pentru a-și dezvolta abilitățile secolului XXI prin utilizarea instrumentelor TIC. Și-au cunoscut prietenii prin webinarii. Au învățat cum să creeze un logo al proiectului cu Logomaker, un poster cu Postermwall și un poster cu Canva. Am folosit aplicații de editare video YouTube și Kinemaster pentru poezie. Au realizat un Padlet pentru a prezenta activități și au pregătit sondaje cu Google Form. Ei au prezentat prietenilor lor activitățile folosind plăcile inteligente FATİH. Au împărtășit știrile despre proiect pe site-urile școlii și în diverse publicații. În acest fel au asigurat și diseminarea.

Am avut în vedere îmbogățirea acestui mediu și oferirea unui mediu adecvat de învățare și elevilor cu dizabilități, diferențele individuale au fost, de asemenea, un detaliu important. Au fost organizate excursii în domeniile ȘTIINȚĂ, MUZEU, CULTURĂ, ARTĂ și NATURĂ. Rezultatele curriculare au fost determinate în forma lor cea mai recentă pentru a acoperi obiectivele de durabilitate, a aborda problemele de mediu și a explora efectele încălzirii globale. S-au făcut excursii. Am creat pagini pentru ca elevii

să împărtășească locurile pe care le-au vizitat și ceea ce au învățat într-un mediu de colaborare în Canva.

În final, am aplicat pentru eticheta de calitate națională și cea europeană. Obținerea acestor recunoașteri au făcut ca elevii să fie mândri de munca lor și să se implice în continuare în astfel de proiecte.

Importanța Creativității În Educație

Daniela Constantinescu

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Moștenirea cea mai important pe care a primit-o omenirea este bagajul de cunoștințe acumulate de-a lungul veacurilor.

Într-adevăr, din cele mai vechi timpuri, oamenii au lăsat moștenire copiilor cunoștințele și instrumentele utilizate pentru a realiza progresul și tot ceea ce aduce acesta în viața tuturor.

Focul, roata, primele unelte, idea de haine, de a construi o locuință renunțând la „confortul” peșterilor și la rivalitatea cu animalele sălbatice, ideea de a frige carnea, sunt tot atâtea dovezi în favoarea creativității omului.

De-a lungul timpului, oamenii au încercat să dezvolte diverse teorii bazate pe cunoștințele anterioare și pe propriile lor observații în scopul consolidării și dezvoltării, a progresului, descoperind lucruri noi și facilitând transmiterea de noi cunoștințe generațiilor viitoare. Au apărut tipuri diverse de scriere, suport pentru transmiterea noilor și vechilor informații, pereții peșterilor, utilizați anterior pentru desene/scriere, au fost înlocuiți cu papyrus, apoi cu minunata descoperire a tiparului. Creativitatea și ingeniozitatea s-au manifestat constant de-a lungul timpului, oamenii au reușit să comunice învățând limbile altor popoare, traducând lucrări valoroase care au înlesnit înțelegerea lucrurilor de-a lungul și de-a latul pământului, oferind noilor generații posibilități nebănuite.

Astăzi, omul explorează Universul, zboară cu diverse mijloace de transport, iar progresul este uimitor. Era firesc, de altfel, ca și idealul educational să capete valențe noi, schimbând astfel sistemul de învățare și procesul de instruire pe tot globul.

Astăzi, accesul la instruire nu poate fi îngrădit nici de pandemie, nici de marile distanțe. În creierii munților sau pe cele mai îndepărtate insule ajunge acum informația prin intermediul tehnologiei, al Internetului.

În procesul de instruire, diversificarea cunoștințelor a adus la lumină o multitudine de discipline grupate pe arii curriculare. În plus, au apărut noi discipline între care se evidențiază pedagogia, psihologia, psihopedagogia, psihopedagogia specială și celelalte discipline înrudite.

Implicarea în mod activ a unor faimoși oameni de știință în derularea diverselor activități și în descoperirea de noi posibilități de a oferi celor mici diverse șanse de dezvoltare fizică și psihică, de acumulare de noi cunoștințe și de consolidare a cunoștințelor deja acumulate, a oferit procesului de învățare noi valențe și a deschis căi importante de explorare.

Preocuparea continuă a oamenilor de a dezvolta diverse științe și toate ramurile lor a dus la un progres spectaculos, la care contribuim, fiecare conform cu propriul potențial și cu propriile posibilități, la care asistăm și ai cărui martori suntem astăzi.

Este important de specificat faptul că părinții devin bunici, copiii devin părinți, generațiile se succed aducând cu sine noi idei, noi idealuri, noi valori, noi motivații

datorate progresului. Idealul educațional al unui popor se modifică, ținând pasul cu gândirea modernă, cu idealurile moderne, cu noile necesități.

Învățarea se produce pe parcursul întregii vieți. Începând cu bebelușul care abia învață zâmbescă, învață gânguritul, învață să vorbească, să mănânce, să meargă, la preșcolarul care se acomodează cu regulile grupului, intervenind apoi transformarea în școlarul care acumulează o multitudine de cunoștințe, priceperi și deprinderi utile pe care le va folosi apoi tot restul vieții, formabilul petrece întreaga viață învățând, studiind, acumulând, descoperind, lucrând și educând pe ceilalți și pe sine însuși în același timp.

În trecut, creativitatea și instinctul erau cele care învățau părinții cum să se comporte în fața multiplelor provocări iscate de nașterea unui nou membru în familie. Studiile efectuate

de-a lungul timpului au scos în evidență valențe diverse ale statutului complex de copil. Astăzi, progresul oferă posibilitatea de a studia o gamă largă de lucrări pe această temă.

Jocul, lectura, desenul, toate aceste activități realizate în primii ani de viață de către părinți împreună cu copilul, iar mai apoi, la școală, implicarea activă în programul școlar, ajutorul oferit la teme vor avea un efect benefic și durabil asupra motivației elevilor pentru a învăța și asupra rezultatelor obținute de aceștia în procesul de instruire. În plus, în felul acesta se consolidează noile cunoștințe dobândite la școală, informațiile acumulate se sedimentează, iar cei mici dau frâu liber imaginației și creativității, clădind astfel eșafodajul pentru adăugarea, în timp, a noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi care vor face din ei adulți responsabili, care să se apropie de idealul educațional.

Profesorul are menirea de a îmbina în mod armonios metodele tradiționale cu metode moderne, de a-și exploata la maxim propriul potențial, pentru a oferi elevilor posibilitatea de a reuși, în ritm propriu, să-și atingă propriul potențial optim, apoi pe cel maxim. Fiecare copil are un ritm propriu de dezvoltare și este indicat să nu punem presiune pe elev, mai ales în clasele mici, clasa pregătitoare și clasa I.

Înșușirea scris-cititului este esențială în clasele mici, la fel de importantă ca înțelegerea textului. Totuși, există motive întemeiate pentru ca unii elevi să nu posede un ritm rapid de învățare. Un exemplu concret îl constituie elevii cu dislexie, cu probleme de pronunție, care merg la logoped, au diverse dificultăți la citirea/reținerea literelor pe care nu le pronunță.

Părinții au o puternică influență și un rol esențial în parcursul educațional al celor mici indiferent de studii, de pregătire, de mediul din care provin. Elevii află acasă noțiunile de bază, consolidează educația celor „7 ani de-acasă”, cu importante influențe ulterioare asupra atenției, comportamentului și rezultatelor școlare. Un mediu familial care încurajează studiul, învățarea, dar și implicarea parentală în activitățile școlare, sunt esențiale pentru dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copilului. Creativitatea celor mici este permanent pusă în valoare, de la efectuarea temelor până la propunerile de petrecere a timpului liber, fie citind, fie la joacă în parc, fie în fața televizorului, a laptopului, a telefonului, a tabletei.

În conturarea deprinderilor de învățare ale copiilor, un rol important îl dețin așteptările educaționale ale părinților pentru copiii lor, aspect ce ce aduce în prim-plan consolidarea parteneriatelor familie-școală și implicarea părinților ca parteneri de învățare încă din primii ani. Pentru îndeplinirea acestui deziderat, trasarea unor direcții, recomandarea unor pași de urmat este esențială în vederea dezvoltării armonioase a copiilor și tinerilor.

Procesul de instruire oferă permanent momente de provocare și motive de dezvoltare a creativității. Oră de oră, de la comunicare în limba română la educație fizică, de la

abilități practice la explorarea mediului, stimularea creativității elevilor este prezentă, eliminând plictiseala și incitând formabilul să-și formeze și să exprime o opinie.

O bună colaborare școală-familie oferă multiple avantaje. Astfel, părinții își vor îmbogăți cunoștințele în domeniul satisfacerii nevoilor copiilor și a modului în care acestea pot fi controlate, stimulate astfel încât să susțină sănătatea fizică și psihică a copilului. În plus, se vor obișnui să-și ajusteze așteptările față de realizările și față de progresul elevului în mod realist. Nu este de neglijat nici posibilitatea îmbunătățirii capacității părinților de a sprijini autonomia copiilor prin disciplinarea lor pozitivă.

Numai o bună educație și autoeducație a elevilor, bazată pe reguli și principii clare, utilizând multitudinea de mijloace și metode moderne îmbinate cu cele tradiționale, acceptând, ca dascăl, provocarea de a stimula permanent creativitatea elevilor, va duce la progres, la atingerea idealului educațional.

Bibliografie

Tudor, Marin, 2018, *Pedagogie*. Bucuresti; Editura ProUniversitaria.

Bibliografie web

<https://www.scribd.com/document/399485345/educatie-parentala-avantaje-si-limite-docx>

Metoda Galeriei

BORDEIANU MIOARA-MINA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Metoda “Turul Galeriei”

Adesea la finalul activităților dar mai ales la matematică și arte plastice utilizez metoda „Turul Galeriei”, metodă îndrăgită de elevii mei în primul rând că sunt și ei evaluatori, apoi că pot vedea toate lucrările realizate de colegii lor.

După finalizarea unor fișe de lucru, a unor desene etc, fișele sunt așezate în ordine la tablă, fără să aibă numele scris a unui elev, deoarece aceștia pot deveni subiectivi. După așezarea fișelor la tablă, elevii sunt invitați în șir indian, să viziteze să compare lucrările și să acorde buline colorate în funcție de preferință.

La elevii cu CES, entuziasmul este deosebit de satisfăcător, deoarece aceștia sunt extrem de liberi și relaxați în acordarea bulinelor/notarea lucrărilor, de asemenea le formează și dezvoltă competențele de evaluare și autoevaluare;

Ca puncte minus, la această metodă, uneori evaluează lucrarea colegului preferat chiar dacă aceasta nu este cea mai corectă. De aceea, învățătorului îi revine sarcina de a explica necesitatea unei evaluări corecte pentru a evita apariția unor conflicte între elevi. Este o metodă care implică o stare de dezordine dar totodată benefică pentru participarea activă, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor de învățare, formarea și dezvoltarea capacității de cooperare, a spiritului de echipă, dezvoltarea capacității argumentative.

Metoda de evaluare, „Turul galeriei”, este o tehnică dinamică care stimulează învățarea în grup și individual. În plan școlar la nivelul mai multor discipline de studiu depinde de fiecare cadru didactic cum o aplică, tehnica presupune ca elevii să fie împărțiți în microgrupuri și nu numai, în echipe care lucrează și ajung la rezolvarea posibilă a unei probleme. De preferat este să se opteze pentru o problemă cu mai multe variante de răspuns, răspunsuri controversate care au, mai multe soluții posibile.

Pentru elevii cu CES, eu aplic de fiecare dată și la orele de AVAP, această metodă foarte preferată pentru elevii mei.

Trebuie să se țină seama de etapele/pașii ce trebuie îndepliniți atunci când se aplică metoda „Turul Galeriei”, și anume:

1. Constituirea microgrupurilor
2. Prezentarea sarcinilor de lucru
3. Cooperarea pentru realizarea sarcinilor de lucru
4. Expunerea produselor
5. Turul galeriei
6. Reexaminarea (evaluarea) rezultatelor

Exemplu de activitate didactică.

În cadrul orei de matematică, la lecția „Ordonarea numerelor naturale în

concentrul 0-20,, am procedat astfel: într-un bol de sticlă am adăugat jetoane cu numere naturale de la 0 la 20. Pe o axă desenată deja pe tablă, elevii au fost invitați să extragă câte un număr din bolul de sticlă și să-l poziționeze pe axa numerelor.

După epuizarea numerelor din bolul de sticlă am distribuit fișe de lucru având cerința: Ordonează în ordine crescătoare și descrescătoare numerele naturale de la 0 la 20.

După finalizarea fișelor de lucru am aplicat metoda „Turul galeriei,, metodă cunoscută

și îndrăgită de elevi. Toate fișele de lucru le-am așezat la tablă după care am explicat elevilor modalitatea de evaluare a fișelor așezate la tablă.

Fiecare elev va acorda o bulină verde dacă fișa este corectă. Dacă este parțial

corectă o bulină albastră. Dacă fișa este incorectă o bulină roșie.

În acest fel evaluarea s-a realizat împreună cu elevii, unuia învățând din greșeli, alții

știu mai bine unde au greșit, dezvoltându-se astfel o învățare mai practică la elevi.

De reținut, această metodă și nu numai, toate țin de măiestria pedagogică a fiecărui cadru

didactic.

Bibliografie

1. Gianina Masari, Elena Seghedin, (2012), *Teoria și practica instruirii și a evaluării*, - Editura Perforformantica, Iași.

Abordarea Pozitivă A Comportamentelor Copiilor

Carmen Bratu

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Să fii părinte este experiența cea mai complexă, provocatoare, dar și cea mai generatoare de satisfacții pe care o oferă viața. Este o mare responsabilitate creșterea unui copil astfel încât el să devină un adult sănătos, echilibrat și capabil să-și ocupe locul în generația următoare. Primii ani de viață ai copilului, când el descoperă, asimilează, înțelege, mai ales prin intermediul familiei, principiile și regulile lumii în care trăiește sunt deosebit de importanți și de aceea este necesar ca părinții să utilizeze metode pozitive de creștere a copiilor. Este mult mai ușor să previi tiparele negative, decât să le schimbi după ce au fost stabilite.

Provocarea este cu atât mai mare, cu cât contextul social suferă schimbări într-un ritm alert, politicile familiale și educaționale sunt în plin proces de reformare, iar adulții care se ocupă de creșterea și educarea copiilor sunt asaltați de o mulțime de metode educaționale a căror eficiență nu este o certitudine. Din punct de vedere al principiilor și metodelor utilizate în educația copiilor, putem spune că suntem instinctiv, tributari metodelor tradiționale pe care adulții de azi le-au asimilat în perioada copilăriei, dar în același timp testăm și noile metode care au ca scop formarea unei tipologii individuale diferită față de cea pe care o cerea societatea în trecut. Dacă contextul social actual are preponderent nevoie de manifestarea unei alte categorii de calități ale individului decât obediența, supunerea, tendința de uniformizare, principiile după care evaluăm individul sunt aceleași: caracterul, echilibrul, capacitatea de adaptare și integrare socială și respectarea lumii înconjurătoare.

Așadar, atât familia cât și școala sunt puse în postura de a răspunde provocărilor moderne, prin formularea de norme și valori în rândul copiilor și tinerilor. Familia din societatea actuală are nevoie din ce în ce mai mult de sprijin extern pentru a se adapta acestor cerințe, în condițiile în care părinții reclamă fie o incapacitate de gestionare a relațiilor cu proprii copii, fie rămân atașați valorilor care le-au fost transmise tradițional și pe care le consideră ca modele valide de relaționare intrafamilială.

În mod eronat, uneori, părinții sau educatorii asociază disciplina cu pedeapsa, neținând cont de situația concretă, aplicând tot felul de pedepse aspre și violente pentru greșelile mici ale copilului. Adulții pot exagera, fără să țină cont de gravitatea greșelii sau de circumstanțe și uită că greșelile copiilor sunt provocate de necunoaștere, nu din intenție.

Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor este în strânsă legătură cu obiectivele pe care le fixăm în procesul de disciplinare al copilului. Adoptarea unui stil de educație bazat pe colaborare ne obligă să fim atenți la ceea ce cerem copiilor, nu doar la tehnicile prin care îi determinăm pe copii să facă ceea ce le cerem, ne obligă să avem curajul de a ne imagina cum arată lucrurile din perspectiva copiilor și să le oferim acestora un cuvânt de spus în propria viață, renunțând la o parte din control. La baza tuturor strategiilor colaborative se află nevoia de a transmite clar celor mici că nu este necesar să ne câștige aprobarea, că îi iubim nu pentru ceea ce fac, ci pentru ceea ce sunt.

Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor ține cont de patru componente: dragoste, disponibilitate, direcție, dozaj.

Dragostea este ingredientul elementar în procesul de sprijinire al copilului pentru a se dezvolta ca individ. Prezența acestui sentiment ne face să-i iertăm, să avem curajul și motivația de a merge mai departe indiferent de condiții, să acționăm într-o manieră care nu ne place, dar care vizează binele copiilor sau să ne simțim fericiți doar uitându-ne la ei.

Atunci când vorbim de iubire față de copil, este foarte importantă relația pe care o construim cu el. De foarte multe ori părinții/educatorii spun despre relația pe care o au cu copiii că este una „de prietenie”. Nu este nimic mai greșit în a fi apropiat de copil, însă dacă îți dorești să fii prieten cu copilul, cu tot ce înseamnă această relație, trebuie să-ți asumi și faptul că vor exista momente când te va trata și judeca ca pe un prieten.

Este indicat ca un adult să-și dorească să fie părintele copilului, persoana la care acesta apelează cu încredere, fără frică, ori de câte ori simte nevoia să discute cu cineva.

Disponibilitatea se referă la:

- Disponibilitatea de a fi atent la propriul copil;
- Timpul alocat pentru a petrece cu el, pentru a-l îngriji, a comunica și pentru a-l educa;
- Deschiderea pentru a-l învăța în permanență cum este cel mai potrivit să petreci timp de calitate cu propriul copil;
- Atitudinea pozitivă față de copil.

Acordând atenție copilului, observând micile amănunte care se schimbă în comportamentul lui (alimentație, stil de comunicare, tabieturi, aspect fizic, etc.) putem afla mai multe despre el decât dacă am sta ore în șir la discuții. Însă, atenția nu trebuie să devină sufocantă. Este util pentru copil să știe că cineva îi acordă atenție, dar când aceasta ia forma unui control absolut, efectul poate fi invers.

Direcție – procesul de disciplinare este unul orientat spre anumite obiective. Direcția se referă la stabilirea obiectivelor acestui proces. Fiecare adult trebuie să se întrebe cum dorește să fie copilul atunci când va deveni adult și să-și structureze procesul de disciplinare în funcție de răspunsul pe care și-l dă.

Dacă își dorește ca viitorul adult să fie „responsabil”, „hotărât”, „independent”, „cu inițiativă”, „capabil să ia decizii corecte” trebuie să încurajeze un stil de disciplinare care să-i permită copilului să exerseze dezvoltarea acestor abilități și capacități, un stil de disciplinare axat pe participare activă și ascultare.

Dozaj – disciplinarea presupune să-i oferi copilului, dar și să-i prezinzi anumite lucruri. Îi oferim dragoste, atenție, timp, resurse materiale, oportunități, răspunsuri, libertate, îi cerem în schimb să respecte limitele impuse, regulile stabilite de comun acord. Dozajul se referă la cât de mult îi ceri în raport cu cât îi oferi. Aceste două aspecte conturează stilul de educație și implicit și procesul de disciplinare al copilului.

Copiii, la fel ca și adulții, învață din experiențe. Este absolut normal să greșească sau să manifeste comportamente nepotrivite în anumite contexte. Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor pleacă de la premisa că nu există copii răi. Copiii sunt buni sau mai puțin buni, în funcție de ochelarii prin care îi vedem. Ei sunt o multitudine de acțiuni și sentimente, iar noi suntem responsabili de ce alegem să vedem. Este dovedit că o abordare negativă a comportamentelor copiilor, pe termen lung, naște copii răi, în timp ce o abordare pozitivă conturează copii mai buni.

Bibliografie:

Cojocaru, D, (2008), *Copilăria și construcția parentalității*, Iași, Polirom;

Holt România, (2011), *Cum să devenim părinți mai buni – Manualul educatorului*

Jay. R. (2011), *10 principii esențiale în educarea copilului tău*, Corint.

Tehnica Încondeierii Ouălor

URSACHI VALENTINA

Liceul Tehnologic Ion Nistor Vicovu de Sus

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

În debutul activității, cadrul didactic împreună cu meșterul popular au prezentat elevilor un power- point cu semnificațiile și simbolurile pascale, iar mai apoi se discută cu elevii pe baza celor prezentate.

Meșterul popular explică elevilor legenda încondeierii ouălor, cum Maria Magdalena care a venit să-l plângă pe Cel care a vindecat-o, străpunsă de durere a îngenunchiat în fața crucii. S-a întâmplat ca ea să poarte un coș cu ouă pe care l-a așezat la picioarele Mântuitorului. Când a plecat ouăle erau înroșite de sângele lui Hristos. A păstrat aceste ouă ca să- i amintească de Iisus, dar când a văzut că a înviat și-a dat seamă că înroșirea lor nu a fost întâmplătoare, ci a fost un semn care să ne amintească de patima Mântuitorului.

Meșterul popular arată copiilor diverse ouă încondate, chiar și ouă de struț, le explică și le demonstrează cum se încondeiază ouăle cu ceară și îi lasă și pe ei să încerce sub atenta îndrumare a dumealui. Le explică și le arată că decorarea începe din vârful oului, deci de sus în jos, dacă spațiile sunt delimitate prin linii orizontale, se decorează de la stânga, la dreapta ; când s-a terminat decorarea oului pe a parte, se rotește suportul și se desenează și pe cealaltă parte; dacă spațiile sunt rare, modelele vor fi mai mari, iar dacă spațiile sunt dese, modelele vor fi mai mici.

Le explică de asemenea semnificația culorilor folosite: roșu semnifică sângele Mântuitorului, albastru este cerul și nesfârșitul; verdele este simbolul naturii, al reînnoirii, iar galbenul este lumina soarelui, al tinereții.

Copiii încep să decoreze ouă ținând cont de indicațiile date, respectând simetria, alternanța de culoare și proporția. Am sugerat copiilor să îmbine culorile pentru a obține diferite nuanțe, să folosească diferite linii (drepte, oblice, curbe) pentru a obține diferite modele. În timpul încondeierii copiii vor audia cântece de Paște.

Voi evalua modul de manifestare după criteriile: corectitudinea îmbinării culorilor, frumusețea lucrărilor. Fac aprecieri generale și individuale.

În încheierea activității, le voi recita copiilor poezia „ Iisus Hristos, Mântuitorul lumii” și se poartă un dialog cu elevii în care ei își exprimă liber propriile emoții și sentimente declanșate de apropierea Sfintelor Paști și frumusețea deosebită a creației populare.

Modalități de evaluare a activității:

- realizarea unei compoziții plastice cu tema dată

Rezultate înregistrate:

- a. o activitate plăcută la care elevii au participat cu interes;
- b. realizarea unor lucrări plastice

Interdisciplinaritate

Liliana - Delia Mureșan

Scoala Gimnaziala Mihai Eminescu Dej

INTERDISCIPLINARITATEA

Ca principiu de structurare a conținuturilor învățării, interdisciplinaritatea a fost susținută încă de la începuturile școlii, de către sofistii greci care definiseră programul unei enkyklios paidea, învățământul circular conceput pentru a oferi elevului un orizont unitar al fundamentelor educației intelectuale.

Ca modalitate de organizare a conținuturilor școlare în planuri, programe și manuale de învățământ, interdisciplinaritatea a fost aplicată la începutul istoriei școlii și a universității, dar ulterior a fost progresiv limitată, pe măsură ce societatea a evoluat către specializare și superspecializare pe domenii de cunoaștere și investigare.

De asemenea, numeroși pedagogi au subliniat atât insuficienta conceptualizare, cât și absența generalizată a strategiilor didactice interdisciplinare în viața școlii, susținând că interdisciplinaritatea este încă un concept care nu este bine definit sau că „*prezintă mai multe puncte comune cu celebrii bătrâni ai Caucazului, despre care toată lumea vorbește, dar pe care nimeni nu i-a văzut*” (Văideanu, 1988).

Trebuie adusă în discuție ideea că, deși se pot identifica experiențe interdisciplinare valoroase și în trecut, teoretizarea organizării interdisciplinare a conținuturilor și revitalizarea acestui concept reprezintă contribuții incontestabile ale pedagogiei contemporane (apud Cucoș et al., 2005, p. 119).

Conceptul de interdisciplinaritate a fost definit dintr-o dublă perspectivă:

- epistemologică – prin intersecția teoretico-metodologică a disciplinelor în procesul de cercetare;
- pragmatică , ca aplicare a soluțiilor elaborate prin valorificarea mai multor științe la luarea unor decizii sau la proiectarea unei acțiuni.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii curriculare. Ea presupune interacțiunea deschisă între anumite competențe sau conținuturi interdependente din două sau mai multe discipline, bazată pe un suport epistemologic ce implică intersectarea disciplinelor.

Interdisciplinaritatea este „o formă de cooperare între discipline diferite cu privire la o problemă a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere.”

Aceasta derivă din spațiul cercetării științifice, iar ca demers epistemic, în domeniul educației, poate fi sesizat sub două aspecte:

- 1) concentrarea conținuturilor în perspectiva interdisciplinară
- 2) proiectarea și organizarea proceselor didactice în viziune interdisciplinară

În procesul de învățământ se regăsesc demersuri interdisciplinare la nivelul corelațiilor minimale obligatorii, sugerate chiar de planul de învățământ sau de programele disciplinelor sau ariilor curriculare.

În înfăptuirea unui învățământ modern, formativ, se consideră predarea – învățarea interdisciplinară o condiție importantă. Corelarea cunoștințelor de la diferitele obiecte de învățământ contribuie substanțial la realizarea educației elevilor, la formarea și dezvoltarea flexibilității gândirii, a capacității lor de a aplica cunoștințele în practică; corelarea cunoștințelor fixează și sistematizează mai bine cunoștințele, o disciplină o ajută pe cealaltă să fie mai bine însușită.

Posibilitățile de corelare a cunoștințelor dintre diferitele obiecte de învățământ sunt nelimitate. Important este ca predarea – învățarea să fie văzută ca o modalitate modernă de realizare a eficienței lecțiilor, iar învățătorul, pentru a-și atinge obiectivele propuse trebuie să se pregătească din timp și să apeleze la capacitatea sa creatoare. Predarea – învățarea prin corelarea obiectelor de studiu reprezintă elementul de noutate în lecții, ceea ce activează elevii, le stimulează creativitatea și contribuie la unitatea procesului instructiv – educativ, la formarea unui om cu o cultură vastă.

BIBLIOGRAFIE:

- - Chiș, V. (2005), *Pedagogia contemporană – Pedagogia pentru competențe*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.
 - Cucos, C. (2006), *Pedagogie*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași.
 - Văideanu, G. (1988) *Educația la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, București.

Fișă De Activitate ZICI

Sinorica Tomoiaga

Scoala Gimnaziala Dragos Voda Moisei

FIȘĂ DE ACTIVITATE

în cadrul proiectului educațional Ziua Internațională a Cititului Împreună de benzi desenate

Titlul activității	Să sărbătorim cărțile și lectura!
Tipul activității	Educație cultural- artistică
Perioada în care s-a derulat	7 februarie 2024
Locul de desfășurare	Sala de clasă
Grup țintă și beneficiarii	Elevii clasei a III-a
Inițiatorul și coordonatorul activității. Descriere minimală a activității	Prof. înv. primar de la clasa a III- a, coordonatorul activității Azi a fost despre benzi desenate. Am citit împreună poveste „ Omul de zăpadă”, de Victorița Perșa. Fiecare elev a primit povestea ilustrată, au citit cu voce tare benzile folosind into corespunzătoare,iar la sfârșitul activității au primit provocai reconstrui povestea folosind benzile desenate și să găsească final. Am ales să ne desfășurăm activitatea în acest mod dec consider că cititul cu voce tare reprezintă fundamentul dezvoltării alfabetizării și este cea mai la îndemână și mai sigură cale p succesul cititului. De ce sunt importante benzile desenate? - abordează teme diverse - imaginile oferă „ eșafodaj vizual”pentru a inspira și a ajut înțelegerea textului citit - sporesc empatia, sunt inteligente iar copiii le adoră Am ascultat și„Povestea omului de zăpadă” de Will Hillenb de Maria Gheorghiu în cadrul proiectului Pușculița cu pove OvidiuRo.
Colaboratori/parteneri (instituții, cadre didactice)	Colaborator: doamna director Coman Ioana, Școala Gimnaz Dragos Voda Moisei
Obiective	- dezvoltarea unor abilități importante: aprecierea pentru mo este scrisă o poveste, familiarizarea cu limbajul cărților, cu desenate, îmbogățirea vocabularului cu modele lingvistice c

	parte din vorbirea de zi cu zi, înțelegerea mesajului transmis autor, conștientizarea relației dintre cuvântul scris și înțeles
Produse finale și rezultate obținute	Antrenarea elevilor în lecturarea unor cărți cu interes relevant Dezvoltarea abilităților artistice și creativitatea în realizarea desenate
Diseminare/mediatizare	Mediatizare pe grupul de whatsapp al părinților și pe facebook noastre.

Jocurile Transdisciplinare-Modalități De Dezvoltare A Creativității Elevilor

Robertha Oprea

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

Activitățile pe discipline trebuie să alterneze cu cele transdisciplinare pentru crearea unui context al predării integrate în care întreaga activitate să fie centrată pe elev, pe capacitățile intelectuale și afective ale acestuia.

Demersul didactic transdisciplinar debutează de la “a învăța să cunoști”, stabilind conexiuni și corelații între diverse informații, între cunoștințe și semnificațiile lor sociale sau interioare. Accentul cade nu pe acumularea informativă, ci pe capacitatea elevului de a pătrunde esența demersului științific. Astfel, nu cunoașterea lipsită de de valoare devine primordială, ci sensul lui “a învăța să faci” ceva cu informația obținută, a crea, a dobândi capacitatea de a vehicula cunoștințele dobândite. Abordarea transdisciplinară subordonează conținuturile disciplinelor de învățământ elevului în formare, activitatea centrându-se nu pe focalizarea informației izolate, ci pe crearea unor situații noi de învățare. Aceeași informație poate fi globalizată fiind regăsită în alte contexte, îmbogățită și utilizată apoi în alte situații, desființând compartimentările și favorizând transferul (sprijinindu-se pe structurile oferite de discipline).

Activitățile cu caracter de transdisciplinaritate vizează formarea unor capacități de tip cognitiv, creativ, reflexiv (autocunoaștere, adaptare la mediu), capacități de interacțiune socială (cooperarea), capacități comunicative (ascultarea activă), atitudini fundamentale (respectarea valorilor, asumarea responsabilităților).

În acest context, motivat de modernizarea actului de predare-învățare, la nivelul clasei a II-a s-a realizat opționalul transdisciplinar „În împărăția jocului”. În cadrul jocului, se valorifică capacitățile cognitive ale copilului, el rejoyacă o lume reală în scopul de a o cunoaște mai bine, de a-și lărgi orizontul de cunoaștere, de a-și forma anumite deprinderi. Jocul este motivat exclusiv intrinsec, răspunzând intereselor imediate ale copilului, pe când învățarea, în faza inițială, este motivată în mod deosebit, extrinsec. Jocul, alături de învățare, contribuie la dezvoltarea voinței copilului care este antrenat în a se autodepăși și în a-i depăși pe ceilalți, creând un climat constructiv de competiție. Jocurile de creativitate au un rol important în dezvoltarea generală a creativității, urmărind cunoașterea, stimularea, educarea și dezvoltarea tuturor factorilor implicați în procesul creației.

Demersul didactic abordat în cadrul opționalului este orientat spre:

- stimularea structurilor cognitive și operatorii ale copilului;
- evidențierea caracterului formativ al metodelor utilizate;
- alternanța activităților bazate pe efortul individual al elevului cu activitatea de echipă;
- cultivarea sentimentului de cooperare, nu atât cel de competiție;
- valorificarea inteligenței dominante a fiecărui copil (lingvistică, logico-matematică, spațial-vizuală, naturalistă, interpersonală, intrapersonală);

- traversarea barierelor disciplinelor .

Ca metode și procedee s-au folosit: observarea, conversația, explicația, dar mai ales, exercițiul.

Instrumentul de lucru al acestui opțional l-a constituit un caiet de lucru individual pentru fiecare copil însoțit de un arsenal bogat de mijloace de învățământ. Acest caiet conține o gamă variată de jocuri. Regulile fiecărui joc, modul de desfășurare și modalitatea de punctare (la jocurile pe echipe) fiind prezentate pe larg în caiet.

Prin intermediul jocurilor realizate cu elevii, s-a creat posibilitatea descoperirii la fiecare copil în parte, care este domeniul unde el are cele mai evidente capacități creative, fiind în permanență încurajat și stimulat. S-a pornit de la premisa, susținută de altfel de mai mulți psihologi și pedagogi, că orice persoană are potențial creativ. Astfel, sarcina fundamentală a oricărui cadru didactic este să descopere cât mai timpuriu direcția lor predominantă de manifestare, să acționeze apoi continuu pentru formarea, educarea și dezvoltarea lor.

Conținutul caietului cuprinde jocuri variate de creativitate organizate concentric (de la simplu la dificil), vizând operarea cu diverse informații din cadrul mai multor conținuturi ale disciplinelor de învățământ. Astfel, s-au desfășurat jocuri de tipul:

Să imaginăm personaje și să creăm povești, Ce putem face cu ajutorul a două cuvinte,

Ce știm și ce nu știm încă despre: strămoșii noștri, orașele țării noastre, plante, animale, rocile pământului, locuințe și adăposturi de pe glob, Ce am face noi dacă ... , O povestire din ... pe de cerneală, Povești pe dos, Să alcătuim probleme, Cele mai interesante întrebări, 1001 desene, Același exercițiu ... altfel , etc.

Alegerea și derularea acestui opțional s-a dovedit a fi o modalitate plăcută și eficientă de învățare activă integrată, fiind un bun prilej de verificare a capacităților intelectuale, a aptitudinilor creatoare ale elevilor, oferindu-le în același timp posibilitatea autoexprimării.

Bibliografie:

Anucuța Lucia, Anucuța Partenie, 1997, *Jocurile de creativitate*, Editura „Excelsior”, Timișoara

Stoica Ana, 1983, *Creativitatea elevilor*, E.D.P. , București

IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE

Karina Georgeta Rosioru

Gradinita Floare de Colt

IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE

Pro. Înv. Preșcolar Roșioru Karina-Georgeta

Grădinița „Floare de Colt”, București, Sector 3

Evaluarea reprezintă actul didactic complex, integrat procesului de învățământ, ce urmărește măsurarea cantității cunoștințelor dobândite, valoarea, performanțele și eficiența acestora la un moment dat, oferind soluții de perfecționare a actului didactic.

Cele mai des întâlnite forme de evaluare sunt: evaluarea inițială, continuă și finală.

Evaluarea inițială se realizează la începutul unui program de „instruire” și stabilește nivelul de pregătire a preșcolarilor în momentul inițierii programului respectiv, constituind o condiție hotărâtoare pentru reușita activităților următoare deoarece oferă educatoarei posibilitatea de a cunoaște potențialul fiecărui copil.

Pentru ca evaluarea inițială să fie eficientă, trebuie elaborate criterii și modalități de verificare, măsurare și apreciere a nivelului de pregătire a preșcolarilor, pornind de la obiectivele propuse. Datele obținute ajută la conturarea activității didactice în trei planuri: stabilirea modului adecvat de predare a noului conținut al programei, organizarea unui program de recuperare, dacă este cazul, și adoptarea unor măsuri de sprijinire și recuperare a unora din preșcolari.

Evaluarea formativă își propune să verifice toți preșcolarii asupra conținuturilor predate, fapt ce permite ca educatoarea să cunoască pregătirea copiilor, identificarea lacunelor, după fiecare secvență de învățare să adopte măsuri pentru ameliorarea procesului de învățământ. Evaluarea finală intervine la sfârșitul unei perioade mai lungi de învățare, la sfârșit de semestru, an școlar, ciclul de învățământ. Se realizează prin verificări parțiale pe parcursul programului și o estimare globală a rezultatelor, pe perioade lungi. Este centrată pe o evaluare de bilanț, regrupând mai multe unități de studiu.

Evaluarea am realizat-o la grupa pe care o conduc prin aplicarea de probe orale, scrise, practice, probe ce au fost aplicate atât în activitățile de grup cât și individuale și frontale.

Metodele și tehnicile de evaluare sunt:

- metoda observației care constă în consemnarea evenimentelor definitorii pentru dezvoltarea copilului;
- metoda consemnării grafice a preferințelor care permite interpretarea datelor obținute despre fiecare copil, prin evidențierea domeniilor de activitate la care copilul a participat cu interes și cele față de care a manifestat interes scăzut;
- metoda consemnării grafice a progreselor copilului care este o metodă comparativă care pune în evidență anumite manifestări prin valorile lor la start și prin valorile

înregistrate într-o fază ulterioară a angajării într-o activitate oarecare;

- metoda portofoliului cuprinde rezultatele relevante, obținute prin celelalte metode și tehnici de evaluare: probe scrise, orale, practice, proiecte sau prin activități extracurriculare. Portofoliul poate fi utilizat ca o metodă de evaluare flexibilă, complexă și integratoare, care asigură promovarea interdisciplinarității și trebuie privit atât ca metodă complementară de evaluare, cât și ca mijloc de valorizare a muncii individuale. Această metodă constă în selectarea și păstrarea diferitelor lucrări ale copiilor (desene, picturi,colaje) pentru ca să poată opera ulterior evaluarea de tip cumulativ care va sublinia progresele realizate de ei într-o unitate mai mare de timp.

Testele standardizate sunt instrumente de evaluare a performanțelor preșcolare pe baza unor criterii de apreciere coerente și explicite formate dintr-un grupaj de întrebări (itemi) care descoperă o arie de conținut.

Evaluarea este un moment în cadrul învățării, la fel de important ca și predarea, de aceea ea trebuie aplicată cu deosebită atenție asupra preșcolarilor. Metodele și tehnicile de evaluare promovează dezvoltarea globală a personalității, stimulează responsabilitatea copilului, prin libertatea de selectare a temelor și a mijloacelor de realizare, evaluează preșcolarii în acțiune, adică în procesul de învățare.

Bibliografie:

1. Lăzărescu M., Ezechil L. –Laborator preșcolar, Ed.V&Integral,Buc.,2011. Neacșu I., – Metode și tehnici de învățare eficientă, Ed. Militară, București, 1990.
2. Chiriac M.-, Evaluarea- ghid al activității din grădiniță”- studiu științific Comenius J., A. (1970) – „ Didactica Magna” București, EDP;
3. Cucoș C., – „Pedagogie” ediția a II a revizuită și adăugită, - Iași, Polirom, 2006; Păiși.

Activitatea Extrașcolară În Scopul Desăvârșirii Personalității Copiilor

Sebastian Radu Pirpilica

Scoala Gimnaziala Gh. Jienescu Rast

Activitatea extrașcolară în scopul desăvârșirii personalității copiilor

Prof. Înv. Primar Pirpilică Sebastian-Radu

Școala Gim. Gheorghe Jienescu, Rast

Motto: "Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă." John Dewey.

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Incepând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele, persoanele și fenomenele din natură. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească diverse surse informaționale, să realizeze obiecte proprii, să sistematizeze date, „învață să învețe”. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii – pregătirea copilului pentru viață.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Din activitățile extrașcolare organizate cu elevii mei, de-a lungul carierei didactice, le voi prezenta pe cele care au avut un puternic impact asupra dezvoltării personalității lor. Astfel, vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale, au constituit un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele au oferit elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulându-le activitatea de învățare, ajutându-i să-și desăvârșască ceea ce au acumulat în cadrul lecțiilor.

Excursiile școlare au contribuit la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui

cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural. Se știe ca începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii. Grijă față de timpul liber al copilului, atitudinea de cunoaștere a dorințelor copiilor și de respectare a acestora trebuie să fie dominantele acestui tip de activități. Acestea le oferă destindere, încredere, recreere, voie bună, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor. Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul orelor școlare, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Serbările și festivitățile – marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate cu ocazia sărbătorilor de iarnă, a celor de Paște, de 8 martie, 1 Iunie, le oferă elevilor răsplata primită după muncă, și de asemenea au un rol de motivare, și de mare bucurie. Permanent am avut în vedere dezvoltarea spiritului patriotic, reușind prin activitățile extrașcolare să le insuflu elevilor dragostea de neam și respectul pentru tradițiile poporului român. Astfel, marile momente din istoria națională (1 Decembrie, 24 Ianuarie, 9 Mai, etc.) au fost marcate prin serbări și concursuri tematice.

Concursurile școlare – sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au. Concursuri precum „Gazeta matematică”, „Fii inteligent la matematică”, „Călători prin istorie” sau olimpiadele școlare pot oferi cea mai bună sursă de motivație, determinând elevii să studieze în profunzime și prin urmare să obțină rezultate mai bune la școală.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Școala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacție setei de investigare și cutezanță creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acțiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

În viitor urmează, într-o anumită măsură s-a reușit și până în prezent, ca prin „activitățile extrașcolare tânărul să fie îndrumat spre toate cele necesare vieții prezente

și viitoare, și acesta concis, plăcut și temeinic,, (A.Comenius).

BIBLIOGRAFIE :

- A.Binet, Ideile moderne despre copii, București, 1975.
- J.Piaget, Psihologie și pedagogie, București, 1972.
- C.Narby, Pedagogie generală, București, 1998.
- J.A. Comenius, Didactica Magna, București, 1970.

Metode Și Tehnici De Învățare Moderne În Grădiniță

CRACIUN IOANA FLORIANA

Grădinița "Floare de Colț", sector 3, București

Metode și tehnici de învățare moderne în grădiniță

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții. Predarea tradițională în sensul în care educatoarea explică, iar rolul copiilor este acela de a urmări, nu produce învățare decât în foarte mică măsură. Educatoarea trebuie să găsească acele metode care să permită "stocarea" informației pentru mai mult timp, copiii înșiși trebuie să organizeze ceea ce au auzit și văzut într-un tot ordonat și plin de semnificații. Dacă copiilor nu li se oferă ocazia discuției, a investigației, a acțiunii și eventual a predării, învățarea nu are loc. Modernizarea și perfecționarea metodologiei didactice presupune sporirea caracterului activ al metodelor de învățământ, adică aplicarea acelor metode cu un pronunțat caracter formativ. Pentru a realiza o educație de calitate centrată pe copil este necesar ca activitățile de învățare să fie combinate cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de munca interdependentă.

Folosirea metodelor interactive de grup în activitatea cu preșcolarii permite experimentarea, găsirea unor noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv – educative din grădiniță, prin directa implicare a preșcolarului și mobilizarea efortului său cognitiv. Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Lucrul în echipă a oferit copiilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, ideile, informațiile, iar timpul de soluționare a problemelor a fost de cele mai multe ori mai scurt. Concepția modernă asupra educației preșcolare presupune folosirea din plin a învățării dirijate și spontane și consideră învățarea drept acțiunea principală a dezvoltării inteligenței copilului. Grădinița s-a adaptat perfect cerințelor noilor generații prin abordarea cu succes a unor metode inovatoare de organizare și desfășurare a activităților, îmbinându-le, în același timp, în mod armonios cu metodele tradiționale, fără de care procesul instructiv – educativ ar risca să piardă din conținut, din informații. Creșterea calității procesului instructiv – educativ din grădiniță, bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate.

Având în vedere că în grădiniță principala activitate este jocul, metodele interactive trebuie introduse ca niște jocuri cu sarcini și reguli care să fie antrenante, atractive. Copilul are nevoie nu numai de sprijin și îndrumare, ci și de libertate și inițiativă personală, iar educatorul trebuie să înțeleagă, să accepte, și să încurajeze modalitățile specifice prin care copilul achiziționează cunoștințe: imitare, încercare și eroare, experimentare. Metodele interactive de grup câștigă tot mai mult teren, reprezentând o alternativă la didactica tradițională în beneficiul copiilor și al cadrelor didactice în egală măsură. Deci, regândirea educației formale se impune și ne obligă să schimbăm relația cu copiii și între copii promovând sprijinul reciproc și dialogul constructiv prin utilizarea de noi strategii. Prin aplicarea acestor metode copiii își exersează capacitatea de a selecta, combina, învăța lucruri de care vor avea nevoie în viața de școlar și de adult. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea,

creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare – copil. Așadar, metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

JOCURI DIDACTICE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Emilia Loredana Murgoci

Scoala Gimnaziala „Gheorghe Patrascu,, Buruienesti

Educația ecologică necesită o abordare transdisciplinară. Ea poate fi realizată atât în cadrul școlii cât și în afara acesteia. În cadrul disciplinelor școlare educația ecologică poate fi abordată sub diverse forme, un bun exemplu fiind jocul didactic ecologic.

La nivelul învățământului primar, jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevilor. Jocurile didactice reprezintă o formă de învățare accesibilă, plăcută și atractivă, ce corespunde particularităților psihice ale micilor școlari.

Folosirea jocului în predarea cunoașterii mediului oferă numeroase avantaje pedagogice, constituie o admirabilă modalitate de a-i determina pe copii să participe activ la lecție, antrenează copiii timizi (care devin mai volubili, mai activi, mai curajoși, capătă mai multă încredere în capacitățile lor, mai multă siguranță și tenacitate în răspunsuri), dezvoltă spiritul de cooperare, iscusința, spiritul de observație, ingeniozitatea, inventivitatea și nu în ultimul rând, constituie o tehnică atractivă de explorare a realității.

Prin jocurile didactice aplicate la clasă, nu am urmărit în mod special cunoștințele acumulate, ci mai degrabă formarea sau stimularea dorinței de participare a copiilor, de implicare cu trup și suflet în orice activitate. Evaluarea finală a dovedit că experimentul aplicat a reușit, copiii nu numai că și-au consolidat cunoștințele despre mediul înconjurător, dar au învățat ce bine este să îl protejeze în fiecare zi, prin fiecare acțiune, nu numai la școală sau când sunt văzuți de alții.

Iată câteva exemple de jocuri didactice ecologice desfășurate în cadrul activităților derulate:

UNDE TRĂIEȘTE FIECARE VIEȚUITOARE

SCOPUL:

- Verificarea și consolidarea cunoștințelor despre natură;
- Consolidarea deprinderilor de orientare.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Recunoașterea locului sau mediului în care trăiesc diferite viețuitoare și formularea acestor relații în propoziții dezvoltate.

MATERIAL DIDACTIC:

- coală mare de desen la care se vor face 4-5 pliuri prin îndoirea în sus a hârtiei
- cartonașe cu imagini reprezentând diferite viețuitoare (animale, păsări etc.)

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Jocul se desfășoară individual. Se amestecă imaginile și se așează pe catedră. Un elev vine la catedră, ia un cartonaș, îl privește și denumește viețuitoarea reprezentată de imagine, apoi se așează în dreptul imaginii de pe planșă care arată mediul de viață al animalului respectiv. Se întoarce către clasă și formulează propoziția. Se face aprecierea și se acordă câte două puncte (câte unul din cele două) pentru ambele răspunsuri corecte (unul pentru asociere și unul pentru formularea propozițiilor).

Elevii care nu reușesc să facă o asociere între viețuitoare și locul ei de trai au dreptul să mai tragă un cartonaș și dacă răspund bine, li se mai acordă doar un punct.

După rezolvarea sarcinii de către elev se comunică aprecierea de către învățător.

SĂ PROTEJĂM NATURA (Micii ecologiști)

SCOP:

- Verificarea cunoștințelor elevilor în legătură cu normele de comportare specifice asigurării și protejării naturii.

- Formarea deprinderii de a culege date necesare în scopul informării pe o temă dată.

- Activizarea vocabularului elevilor cu cuvinte care denumesc antonime.
- Consolidarea deprinderii de a interpreta cât mai expresiv un cântec cunoscut.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

1. să identifice imaginile în care omul acționează în favoarea mediului;
2. să identifice acțiunile omului prin care se deteriorează natura (care produc distrugeri);
3. să așeze în albumul potrivit imaginea decupată anterior, motivând alegerea;
4. să găsească antonimele unor cuvinte date;
5. să interpreteze corect melodia și textul unui cântec.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Identificarea și gruparea imaginilor în funcție de urmările acestora asupra mediului (protejarea sau distrugerea lui).
- Alegerea unor cuvinte cu sens opus și utilizarea lor corectă în propoziții.
- Interpretarea adecvată a unui cântec cunoscut.

REGULI DE JOC:

Răspunsurile bune sunt aplaudate, cele greșite sunt corectate de colegi.

Câștigă echipa care așează prima jetoanele corect.

ELEMENTE DE JOC:

Mișcarea, mânuirea materialelor, aplauzelor, surpriza.

DESFĂȘURAREA JOCULUI:

Grupa va fi împărțită în două subgrupe, fiecare să le așeze pe care trebuie să le așeze pe panou după următoarele criterii:

- pe panoul alb se așează imaginile care reprezintă acțiuni de îngrijire a mediului (sădirea pomilor, adunarea și aruncarea gunoaielor în locuri special amenajate, etc.)
- pe panoul gri se așează imaginile care reprezintă acțiuni de deteriorare a mediului: (tăiere pomilor, foc în pădure, aruncarea gunoaielor pe jos).

După ce fiecare echipă așează imaginile se verifică cu întreaga grupă dacă au fost corect așezate. Câștigă echipa care nu a făcut nici o greșală .

VARIANTĂ:

Elevii au două albume:

1. Să ocrotim natura.
2. Nu distrugeți natura.

Anterior planificării și desfășurării jocului, elevii au drept sarcină de a decupa acasă din reviste sau din cărți imagini cu acțiuni ale omului asupra mediului. Fiecare copil va lipi imaginea sa în albumul la care crede că se potrivește, motivând alegerea.

În partea a doua a jocului se va desfășura un exercițiu de limbaj: li se vor spune elevilor cuvinte, iar ei vor găsi opusul lui (antonimul) și va formula propoziții cu cele două antonime.

Cuvintele alese trebuie să corespundă temei jocului și să pună elevii în situația de a conștientiza cele două modalități de acțiune asupra mediului: una benefică și alta dăunătoare.

Exemplu: curat – murdar, poluat – nepoluat, bun – rău etc.

În ultima parte a jocului vor interpreta un cântec cunoscut în care este evidențiată dragostea și grija față de natură: „Frumoasă-i strada noastră ”.

Poezii Dedicat Copiilor

CRISTIAN MANEA

SCOALA GIMNAZIALA HOREZU POENARI

POEZII DEDICATE COPIILOR

1 Iunie

Drag copil e ziua ta,
Și din flori cunuă ți-aș da
Și soarele de aș putea
În dar pe veci în mâna ta,
Ar rămâne aicia.

Să te bucure de ziua ta
Tot ce poate înconjura.
Iar tu râzi și cânti cu voioșie
Fiindcă ești plin de puritate.

E ziua Copiilor

Glasuri răsună de copii
Pe ulițele satului mic
Și se întrec în jocuri
Cu mare și mic.
Cu troitinetă și biciclete
Se-ntrec pe ulițele satului
Iar laurii sunt oferiți
De cei ce azi sunt ai lor părinți.

Arta Lecturii La Clasele 0-IV

Dorina Bucur

Scoala Gimnaziala Gheorghe Banea Macin

Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași într-un timp foarte scurt. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit foarte repede, repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Dacă menționăm doar aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperim deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin.

Așadar lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult elevii din clasele mici. Filmul la TV văzut din fotoliu, de acasă, nu necesită adesea nici măcar efortul de a citi dialogurile. Mesajele transmise de filmele comerciale sau telenovele sunt uneori agramate. Rămâne așadar obligația părinților, dar mai ales a școlii de a repune cartea în drepturi. Scriitorul român I.L. Caragiale afirma acum aproape un secol: „*O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic.*”

Într-adevăr o carte bună e o călătorie prin care descoperi și te descoperi, te raportezi la ceilalți, la un ideal; îți ridică întrebări care te ajută să te cunoști mai bine, să analizezi, să compari și să-i înțelegi pe ceilalți.

Se înțelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea științifică. De aceea în clasele 0-IV informațiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveștilor din grădiniță la cea reală, lămurită și explicată tot prin epos. Cu cât povestirea învățătorului e mai atractivă și afectiv realizată captând în proporție mare atenția elevilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alți colegi sau prieteni. Învățătorul trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorințelor elevilor de cunoaștere și înțelegere. Să-i conducă la biblioteca școlară, să-i impresioneze prin mulțimea și varietatea cărților și să le stârnească interesul prin povestirea doar a unui moment de mare tensiune din carte pentru a-i incita pe elevi la continuarea lecturii în timpul liber.

Lectura suplimentară ne devine familiară din anii de școală. Selectarea lecturii suplimentare revine învățătorului care cunoaște cel mai bine afinitățile sufletești ale elevilor precum și conținutul educativ necesar într-o anumită etapă a dezvoltării lor. Dacă elevul începe a citi din curiozitate și insistă motivat fiind și de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese: prin informație, prin deprinderea cititului coerent, conștient, prin implicare afectivă, prin însușirea unui vocabular expresiv, prin îmbogățirea vocabularului.

Majoritatea elevilor întâmpină dificultăți în înțelegerea unui text, în a urmări punctul de vedere al autorului, argumentele. Ei așteaptă ca lectura să le aducă cu sine și imaginile, ca cititul să fie mai comod și mai relaxant, altfel își pierd răbdarea. Se plictisesc repede, nu se mai pot concentra, încep să se gândească la altceva sau, pur și simplu, citesc alunecând peste litere și cuvinte, fără să le priceapă înțelesul.

Educația copiilor este cea mai mare responsabilitate pe care o are omul în viață, activitate care ne poate provoca multe bucurii sau dezamăgiri.

Lipsa lecturii duce la o periclitate a universului copilăriei ale cărei temelii le pun bunicii, părinții, grădinița. Examinarea și supravegherea programului zilnic al elevului în afara școlii este o sarcină care revine atât părinților cât și educatorilor. Organizarea judicioasă a timpului liber, desfășurarea treptată, timpurie și sistematică a lecturii îl va ajuta pe copil să câștige timpul necesar lecturii în fazele următoare școlarității.

Cartea este un mijloc esențial de a preveni lipsa de preocupări, lănezeala cugetului, inactivitatea. O lectură „ușoară”, împrăștează puterea de gândire, trezește atenția și odihnește. Cu alte cuvinte, cititul unei cărți „nu dăunează grav sănătății”. Școala ghidează lectura, supraveghează efectuarea ei, dar deprinderea lecturii se formează nu numai în școală, ci și în mediul familial.

Proiectul educațional intitulat „Mihai Eminescu- poetul nepereche”, a avut un mare succes în rândul elevilor. Desfășurat în parteneriat cu biblioteca școlii și participând elevi de diferite vârste, i-a determinat pe elevi să se pregătească intens. Ca acțiuni au fost: prezentarea în power point de către profesoara de limba română a vieții și activității literare a poetului, recitarea și cântarea unor versuri din creația eminesciană, reprezentarea prin desen a schemei figurative a unor poezii (elevii noștri au prezentat schema figurativă a basmului „Borta vântului”, și a unor poezii cu care s-au familiarizat până în clasa a III-a: „Lacul”, „Luceafărul”, „Somnoroase păsărele”, folosind „tehnica desenului din covor”).

Excursiile și vizitele la casele muzeu din localitățile unde s-au născut scriitorii, ale căror opere sunt studiate de elevi, întăresc interesul pentru lectură. Vizita la bojdeuca lui Creangă de la Humulești, de la Casa Sadoveanu de lângă Schitul Vovidenia, de la Casa Vlahuță de la Agapia i-a impresionat foarte mult pe elevii noștri.

Verificarea și evaluarea lecturii elevilor am realizat-o recurgând la fișele de lectură, care cuprind: titlul operei și autorul, personajele pozitive și negative, transcrierea unui fragment care le-a plăcut mai mult, extragerea unor expresii frumoase. Dosarul de lectură (portofoliul) este întocmit de fiecare elev. Pe parcursul unui an școlar, elevul își adună materiale variate: desene, citate semnificative, povestirea unor fragmente ale unor opere literare, fișe biografice, imagini ale autorilor, etc.

Astfel, prin lectura care trebuie să fie fascinantă pentru a nu fi abandonată în favoarea altor plăceri, pregătim elevii pentru învățarea la toate obiectele din ciclul gimnazial. Doar prin asimilarea cititului coerent, logic și conștient elevii vor reuși să înțeleagă orice text, fie literar, fie științific.

Lectura continuă duce la modelarea personalității. Nevoia de cunoaștere, de înțelegere, de realizare a propriilor aptitudini, de considerație din partea celorlalți componente ai grupului devin motivații care conduc la o nouă deschidere a elevului spre un nou univers. Consecințele apar destul de repede și se manifestă în ușurința exprimării, în creativitate, în simțul umorului, în toleranță și dorința de a fi de ajutor altora.

Învățătorul are totuși un rol important, de a recomanda lecturile potrivite vârstei, acele lecturi care sunt într-adevăr instructive și educative. Mai există elevi care nu sunt atrași de lectură și aceștia au rezultate mai slabe la învățătură, la mai toate obiectele de studiu. Cu aceștia, „lupta”, noastră a învățătorilor trebuie dusă continuu.

Orizontul de cultură generală lărgit continuu prin lectură este un deziderat la care își aduc contribuția și ceilalți profesori de alte specialități din școală. Profesorul de geografie le poate capta atenția cu *Legendele Olimpului*, la geografie marile descoperiri geografice pot deveni lecturi interesante, așa cum Emil Gârleanu la științele naturii poate constitui un model didactic atractiv.

Pentru a sădi în sufletul copilului iubirea pentru lectura literară, specifică vârstei lui , literatura cu caracter instructiv-educativ și formativ, educatorul trebuie să fie el însuși un om instruit, școlit, cultivat, împătimit, îndrăgostit de literatură în general și de literatura pentru copii în special, un fin cunoscător și interpret al valorilor autentice naționale, europene, universale. Școala este doar deschizătoarea unui drum luminos prin bălările ignoranței. Efortul și dorința spre lecturi continue, sistematice, vizând o perspectivă, reprezintă condiția oricărui succes profesional. Cultura nu se termină în școală , ci abia aici începe. Drumul învățaturii și al cărții nu are sfârșit. Depinde de noi, adulții, cum vom face generațiile de mâine să privească rafturile bibliotecilor: dacă le vor chema în viața lor , le vor deveni prieteni sau le vor respinge.

În concluzie, trebuie să ținem seama de cuvintele lui George Coșbuc , care spunea că *nu trebuie să mințim, ci trebuie să arătăm copilului viața așa cum e , așa cum, de fapt, el o receptează, o trăiește , participă la ea.*

Bibliografie:

Gheorghe Virgiliu; Drăgulescu Andrei; Criveanu Nicoleta – *Efectele micului ecran asupra minții copilului*, Editura Promodos, 2007.

Ioan Șerdeal, *Didactica Limbii și literaturii române în învățământul primar*, Ed. Corint, București, 2005.

Dumitriu Constanța, Dumitriu Gheorghe, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivat și grade didactice*, E.D.P. , București, 2004

Trancă Dumitru, *Biblioteca copiilor noștri*, E.D.P. București, 1969

Didactica, revistă de specialitate , nr.10/2009, Editura Rovimed Publishers

Să Creștem Copii Sănătoși!

MARIANA FLORINELA BERECHET

Scoala Gimnaziala Miron Radu Paraschivescu Zimnicea

Să creștem copii sănătoși!

Motto: Un copil sănătos e un copil sensibil, creativ și comunicativ!

Satul românesc este izvorul sensibilității și spiritualității românești. El nu trebuie să moară, el trebuie să trăiască veșnic cu obiceiurile și tradițiile sale, cu ocupațiile și portul oamenilor săi, cu înțelepciunea, cu bogăția și frumusețea sufletească a celor ce l-au ocupat de-a lungul vremii.

În ceea ce ne privește pe noi, dascălii, ne putem mândri cu faptul că încercăm și, în marea majoritate a cazurilor, chiar reușim să-i învățăm pe copiii noștri ce înseamnă tradiția, ce înseamnă frumosul și, în același timp, să le deschidem bine ochii asupra marii moșteniri pe care neamul românesc a transmis-o de la o generație la alta.

Vorbind despre folclor, anul acesta am inițiat, la nivelul clasei pe care o coordonez, un **PROIECT EDUCAȚIONAL** care, de la început și până la final, s-a bucurat de mare succes, atât în rândul colegilor, al părinților, al celorlalți parteneri (Primăria orașului, Biblioteca orașenească, Biserica ortodoxă din orașul nostru, azilul de bătrâni din oraș, posturile locale de radio și televiziune, câțiva agenți economici), dar mai ales în rândul elevilor. Titlul proiectului este **TRADIȚIILE ȘI OBICEIURILE POPULARE, FRUMUSEȚEA SUFLETULUI ROMÂNESC**, iar motivația inițierii lui este că se vrea a fi o călătorie în spațiu și timp, o întoarcere la rădăcini și o revenire în prezent, în același timp.

Programul activităților cuprinde 6 momente:

1. **Lansarea proiectului**, care a avut loc în luna decembrie, în ultima zi de școală dinaintea vacanței de sărbători, în sala de festivități a școlii noastre. Într-un cadru feeric, elevi, părinți, bunici, cadre didactice și invitați din afara școlii au petrecut o seară minunată. După prezentarea pe scurt a proiectului, a ceea ce urmărim prin inițierea lui și a programului de activități, a urmat un program artistic emoționant, specific sărbătorilor de iarnă, care a cuprins scenete despre Nașterea Domnului și despre Moș Crăciun, colinde, Sorcova, Plugușorul, Capra, Ursul, Mutul, obiceiuri locale, dansuri populare, împodobirea bradului, răsplătirea colindătorilor și, cel mai așteptat moment, sosirea lui Moș Crăciun, care a împărțit cadouri tuturor copiilor prezenți.

2. **“Pe urmele străbunilor”**, a fost a doua activitate, desfășurată în luna ianuarie. Elevii au vizitat persoanele cu cea mai înaintată vârstă din orașul nostru și din comunele limitrofe și au cules de la ei multe informații despre tradițiile locale, obiceiuri, vestimentație, toponimie locală, obiecte tradiționale. Ei au fost în același timp reporteri, jurnaliști-fotografi, operatori, redactori.

3. **“Biblioteca, loc de documentare”**, a treia activitate, s-a desfășurat în luna februarie, atât la biblioteca școlii noastre, cât și la cea orașenească. Aici elevii, însoțiți de învățător și profesorul de limba română, au primit informații din diferite materiale informaționale și s-au documentat în legătură cu elementele de folclor. Au aflat numele scriitorilor români care s-au inspirat din folclor și au ascultat mici fragmente din opera acestora. Tot

aici au susținut un spectacol deosebit care a cuprins recitări de versuri, mici scenete și scurte dramatizări după acele opere inspirate din folclorul românesc.

4. ***“Podoabe de primăvară”***, a patra activitate, desfășurată în luna martie, a luat forma unui atelier de lucru, cu obiectivul clar de a realiza podoabe specifice primăverii, decorate cu motive folclorice: măștișoare, felicitări, desene, semne de carte. O parte dintre produsele realizate au fost expuse într-o expoziție organizată la nivelul școlii, o altă parte din măștișoare și felicitări a fost oferită bătrânilor de la azil, făcându-le astfel o nouă mare bucurie, iar cea de-a treia parte a făcut obiectul unei licitații unde părinții și bunicii au oferit sume importante de bani pentru achiziționarea lor, bani ce au fost folosiți pentru cumpărarea de haine, încălțăminte, jucării și rechizite pentru câțiva dintre elevii clasei noastre ce provin din familii cu probleme de ordin material.

5. ***“Sărbătoarea Paștelui în folclorul local”***, a cincea activitate, desfășurată în luna mai, a avut loc în incinta bisericii, luând forma unei mese rotunde. Preotul a fost cel care a prezentat copiilor semnificația Sărbătorii pascale, iar folcloriștii din zonă le-au oferit informații despre semnificații ale anumitor obiecte și obiceiuri specifice acestei sărbători. Elevii au realizat în atelierelor de lucru felicitări specifice, au încondeiat ouă, au realizat desene și colaje pe această temă, apoi au amenajat în incinta școlii și a azilului de bătrâni expoziții cu aceste minunate lucrări.

6. ***“De la lume adunate și-napoi la lume date...”***

Finalizarea proiectului, în luna iunie, chiar de Ziua copilului, se va desfășura în sala de festivități a primăriei. Vor fi comunicate rezultatele obținute, vor fi apreciate expozițiile realizate cu toate lucrările copiilor de pe parcursul derulării proiectului, toți cei implicați vor primi dilome, aprecieri și mulțumiri pentru implicare și pentru ajutorul oferit. Tot acum va fi finalizat portofoliul proiectului. Întâlnirea se va încheia cu răsplătirea copiilor cu surprize și cadouri pentru ziua lor, cu un minunat program folcloric prezentat de ei și cu exprimarea intenției clare, atât din partea noastră, cât și a colaboratorilor, de a desfășura astfel de proiecte și în anul școlar următor.

Importanta Creativitatii In Viata Celor Mici

Ramona Bejinaru

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginație, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei. Fiind un termen foarte cunoscut, fiecare dintre noi știm câte ceva despre creativitate. Artiștii, oamenii de știință, profesorii, toți ne-au format o imagine despre ce înseamnă să fii creativ. Din păcate, uneori acest cuvânt poate fi înțeles greșit. Cred că orice discuție referitoare la cum să ne dezvoltăm creativitatea trebuie să înceapă cu o înțelegere mai bună a acesteia.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

Dar....asta nu e tot! Dweck, afirmă că „pentru creativitate este necesară și o anumită cantitate de eșec”. Astfel, e important să învățăm să acceptăm eșecul și să nu-l sancționăm. Copiii vor învăța din greșeli și vor ști cum să rezolve o problemă ținând cont de mai multe aspecte.

Ca să înțelegem natura conceputului, vă invit să descoperim îndeaproape definiția și caracteristicile acestui

Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este extrem de important, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puțini oameni, adică era ceva cu care te naști (se referea la artă). Această concepție că talentele și geniile sunt înnăscute azi, este depășită. Acestea sunt rezultatul interacțiunii dintre influența mediului și a eredității, dintre învățare, maturizare și dezvoltare.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potențialului creativ al copilului preșcolar. În acest sens, ea vizează:

-stimularea curiozității și a trebuinței de cunoaștere la copii;

-declanșarea motivației pozitive și afective

asigurarea unui climat educațional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;

-jocul și metode pedagogice active;

-conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, inițiativa și creativitatea lui;

-valorificarea activităților opționale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalități privitoare la stimularea creativității copilului de vârstă preșcolară.

Un alt aspect pe care doresc să-l evidențiez, este legat de faptul că, natura creativității există în orice domeniu, nu doar în muzică sau desen. Ai nevoie de creativitate chiar și atunci când rezolvi o problemă de matematică.

Deoarece, atunci când adresăm o întrebare, care să nu fie legată de performanță, n-are importanță din ce domeniu, elevii încep să vină cu răspunsuri, să genereze idei, care mai de care mai diferite, la care profesorii nu primesc aprobări de genul NU/ DA (e bine sau nu). Așa sunt stimulați să gândească, să asculte toate părerile și pe baza tuturor părerilor auzite , să creeze ceva(o altă idee).

Ce cred eu că ar trebui să facă profesorii, este să le ofere cadrul în care ei să poată să se exprime, chiar și să greșească. Să fie încurajați să trăiască experiențe.

Elevii sunt o provocare, iar această generație de copii cu atât mai mult. Avem ce învăța unii de la alții. Cu siguranță și familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, inițiativa și independența de acțiune a acestora.

În școală, prin încurajarea învățării creative nu se urmărește neapărat a face din fiecare copil un geniu, dar profesorii pot reuși să facă din fiecare copil un participant activ, independent sau în grup, să-i stimuleze la „redescoperirea” adevărilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcțiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul științific cum ar fi: „cine?”, „ce?”, „unde?”, „prin ce mijloace?”, „în ce scop?”, „cum?”, „când?”, deoarece ele întrețin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Practic, aplicarea ideilor face din copil, dirijorul propriilor activități(sau eroul propriei vieți, cum îmi place mie să spun) și cu siguranță așa va fi stimulată propria creativitate. Un exemplu de stimulare a creativității: punem un copil să facă un simplu exercițiu de imaginație la matematică: imaginează-ți că ești comandantul unui vas pe mare, iar acum privești printr-un binoclu și vezi un vas cu pirați care se apropie. Ai 12 mateloți , iar cei care se apropie sunt 25. Cu câți oameni crezi tu că ei sunt mai mulți. Ce ai putea face? Crezi că ai vreo șansă? Sau, la limba și literatura română: hai să vedem ce ființe, lucruri, obiecte ne trec prin minte în acest moment. Și exemplele ar putea continua.

Bibliografie

Bocoș, M. , Catalano, H. (2008). Pedagogia învățământului preșcolar și școlar. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Bontaș, I. , (2007). Tratat de pedagogie. București: Editura All Pedagogic.

Dănescu, E. (2009). Stimularea creativității la vârsta preșcolară. Pitești: Editura Paralela 45.

Pânișoară, I.O. (2017).Ghidul profesorului. București: Polirom.

Venera, M. (2008). Educație pentru schimbare și creativitate. București, Editura Didactică și pedagogică.

Fișă De Activitate „Școala Altfel”

Simona Camelia Dragnea

Colegiul National Militar alexandru Ioan Cuza Constanta

Fișă de descriere a activității din oferta programului „Școala altfel” 2024

Titlul activității: „Călătorie în lumea poveștilor”

Elevii /preșcolarii vizați :Preșcolarii din Grupa mijlocie „Fluturași”

Interesele vizate ale preșcolarilor:

- Vizionarea cu atenție a spectacolului de teatru;
- Demonstrarea înțelegerii unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc;

Parteneri: Artiști ai Teatrului Fantasio Constanța

Obiectivul privind dezvoltarea competențelor de învățare și a abilităților socio-emoționale:

Consolidarea și verificarea cunoștințelor despre poveștile cunoscute și aplicarea lor în diverse contexte de învățare.

Locația: Grădinița cu Program Prelungit

Ziua și durata 15.04.2024/1 oră

Descrierea activității

Activitatea s-a desfășurat în incinta grădiniței și a debutat cu o scurtă convorbire între Arlechino, prezentatorul spectacolului și preșcolarii prezenți despre poveștile preferate și personajele întâlnite în acestea.

După convorbire copiii au urmărit spectacolul pregătit de actorii Teatrului Fantasio Constanța „Carnavalul Poveștilor”, în care au întâlnit mai multe personaje îndrăgite de ei, interpretate de actori. Fiind un spectacol interactiv, preșcolarii au participat cu entuziasm ca actori, interpretând cu ușurință personajele pe care au fost selectați să le reprezinte.(piticii Albei ca Zăpada, iezii din Capra cu tri iezi).

Întrebări de reflecție:

-Este bine să stai de vorbă și să te împrietenești cu necunoscuți, atunci când ești singur(neînsoțit)?

-Ce înseamnă „a păcăli”? Este bine să păcălești pe altcineva?

Evaluare:Fotografii

Descriptorii de performanță:

- Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și/sau a relațiilor cu ceilalți și, simultan, utilizarea unui limbaj oral corect din punct de vedere gramatical;
- Să cunoască și să respecte normele de comportament în societate;
- Să-și educe trăsăturile pozitive de voință și caracter;
- Să-și formeze o atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți;
- Să-și consolideze deprinderea de a recepta un text, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive, morale și estetice ale acestuia.

Resurse:

Umane -Preșcolari, cadre didactice, actori ai teatrului Fantasio

Materiale -măști, scufițe pentru pitici

Total elevi/preșcolari prezenți 21

Impactul asupra elevilor /preșcolarilor și/sau altor beneficiari:

- Însușirea unor anumite norme etice, comportamentale în calitate de spectator;
- Încheierea de parteneriate educaționale .

Ce poate fi îmbunătățit?

Vizionarea, periodic, a spectacolelor de teatru pentru copii.

Ce poate fi folosit în procesul de predare– evaluare pe discipline?

Identificarea personajelor și a poveștilor pe baza imaginilor, ghicitorilor, replicilor sau a unor versuri, recitative prezentate.

Tehnologia Și Procesul De Predare - Învățare - Evaluare

Nicoleta Rotar

Liceul Tehnologic „Ștefan cel Mare” Cajvana

Utilizarea tehnologiei în procesul de predare-învățare-evaluare a devenit din ce în ce mai relevantă în educație și a adus cu sine numeroase beneficii. Tehnologia a transformat modul în care profesorii predau și cum elevii învață, facilitând accesul la resurse și instrumente educaționale moderne.

Platformele de învățare online oferă oportunități de învățare flexibile și la distanță. Elevii pot accesa lecții, materiale și exerciții din orice locație cu acces la internet. Aceasta a devenit esențială în contextul pandemiei, dar și în general pentru cei care au dificultăți în a participa fizic la cursuri.

Telefoanele mobile, tabletele și alte dispozitive inteligente sunt utilizate pentru acces rapid la informații și pentru învățare în mișcare. Aplicațiile educaționale și platformele mobile oferă resurse interactive, ajutând elevii să învețe într-un mod mai atractiv.

Realitatea virtuală și realitatea augmentată permit simularea unor medii sau situații reale într-un mod interactiv și captivant. De exemplu, RV poate fi folosită pentru a recrea evenimente istorice sau pentru a face experimente în laborator fără a avea echipament fizic costisitor.

Elevii și profesorii pot interacționa prin platforme de comunicare online, forumuri sau chiar videoconferințe. Acest lucru facilitează comunicarea și colaborarea, indiferent de locația fizică a participanților.

Bibliotecile digitale, enciclopediile online și alte surse de informații digitale facilitează accesul rapid la cunoștințe și cercetări actuale.

Software-urile specializate pentru gestionarea notelor și a materialelor didactice simplifică sarcinile administrative ale profesorilor și facilitează urmărirea progresului elevilor.

Jocurile interactive pot fi folosite pentru a face procesul de învățare mai plăcut și eficient. Acestea pot acoperi o gamă largă de subiecte, de la matematică și științe până la limbi străine și istorie.

Asistenții virtuali, precum chatbot-urile, pot oferi răspunsuri rapide la întrebări frecvente și pot ghida elevii în procesul de învățare.

Tehnologia poate fi folosită pentru a evalua performanța elevilor într-un mod mai obiectiv și eficient. De exemplu, teste online sau algoritmi de evaluare pot identifica rapid zonele de îmbunătățit.

Tehnologia permite adaptarea conținutului și ritmului de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev. Prin analiza datelor, profesorii pot înțelege mai bine progresul elevilor și pot oferi intervenții personalizate.

Tehnologia în procesul de predare poate aduce numeroase beneficii:

- Personalizarea învățării pentru fiecare elev, permițându-le să progreseze la propriul ritm și să se concentreze pe nevoile lor individuale.

- Sporirea interesului și implicării elevilor în materie prin intermediul activităților interactive și captivante.
- Accesul la o gamă mai largă de resurse și informații, ceea ce poate îmbogăți învățarea.- Îmbunătățirea comunicării între profesori, elevi și părinți.
- Încurajarea colaborării între elevi pentru dezvoltarea abilităților sociale și a spiritului de echipă.

Cu toate acestea, este important să se abordeze utilizarea tehnologiei în mod responsabil și echilibrat, pentru a evita dependența excesivă de dispozitive și pentru a menține o comunicare autentică între elevi și profesori. În plus, nu toți elevii au acces la echipamente și conexiuni la internet, așa că este important să se ia în considerare diferențele în accesibilitate și să se asigure că toți elevii beneficiază de avantajele tehnologiei în procesul de predare.

Bibliografie

1. HOPKINS. D. Perfecționarea școlii într-o oră a schimbării, Prut Internațional, 1998.
2. Suport de curs. Utilizarea tehnologiei informaționale și comunicaționale în educație, Chișinău, 2013.
- 3, Stancu, Al., Învățământul deschis la distanță, Tehnologii educaționale moderne, Universitatea „Al. I. Cuza”, Centrul pentru învățământ deschis la distanță
4. Vlada, M., 2003, E-Learning și Software educațional, CNIV-2003

PROIECT DE ACTIVITATE

Rozalia Petrescu

Gradinita Cu Program Normal Nr. 1 Orasul Boldesti-scaeni

PROIECT DE ACTIVITATE

Petrescu

Rozalia

Grădinița cu Program Normal

Nr:1

Grupa: mijlocie

Domeniul experiențial: *Domeniul Limbă și Comunicare*

Tema anuală de studiu: *"Cum este a fost și va fi pe acest Pământ"*

Tema săptămânii: *Ne jucăm cu Zâna Iarnă*

Tema activității: *Omul de zăpadă*

Modalitate de realizare: memorizare

Tipul activității: predare

Scopul activității: consolidarea cunoștințelor despre anotimpul iarna, formarea capacității de a memora și de a recita expresiv poezia respectând ritmul și rima, având o intonație adecvată, activizarea și îmbogățirea vocabularului cu cuvinte și expresii noi

Obiective operaționale:

1. Să denumească corect anotimpul în care putem să construim om de zăpadă
2. Să denumească și să așeze la locul potrivit obiectele care lipsesc din imaginea cu omul de zăpadă
3. Să înțeleagă sensul cuvintelor și a expresiilor noi: „cărbune”, „Îi stă de minune”
4. Să audieze cu atenție poezia și să rețină ideile acesteia
5. Să memoreze conștient poezia
6. Să recite clar, corect și cât mai expresiv, respectând intonația, ritmul și pauzele
7. Să participe cu interes la activitate.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, demonstrația, explicația, jocul, exercițiul

Material didactic: om de zăpadă din polistiren, elemente decupabile: ardei , cărbune, mătură, oală, imaginea cu om de zăpadă, jetoane cu ardei , cărbune, mătură, oală, abțibilduri cu om de zăpadă

Forme de organizare: frontal, individual

Forma de evaluare: formativ

Metoda de evaluare: evaluare verbală, aplauze

Durata: 20 minute

DEMERSUL DIDACTIC

1. Organizarea activității : Pentru buna desfășurare a activității se realizează: pregătirea materialului didactic, așezarea scaunelor în semicerc și intrarea copiilor în sala de grupă cântând ”Omul de zăpadă”

2. Captarea atenției o voi realiza cu ajutorul unui om de zăpadă confecționat din polistiren, care va veni în vizită la copii.

3. Familiarizarea copiilor cu conținutul poeziei Se va realiza printr-o discuție cu copiii, prin întrebări și răspunsuri:

- În ce anotimp putem să construim om de zăpadă? R... în anotimpul iarna, când este zăpadă.

- Din ce cauză putem să construim numai iarna și nu în alt anotimp? R.... pentru că numai iarna ninge, este foarte frig, este ger.

Se intuiesc și denumesc obiectele redată pe siluete magnetice: ardei, cărbune, mătură, oală.

- Când avem nevoie de aceste obiecte?-R. când facem un om de zăpadă.

Le arăt copiilor imaginea unui om de zăpadă fără nas, ochi, mână și pălărie.

- Ce vedem noi în această imagine?- R: un om de zăpadă

- Ce-i lipsește acestui om de zăpadă?-R:..... nu are nas, ochi, mână și pălărie.

”Aici sunt imaginile obiectelor pe care voi trebuie să le așezați la locurile potrivite”.

Copilul chemat va alege un obiect pe care îl va denumi și-l va așeza la locul potrivit.

4. Anunțarea temei: Astăzi noi vom învăța o poezie despre omul de zăpadă. Titlul poeziei este ”Omul de zăpadă”

5. Dirijarea învățării: Voi recita de două ori poezia, indicând elementele de conținut cu ajutorul imaginii omului de zăpadă .

Omul de zăpadă

Nasu-i un ardei,

Ochii-s de cărbune,

Mătura sub braț

Îi stă de minune.

I-am pus oala-n cap,

În loc de pălărie,

Cât va sta în ger,

Frig n-o să-i mai fie.

Voi explica expresia, „Îi stă de minune”- Îi stă foarte bine. Prin întrebări ajutătoare, împreună cu copiii se va fixa conținutul de idei al poeziei.” Omul de zăpadă are nas de ardei, ochi de cărbune, are o mătură sub braț care îi stă de minune. În loc de pălărie i-au pus o oală pentru ca să nu îi fie frig cât timp va sta în ger.

Poezia va fi memorată pe unități logice: se recită prima strofă cu întreaga grupă, repetând fiecare vers după educatoare. Apoi se recită strofa împreună cu educatoarea: o dată cu băieții, apoi o dată cu fetele. Se repetă cu 3-4 copii. Se trece la strofa următoare și se recită prima cu a doua strofă, la fel cum s-a procedat anterior. Se repetă cu 3-4 copii., atât pe subgrupe cât și individual.

6. Asigurarea feed-back-ului . Copiii vor fi îndrumați să reconstituie la tabla magnetică imaginea unui om de zăpadă (din elemente decupate: nas sub formă de ardei, ochi, mătură, oală).. ”Haideți să ne jucăm astfel: fiecare dintre voi va face un om de zăpada iar când așezam nasul, ochii, gura , mâinile și pălăria, vom spune cu toții ce facem. Când suntem gata o să recităm împreună încă odată poezia.”

7. Încheierea activității Se vor face aprecieri cu privire la activitățile copiilor. Vor primi ca recompensa din partea omului de zăpada câte un abțibild cu om de zăpadă.

METODA 6-3-5, DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII, ADAPTATĂ ÎN SPIRIT PRACTIC-APLICATIV ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

IOANA ADINA DUMITRU

Scoala Gimnaziala Nr.145

Preșcolaritatea este apreciată pentru densitatea experienței educaționale importante pentru viață și înregistrează ritmurile cele mai înalte în dezvoltarea individualității umane și unele dintre cele mai semnificative achiziții ce vor avea ecouri esențiale pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. Una dintre dimensiunile esențiale pentru întreagă dezvoltare este cea definită generic prin termenul: creativitate. Acest termen a fost introdus relativ recent în psihologie (în 1973 de către G. W. Allport) pentru a înlocui termenii de talent și geniu. (Salavastu D., p. 97)

Psihologia contemporană adoptă însă pentru termenul de creativitate o altă semnificație. În timp ce talentul și geniu sunt atributul unei categorii mici de persoane, creativitatea este atributul oricărei persoane. Având grade diferite de manifestare, este puternic influențată de mediu și educație, în timp ce activitatea persoanelor talentate și a geniilor se explică mai mult pe baze ereditare.

Din punct de vedere etimologic, termenul de creativitate desemnează procesul de zămislire, făurire, rostire a ceva nou, original. Nenumăratele denumiri metaforice exprimă concepțiile diverșilor autori asupra creativității: “inteligență fluidă” (R.B. Cattell), “gândire divergentă” (J. Guilford), “rezolvare specifică de probleme”, “rezolvare de probleme slab structurate” (J. Bruner), “imaginație creatoare” (Th. Ribot), “imaginație constructivă (A. Osborn), “gândire autonomă” (Fr. Bartleit). (Rafailă E., p. 9)

Studiile de specialitate au demonstrat faptul că o persoană cu un coeficient al inteligenței normale (IQ=90) își poate dezvolta creativitatea pe parcursul vieții până la un nivel superior. Chiar dacă istoria creativității înregistrează în mod special nume individuale ale celor care au contribuit la progresul științei și tehnicii, creativitatea de grup are anumite avantaje, iar la nivelul grupei de preșcolari poate fi foarte eficientă.

Metode de stimulare a creativității copiilor: metoda 6-3-5, brainstorming, sinectica, metoda Philips 6-6, metoda rezolvării creative a problemelor.

Voi detalia Metoda 6-3-5 sau a scrie cu creionul, adaptată pentru învățământul preșcolar.

Metoda 6-3-5 valorifică potențialul creativ al grupului și este asemănătoare brainstorming-ului. Ideile noi însă se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanți, și de aceea se mai numește și *metoda brainwriting*. Tehnica se numește 6-3-5 pentru că există: 6 membri în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluții fiecare, la o problemă dată, iar acestea sunt prelucrate fiecare de 5 persoane.

Etapele metodei 6-3-5:

1. **Împărțirea clasei** în grupe a câte 6 membri fiecare.
2. **Formularea problemei și explicarea modalității de lucru.** Preșcolarii primesc fiecare câte o foaie de hârtie împărțită în trei coloane.

3. **Desfășurarea activității în grup.** În această etapă are loc o îmbinare a activității individuale cu cea colectivă. Liderul enunță problema, iar membrii grupului notează trei idei, câte una în fiecare coloană. Apoi fiecare participant trece foaia sa vecinului din dreapta și preia, la rândul său, foaia vecinului din stânga. Copilul lucrează pe cele trei idei ale vecinului din stânga: se fac completări, precizări, îmbunătățiri ale acestora. Urmează o nouă deplasare a foilor. Rotirea se face de cinci ori, până când ideile emise de fiecare membru al grupului sunt văzute de toți ceilalți.
4. **Analiza soluțiilor.** Conducătorul strânge foile, le citește în fața tuturor și se sintetizează propunerile alegându-se cele mai bune soluții.

Prin intermediul acestei metode se obține o cantitate mare de idei.

Avantajele aplicării tehnicii 6-3-5 sunt următoarele:

- oferă copiilor mai puțin comunicativi posibilitatea de a se exprima;
- similar brainstorming-ului, stimulează construcția de „idei pe idei”;
- încurajează solidaritatea în grup și competiția între grupuri, îmbinând munca individuală cu cea de echipă;
- are caracter formativ-educativ, dezvoltând atât spiritul de echipă cât și procesele psihice superioare (gândirea cu operațiile ei: analiza ideilor emise de ceilalți, comparația, sinteza, generalizarea și abstractizarea; dezvoltă imaginația, creativitatea, calitățile atenției etc);
- se obține o cantitate mare de idei.

Dezavantajele rezultă din:

- constrângerea participanților de a răspunde într-un timp fix;
- pot exista fenomene de contagiune negativă între răspunsuri;
- preșcolarii pot fi influențați de soluțiile anterioare, intrând într-un blocaj creativ;

Metoda se poate aplica în două variante:

-cu un grup alcătuit din copii neselectați după criterii creative.

-cu membrii selectați pe criterii creative,

PROBA de stimulare a creativității de grup

Grupa: mijlocie

Tema: "Ce poți să obții din cerc?"

Participanți: un grup de șase copii aleși din rândul grupei pe care o conduc.

Scop:

-stimularea creativității de grup prin solicitarea găsirii cât mai multor soluții de redare a unor obiecte pe baza unui cerc și precizarea soluției oferite.

-antrenarea spiritului competitiv, a spiritului de inițiativă, a încrederii în sine, a curajului, de a exprima soluții îndrăznețe, idei originale.

Obiective operaționale:

O1) să deseneze trei obiecte ce au la baza cercul (un soare, o gărgăriță, un nasture - spre exemplu), pe baza experienței însușite anterior;

O2) să completeze cu noi elemente desenul primit de la colegul său;

O3) să precizeze elemente în timpul dat, pe toate cele șase foi ale participanților la joc.

Durata: 30 minute (max. 5 minute pentru fiecare rotire a foilor)

Material didactic:

- o foaie de desen pentru fiecare copil împărțită în trei coloane;
- creioane de diferite culori, câte unul pentru fiecare (fiecare cu culoarea lui) pentru a-i recunoaște în acest fel;
- ecusoane cu numere pentru fiecare copil.

Îndrumări metodice:

Copiii vor fi anunțați ca vor juca jocul: "Ce poți să obții din cerc?"

Li se cere să deseneze în fiecare spațiu câte un cerc, după care din câteva elemente să realizeze din cercul dat un obiect sau un lucru pe care îl doresc ei. La semnalul educatoarei sau când copilul a terminat, foaia este dată colegului din dreapta care are datoria să adauge elemente noi în desenul primit. Foile se rotesc de cinci ori pe la fiecare copil adăugându-se câte un element care nu a mai fost așezat anterior în desenul dat și care se încadrează în tema propusă de colegul de la care a primit foaia.

La sfârșit se evaluează desenele, în funcție de numărul de elemente adăugate de fiecare copil particularizat de culoarea individuală.

Acordarea punctajului:

1. Fluența:

Se numără toate desenele care se încadrează în temă și sunt reprezentate corect grafic.

1. Elaborarea:

Se acordă câte un punct pentru:

- fiecare detaliu adăugat cercului inițial, considerat cerc "motiv" (acesta nu se punctează);
- elementele de detaliu care se repetă, dar sub forme diferite;
- elementele care apar într-un desen în mod repetat, dar de fiecare dată desemnând altceva.

Nu se acordă punctaj pentru repetările unui detaliu.

1. Originalitate:

- se acordă trei puncte pentru produsele unicate;
- pentru produsele întâlnite de 2-3 ori, se acordă 2 puncte;
- pentru produsele întâlnite de 4-6 ori, se acordă 1 punct;
- pentru produsele foarte des întâlnite, se acordă 0 puncte.

1. Flexibilitate:

Înseamnă numărul de categorii în care se integrează răspunsurile subiecților.

Pentru a afla scorul final se însumează punctele obținute.

A încuraja creativitatea copiilor este un proces unde cadrele didactice trebuie să devină deschise și permissive, acceptând și dând libertate copiilor. Astfel, ele ar trebui:

- să sublinieze procesul și nu produsul;
- să asigure un mediu care să permită copiilor să exploreze prin joc, fără restricții;
- să adapteze ideile preșcolarilor și să nu-i forțeze pe aceștia să gândească precum adulții;
- să accepte ideile neobișnuite ale copiilor și să nu le critice;
- să ofere timp copiilor să exploreze toate posibilitățile, mergând de la cele mai utilizate până la cele mai originale;
- să știe că dialogul și conversația sunt întotdeauna moduri bune de a întreține creativitatea;
- întotdeauna să le spună copiilor că orice problemă are mai mult de o soluție;
- să nu îi descurajeze pe preșcolari spunându-le că ideile lor nu sunt adecvate;
- să înțeleagă că orice copil, de fapt orice om, este capabilă de a fi creativ dacă este încurajat și învățat.

Creativitatea preșcolarilor se va dezvolta dacă educatoarea oferă acestora timp să se joace, timp să experimenteze, timp să facă greșeli, timp să încerce toate posibilitățile într-o situație și timp să exploreze propria lor lume imaginată.

BIBLIOGRAFIE

1. Bratu, B. (1969), *Creativitatea copilului*, Editura Didactica și Pedagogica, București;
2. Călin, M. (1996), *Teoria educației - Educarea creativității*, Editura All, București;
3. Diaconu, M. (1995), *Stimularea creativității în grădiniță – Revista învățământului preșcolar*, nr. 1-2, C.N.I. Coressi S.A., București;
4. Frățilă, I. (1993), *Psihologie generală și educațională pentru universitățile tehnologice*, vol. I, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Gorgos, C. (1984), *Dimensiuni umane și medicale ale personalității*, Editura Medicală, București;
6. Ionescu, M. (2000), *Demersuri creative în predare și învățare*, Presa Universală Clujeană, Cluj;
7. Popescu-Neveanu, P. (1978), *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, București;
8. Rafailă, E. (2002), *Educarea creativității la vârsta preșcolară*,
9. Roșca, A. (1972), *Creativitatea*, Editura Enciclopedică, București;
10. Sălăvăstru, D. (2004), *Psihologia educației*, Editura Polirom, 2004.

Importanța Familiei În Formarea-Dezvoltarea Personalității Și Creativității Copilului De Vârstă Școlară Mică

Elena Cristina Amarghioalei

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Municipiul Piatra-neamt

Încă de la naștere, asupra copilului se exercită un sistem de influențe formative, venite din mediul familial, dar și din cel extrafamilial. În prima parte a vieții individului, mediul direct responsabil de formare copilului este familia. Mai departe, în perioada antepreșcolară, asupra copilului intervin categorii de influențe formative diverse, pe care familia nu le poate gestiona într-utotul. Procesul formativ ce stă la baza dezvoltării umane se desfășoară în cadrul familiei sunt, de altfel și cele ce stau la baza procesului educational per general, ce sunt particularizate în funcție de normele și valorile preponderente din familie.

Educația în familie constituie temelia peste care se vor adăuga celelalte influențe educative. Aceasta are un caracter spontan, neorganizat, de cele mai multe ori neplanificat sau verificat. Influența formativă a familiei este permanentă, se exercită pe parcursul acțiunilor de viață curente. Este cea mai puternică influență deoarece are la bază afectivitatea naturală dintre copil și părinte. Exercițându-se asupra individului în proces de formare, pune amprente puternice asupra personalității individului. Atâta timp cât familia constituie unul din elementele de bază ale societății, educația în sânul familiei este și va rămâne un fenomen social permanent.

Mijloacele de realizare a educației la nivel familiei sunt în funcție de scopul general al educației dar și de particularitățile specifice educației la nivelul familiei: calea participării directe (copii nu pot deveni adulți echilibrați decât având permanent exemplul părinților acestora, învățând prin acțiuni de viață; calea muncii (folosirea unor activități prin care copilul se formează pentru a fi de folos mai întâi în familie, apoi în societate); calea exemplului (comportamentul social al copilului este influențat de relațiile sociale din cadrul familiei); calea autorității-bază pe cunoașterea copilului (formarea anumitor obiceiuri sociale, a anumitor deprinderi de comportare, care presupune intervenția fermă a părinților, care favorizează realizarea anumitor acțiuni ori prevenirea acestora în privința copilului).

Funcția educativă a familiei constă în pregătirea copilului pentru viață. Prin structura sa, familia oferă cadrul cel mai potrivit pentru formarea principalelor deprinderi, pentru transmiterea principalelor cunoștințe asupra vieții și formarea primelor principii de existență. Privind formele concrete prin care familia își exercită influența educativă, prima parte a copilăriei este cea mai importantă, privind dezvoltarea abilităților de viață, a personalității, a creativității. Calitatea modelului lingvistic, cultivarea sensibilității pentru frumos pe care îl oferă membrii familiei, influențează dezvoltarea gândirii și a creativității acestuia. Apoi, în perioada școlarizării, adaptarea la cerințele socio-culturale va depinde, în mare măsură, de posibilitatea oferită copilului spre a învăța anumite lucruri în ambianța familială, dar și din diferitele împrejurări de viață, în care va fi expus în mod conștient de părinți. Chiar modul în care se oferă sprijinul la învățătură are o mare influență în dezvoltarea capacităților psihice, morale și artistice ale copilului. Actul educațional la nivelul familiei trebuie să își asume răspunderea de a îmbina mereu sfera de viață socială și culturală, cu procesul intenționat pedagogic..

Eficiența educației socio-culturale constă tocmai în modul în care părinții realizează acest lucru, fapt ce va influența parcursul vieții copilului .

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE REFERAT

Oana Mocanu

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Jocul este o activitate specific umană, care are o importanță deosebită la vârsta copilăriei, pentru rolul pe care îl are în formarea și dezvoltarea personalității.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare a copiilor de pretutindeni. Dacă s-ar întâlni copii din diferite părți ale lumii, aceștia ar putea depăși blocajul lingvistic cu ajutorul jocului.

Psihologul elvețian, Jean Piaget, definea jocul ca “un exercițiu funcțional cu rol de extindere a mediului, o modalitate de transformare a realului, prin asimilare și acomodare la real, deci un mijloc de adaptare .”(Simion, 2010, p. 12).

Dacă pentru adulți jocul reprezintă un mijloc de destindere, relaxare, pentru copil acesta reprezintă o activitate formativă și dominantă. Prin joc, copilul cunoaște lucrurile și utilitatea obiectelor înconjurătoare, învață unele comportamente sociale, învață să își perfecționeze funcțiile (mersul, echilibrul, deprinderile manuale etc.). Pentru el, jocul este asemănător cu munca adultului. Altfel spus, copilul încearcă, prin joc, să își construiască situații pline de suspans, prin care poate să cunoască ceva nou și prin care se pregătește pentru viață.

Cu ajutorul jocului, copiii își pot dezvolta spiritul competitiv și creativ, deoarece ei reușesc să își urmărească și să își îndeplinească scopuri propuse în joc. Tot prin intermediul jocului, ei își încearcă și exersează moduri de comportament din viață, își testează reacții la diferite situații și își formează atitudini.

Datorită caracteristicilor vârstei, copiii nu pot menține suspansul pentru mult timp, și de aceea ei rezolvă rapid situațiile neplăcute și pot repeta acele situații la infinit, fără să se plictisească. Din această cauză jocul devine pentru copil o metodă importantă de învățare și dezvoltare. Fiecare formă de joc reprezintă o modalitate de învățare în dezvoltarea fizică și psihică a copilului.

Diferite studii, efectuate în timp, au evidențiat mai multe funcții ale jocurilor. Astfel, așa cum remarcă și U. Șchiopu (1997), „la copii au funcții formative, complexe, pe când la tineri și oamenii maturi au funcții distractive, deconectante, complementare activității tensionate de alte feluri.” (p. 398).

Făcând o sinteză asupra tuturor opiniilor marilor psihologi, Simion (2010), precizează următoarele funcții principale, ale jocului:

- funcții psihologice complexe (de antrenare a dispoziției, atenției, perspicacității);
- funcții educative (de încorporare de conduite, informații și disponibilități psihice);
- funcții fizice (de antrenare de capacități fizice);
- funcții sociale (pp. 27-28).

Cu alte cuvinte, conform acestor funcții, jocul este forma dominantă a activității infantile, fiind practicat cu scopul dezvoltării copilului, a ascensiunii sale spre împlinirea ca adult. Până la vârsta școlară este cea mai importantă și mai adecvată formă de învățare.

Jocul este *activitatea fundamentală din grădiniță*. Activitatea ludică și jocul dau o importanță deosebită plăcerii naturale a copiilor de a efectua ceva și de a nu raporta acțiunea pe care au întreprins-o la o finalitate prestabilită, deoarece jocul este o acțiune spontană, care oferă o deosebită plăcere și satisfacții.

Jocul are o valoare funcțională imediată deoarece copilul, prin joc, achiziționează cunoștințe și se adaptează mediului înconjurător. Atunci când copilul intră în jocuri colective, el își dezvoltă sociabilitatea.

Copilul își schimbă ușor interesele, preferințele și direcția jocului datorită acelei instabilități a interesului spre o activitate, însă o dată cu înaintarea în vârstă, acestea se stabilizează.

Prin intermediul jocului, copilul își formează deprinderi, priceperi și obișnuințe și își activează potențialul creativ. Tot prin joc, acesta ajunge să-și cunoască propria persoană dar și să înțeleagă și să își controleze propriile temeri legate de lumea înconjurătoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Simion, M. N. (2010). *Rolul jocului în dezvoltarea personalității copilului*. Bacău: Editura Rovimed Publisher.
2. Șchiopu, U., Verza, E.(1997). *Psihologia vârstelor, ciclurile vieții*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN INTERMEDIUL JOCULUI DIDACTIC

LUMINITA ILIUTA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Dabuleni

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivație intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv și atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanțe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică și de locul acestuia în diferite sisteme de educație. Jocul are o valoare funcțională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înțelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viața și activitatea adulților din preajma lui. Pe această cale își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață.

Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară. Datorită conținutului și modului de desfășurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de înțajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi elementare și de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare lecție luând și forma unor întreceri, concursuri între toți elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor și deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învățare.

Bibliografie:

Ludmila Preda, Mirela Paraschiv—Educația plastică în ciclul primar, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007

Rafila Cotuna—Locul și rolul jocului didactic în învățare, Revista Învățământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, București, 2009

Metode, Procedee Și Tehnici De Stimulare A Creativității În Ciclul Preșcolar

Ioana Bianca Boros

Grădinița Cu Program Normal Nr.1 Abram

Educarea și antrenarea potențialului creativ sunt probleme deosebit de sensibile, având în vedere dinamismul, expresivitatea specifică copiilor, acel frează permanent sau acea vibrație și frământarea lăuntrică ce dă copiilor note specifice de dinamism creativ, disponibilități de exteriorizare spontană și autoexpresie specifică unui elan creativ.

Stimularea creativității cuprinde: activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului de autoexpresie și împlinire creativă.

În acest sens se va avea în vedere sistemul de condiții sau factorii favorizanți afirmării și dezvoltării creatoare:

1. factori structurali intrinseci creativității,
2. factori de climat general în afirmarea și dezvoltarea personalității copiilor,
3. factori de ambianță psihosocială.

Stimularea creativității se va rezolva printr-o învățare creativă, o învățare prin descoperire care va duce la constituirea unei personalități cu comportament creativ.

Premisele învățării creative, precizate de Torrance sunt:

- inițiativa proprie a preșcolarului în procesul învățării, manifestată în curiozitate, uimire și punerea întrebărilor,
- învățarea independentă în afara programului școlar,
- încrederea în sine pe baza conștientizării asupra capacităților de care dispune,
- toleranța față de ideile noi și recunoașterea valorilor create, ca mijloc de stimulare a creativității,

Învățarea creativă presupune realizarea unor anumite condiții, privind stimularea creativității:

1. determinarea în activitățile instructiv-educative a ponderii unor tipuri de cerințe care determină în permanență sarcini constructive, de elaborare creativă, situațiile problemă de tip divergent,
2. menținerea climatului, ambianței, atmosferei psihologice care să stimuleze libertatea și spontaneitatea creatoare a copiilor,
3. tipul de îndrumare să fie cel specific învățării prin descoperire,
4. modul de înțelegere, de abordare a copiilor care manifestă eforturi, disponibilități, realizări creative, promovare,
5. angajarea copiilor în activități de tip creativ.

Învățarea creativă se desfășoară în două etape:

1. învățarea participativă în cadrul căreia preșcolarul este antrenat să redescopere cunoștințele prin efort propriu de gândire, participând la elaborarea conceptelor, a legilor, principiilor și a altor generalizări.

În acest proces, învățând prin problematizare, cercetare și descoperire, prin dialog eurist, modelare, dezbatere, dramatizare, simulare și prin diferite procedee artistice, preșcolarul își dezvoltă spiritul de observație, gândirea logică, științifică și productivă.

1. învățarea anticipativă, folosită deseori în cercurile de creație tehnico-științifică și literar artistică din școli și cluburi ale copiilor.

Prin învățarea anticipativă copiii participă la invenții, descoperiri și inovații, dezvoltându-și inteligența și imaginația creatoare.

Învățarea participativă implică folosirea în predare-învățare a metodelor active de învățământ care pun în valoare capacitățile creatoare ale preșcolarilor.

Metode active, participative care stimulează gândirea și creativitatea, îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să facă reflecții critice și judecăți de valoare, să compare, să analizeze situații date:

- Conversația euristică;
- Jocul didactic;
- Exercițiul;

Conversația euristică constă într-o înlănțuire de întrebări și răspunsuri prin intermediul cărora elevii sunt dirijați să valorifice experiența cognitivă de care dispun și să facă asociații care să faciliteze dezvoltarea de aspecte noi. Printr-un demers inductiv elevii sunt orientați / dirijați către sesizarea relațiilor cauzale, formularea unor concluzii, desprinderea unor reguli, elaborarea unei definiții. Esențial este că învățătorul orientează permanent gândirea elevilor “din aproape în aproape”, în mod unidirecțional, spre noutatea propusă. Utilizarea ei este condiționată de experiența de cunoaștere de până atunci a elevului. Este folosită mai ales în analiză sau în explicarea metodei de lucru, în rezolvarea unei probleme matematice. Au fost formulate mai multe cerințe privind:

- Natura întrebărilor, fiind preferate cele care orientează în mod diferențiat și la niveluri diferite, operativitatea generală și specifică a gândirii. De aceea, în locul unor întrebări centrate pe memorie, reactualizare reproductivă, de tipul: *cine?*, *ce?*, *când?*, *unde?* etc., sunt recomandate întrebări centrate pe gândire, imaginație, descoperire, precum: *de ce?*, *pentru ce?*, *cum argumentezi?*, *ce alte soluții / argumente poți oferi?*;
- Din punct de vedere al conținutului, întrebarea trebuie formulată clar, concis, corect sub aspect gramatical și logic; se vor evita întrebările imprecise, echivoce, incorecte;
- Întrebarea se adresează întregii clase, acordându-se elevilor timp suficient pentru formularea răspunsurilor;
- Întrebarea nu trebuie să sugereze răspunsul sau să îl conțină;
- Ritmul de adresare al întrebărilor să fie adecvat.

În ceea ce privește răspunsurile elevilor, cerințele vizează:

- Adecvarea răspunsului cu întrebarea formulată;
- Să fie clare, corecte, concise, complete;
- Să acopere întreaga sferă a întrebării;
- Să se evite răspunsurile monosilabice și cele formulate fragmentar.

Jocul didactic este, prin esența sa, o metodă puternic interactivă, plasată de majoritatea autorilor în categoria metodelor stimulative care stimulează gândirea și creativitatea. Putem spune că jocul este o modalitate intrinsec avantajoasă și motivată de a călători spre maturitatea și lumea muncii.

BIBLIOGRAFIE

1. Revista Învatamantul Preșcolar 1-2/2008,
2. Verza E., Șchiopu U., "*Psihologia vârștelor*", EDP, București, 1995,
3. Zlate Mielu, "*Fundamentele psihologiei*" Ed Universitară, București, 2006.

CUM SĂ FOLOSIM MUZICA, ÎN LUCRUL CU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Anemona Elena Păunescu

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

În vederea stimulării și dezvoltării abilităților de exprimare, de relaționare, sociale și emoționale ale școlarilor mici, am conceput și aplicat la clasă, un program de activități experimentale, axat în principal pe lucrul terapeutic prin muzică, pentru copiii cu dificultăți de învățare. Am vizat ca astfel de activități să conducă spre o mai facilă adaptare a elevului în mediul școlar, dar și la societatea în continuă schimbare. Toate acestea cu scopul formării mai facile a unor relații armonioase a elevilor, cu cei din jur, a formării și dezvoltării unor competențe de autoreglare emoțională, de identificare a unor strategii de gestionare și control al emoțiilor, de exersare a unor comportamente de relaționare constructive în raportare cu ceilalți, pentru cultivarea empatiei, a flexibilității sociale și a inteligenței emoționale.

Pornind de la ideea și dorința de a găsi, în lucrul cu elevii de la clasele primare, care au dificultăți de învățare, căi și metode atractive, pentru dezvoltarea unor abilități și competențe de relaționare cu ceilalți, de explorare și modelarea socio-emoțională am derulat la clasă programul experimental **"Să ne jucăm cu muzica și emoțiile"**. Am pornit de la ipoteza că, un astfel de program ar putea să îmbunătățească nivelul de adaptabilitate la schimbare, ca urmare a implicării active a școlarilor, în activități interactive, care invită la implicare activă, relaționare, prin intermediul muzicii și al mișcării, și, implicit conduc spre o stare de bine. Am conceput un program atractiv, într-un cadru special pregătit înaintea fiecărei sesiuni, folosind materiale și mijloace variate, colorate, diverse și chiar provocând elevii să confecționeze ei propriile instrumente muzicale.

Obiective terapeutice generale în cadrul programului experimental au vizat: dezvoltarea abilităților de relaționare și de comunicare nonverbale, paraverbale și verbale; stimularea și îmbunătățirea reglării personale, a controlului impulsurilor și conștientizarea anticipării; exersarea controlului emoțiilor și o gestionare mai bună a reacțiilor și comportamentelor în situații de furie; dezvoltarea potențialului de exprimare personală, liberă, creativă, spontană, de comunicare, sub toate formele ei și de eliberare a emoțiilor acumulate; conștientizarea impactului pe care comportamentul său îl are atât asupra sa, cât și asupra celorlalți; dezvoltarea capacității de concentrare și ascultare și a abilității de a-și menține atenția, de a se concentra pe sarcină, de a-și aștepta rândul; încurajarea încrederii în forțele proprii și creșterea stimei de sine;

Metodele și procedeele utilizate au fost: jocuri - exerciții de creație și improvizație ritmică, melodică, vocale și/sau instrumentale, jocuri muzicale explicative, demonstrative, conversative cu text și cânt, sau doar ritmice și melodice (nonverbale), jocuri muzicale imitative, imaginative.

Mijloacele de realizare: clopoței muzicali, boomwhackers, alte instrumente de percuție (bețe, triangle, talgere, maracas, clopoței simpli), xilofon, mingi cu expresii faciale de bază, parașută, instrumente de percuție improvizate și confecționate manual de către copii

Strategiile de lucru terapeutic prin muzică presupun deci, implicarea activă a elevilor. Se vor folosi în toate sesiunile activități variate, ce presupun instrumente variate (sonore,

colorate, atractive), inclusiv vocea – cu modulațiile adaptate nevoilor clientului, pentru a capta și menține interesul, pentru a capta atenția și a menține nivelul de concentrare al elevilor, în secvențe din ce în ce mai lungi de timp. Activitățile vor avea un grad crescător de implicare și solicitare a clientului (pornind de la activități simple în primele 2-3 sesiuni și continuând cu activități din ce în ce mai complexe și mai variate, dar păstrând anumite rutine – care să dea confort și sentimentul de stabilitate participanților), ținând cont de potențialul individual, resurse (puncte tari), nevoi și nivel de dezvoltare individualizat. Se va urmări formarea și menținerea rutinelor - regularitatea fiecărei sesiuni va fi cântecul de "Bun venit" și cel de "La revedere". Se va urmări alternarea activităților statice (pe scaun sau în picioare) cu cele de mișcare considerând nivelul de energie al copiilor. În primele ședințe (4-5) se intenționează activități ce presupun familiarizarea cu unele rutine și instrumente (salutul, descoperirea și modul de folosire al unor instrumente noi, alternarea de static cu mișcare), activități ce presupun cunoașterea instrumentelor, exerciții muzicale de intercunoaștere și de interrelaționare, activități de comunicare prin muzică, de utilizare a cântecelor cunoscute. Apoi, (celelalte 6-7 sesiuni) vom propune cu precădere activități de coeziune a grupului, de interrelaționare cu accent pe activitățile de conducere, de improvizație și de cooperare în grup, de dezvoltare a potențialului individual, dar și lucru în perechi, pe grupuri mici și cu întreg grupul.

Exerciții și tehnici aplicate: jocuri - exerciții de creație și improvizație ritmică, melodică, vocale și/sau instrumentale, jocuri muzicale conversative (de tipul întrebare – răspuns), cu text și cânt, sau doar ritmice și melodice (de încălzire: de tipul ecou, zumzăit), jocuri muzicale imitative, imaginative, exerciții și jocuri muzicale de exprimare emoțională spontană, cu ajutorul percuției corporale și a instrumentelor de percuție, pentru depășirea inhibițiilor și blocajelor emoționale, exerciții de exersare a empatiei, exerciții de râs, jocuri ritmice cu atribuire de rol, tehnici de fantezie, tehnici de mișcare și dans.

Prin urmare, putem afirma faptul că programul meloterapeutic a contribuit cu succes la descoperirea abilităților empatice la școlarii mici. Ei și-au format capacități de identificare a cauzei unei emoții și de înțelegere a consecințelor emoțiilor.

Comportamentului lor s-a îmbunătățit, copiii utilizând cu interes și implicare crescândă, atât o comunicare empatică cât și verbal, nonverbală, sau paraverbală, dovedind abilități de lucru în echipă, de cooperare cu colegii. Totodată, în lipsa unor abilități muzicale în prealabil, muzica, prin folosirea sunetelor într-un cadru structurat, reușește să aducă o bunăstare mintală, fizică, emoțională și socială a școlarului mic. Ea poate fi liantul care aduce împreună, prin stabilirea unui canal de comunicare într-un mediu securizat, pe copilul cu dificultăți de învățare și pe profesorul său. De asemenea, lucrul terapeutic prin muzică poate fi folosit cu succes, atât cu copiii retrași, apatici, cât și cu copii foarte activi și impulsivi, cărora muzica le poate canaliza energia, într-un mod constructiv; poate contribui la formarea și dezvoltarea deprinderilor sociale, care pot fi îmbunătățite cu ajutorul activităților meloterapeutice.

Folosind muzica și sunetele, dar nu în scopul acurateții actului muzical, ci în acela de a stabili legături interpersonale cu copiii de vârstă școlară mică, (unii cu deficiențe), putem să ne bucurăm de crearea activă de muzică pentru a facilita comunicarea și exprimarea emoțională. Utilizând activități muzicale destinate să pună în practică abilități sociale ale școlarilor mici putem să dezvoltăm și să implementăm activități de creare de muzică individualizate și interactive, bazate pe principiile cheie identificate ale terapiei prin muzică, să evaluăm nevoile copiilor, să formulăm obiective, să evaluăm progresul în contextul sesiunilor de muzică și să creăm relații de încredere care să recunoască copilul, ca individ, cu punctele sale forte și nevoile sale, prin intermediul muzicii.

BIBLIOGRAFIE

1. Botiș, A, Mihalca, L, (2007), *Despre principalele abilități emoționale*, Buzău, Editura Alpha MDN, UNICEF,

2. Hadley, S. (1999) The Innate Music Person Terapie prin Muzica Proiectul 99: Timisoara (unpublished) - Terapie prin muzica pentru copii cu dificultăți de învățare: Programul de învățare la distanță - Music as Therapy International©2011
3. Năstasă, L.E. (2010). Dezvoltarea inteligenței emoționale a studenților de la psihologie prin intermediul grupului experiențial. in Mitrofan, I. Studii de validare și cercetări aplicative ale psihologiei și psihoterapiei unificării (în educație, dezvoltare personală și clinică). București: Ed. Universității din București
4. Năstasă, L.E. (2013). Training de abilitare profesională în paradigma psihoterapiilor creative – meloterapie. Brașov: Ed. Universității Transilvania
5. Pânișoară, I. O., (2003) Comunicarea eficientă – metode de interacțiune educațională, Iași: Editura Polirom,
6. Werner Krauss, (2014), Puterea vindecătoare a picturii și muzicii, Cluj, Editura Limes
7. Wigram T, (2004) Improvisation: Methods and Techniques for Music Therapy Clinicians
8. Young, Kathryn Sue & Travis, Howard Paul. (2008) Oral Communication. Skills, Choices and Consequences, Waveland Press Inc.
9. Zlate, M. (2000) Fundamentele psihologiei, București: Editura Pro Humanitate

Rolul Literaturii Pentru Copii In Formarea Morala A Prescolarilor

NEGULESCU IRINA GABRIELA

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Rolul literaturii pentru copii in formarea morala a prescolarilor

Literatura ca arta a cuvântului, prin intermediul căreia realitatea este recreată în toată complexitatea ei, oferă copilului un univers de gândire și sentimente, de dorințe și îndrăzneală. Formarea și modelarea caracterelor, deprinderea copiilor cu normele de comportare civilizată, cultivarea sentimentelor morale - patriotice, umanismul, dragostea față de patrie, perseverența, respectul pentru muncă și cei care muncesc, sunt cerințe la realizarea cărora opera literară, prin specificul ei aduce o mare contribuție.

Charles Perrault credea în influența binefacătoare a basmului și marturisirea acestuia constituie prima contribuție teoretică în problema rolului educativ al literaturii pentru copii la o vârstă fragedă copiii nu pot avea o noțiune clară asupra ideii de bine și rău. O astfel de noțiune se însușește treptat. Pentru aceasta, în copilărie, este nevoie de haina plină de vrajă și de mister a basmului'.

Povestile și basmele au rămas de-a lungul timpului, operele cele mai îndragite de copii. Prin basme și povești, copiii își îmbogățesc sufletul și mintea găsim comoara înțelepciunii populare.

Prin morală lor pozitivă și ușor de receptat poveștile au o deosebită însemnătate educativă.

Oamenii au introdus în basm dorința lor de libertate, de dreptate, de cinste, adevăr, bine și frumos. Din basme se desprind începuturile luptei dintre cei bogați și cei săraci; basmele povestesc despre răi și buni, despre pedepsele primite de răufăcători.

Basmul oglindește optimismul sănătos, încrederea în forțele proprii, în izbândă dorințelor sale, în victorie dreptății, adevărului, a cinstei. Afirmând victoria binelui asupra răului basmele înfățișează plastic cele mai frumoase însușiri ale poporului. Basmele creează o atmosferă de optimism de încredere în viitor, oricât de greu este prezentul, de aceea în basm ies învingătoare forțele binelui, care doboară pe cele rele, malefice. Basmele pun în lumină o multitudine de însușiri pozitive, care sunt aprobate și adoptate prin stări afective de simpatie, de iubire, de compasiune și în același timp combat manifestările negative care sunt amendate, dezaprobat de cei care le ascultă sau le citesc.

Pentru ilustrarea temei generale a basmului, lupta dintre bine și rău, personajele sunt și ele grupate. Trasatura de caracter, pentru a fi accesibilă copilului, este accentuată la maximum. Personajele au însușiri excepționale, antonimice. Unele sunt personificări ale bunătății, dreptății, frumuseții, curajului, vitejiei, cinstei, iar cele opuse sunt simboluri ale prefăcătoriei, urăteniei, răutății, lășității. Basmele, exprimând înțelepciunea și năzuințele oamenilor, necazurile și bucuriile lor, relațiile dintre oameni, îi ajută pe copii să înțeleagă multitudinea aspectelor vieții. Determinându-i pe copii să înțeleagă care este cauza conflictului dintre personaje, de ce unele sunt bune și altele sunt rele, copiii

isi pot forma reprezentari si notiuni despre oamenii care sunt cinstiti, curajosi, viteji, perseverenti, prin comparatie cu cei rai, lasi, lenesi, mincinosi, prefacuti.

Ascultand basme, copiii participa afectiv alaturi de personajele pozitive, adoptand aceleasi valori morale pe care le reprezinta acestea.

In ceea ce priveste personajele rele, care simbolizeaza lacomia, ingamfarea, rautatea, minciuna, copiii vor avea fata de ele o atitudine de dezaprobare, de respingere.

Niciodata un copil nu-si va alege ca model un personaj negativ din basm sau poveste. Dorinta lui este sa fie viteaz, curajos, cinstit ca Fat-Frumos, sau alt personaj pozitiv. Tocmai pe aceasta aspiratie a copilului trebuie sa se bazeze educatorul pentru a-l determina sa-si insuseasca toate aceste trasaturi pozitive de caracter. Cu ajutorul metodelor si mijloacelor pe care le poate imbina in mod creativ, si mai ales, cu ajutorul afectivitatii fata de copii, educatorul poate dirija formarea morala a copilului in directia dorita. Exemplul personajului pozitiv din basm sau poveste trebuie sa fie firul calauzitor pe care educatorul trebuie sa-l urmeze.

Oralitatea stilului povestilor cu animale le face mai accesibile si mai atractive pentru copii. In decursul timpului, personajele animale au devenit tipuri puternic conturate, ale caror trasaturi caracteriale fundamentale se reliefeaza din epitete si din poreclele care li se dau in toate povestile. Fiecare personaj are o trasatura dominanta: cumatra vulpe este sireata si lacoma; lupul este crud si lacom, fara mila fata de animalele mai mici si mai slabe decat el. El este victima lacomiei si a prostiei. Ursul este greoi la minte si la trup. Uneori el isi intrebuinteaza fara istetime forta fizica (Ursul pacalit de vulpe).

Iepurasul e sprinten si gata de fuga ori de cate ori se sperie de ceva (Tomita iepurasul). Capra reprezinta istetimea, harnicia, darzenia si hotararea de a lupta cu dusmanii (Capra cu trei iezi, Iedul cu trei capre), iezii infatiseaza zburdalnicia si naivitatea copilareasca. Aceasta ii duce la neascultarea sfaturilor parintesti. Dialogurile atractive atrag atentia copiilor si contribuie la conturarea mai precisa a personajelor. Toate povestirile au un talc moral care ii ajuta pe copii sa discearna binele de rau, cumintenia de neascultare, viclenia de onestitate, prostia de istetime.

Literatura prilejuieste o 'ascultare colectiva' care favorizeaza o contactare reciproca, verbalizata si apoi stimularea autoexprimarii efective.

Copilul este o personalitate in formare, de aceea este necesar sa gaseasca in operele literare lumea lui, personaje ale caror aspiratii sunt identice cu ale lui.

Literatura pentru copii contribuie la sistematizarea si largirea cunoasterii vietii si influenteaza nu numai constiinta, dar si viata afectiva. Inetul cu inetul, atitudinea personala va fi subordonata intai cerintelor anumitor norme etice, desprinse din morala intamplarilor din poveste si apoi acestea, la randul lor, vor fi subordonate normelor de conduita sociala.

Literatura contribuie la descoperirea altuia, la autoapreciere, apreciere.

In lumea povestilor este construita o anumita stereotipie a personajelor si temelor fata de care copilul isi manifesta simpatia sau antipatia, de care isi leaga modelele etice sau isi exprima respingerile. Literatura pentru copii este un adevarat univers al criteriilor morale pentru puterile sale. Creatiile literare, la varsta prescolara, sunt cele care se opresc mai mult la insusirea notiunilor morale si sensibilitatea vietii afective.

Textele literare au o incarcatura afectiva pronuntata, le determina copiilor stari emotionale pozitive, atitudini de simpatie si aprobare a comportamentelor personajelor pozitive, si de respingere, dezaprobare a faptelor personajelor negative.

Poezia constituie unul dintre sectoarele bogate ale literaturii pentru copii. Muzicalitatea versurilor îi atrage pe copii din primii ani ai vieții. Motivul pentru care poeziile sunt ușor accesibile și ușor de memorat este conciziunea cu care sunt redată fapte, idei, tablouri sau sentimente. Poeziile pentru copii au o tematică deosebit de variată, fiind abordate cele mai diferite subiecte inspirate din surse multiple. Poezia intermediază, pe căile ei specifice, integrarea într-un univers moral, al societății și al patriei. Când sunt bine structurate și cu grijă compuse în vocabularul lor, poeziile trec de la dimensiunile unei lumi miniaturizate la proiectarea dimensiunii reale. Jocurile și versurile lor fac loc, fără să dispară, și unor personaje care nu mai sunt imagini ale copilăriei universale sub tipuri diverse, ci imagini ale realităților 'de aici și de acum', ale copiilor din țară.

Poezia despre animale este receptată de copii prin antropomorfizare, astfel încât prietenii acestora sunt un fel de alter-ego al copiilor, care le evidențiază propriul lor 'eu' în fața diferitelor împrejurări de viață. Copiii se regăsesc în aceste istorioare, cu jocurile, întâmplările și obligațiile zilnice.

Pe măsura vârstei, pe baza evoluțiilor individuale, dar mai ales în cadrul unui colectiv prielnic, de la o grupă la alta, copiii pot fi introduși în lumea poeziei. Pentru realizarea acestui lucru, am ales poezii cu caracter epic, cu subiecte din viața cotidiană, despre copii și animale, glumete și chiar satirice, pe măsura înțelegerii copiilor.

Proverbele și zicătorile, rod al unui îndelungat efort de cunoaștere, reprezintă experiența de milenii a poporului și sunt un izvor de înțelepciune. Ele constituie nu numai norme de comportare ci și modele de acțiune, în cele mai variate împrejurări din viața cu care omul se confruntă. 'Proverbul este un moral restrâns la cea mai simplă exprimare.'

Funcția educativă a proverbului este realizată prin faptul că aceasta spune în mod direct ce este bine și ce este rău în viață, în legătură cu activitatea omului, cu relațiile dintre el și colectivitatea în care trăiește.

În concluzie, unul dintre obiectivele finale ale literaturii este trezirea interesului copiilor pentru minunata lume a poveștilor, basmelor și poeziilor, știut fiind faptul că trăind într-o epocă în care televiziunea și computerul pătrund puternic în viața tuturor, dar mai ales a prescolarului, cu influențe nu prea benefice în evoluția sa, acesta nu mai este atras de o carte de povești sau de poezii. Literatura are o contribuție enormă în dezvoltarea copilului și este necesară pentru evoluția sa în societate.

Paștele, Sărbătoarea Creștină A Învierii

LATARETU VIOLETA CECILIA

Scoala Gimnaziala Nr. 112

TEMA ACTIVITĂȚII: Paștele, sărbătoarea creștină a Învierii

CLASA: I B

CADRU DIDACTIC: Prof. inv. primar Lătărețu Violeta Cecilia

UNITATEA ȘCOLARĂ: Școala Gimnazială Nr. 112, București

ARGUMENT

Cea mai mare, mai însemnată, mai sfântă și mai îmbucurătoare sărbătoare de peste an, după spusele românilor de pretutindeni, e sărbătoarea Paștelor, Paștele sau Învierea Domnului, pentru că în această zi "Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le", iar pre cei vii răscumpărându-i de sub jugul păcatului și împăcându-l cu Dumnezeu.

Ea cade totdeauna la începutul primăverii, anotimpul cel mai frumos și mai plăcut, când toate în natură învie.

SCOPUL:

Cultivarea și valorificarea potențialului creator și a sensibilității artistice a elevilor.

COMPETENTE SPECIFICE:

- dezvoltarea capacității de cunoaștere, înțelegere a tradițiilor românești și stimularea curiozității de investigare a acestora.
- dezvoltarea sensibilității copiilor privind înțelegerea semnificației Sărbătorilor Pascale;
- să lucreze în perechi, colectiv și individual;
- să-și exprime sentimentele, trăirile și impresiile.
- stimularea expresivității și creativității prin activități de exprimare plastică;
- să realizeze desene, colaje, felicitări, ouă roșii și alte produse în care să oglindească tema proiectului
- să recunoască semnificația religioasă a sărbătorilor Pascale;
- să cunoască obiceiurile și tradițiile legate de Sărbătoarea Paștelui
- (împărtășirea, vopsirea ouălor, ciocnirea ouălor, sacrificarea mieilor, mersul la biserică în noaptea de Inviere);
- să distingă o zi obișnuită de o zi de sărbătoare.

GRUP ȚINTĂ: elevii clasei I B de la Școala Gimnazială Nr.112, București

PARTENERI:

-Preotul din circumscripția școlii

-Profesorul de religie

-Părinți

METODE: -conversația, explicația, demonstrația, exercitiul, povestirea, problematizarea, brainstorming, lucrul pe grupe, jocul.

RESURSE:

Material: ouă, acuarele, hartie glasă, creponată, aracet, plastilină, carioca, cărți, reviste, pliante, fișe, lumanări, jetoane, planșe, creioane colorate, casetofon, aparat foto ;

Umane- copii, cadre didactice, părinții, preot.

Spațiale:- sala de clasă, biserica din proximitatea școlii.

MEDIATIZARE:

-Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei metodice a învățătorilor

EVALUAREA PROIECTULUI:

- expoziții cu lucrările practice și artistice ale elevilor;

- CD cu fotografii din timpul activităților;

Durata - o săptămână

CONȚINUTUL PROIECTULUI:

Începând cu data de 22 aprilie 2024, activitățile planificate în proiect vor fi desfășurate în sala de clasă, curtea școlii și la biserică. Toate produsele realizate de elevi: ouă încondeiate, felicitări, tablouri, colaje, vor fi organizate într-o expoziție în cadrul Târgului de Paște organizat la Școala Gimnazială Nr. 112. Cele mai frumoase și originale lucrări vor fi reunite într-un album dedicat acestui eveniment.

Modalități De Învățare Ale Limbii Și Literaturii Române

Licuta Tanase

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

MODALITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ALE LIMBII ȘI LITERATURII ROMANE

Curriculumul la Limba și literatura română, are ca drept scop promovarea abordărilor inter/și transdisciplinare în demersul didactic, introducerea atelierelor de lectură, discuții/dezbateri, interculturale care se bazează pe abordări flexibile, învățare activă, interactivă. Aceste activități motivează, încurajează comunicarea în limba română, stimulează încrederea în forțele proprii ale elevilor prin crearea unui număr mare de situații în care aceștia pot exersa comunicarea spontană în conversații pe subiecte familiare, de interes personal sau care țin de viața cotidiană.

Se propun diverse modalități de învățare bazată pe acțiune și explorare, în care elevii se implică nemijlocit în procesul propriei formări prin: învățarea bazată pe proiecte, învățarea în bază de sarcini/rezolvare de probleme, învățarea prin descoperire, învățarea experiențială, învățarea bazată pe cercetare – investigare etc.

Este încurajată realizarea unor proiecte educaționale în cadrul unui modul cu deschidere atât în cadrul ariei Limbă și comunicare, cât și în alte Aree/domenii ale cunoașterii. De ex.: dezvoltare personală, educație pentru societate, educație digitală, educație economică, educație antreprenorială etc.

În vederea acestor lucruri, cadrul didactic va proiecta demersul didactic la clasă din perspectiva paradigmei constructiviste a proiectării didactice, care se axează pe conceptul educației centrate pe elev. Proiectarea didactică în cheia educației centrate pe elev vizează:

- stabilirea scopului dominant: dezvoltarea capacităților individuale ale elevilor;
- formularea sarcinilor în baza așteptărilor pe termen scurt și lung ale fiecărui elev în parte și a părinților;
- identificarea strategiilor didactice eficiente care să contribuie la dezvoltarea calității de subiect al fiecărui elev, axate pe învățarea acțională a limbii române;
- proiectarea unor resurse didactice (autentice, motivante, atractive, stimulative), care facilitează învățarea individualizată/diferențiată/prin cooperare;
- implicarea indirectă a elevilor și a părinților în procesul de proiectare a demersului didactic;
- luarea în considerare a condițiilor prealabile și a factorilor motivați ai învățării limbii române, integrarea experiențelor verbale și de lectură în contexte școlare și sociale de comunicare autonomă în limba țintă.

În vederea formării unei atitudini pro-active a elevului față de lectură, se recomandă realizarea lecțiilor de tip atelier de lectură. Atelierul de lectură, apare ca o activitate unitară, rezultată din combinarea firească a diverselor tehnici de lectură. Procesul de

lectură va ocupa doar o parte din atelier, completându-se prin activități de audiere, vorbire, discuție/dezbatere și scriere. Privit prin prisma competențelor (de a citi coerent, fluent, conștient și expresiv; a recepționa și de a înțelege cele citite), atelierul poate fi proiectat fie cu referire la disciplina Limba și literatura română, fie poate viza și probleme inter/transdisciplinare, din aria curriculară Limbă și comunicare.

Proiectarea atelierului de lectură trebuie făcută la etapa elaborării proiectului didactic de lungă durată pentru întregul an școlar, distribuind câte 1-2 ore de acest gen de activitate o dată la două luni (3-4 ateliere de lectură pe an). În context, este important ca elevii să fie familiarizați cu structura proiectului didactic, astfel, ca pregătirea atelierului de lectură să ofere multiple posibilități de a practica limba română, utilizând cele învățate în diverse contexte. Elevul va putea să-și expună punctul de vedere, să argumenteze o opinie, să vină cu exemple concludente pe marginea afirmațiilor, să-și manifeste spiritul de observație, dar și calitățile de mediator în diverse contexte de comunicare etc. Profesorului îi revine misiunea să dirijeze, coordoneze și monitorizeze astfel de activități.

Fiindcă, la vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat, profesorul trebuie să găsească și să utilizeze diverse metode didactice pentru trezirea interesului și a gustului pentru lectură. Lectura literară pune la dispoziția copilului cunoștințe despre mediul înconjurător, despre viața oamenilor și a animalelor, despre trecutul istoric al poporului, despre muncă și profesii, educație cultural-artistică și moral-religioasă. Școala trebuie să formeze un lector competent, activ pe tot parcursul vieții, să îi ajute pe elevi să înțeleagă mai bine lumea și să se înțeleagă pe ei înșiși, să își formeze repere culturale și estetice, să valorizeze arta ca pe o formă de comunicare și de cunoaștere și să își dezvolte propria personalitate.

BIBLIOGRAFIE

- Sâmișăian F. O didactică a limbii și literaturii române: provocări actuale pentru profesor și elev. București: Editura Art, 2014
- Sarivan L., Gavrilă M., Stoicescu D. ș.a. Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev. București: Educația 2000+, 2009.
- Cartaleanu T., Ghicov A. Predarea interactivă centrată pe elev. Chișinău: Editura Știința, 2008

Ne Jucăm Și Ne Distrăm!

Gratiela Elena Antonescu

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

Joc distractiv: Baloanele cu surprize

Scopul:

Verificarea cunoștințelor copiilor despre animalele domestice;

Dezvoltarea atenției, a rapidității în reacții și a îndemnării

Recreerea și destinderea copiilor

Obiective operaționale:

- să spargă balonul, folosindu-se de propria imaginație;
- să denumească jetonul din balon;
- să imite animalul domestic din imagine;
- să respecte regulile jocului;

Descrierea jocului:

Copiii vor fi așezați în cerc. Educatoarea va da unui copil un balon umflat. Când pornește muzica, copilul va da balonul colegului din stânga, acesta dându-l mai departe copilului următor, în sensul acelor de ceasornic. Când muzica se va opri, copilul la care va fi balonul va trebui să se așeze în mijlocul cercului și să spargă balonul.

În interiorul balonului va descoperi un jeton cu imaginea unui animal de la fermă și va trebui să îl imite pentru ca ceilalți copii să ghicească despre ce animal este vorba. Dacă va reuși să imite corect animalul va fi aplaudat sau ajutat în cazul în care nu se va descurca.

Joc de mișcare: "Amestecă – Îngheață – Grupează"

Scopul:

Dezvoltarea atenției copiilor

Recreerea și destinderea preșcolarilor

Obiective operaționale:

- să se grupeze în funcție de imaginea/cifra de pe jeton;
- să respecte regulile jocului;

Descrierea jocului:

Copiii primesc medalioane cu animale de la fermă. La semnalul educatoarei: "Amestecă!", copiii se mișcă liberi prin clasă, la semnalul educatoarei: "Îngheață!",

copiii se opresc pe loc, iar la semnalul educatoarei: „Grupează” copiii se vor grupa în funcție de imaginea de pe medalion. Pe spatele acestora vor fi scrise și cifre de la 1 la 3. Ca variantă, copiii se vor grupa și în funcție de cifra de pe jeton.

Prietenia, Comoara Cea Mai De Preț

Gabriela Mazilu

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

Activitățile derulate în parteneriat cu părinții reprezintă o modalitate eficientă de a suda relațiile școală-familie, dar și o provocare. Acest proiect este potrivit pentru elevii ciclului primar, în completarea temelor abordate la dezvoltare personală.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Manifestarea interesului pentru autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine și față de ceilalți
2. Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copii și adulți cunoscuți

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1. Stabilirea unor asemănări și deosebiri între sine și ceilalți, după criterii simple;
- 2.2. Utilizarea unor elemente de ascultare activă;
- 2.3. Explorarea abilităților de relaționare cu ceilalți;

COMPETENȚE SPECIFICE INTEGRATE:

Comunicare în limba română (CLR):

- 1.1. Sesizarea semnificației globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.5. Manifestarea curiozității față de receptarea semnificației mesajelor orale, în contexte de comunicare cunoscute;
- 2.1 Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;
- 2.3 Participarea cu interes la dialoguri simple, în contexte de comunicare;

Arte vizuale și abilități practice (AVAP):

- 1.3 Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual;
- 2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/ construcții simple, pe baza interesului direct;
- 2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală ,kinestezică.

STRATEGII DIDACTICE: mixte

a) Metode și procedee: lectura predictivă, conversația, brainstorming, exercițiul.

b) Mijloace didactice: -resurse materiale: material power-point, videoproiector, fișe de lucru, creioane colorate.

-resurse umane: cadrul didactic, 24 elevi, 24 părinți

-resurse temporale: 50 minute (40 min. activitatea de învățare +10 min. activitate recreativă)

c) Forme de organizare: frontală, în echipe, individuală.

După citirea poeziei "Prietenia" de Grigore Vieru se anunță elevilor titlul și obiectivele activității în termeni accesibili: Fufu- țestoasa incoloră, Copacul iubirii, Hora prieteniei.

Elevii și părinții sunt organizați în echipe. Fiecare echipă primește un fragment din povestea „Fufu, țestoasa incoloră”. Sunt anunțați că trebuie să citească în grup fragmentul primit, să realizeze un desen reprezentativ pentru fragmentul citit pe care să îl prezinte apoi în fața clasei. Fiecare echipă prezintă produsul, se organizează o expoziție cu toate desenele.

Se face un rezumat al poveștii, apoi se poartă o conversație despre importanța prietenilor, realizându-se un brainstorming și se citesc proverbe despre prietenie. (Ce credeți că este prietenia? Cum dovediți voi că sunteți un bun prieten? Dar prietenul vostru?).

Fiecare copil și fiecare părinte scrie pe o inimioară cuvinte frumoase pe care să le adresezi celor din jur. Inimioarele completate de elevi și părinți sunt agățate într-un copac-Copacul iubirii.

Activitate recreativă

Elevii realizează din carton o broscuță țestoasă care se leaga pe o sfoară și se face un concurs "Cea mai rapidă țestoasă", apoi realizează „Hora prieteniei” - se pictează dovlecei și se decorează, realizându-se o horă a prieteniei.

BIBLIOGRAFIE:

- „Programa școlară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ” (2013).

- Cucos C. , -coordonator, „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice”, Editura „Polirom”, Iași 1998 ;

- Dumitriu G. (coordonator), Dumitriu C. , Damian I. , Dumitriu I. , „Sinteze pentru

examele de definitivare și gradul II în învățământ”, Editura Ana Mater, Bacău, 2002;

- Stoica Marin, „Pedagogie școlară” pentru cadrele didactice înscrise la gradul al II-lea,

gradul I și la perfecționare, Editura Gheorghe Cârțu – Alexandru, 1995,

- Iepure Ileana, Moțcanu Adriana, Popovici Geta, Tomoiu Maria, Borovic- Ivanov Darius, Chirițescu Dorina (coordonator), „Educație civică”- ghidul învățătorului, Editura Atelier Didactic, București, 2005

JOCUL DIDACTIC În Activitățile De La Ciclu Primar

Sofia Ilariana Natea

Colegiul National Pedagogic Andrei Saguna Sibiu

„Jocul este un act de imaginație. Când copiii ies să se joace –să alerge, să zburde, să sară – se activează de fapt un alt fel de cunoaștere. Este un fel de a crede, care le permite copiilor, în cazul în care doresc acest lucru, să fugă mai repede ca vântul, să sară mai sus de nori, devenind într-o clipă parte din exuberanța și zburdălnicia naturii înseși.”
(Lewis, 2009)

Prin joc, copiii experimentează și își exprimă mirarea, curiozitatea, cunoștințele, creativitatea. Pe măsură ce copiii explorează lumea fizică și socială prin joc, ei strâng informații în mod natural și eficient, descoperă relații și iau parte în procese creative. Astfel, ei se dezvoltă emoțional, fizic și intelectual.

Principalul mijloc prin care copilul învață și se dezvoltă la această vârstă este jocul – motor al minții care vrea să exploreze mai mult decât până acum, dar și al copilului care este însetat după nou. Jocul este „inima” unui program școlar de succes intervenind în viața copilului într-o mare varietate de feluri.

Jocul oferă un context perfect în care copiii să își dezvolte competențele sociale și emoționale. prin interacțiunile din cadrul jocului, copiii învață să își controleze comportamentul datorită motivației intrinsece de a rămâne în joc.

BENEFICIILE pentru EL, ELEVUL

- Le dezvoltă încrederea în sine – nu toți copiii au o stimă de sine crescută iar astfel prin joc, se descoperă, se autoîncurajeazăși devin versiunea lor cea mai bună.
- Apar schimbări pozitive în comportamentul elevilor – este posibil ca unii elevi să aibă probleme de atenție, de concentrare sau memorie. Prin joc, își exersează cu ușurință memoria, informația așezându-se mai ușor.
- Își îmbunătățesc rezultatele la învățătură – cunoștințele teoretice sunt mult mai bine fixate, atunci când dascălul folosește jocul didactic ca activitate de învățare.
- Îi ajută la cunoașterea propriului corp – prin intermediul jocurilor kinestezice, copiii își pot descoperi atât punctele slabe cât și punctele tari.
- Învață să își exprime emoțiile într-un mod bazat pe respect – deși cortexul prefrontal nu este dezvoltat pe deplin decât după vârsta de 25 de ani, a-l învăța pe copil să-și gestioneze emoțiile în mod sănătos, este calea cea mai ușoară pentru a învăța empatia și autocontrolul.
- Își dezvoltă empatia – copilul își dezvoltă empatia doar prin imitație, tocmai din acest motiv, în timpul jocului empatizează cu ceilalți jucători, precum și cu situațiile prin care trece.
- Își dezvoltă intuiția și capacitatea de a face alegeri – în timpul jocului este pus în fața multor alegeri, ale căror efecte le observă ulterior, astfel dându-și seama despre importanța deciziilor.
- Le crește capacitatea de adaptare la orice situație – în interiorul realității jocului își înlătură frica de necunoscut, îmbrățișând viitorul cu încredere.
- Le stimulează creativitatea și imaginația – copiii își dezvoltă abilitatea de a depăși obstacole, de a aborda provocări în moduri cât mai creative, acest aspect dezvoltându-le imaginația și creativitatea.
- Își sporesc încrederea în ei înșiși și în ceilalți- pentru un copil ce abia pășește într-o lume nouă, prin joc, își descoperă cel mai ușor calitățile sale și ale celor din jur.

- Învăță să coopereze și să lucreze în echipă – în timpul jocurilor, formează echipe cu alți jucători, nereușind să câștige, dacă nu își dezvoltă abilitatea de cooperare, de colaborare, de asumare, de negociere și chiar de conducere a echipei.
- Învăță să comunice nonviolent și asertiv – prin joc își adaptează comunicarea la ceilalți jucători.
- Își dezvoltă starea de conștiință – copilul învață în mod prezent cum să-și gestioneze trăirile, să lucreze cu ele și să fie atent la sentimentele și emoțiile sale.

BENEFICIILE pentru NOI, DASCĂLII

- Devenim eficienți – în momentul în care peste 25 de elevi intră în joc, ne ajută să fim eficienți în gestionarea jocului și a participanților.
- Suntem văzuți ca un model de către elevii noștri – elevii îi apreciază enorm pe dascăli care susțin activități „cool”, activități „fun” și desfășoară jocuri în timpul orelor.
- Sedimentăm cunoștințele teoretice – informațiile teoretice prezentate abstract sunt uitate în cel mai scurt timp, dar dacă sunt transmise dinamic, prin joc, sunt reținute un timp îndelungat.
- Ne crește empatia, toleranța și răbdarea cu colegii, elevii și membrii familiei – jocul ne scoate din zona de confort, ne schimbă perspectiva, ne ajută să încălțăm papucii celuilalt și să îi înțelegem alegerile.
- Reduce stresul în timpul orelor – jocul reprezintă o insulă de relaxare într-un ocean de monotonie și stres.
- Respectăm și hrănim geniul din fiecare elev, astfel încât să înflorească și să contribuie activ în societate- prin colaborare empatică, fiecare elev își depășește potențialul propriu și se lansează într-o explorare a eului .
- Avem parte de elevi implicați care dezvoltă valori pozitive și care comunică în mod eficient, dând dovadă de un comportament constructiv – educația primită acasă se continuă indirect la școală prin diverse metode. Jocul este cea mai eficientă metodă, prin intermediul lui fixându-se anumite tipare de comportament. Astfel, devine un mijloc prin care valorile și moralitatea se schimbă, se fixează și capătă noi valențe.
- Ne îmbunătățim relația cu elevii - fiecare profesor își dorește să dezvolte relații sănătoase cu elevii săi, tocmai din acest motiv, jocul este calea perfectă pentru conectarea, comunicarea, dar și relaționarea cu aceștia.
- Ne concentrăm pe susținerea de activități dinamice și interactive – după ce jocul devine una dintre cele mai importante resurse din tolba de activități de învățare, vom susține activități antrenante și captivante.

Toate aceste beneficii demonstrează că jocul didactic este calea cea mai rapidă de la monotonie la memorabilitate, prin intermediul căruia îmbini utilul cu plăcutul, teoria cu practica, dar și kinestezicul cu logica și creativitatea.

Utilitatea acestuia este aceea că elevul nu se simte forțat să asimileze o nouă informație, atunci când este transmisă prin joc. Indiferent de activitatea în care este folosit, jocul este o metodă creativă, dinamică, ușor de implementat pentru dezvoltarea inteligenței.

„Jocul este puntea care poate să unească școala cu viața, activitatea ce permite copilului să se manifeste conform naturii.... Jocurile copilăriei sunt mugurii întregii vieți a omului, căci acesta dezvoltându-se prin ele, tot prin ele dezvoltă și însușirile cele mai ascunse ale ființei sale.” Frederich Froebel

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitru Alexandrina (2013) - Jocuri didactice pentru formarea și dezvoltarea unor competențe la elevii din clasele învățământului primar, Editura Corint, București;

2. Gai, B (2021) – 100 Jocuri didactice ce pot fi folosite la școală, în online, acasă sau în pandemie, Editura Taida, Iași;
3. Romanescu, Camelia (2017) – Jocul Didactic în învățământul primar, Editura Rovimed Publishers, Bacău;

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR

VASILICA DRAGNE RALUCA

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

"CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR"

Autor: Prof. Dragne Raluca

O zi în lumea viselor este o compunere despre imaginație și despre o călătorie în propria plăsmuire a minții. Cu toate că pare ireal, pășesc cu încredere în lumea visului, o lume concretă pe care o pipăi cu ochii minții.

Mă cufund în această lume iluzorie pentru a nu știu câta oară, dar, spre deosebire de ultimele dăți, acum sunt relaxat și bine dispus.

Mă uit în jur și văd cum totul se transformă după cum doresc eu. Nimic nu mă supără și toate îmi sunt prietene. Natura, casă, grădiniță, doamnele educatoare, colegii îmi zâmbesc, iar eu cu un singur gest nespus îi prefac în lumină și culoare. Mă împresoară animale vesele, copii voioși cu care alerg într-un joc neîncetat. Împreună alunecăm pe o pantă care duce spre inima visului și acolo dansăm îmbătați de atmosfera de basm pe care o imaginez eu.

În această lume toate activitățile plictisitoare sunt nostime, toate fețele posomorâte ale copiilor sunt fericite, grădinița devine un loc de joacă și uimire, iar doamnele educatoare se prefac în zâne bune, care îmi îndeplinesc orice dorință.

Părinții devin grijulii precum bunicii, iar prietenii se transformă în frați buni, cu care poți traversa lumea în lung și-n lat. Timpul s-a oprit. Dintr-un râu ce curge rapid a devenit un lac cu apă lină, pe luciul său neexistând nicio urmă de agitație. Liniștea absolută mă cuprinde și îmi șoptește tainic o poveste pe care nu o înțeleg.

Convins că povestea este nespus de frumoasă, vreau să o aud din nou. Dar e prea târziu. Ca la un semn ușa realității se deschide și un suflu puternic mă extrage din lumea viselor. Nu am timp decât să murmur câteva gânduri: "În câteva ore mă voi întoarce din nou aici! "

Deja sunt treaz. Ziua în lumea viselor s-a terminat, o nouă zi în lumea realității începe.

Întâlnirea De Dimineață-Proiect

VASILICA DRAGNE RALUCA

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

PROIECT DIDACTIC

DATA:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

NIVELUL/ GRUPA:

EDUCATOARE:

TEMA ANUALĂ: „Cum este,a fost si va fi aici pe pamant”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Sa zburam din floare-n floare”

FORMA DE REALIZARE : ADP- Întâlnirea de dimineață

ETAPELE ACTIVITĂȚII:

-Salutul: „Bună dimineața,flori!”

-Prezența: verificarea prezenței copiilor în urma anexării unor simboluri-floare alături de fotografiile acestora

-Completarea calendarului naturii

-Noutăți/evenimente/știrea zilei: prezentarea unei scrisori adresate copiilor de la un prieten necuvantator-albina.

-Mesajul zilei:„Să fiti harnici precum albinele”

SCOP: -Participarea și implicarea activă a copiilor în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaționării, împărtășirii cu ceilalți și formării comportamentului empatic la preșcolari;

-Crearea unei atmosfere pozitive, de bună dispoziție în sala de grupă.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

-să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurări ;

-să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimică, gesturi, privire,) ;

-să sesizeze absența sau prezența unui coleg cunoscându-i chipul și în același timp numele;

-să observe cu atenție vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;

-să schimbe impresii, opinii, păreri transmițând cu sinceritate experiențele, părerile despre un anumit eveniment;

-să comunice pe baza unei idei elaborate;

-să intoneze cântecele propuse pe parcursul activității;

-să adopte un comportament de relaxare, bună dispoziție, empatie

SRATEGII DIDACTICE:

a)METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația,povestirea educatoarei,

jocul cu text si cant, problematizarea,cantecul;

b)ELEMENTE DE JOC: mișcarea, surpriza, dansul;

c)RESURSE MATERIALE: panoul *Catalogul zilei*, *Calendarul naturii*, jetoane cu caracteristici ale vremii, fotografii, imagine simbol a expeditorului scrisorii; CD,ecusoane cu flori colorate,scurte versuri despre flori cu imagini adecvate;

d)FORME DE ORGANIZARE: frontal, în grup, individual;

DURATA: 20-25 minute;

BIBLIOGRAFIE:- „Curriculum pentru invatamantul prescolar” M.E.C.I. 2008

-RIP,NR. 1-2/2009 „Curriculum 2008”

-RIP,NR. 3-4/2009 „Proiectare”

-Internet

Copăcelul L-Am Plantat/Pentru-Un Aer Mai Curat

Ramona Ciobanu

Gradinita cu P.P. "Croitorasul cel Viteaz"

FIȘĂ DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Grădinița : Croitorașul cel Viteaz, Galați

Denumirea activității : „ Copăcelul l-am plantat/ Pentru-n aer mai curat”

Coordonatorul activității : Ciobanu Ramona

Data desfășurării : 15.04.2024

Durata activității: 2 ore

Scopul activității : Cultivarea interesului copiilor față de mediul înconjurător și necesitatea adoptării unui comportament eco-civic față de natură.

Obiective urmărite:

- ☐ - să denumească acțiuni prin care pot contribui la menținerea curățeniei și a sănătății mediului înconjurător;
- ☐ -să conștientizeze importanța plantării și îngrijirii pomilor;
- ☐ -să recunoască și să utilizeze în mod corect uneltele de lucru;
- ☐ -să denumească elementele componente ale plantei;
- ☐ -sa-și însușească și să respecte etapele plantării unui pomișor;
- ☐ -să respecte regulile de comunicare și comportament stabilite în activitatea de grup.

Locul desfășurării: Curtea grădiniței

Resurse umane :

- ☐ Cadre didactice implicate : 1
- ☐ Preșcolari : 15
- ☐ Parteneri implicați : părinți

Resurse materiale : unelte de grădinarit, ghivece, copăcei, pământ, stropitori, ecusoane.

Descrierea activității:

Copiii împreună cu doamnele educatoare vor planta copăceii, utilizând hârlețe mici și lopățele, fiecare copil va pune pământ în ghiveci, la rădăcina, îl tasează și pune apă cu stropitoarea.

Rezultate obținute :

Preșcolarii au învățat că este foarte important să protejăm natura și să ajutăm la menținerea ei .

Dovezi :

Realizarea unui album foto , în care se vor surprinde aspecte din activitatea desfășurată.

Partener, Cadre didactice implicate,

Jocurile De Masă Și Jocurile De Construcții- Mijloace Didactice Inovative În Incluziune

ANDRADA ROXANA DUMITRU

Gradinita Nr. 62

Jocurile de masă și jocurile de construcții-mijloace didactice inovative în incluziune

Prof. Bogdan Adriana

Prof. Dumitru Andrada Roxana

Grădinița Nr. 62, sector 4, București

Fiecare zi este o provocare pentru noi, cadrele didactice, care lucrăm cu copii de vârstă preșcolară! În ultima perioadă, copiii sunt din ce în ce mai energici, au diverse nevoi speciale, se concentrează mai greu, simt nevoia de ceva timp pentru a deveni interesați de o activitate. Ne gândim deseori cu ce mijloace și în ce condiții am putea să îi implicăm în activitate mai ușor, iar timpul de concentrare să crească. Am considerat că un element sau două de noutate, introduse regulat, vor produce schimbările dorite.

Astfel, am pus laolaltă copii de la 2 grupe mari, una de orar normal și una de program prelungit.

Apoi, am așezat pe fiecare masă câte un joc: "Tangram" , "Alege și potrivește", "Emoțiile ursuleților", Joc educativ "Matematica simplă", "Loto cu animale sălbatice", "Incastru cu forme geometrice" , "Blocuri de construcție" și "Tren din lemn". Unele jocuri erau vechi, copiii se mai jucaseră cu ele, iar altele noi.

Am amestecat copiii celor două grupe și am așezat câte 2 sau 3 copii la fiecare masă, complementari: copii energici/ cu nevoi speciale combinați cu copii liniștiți/atipici (am urmărit centrarea pe elev). Le-am explicat sarcinile jocurilor și i-am îndrumat în realizarea acestora, împreună sau individual.

Toate aceste jocuri au o varietate de deprinderi și capacități ce se dezvoltă la copii pe măsură ce le desfășoară.

Sarcinile jocurilor au fost următoarele:

Tangram:

- să creeze diverse forme având la dispoziție forme geometrice de bază;
- stimulează imaginația, creativitatea și vederea în spațiu;

Emoțiile ursuleților:

- să identifice emoții și să recunoască obiecte vestimentare;
- Jocul dezvoltă coordonarea mână-ochi, motricitatea fină, dexteritatea și răbdarea, imaginația și gândirea logică.

Joc educativ "Matematica simplă":

- să numere și să realizeze "calcule" matematice simple;
- dezvoltă gândirea, îndemânarea și logica;

Incastru cu forme geometrice:

- să recunoască diferitele forme și să le așeze la locul potrivit;
- perfecționează coordonarea mână-ochi, dezvoltă abilități de percepție vizuală și imaginația;

Loto cu animale sălbatice:

- să recunoască animale sălbatice din diverse medii și să le potrivească în mediul lor de viață;
- îmbogățirea cunoștințelor despre animale, dezvoltarea memoriei și a deprinderilor de socializare cu copii de aceeași vârstă;

Blocuri de construcție:

- să îmbine blocuri de construcție astfel încât să obțină diverse obiecte/ figurine;
- dezvoltă îndemânarea, creativitatea, colaborarea cu coechipierii.

Set construcție "Tren din lemn":

- Sa îmbine piese din lemn pentru a obține o rețea de străzi și căi ferate;
- dezvoltă îndemânarea, colaborarea cu ceilalți, entuziasmul.

Inițial, copiii au fost așezați la mese de noi, cadrele didactice. După finalizarea jocului, s-au mutat la un al joc, de data acesta ei alegând unde să se așeze și alături de cine. Unii au optat să lucreze singuri, alții s-au așezat alături de colegii de grupă sau de prieteni și foarte puțini s-au așezat lângă preșcolarii din cealaltă grupă.

Strategia a fost eficientă:

- Copiii s-au jucat cu interes la toate jocurile stabilite, atât în prima parte a activității, cât și atunci când și-au ales singuri jocul și partenerii de joc;
- Pe tot parcursul activității copiii au vorbit unii cu alții, dar au fost toți entuziasmați și implicați;
- Toți copiii au schimbat jocul și partenerii de joc de două sau de trei ori;
- Copiii cu CES au fost implicați în jocul în perechi sau în grupuri, dar, când au schimbat jocul, au preferat să se joace singuri la loto sau la calea ferată;
- la finalul activității, toți copiii au strâns jocurile și au făcut ordine la masă, ceea ce înseamnă că le-a plăcut activitatea;
- Când au fost întrebați ce anume le-a plăcut, au răspuns: "jocurile" , "să construiesc un cerc", "să îmbrac ursuleții" etc.; toți au vorbit despre jocuri, dar nimeni nu a vorbit despre joaca împreună cu ceilalți, despre socializare.

În concluzie: jocurile de masă și cele de construcții sunt mijloace inovative de incluziune a copiilor, de creare a unui mediu favorabil învățării și menținerii unei

atmosfere de concentrare pe tot parcursul activității. Creând un ambient plăcut, de bună dispoziție și de joacă împreună, aceste mijloace de învățare prelungesc timpul de implicare al copiilor în procesul instructiv-educativ și crează perioade favorabile desfășurării observațiilor de către educatoare, observații ce pot reprezenta predicții ale următoarelor activități eficiente.

"Jocurile copiilor sunt jocuri foarte grele. Copiii nu sunt niciodată mai serioși decât atunci când se joacă. " (Michel Montaigne)

Bibliografie:

-<https://rightwords.ro/citate/teme/jocuri>

- https://pici.ro/index.php?route=product/search&category_id=153&description=true

Noi Astăzi Meșteșugim/Lutul Cum Să-L Învârtim

Dana Manuela Patriche

Gradinita cu P.P. "Croitorasul cel Viteaz"

Scopul acestei activități este de a cunoaște meșteșugurile și tradițiile românești și a rolului important pe care acestea îl au în viața oamenilor din cele mai vechi timpuri, modul cum acestea au dăinuit peste timp, precum și descoperirea unor practici stravechi de prelucrare a lutului; · Dezvoltarea creativității preșcolarilor prin inițiere în arta olăritului.

Descrierea activității:

Meșterii invitați au prezentat mai întâi uneltele de lucru, au demonstrat pașii parcurși în realizarea diverselor produse din lut: centrarea, deschiderea vasului, înălțarea, subțierea pereților, crearea formei finale a vasului.

Fiecare preșcolar a modelat o bucată de lut, după care au lucrat la roata olarului, realizând câte o farfurie și întrecându-se în demonstrarea unor abilități motorii. Vasele din lut au fost lăsate la uscat pentru ca ulterior să poată fi decorate.

Instrumente Interactive De Predare Și Evaluare În Era Digitală

Gina Izabela Harabagiu

Grădinița "Floare de Colț", sector 3, București

Instrumente interactive de predare și evaluare în era digitală

Harabagiu Gina-Izabela

Grădinița "Floare de Colț", Sector 3, București

Era digitală, schimbă modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu toate instituțiile publice. Mai mult, pandemia ne-a obligat pe toți să ne adaptăm rapid la utilizarea noilor tehnologii. Predarea și evaluarea în mediul online implică un grad mare de dificultate, însă multitudinea de instrumente și aplicații puse la dispoziția cadrelor didactice și elevilor au făcut munca noastră mai ușoară. În munca mea la clasă am utilizat și am creat propriile materiale în funcție de nevoile elevilor mei, pe diverse platforme, cum ar fi: Wordwall, Wordart, Padlet și multe altele. Wordwall este un instrument online gratuit pentru crearea de activități de învățare. Cu acest instrument, profesorii pot introduce subiectul și să primească o varietate de activități gata făcute, complet personalizabile, cum ar fi : jocuri de cuvinte, urmăriri în labirint și multe altele sau și le pot crea singuri.

Word art sau text art este o formă de artă care include text, formând cuvinte sau fraze, ca componentă principală; este o combinație de limbaj și imagini vizuale. Se poate forma un „nor de cuvinte” care constă într-un mod de reprezentare a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut. Aplicațiile disponibile permit crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică, statică sau interactivă. Puteți controla și forma „norului”, oferind astfel un element contextual suplimentar pentru interpretare.

Padletul este un avizier online, un panou de afișaj virtual, o filă pe care se pot adăuga anunțuri (text), linkuri la pagini web cu resurse sau la filme, fișiere pe care le încărcați etc. Avantajul aplicației Padlet este că este gratuită, simplă de utilizat, dă posibilitatea protejării cu parolă a avizierului, este colaborativă - permite postarea de către elevi, permite feedback de diverse tipuri pentru fiecare postare. Fișierele încărcate pot fi:

- documente cu text - doc, pdf: exemple de eseuri, fragmente de texte literare, documente cu demonstrații matematice, rezultatele la concursuri școlare etc.;
- documente de calcul tabelar - xls: tabele cu date pentru exersare, situații cu punctele elevilor de pe parcursul semestrului etc.;

imagini - jpg, gif, png: poze, scheme etc.; puteți face instantaneu o poză, direct din aplicația Padlet, utilizând camera dispozitivului dvs.;- filme - avi, mpg etc.: fragmente dintr-o piesă de teatru, dintr-o lecție filmată, o situație-problemă pentru a fi vizionată de elevi acasă pentru a fi discutată în clasă; puteți înregistra direct un film, cu camera dispozitivului dvs., pentru a-l posta imediat pe avizierul dvs. Virtual;- suporturi pentru prezentări - ppt: rezumatul lecției predate sau a celei următoare, o prezentare utilă pe care ați găsit-o pe Internet...;- anunțuri-text. E posibil ca învățatul să fie eficient chiar și prin intermediul educației online, dacă folosim instrumente care ajută ca predarea să fie cât mai eficientă.

Bibliografie: wikipedia

PROIECT DE ACTIVITATE -"SALUTARE PRIMĂVARĂ, TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!"

VICTORIȚA VASILE

Gradinita Nr. 230

GRUPA: Mare "A"

TEMA PROIECTULUI:"SALUTARE PRIMĂVARĂ, TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!"

TEMA ACTIVITATII INTEGRATE:" PRINTRE FLORILE PRIMĂVERII"

ACTIVITATI DE INVATARE-INTEGRATA: ALA1+ADE(DȘ+DOS)+ALA2

SUBIECTUL:ALA1-ARTA-FLORI DE PRIMĂVARĂ!"-pictură pe pietre,
BIBLIOTECA-STOPITOAREA- semne grafice; NISIP ȘI APĂ-„GHIVECE CU
FLORI!-plantare„+DS"ÎN POIANA PRIMĂVERII!"- joc didactic"+ DOS2- "COȘUL
CU BRÂNDUȘE PENTRU ZÂNA PRIMĂVARA" ALA2:JOC DE
MIȘCARE-"ALBINUȚA ȘI FLORILE!", JOC LINISTITOR: "CE S-A SCHIMAT?"

SCENARIUL ZILEI

Sala de grupă este amenajată corespunzător anotimpului Primăvara.

I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP) :

MOMENTELE ÎNTÂLNIRII DE DIMINEAȚĂ: Activitatea debutează cu întâlnirea de grup între copii și educatoare, copiii au posibilitatea de a-și împărtăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit, de bună dispoziție. Educatoarea le va zâmbi, transmițându-le căldură și încurajare prin toate formele de comunicare.

Salutul de dimineață se realizează prin tehnica comunicării rotative. Copiii se așază în semicerc, în fața educatoarei, pentru a putea stabili un contact vizual cu toți membrii grupei. Salutul pornește de la educatoare și este continuat de toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din partea dreaptă

Educatoarea:

„ Bună dimineața, albinuțe

Băieți și fete hărnicuțe!

Astăzi iar ne întâlnim

Multe-avem să povestim!

Dar întâi ne salutăm,

Ziua bună să ne dăm!"

Fiecare copil îl salută pe cel din dreapta lui, printr-o strângere de mână, privindu-l în ochi și spunându-i numele. Salutul începe de la educatoare și se termină tot la ea.

Prezența “După ce ne-am adunat

Și frumos ne-am salutat

Colegii ne-am întâlnit;

Cine oare n-a venit?”(Se verifică cu ajutorului panoului)

Atenția copiilor este îndreptată spre **Calendarul naturii**.

” Vremea să o studiem,

Pe fereastră ne uităm,

Dacă-i ploaie sau e soare

Sau e vreme de plimbare

Calendarul e-ncântat

Că va fi iar completat.

Cu zăpadă,vânt sau ploaie

Dar mai bine, cu mult soare.”

Sunt adresate următoarele întrebări:

- Dacă ieri a fost..... astăzi este..... ? (este așezat jetonul care indică ziua respectivă).

- În ce anotimp ne aflăm?

- In ce lună a anului ne aflăm?(este așezat jetonul care indică luna respectivă)

- Cum este vremea astăzi?(este așezat jetonul care indică starea vremii din ziua respectivă).

- Cum ne îmbrăcăm pe o vreme ca aceasta?(este așezat jetonul care indică vestimentația potrivită vremii din ziua respectivă).

Împărtășirea cu ceilalți se realizează prin intermediul metodei brainstorming: “Cum este Primăvara?”

Activitatea de grup :joc de atenție

Copiii sunt așezați în semicerc și “costumați” în flori-ecuson floare. Zâna Floare exclamă: “Florile se deschid la soare!”, iar florile se ridică ușor, își întind brațele spre soare și fac o piruetă.

Zâna Floare exclamă: “Florile se odihnesc!, iar ele se așează la loc.

Meajul zilei: Bună-i regăsirea, bună-i dimineața

Să ne dăm cu zâmbet toată fața!

Ochii râd a joacă , la doamna privesc

Și cu luaare-aminte-o urmăresc.

Bună-i dimineața, urechiușe,
Deschideți porțile ghidușe.
Bună-i dimineața, gură de căpșună
Vorbăria multă, știi că nu e bună!
Bună-i dimineața, mâini ascultătoare
Să fiți harnice și iubitoare
Să ne fie ziua, plină de-ncântare
Și de joacă dulce, pentru fiecare!

Noutatea zilei: „Dragi copii,

Am auzit că Zana Primăvară este foarte supărată și are nevoie de ajutorul vostru. Trebuie să participe la un concurs, la balul primăverii, dar Vânticel cel năzdrăvan a suflat cu putere și a stricat tot decorul, a astupat cărarea spre poieniță și nu mai știe cum să ajungă Zâna Primăvară stie că voi sunteți copii cuminți, harnici și isteți și vă roagă să o ajutați să găsească drumul spre poieniță. Pentru a o ajuta va trebui să fiți atenți și să îndepliniți sarcinile date.

Captarea atenției: Se realizează prin intermediul unui „saculet fermecat”, pe care Zana Primăvara îl oferă copiilor. Cu ajutorul metodei “Mâna oarbă, copiii extrag din saculeț ecusoane cu simboluri specifice centrelor. Aceste ecusoane îi va repartiza pe copii la centrele de interes.

Doamna educatoare le precizează copiilor tema din această zi: „Printre florile primăverii!”

TRANZITII: „Către centre va îndreptați

Sarcinile să le aflați.
Dacă veți colabora
Și bine de veți lucra,
Zana se va bucura...!”

1. ALA1

Copiii vor fi orientați spre centrele de interes unde vor găsi materialele trimise de Vânticel

„Pentru că a suflat prea tare, acesta a „Ciufulit poienița”, iar Zâna s-a supărat foarte tare. Vă propun, dragii mei, să decorăm poienița Zânei Primăvara pentru ca aceasta să nu mai fi tristă, mai ales ca se apropie balul și dorește să participe la concurs.

Se analizează materialele de la fiecare centru, educatoarea va anunța temele activităților ce se vor desfășura la centre și va explica modul de realizare a temelor propuse. :

1. La centrul **ARTĂ** copiii vor avea la dispoziție pietre decorative pe care vor picta flori de primăvară.
2. La centrul **NISIP ȘI APĂ**, vor planta flori de primăvară - copiii vor avea la dispoziție materialele necesare : ghivece, pământ, ustensile de grădărit, flori cu bulb, stopitori cu apă, pietricele decorative ;

3. La centrul **BIBLIOTECĂ**-copiii vor avea la dispoziție șabloane sub formă de stropitoare pe care le vor decora cu semne grafice învățate.

Dupa ce s-au asezat la centrele de lucru, copiii vor face cateva exercitii de incalzire a musculaturii fine de la maini: “Bate vantul”, „se-nvartesc moristile”, „Ploua incet”, „ploua tare”, „A iesit soarele...” , apoi vor incepe lucrul, la semnalul doamnei educatoare urându-le

« Spor la lucru!

Copiii sunt lăsați să lucreze individual, educatoarea va urmări cu atenție fiecare copil și-i va influența selectiv în funcție de necesitate, reia explicațiile, dacă este nevoie, și chiar îi ajută pe cei care necesită sprijin. În tot acest timp se va observa comportamentul, interrelaționarea și modul de lucru al copiilor la sectoare.

După terminarea/ elaborarea activităților propuse se vor purta discuții cu copiii despre ceea ce au realizat la fiecare sector, vor fi apreciați și vor fi solicitați să evalueze / aprecieze lucrările / produsele realizate, deplasându-se la fiecare sector în parte-turul galeriei.

Evaluarea activității preșcolarilor se va face prin aprecieri verbale și autoaprecieri asupra modului de desfășurare a activităților, apoi acestea vor fi expuse pentru completarea decorului tematic din grupă.

TRANZITIE:

„În rând câte unul

Iute ne-așezăm

Și voioși la baie

Repede plecăm!”

RUTINE: „Apa și săpunul sunt prieteni buni”-consolidarea deprinderilor igienico-sanitare

Se vor asigura condițiile optime pentru continuarea activității prin :aerisirea sălii de grupă, pregătirea și distribuirea materialelor necesare activităților experiențiale.

TRANZITIE:

„Noi în grupă am intrat...încetișor,

Locul ni l-am ocupat...încetișor,

Și în liniște-așteptăm,

Să aflăm ce învățăm...”

2. ADE

DȘ “ÎN POIANA PRIMĂVERII!”- joc didactic

Educatoarea le face cunostinta copiilor cu prietena ei, „RÂNDUNICA MIMI”. Aceasta le aduce copiilor o scrisoare de la Zâna Primăvara, prin care le cere să decoreze cât mai frumos tabloul de primăvară , pentru că vor participa cu el la un concurs. Pentru a realiza tabloul, Zâna îi invită la o întrecere în cadrul căreia vor fi supuși la o serie de încercări.

Se anunță tema jocului, sarcinile cu conținut matematic, regulile de joc.

Sarcinile de joc se află scrise pe picături de ploaie. Vânticel a suflat atât de tare încât norii au devenit triști și au început să picure, dacă răspunsurile vor fi corecte, norii triști vor dispărea.

Copiii trebuie să fie atenți pentru că vor avea de numărat, de lipit, de recunoscut cifrele, vor descompune și vor crea probleme.

Toate acesta vor alcătui în final un tablou de primăvară, cu care Zâna va participa la concurs.

Educatorea le va explica și le va demonstra jocul, îi va împărți pe echipe, vor realiza jocul de probă, jocul propriu-zis, va complica jocul cu diferite variante. Copiii vor fi atenți la sarcini, vor respecta regulile, pentru a duce la bun sfârșit, toate sarcinile.

Răspunsurile corecte vor fi recompensate, iar dacă copiii vor întâmpina dificultăți, vor fi ajutați atât de colegi, cât și de doamna educatoare.

DOS-„COȘUL CU BRÂNDUȘE PENTRU ZÂNA PRIMĂVARĂ”

Copiii se așează, în ordine la mese. RÂNDUNICA MIMI le propune copiilor să pregătească Zânei Primăvara, un coș cu brandușe pentru a fi oferit oaspeților de la bal, în semn de apreciere și mulțumire .

După întuirea materialului de pe măsută, a modelului educatoarei, se explica și se demonstrează etapele de lucru.

3. ALA2

1. JOC DE MISCARE CU TEXT ȘI CÂNT „ALBINUȚA ȘI FLORILE”.

2. JOC LINISTITOR: „CE S-A SCHIMBAT??”

„Albinuța și florile!” – Un copil va primi aripioarele de albinuță, iar ceilalți , medalioane cu flori. Albinuța va fi așezată în mijloc, iar florile vor forma un cerc în jurul ei. Toți vor cânta și dansa în jurul albinuței, care zboară pe lângă floricele. După terminarea versurilor, florile se vor așeza pe covor, iar albinuța se va deplasa cu ochii închiși și va alege o floare căreia va trebui să-i ghicească numele(copilului) Dacă va ghici, va schimba locul, jocul continuând în acest mod.

„Ce s-a schimbat?”-Copiii vor observa că Zâna Primăvară are o grădină minunată cu zambile plantate într-un anume fel. La semnalul sonor, aceștia își vor acoperii ochii, moment în care educatoarea schimbă locul zambilelor, fie elimină din ele sau introduce altele. Preșcolarii trebuie să sesizeze schimbarea.

Rolul Educației Ecologice În Grădiniță

Mihaela Constantinescu

Gradinita Nr. 62

Rolul educației ecologice în grădiniță

Educația pentru ocrotirea mediului propune o nouă orientare în școală și în afara acesteia cu scopul de a forma o generație conștientă și preocupată de ocrotirea mediului natural și de cel creat de om. Formarea copiilor cu o conștiință și o conduită ecologică este o cerință importantă pentru orice demers educativ. Vârsta preșcolară este propice de a petrece mult timp în natură, de a viziona emisiuni documentare despre mediul înconjurător, de a se implica în amenajarea spațiilor verzi în sala de grupă sau în afara ei. De aceea, copiii trebuie îndrumați să observe și să adreseze întrebări legate de anumite fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului.

Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii începe de la vârsta copilăriei. Dacă ecologia ar face parte sistematic din educarea copiilor ar fi un pas mare pentru salvarea Terrei.

Copiii, viitoarele generații, vor avea de îndreptat ceea ce au stricat părinții și bunicii lor, în măsura în care acest lucru va mai fi posibil. Până atunci trebuie tras un semnal de alarmă. Acum, în întreaga lume, ecologia începe să însemne o știință de bază, omenirea devenind conștientă de greșelile care s-au făcut până în prezent.

Educația privind mediul este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu mijloacele de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu.

Mediul înconjurător, așa cum se prezintă astăzi, în mare parte fiind creația omului, poate

influența evoluția omenirii. Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Omul poluează în diverse moduri, cum ar fi: utilizarea substanțelor chimice, depozitarea abundentă și incorectă a deșeurilor, valorificarea unor zăcămintele prin exploatare în mină sau carieră, supraexploatarea resurselor vegetale, schimbarea destinației terenurilor prin realizarea de baraje, construcții, căi rutiere.

Pădurile sunt cel mai bun organizator natural al multor specii, crearea unui sol bogat în humus, reducerea efectului de seră, reglarea circuitului apei în natură. De aceea este necesar să ne opunem defrișărilor haotice care duc la distrugerea mediului.

Educația ecologică ajută oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamente pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului. Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor și pot influența părinții și alți membrii ai comunității.

În prezent, omenirea trece printr-o perioadă de ample transformări. În ultimele decenii, se pare că omul cu puterile sale „nemărginite”, a dus Terra la marginea prăpastiei, smulgându-i tot ce s-a putut și dându-i înapoi prea puțin. Școala, prin rolul său, asigură

cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a copiilor sub cele două laturi ale sale: educativă și constructivă.

Prin activitățile realizate în grădiniță, cu sprijinul familiei, comunității locale și al cadrelor didactice se urmărește dezvoltarea interesului și a curiozității pentru cunoștințele din domeniul ecologiei, precum și formarea deprinderilor de păstrare și iubire a naturii, a unui comportament civic și etic.

Implicarea copiilor în activitățile de cunoaștere, în alegerea unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme legate de ecologie, are ca rezultat

formarea unor deprinderi și convingeri de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător.

Jocul - Modalitate De Relaxare Și Învățare

Angelica Maria Gheorghe

GRADINITA "RAZA DE SOARE"

Jocul este o experiență natural- universală ce face parte din viața de zi cu zi. Pretutindeni în lume copiii se joacă individual sau în grupuri mici, explorând mediul înconjurător, cunoscându-și colegii, legând prietenii, cunoscându-se pe sine, învățând, dezvoltându-se.

Jocul, prieten nelipsit al copilului, reprezintă pentru perioada preșcolară principală activitate, o formă de manifestare fără bariere geografice ori religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă.

În grădiniță jocul este activitatea de bază și se regăsește în toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copii.

Atât în cadrul lecțiilor de la clasă cât și în cadrul întâlnirilor cu părinții am promovat jocul ca principală modalitate de abordare a celor mici. În cele ce urmează voi expune câteva jocuri de socializare, de mișcare, dar și sportive:

Magnetul

- Copiii stau așezați pe scaune în semicerc
- Se pornește de la proprietățile unui magnet
- Unul dintre copii este în mijloc
- El trebuie să aleagă un coleg sau mai mulți având un element caracteristic asemănător
- De exemplu Colegul X poartă ochelari, acesta devine magnetul, iar toți copiii care poartă ochelari se vor ridica repede de pe scaun și se vor așeza lângă Colegul X
- În timpul, jocului copilul magnet se așază la semnalul stop pe unul dintre scaunele libere, astfel încât preșcolarul rămas fără scaun să devină magnet
- Jocul se repetă discutând astfel despre asemănările și deosebirile dintre copii

Samuraiul

- Participanții stau în cerc
- Se alege un luptător samurai care imită lovitura cu sabia folosind interjecția HA și întinzând mâinile către persoana vizată
- Cel atacat trebuie să vadă la timp și să se apere folosind interjecția HO adoptând o poziție de apărare cu ambele mâini ridicate
- Colegii aflați la dreapta și la stânga celui atacat fac un gest de apărare a acestuia ducând mâinile către abdomenul lui, utilizând formula HI
- Participantul care nu este atent va părăsi jocul

Cocoșul

- Preșcolarii stau așezați în grupuri de câte doi
- Partenerii de joc preiau rolul unor cocoși luptându-se prin diferite mișcări stabilite de educatoare
- Cel care reușește să realizeze toate mișcărilor va fi declarat câștigător.

Bibliografie:

1. Tătaru L., Glavă A., Chiș O., "Piramida cunoașterii- repere metodologice în aplicarea curriculumului", Ed. Diamant, București, 2014
2. Albulescu I., Catalano H., " Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar", Editura Didactica Publishing House, București, 2019.

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE PREȘCOLARILOR

ANGELICA FELDRIHAN

GRADINITA NR 230

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE PREȘCOLARILOR

JOCUL DIDACTIC

Concept, caracteristici

Jocul didactic este unul dintre cele mai eficiente mijloace pentru dezvoltarea vorbirii și a gândirii logice a preșcolarilor. Eficiența jocului didactic față de celelalte activități obligatorii constă în faptul că la desfășurarea lui participă toți copiii, ei depunând eforturi de gândire și exprimare, dar fără a conștientiza aceasta, considerând că se joacă.

Jocul didactic, ca mijloc de bază în dezvoltarea vorbirii, realizează una dintre cele mai importante cerințe ale educației preșcolare, aceea de a-i învăța pe copii o varietate de noțiuni, jucându-se în mod organizat.

Jocul didactic se desfășoară atât în activitățile obligatorii (frontale), cât și în diferite momente ale zilei – etapa jocurilor la liberă alegere și se caracterizează printr-o structură specifică, originală (el îmbină organic jocul cu instruirea), deosebită de celelalte activități care se practică în grădiniță.

Datorită unității depline pe care o realizează între sarcina didactică și acțiunea ludică, ca și formeii distractive pe care o îmbracă și o păstrează permanent, jocul didactic este apreciat drept unul dintre cele mai accesibile și mai eficiente mijloace instructiv-educative folosite la vârsta preșcolară.

Jocul didactic are o **componentă informativă** și una **formativă**.

Structura jocului constă din : scopul didactic, sarcina didactică, conținutul jocului, regulile jocului și elementele de joc.

1. **Scopul didactic** reprezintă o finalitate educativă și se formulează prin raportare la obiectivele specifice ; formularea scopului jocului trebuie să fie clară și precisă, asigurând buna organizare și funcționare a activității.
2. **Sarcina didactică** este formulată în funcție de conținutul jocului și de vârsta copiilor și reprezintă problema intelectuală centrală pe care copiii trebuie să o rezolve. Prin sarcina didactică se exersează operațiile gândirii, declanșând operații intelectuale precum: recunoaștere, descriere, reconstituire, comparație ș.a.
3. **Conținutul jocului** reprezintă cunoștințele, priceperile, deprinderile, în majoritate asimilate anterior, în grade diferite, în funcție de acestea, jocul având menirea de a le solicita, a le verifica sau consolida. Există totuși unele jocuri care permit achiziționarea unor cunoștințe noi.

Jocurile didactice de educarea limbajului au ca și conținut cunoștințe, priceperi și deprinderi specifice dezvoltării limbajului sub aspect fonetic (exersarea exprimării corecte, a pronunției, analiza fonetică), *lexical* (îmbogățirea și activizarea vocabularului

copiilor), *gramatical* (exersarea exprimării corecte din punct de vedere gramatical) și sub aspectul *stimulării comunicării orale și a expresivității* limbajului, dar și *exersarea/dezvoltarea altor capacități și procese psihice*: senzații, percepții, atenție, memorie, gândire, imaginație, creativitate, voință etc. Din conținutul jocului didactic rezidă **caracterul formativ** al acestuia.

1. **Regulile jocului** concretizează sarcina didactică; arată cum trebuie rezolvată problema intelectuală; arată căile de organizare a acțiunii ludice. Regulile jocului sunt cerințele care dirijează acțiunile copiilor; indică acțiunile de joc și succesiunea lor, reglementează distribuția rolurilor și relațiile dintre copii, stimulează sau inhibă manifestările comportamentale ale participanților la joc.
2. **Elementele de joc** sunt mijloace prin care jocul devine o acțiune plăcută, distractivă, relaxantă. Ele antrenează copiii la o activitate intelectuală al cărei efort nu este conștientizat, ele dinamizează participarea și favorizează obținerea performanțelor. Acțiunea de joc cuprinde momente de așteptare, surpriză, ghicire, mișcare, întrecere, aplauze etc.

Jocul didactic poate fi organizat **ca activitate obligatorie** sau **ca metodă** în structura altei activități, iar selectarea lui se realizează în funcție de obiectivele propuse și de caracteristicile grupei. În concordanță cu acestea, trebuie ales materialul didactic. Orice material didactic trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: accesibilitate; adecvare la conținutul jocului; simplitate; claritate; atractivitate; vizibilitate din orice poziție; valoare artistică.

Jocul didactic se poate desfășura atât în cadrul activităților obligatorii cât și în afara lor, fiind repetat de către copii la inițiativa unuia dintre ei sau la sugestia educatoarei. Sfera de utilizare a jocului didactic este foarte largă, deoarece el poate fi practicat în orice moment din programul zilei și poate fi extins chiar și în viața de familie a copilului.

Desfășurarea jocurilor didactice de educarea limbajului, îmbinând în structura lor atât elemente instructive, cât și pe cele educative și distractive.

Valențele formativ-educative ale jocului didactic de educarea limbajului

Există jocuri didactice care contribuie la:

- *îmbogățirea și activizarea vocabularului*, sub aspectul achiziționării de noi cuvinte, al consolidării și activizării lor, sarcină deosebit de importantă la această vârstă a marilor acumulări.
- *deprinderea de a vorbi corect și coerent în limba română.*
- *dezvoltarea expresivității și creativității limbajului copiilor.*

Dezvoltarea auzului fonematic este strâns legată și de sarcina deosebit de importantă privind corectarea defectelor de vorbire, întrucât cauza principală a acestor defecte o constituie tocmai slaba dezvoltare a auzului fonematic. În acest sens, jocurile enumerate pot aduce o contribuție de seamă nu numai la perceperea clară și corectă a sunetelor corespunzătoare, ci și pentru corectarea pronunției defectuoase a acestora, solicitând copiilor audierea lor cu atenție și reproducerea lor corectă.

Prin jocul didactic se asigură înțelegerea, fixarea sau repetarea anumitor cunoștințe în mod plăcut, fără ca interesul celor care comunică să scadă. Jocul se constituie ca activitate fundamentală la vârsta preșcolară. Jean Piaget denumește jocul ca fiind un anumit „tip de activitate, înțeleasă ca un exercițiu funcțional”.

Prin joc, copilul se familiarizează cu diferite aspecte ale vieții naturale și sociale și își satisface diverse trebuințe, jocul fiind o activitate generatoare de trăiri pozitive, de satisfacții imediate.

Totodată jocul este, fără îndoială, cel mai eficient mijloc prin care copiii iau contact cu lumea, înțeleg evenimentele din jur și învață din ele. Utilizarea și dezvoltarea limbajului fac parte integrantă din acest proces. Jucându-se, copilul exersează înțelegerea prin comunicare, își dezvoltă capacitatea de judecată, imaginează și formulează verbal ceea ce se întâmplă în jurul său, dar și ceea ce-și imaginează.

Strategia jocului este în esență o strategie euristică, de combinare, relaționare, de interpretare a experienței copiilor (cunoștințe, capacități, deprinderi) și de descoperire a noului.

CONCLUZII:

Valoarea educativă principală a jocului didactic rezidă în faptul că îi face pe copii participanți direcți, activi și interesați la actul instructiv- educativ. Rolul educativ al jocului rezidă din îndeplinirea unor obiective cum ar fi:

- influențarea comportamentului copiilor, mai ales prin intermediul regulilor, aceștia învață conduita civilizată, disciplina conștientă, putere de stăpânire, autocontrol, perseverență;
- realizarea unei forme de socializare a relațiilor, dezvoltându-se spiritul colectiv prin colaborare, cooperare, ajutor reciproc, respectarea partenerului, spirit critic și autocritic.
- formarea la copil a unei atitudini pozitive în raport cu mediul înconjurător și cultural.

Vârsta preșcolară este cea mai bună perioadă de însușire a vorbirii, prin joc îi stimulăm pe copii să comunice între ei și cu adulții. În această acțiune sunt cuprinse toate aspectele educării limbajului: fonetic, lexical, semantic, structură gramaticală. Dacă noi nu ne-am ocupa de aceste aspecte la grădiniță, copilul ar intra în școală cu o vorbire defectuasă.

Jocurile didactice de educarea limbajului dezvoltă capacitățile intelectuale ale copiilor care privesc priceperea de a formula judecăți de valoare, de a sesiza esențialul într-o situație dată, de a rezolva prompt și corect o sarcină de gândire; contribuie la menținerea tonusului afectiv necesar mai bunei dispoziții colective, care să susțină activitatea intelectuală a copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

- - Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ, Ediția a IV-a revizuită și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2006
 - Chateu, I – *Copilul și jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
 - Dumitrana, Magdalena - *Educația limbajului în învățământul preșcolar*, vol.II, Editura Compania, București, 1999
 - Pânișoară, Ion – Ovidiu - *Comunicarea eficientă, Ediția a III, revăzută și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2008

Dezvoltarea Creativității Prin Metode Interactive

Adina Teodora Szölösi

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Dej

Creativitatea este una dintre cele mai valoroase calități pe care le pot dezvolta copiii, fiind esențială atât pentru dezvoltarea lor personală sau a abilităților de relaționare și comunicare, cât și a performanțelor școlare.

La copii, creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea lor cognitivă, emoțională și socială. Gândirea creativă se poate observa prin felul în care își folosesc imaginația pentru a crea jocuri, desene sau povești.

Părinții și profesorii au un rol crucial în acest proces. Ei pot crea un mediu propice pentru explorare și exprimare liberă, oferind resurse variate, încurajând idei noi și promovând gândirea independentă.

La clasă, m-am propus elevilor să citească povestea „Fata babei și fata moșneagului” de Ion Creangă.

La ora de comunicare în limba română, folosind ca metodă interactivă ciorchinele, am discutat despre cele două fete, însușirile lor, dar și răsplata pentru comportamentul fiecăreia. Am desprins comportamentele pozitive și cele negative. Au învățat că modul în care se comportă cu cei din jur generează o reacție pozitivă sau negativă.

Avantajele metodei sunt: stimularea conexiunilor de idei, implicarea întregii clase, astfel iese în evidență modul propriu de a înțelege o idee, dar cel mai important este faptul că nu se critică nicio idee, acceptând orice părere argumentată corespunzător. Metoda încurajează elevii să gândească liber și deschis, să-și organizeze cunoștințele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învățare cât și ca metodă de fixare.

La ora de arte vizuale și abilități practice am propus elevilor să illustreze o scenă din poveste, folosind tehnica de lucru dorită: desen, pictură, colaj.

La final, folosind turul galeriei, am ajutat copiii să înțeleagă și să accepte că toți suntem diferiți, dar suntem egali. Lucrările realizate au fost foarte diferite, dacă ne referim la scena aleasă din poveste, dar și prin felul în care a fost redată, prin tehnica de lucru aleasă. Deși au comentat ce le-a plăcut și ce le-a plăcut mai puțin, am căutat să le dezvolt abilitățile de comunicare asertivă (modul în care au exprimat ce nu le-a plăcut să nu supere autorul lucrării, să se gândească la ce simte cel criticat).

Creativitatea stimulează curiozitatea și dorința de învățare, contribuie la îmbunătățirea gândirii critice și a capacității de a rezolva probleme, și în același timp încurajează interacțiunea și cooperarea, ajutând la exprimarea mai ușoară a emoțiilor și sentimentelor. Activitățile creative pot îmbunătăți concentrarea, satisfacția și starea de bine a copiilor.

Stimularea și dezvoltarea creativității la copii este o necesitate în societatea actuală. Prin jocuri creative putem să îi pregătim pe cei mici pentru provocările pe care le vor întâlni în viață. Aceste metode sunt instrumente eficiente în dezvoltarea abilităților cognitive, emoționale și sociale, iar succesul lor depinde de implicarea și susținerea constantă a adulților.

Metoda Pălărilor Gânditoare- Tehnică Interactivă De Dezvoltare A Creativității Micilor Școlari

OANA CORBU

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

Metoda pălărilor gânditoare-

tehnică interactivă de stimulare a creativității micilor școlari

"MOG, pisica uitucă"-de Judith Keer - Pălăriile gânditoare

Competența generală:Dezvoltarea creativității și a gândirii critice

Competența specifică: să își dezvolte creativitatea și originalitatea colaborând cu cei de lângă ei (lucrul în echipă)

Obiective:

- să identifice contextele în care se manifestă anumite emoții;
- să colaboreze cu coechipierii în vederea rezolvării sarcinilor propuse, manifestând empatie față de colegi;

Durata:45 de min.

Materiale: pălăriile, fise de lipit în caiet, textul suport

Procedura de lucru:

Cadrul didactic le-a citit elevilor ” *Mog, pisica uitucă*” de Judith Keer , apoi au fost împărțiți în șase echipe:

1. Echipa pălărilor negre - Pălăria precaută, cea care identifică punctele slabe și riscurile. Elevii au primit sarcina de a prezenta care erau greșelile făcute cel mai des de către Mog.
2. Echipa pălărilor albe - Pălăria obiectivă, cea care analizează obiectiv informațiile. Elevii au primit sarcina de a reda pe scurt, în maximum trei enunțuri, conținutul textului suport.
3. Echipa pălărilor verzi - Pălăria creativă, cea care generează idei și alternative noi. Elevii au primit sarcina de a propune soluții pentru ca Mog să nu mai fie atât de uitucă .
4. Echipa pălărilor albastre- Pălăria rațională,cea care clarifică și organizează situația. Elevii au primit sarcina de a extrage concluzii referitoare la cauza problemelor apărute în text, faptul că Mog a plecat de acasă și la comportamentul personajelor principale, toți membrii familiei o etichetau pe Mog ca fiind un animal de companie care făcea numai probleme.

5. Echipa pălărilor roșii-Pălăria cu sentimente, cea care exprimă sentimente și intuiește. Elevii au primit sarcina de a spune ce simt cu privire la faptul că Mog a fost lăsată pe drumuri, în plină noapte și cu pericole la fiecare colț de stradă.

6. Echipa pălărilor galbene-pălăria pozitivă, cea care semnaleză beneficiile și punctele forte. Elevii au primit sarcina de a prezenta faptele bune pe care Mog le-a făcut la final , atunci când a prins hoțul în casa familiei lui Debbie.

Fiecare pălărie gânditoare reprezintă un mod de gândire, oferind o privire asupra informațiilor, sentimentelor, atitudinii pozitive, creativității, controlului. Tocmai de aceea rolurile se pot inversa, elevii fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

La final, cadrul didactic apreciază modul de lucru al fiecărei echipe, a felului cum au expus ideile, strategiile personale de lucru și informațiile.

Importanța Activităților Extrașcolare În Educația Copiilor

ELENA MARES

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

GRĂDINIȚA CU P.N. BĂHNĂȘENI-

PÂRJOL

Prof. înv. preșcolar: MAREȘ

ELENA

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondentei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de a se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extracurriculare se pot desfășura atât în grădiniță cât și în afara ei. Ca și activitățile de tip curricular, cele extracurriculare se desfășoară sub atenta supraveghere a educatoarei și au o importanță deosebită în formarea personalității copiilor și integrarea lor în societate.

Contactul direct cu lumea înconjurătoare, încă de la o vârstă mică, determină o acumulare de cunoștințe mai trainică, putând vorbi aici despre simple plimbări organizate în natură, despre excursii, prin care copiii percep activ realitatea așa cum este ea. Natura îi dă șansa copilului de a-l face să o iubească, să o ocrotească, să aprecieze ceea ce este realizat de oameni, să păstreze intacte frumusețile naturale, unice, să-și dorească să realizeze lucruri mărețe în viață.

La vârsta preșcolară copiii sunt mai receptivi ca oricând la ceea ce li se arată sau li se spune. Se pot organiza cu copiii acțiuni de protejarea mediului: îngrijirea unor animale, curățarea locurilor de joacă, plantarea de pomi, flori, etc.

Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niste persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltăți intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Ca educatoare, trebuie să oferim în mod gradat , în acord cu particularitățile de vârstă , cunoștințe științifice , să organizăm activități educative privind protejarea mediului înconjurător: curățarea parcului, a mediului de joacă , ocrotirea unor animale .

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locurile istorice, case memoriale constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru.

Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului.

Educatoarele au un rol deosebit de important în alegerea spectacolelor, la recomandarea emisiunilor de televiziune pentru copii și selecționarea emisiunilor, programelor distractive care au o influență pozitivă mai evident conturată.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Astfel , cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed- back pozitiv.

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Steluța Niță

SCOALA GIMNAZIALA PUIESTI

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor din învățământul primar, influențând diverse aspecte ale vieții lor. Iată câteva motive pentru care creativitatea este importantă pentru cei mici:

1. **Dezvoltarea cognitivă:** Activitățile creative stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. Prin intermediul jocului și al artei, copiii învață să-și folosească imaginația și să găsească soluții inovatoare la diverse provocări.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare:** Prin creativitate, copiii își exprimă ideile, emoțiile și gândurile într-un mod unic. Acest lucru le dezvoltă abilitățile de comunicare, ajutându-i să interacționeze mai eficient cu cei din jur.
3. **Stimularea încrederii în sine:** Participarea la activități creative le permite copiilor să vadă rezultatele tangibile ale muncii lor, ceea ce le crește încrederea în sine și le oferă un sentiment de realizare.
4. **Promovarea colaborării:** Multe activități creative necesită lucrul în echipă, învățând copiii importanța colaborării și a respectului față de ideile altora. Acest lucru contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și a empatiei.
5. **Reducerea stresului și a anxietății:** Activitățile creative, cum ar fi desenul, pictura sau muzica, au un efect relaxant și pot reduce stresul și anxietatea. Acestea oferă copiilor o modalitate de a-și exprima emoțiile și de a-și gestiona mai bine sentimentele.
6. **Stimularea curiozității și a dorinței de a învăța:** Creativitatea încurajează curiozitatea naturală a copiilor, făcând procesul de învățare mai captivant și plin de satisfacții. Aceasta le însuflă dorința de a explora și de a învăța lucruri noi.
7. **Dezvoltarea abilităților motorii fine:** Activitățile artistice, cum ar fi desenatul sau modelajul, ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine, esențiale pentru scris și alte activități manuale.

Încorporând creativitatea în procesul educațional, profesorii nu doar că îmbogățesc experiențele de învățare ale copiilor, dar contribuie și la dezvoltarea lor integrală, pregătindu-i pentru provocările viitoare.

Iată și o extindere a descrierii importanței creativității în viața copiilor:

1. **Dezvoltarea personalității și a identității:** Prin activitățile creative, copiii își descoperă pasiunile și interesele, contribuind astfel la formarea identității lor. Aceasta le oferă oportunitatea de a explora și de a-și defini personalitatea într-un mod autentic.
2. **Creșterea adaptabilității și a flexibilității:** Participarea la activități creative îi învață pe copii să fie deschiși la noi idei și experiențe. Acest lucru le dezvoltă flexibilitatea mentală și capacitatea de a se adapta la situații noi și imprevizibile.
3. **Îmbunătățirea memoriei și a concentrației:** Activitățile creative, cum ar fi învățarea unui instrument muzical sau implicarea în proiecte de artă, necesită

concentrare și practică constantă. Aceste activități contribuie la îmbunătățirea memoriei și a capacității de atenție a copiilor.

4. **Stimularea gândirii divergente:** Creativitatea încurajează gândirea divergentă, care presupune generarea de idei multiple și variate pentru a rezolva o problemă. Acest tip de gândire este esențial pentru inovare și progres, ajutând copiii să devină adulți care pot gândi „în afara cutiei”.
5. **Dezvoltarea unei mentalități de creștere:** Activitățile creative le arată copiilor că efortul și perseverența duc la îmbunătățire și succes. Acest lucru contribuie la dezvoltarea unei mentalități de creștere, în care ei cred că pot să-și dezvolte abilitățile prin muncă și dedicare.
6. **Promovarea sănătății emoționale:** Implicarea în activități creative poate servi ca o formă de terapie, oferindu-le copiilor o modalitate de a-și exprima emoțiile într-un mod sigur și constructiv. Acest lucru este crucial pentru sănătatea lor emoțională și pentru dezvoltarea unei reziliențe puternice.
7. **Încurajarea explorării culturale:** Prin artă, muzică și alte forme de creativitate, copiii sunt expuși la diverse culturi și perspective. Aceasta le lărgeste orizonturile și îi ajută să aprecieze diversitatea și bogăția culturală a lumii.
8. **Furnizarea de oportunități pentru joacă și recreere:** Creativitatea încurajează jocul, care este esențial pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor. Jocul creativ le permite copiilor să se relaxeze, să se distreze și să-și dezvolte imaginația într-un mediu lipsit de presiuni.

Integrarea creativității în educația primară nu doar că îmbogățește procesul de învățare, dar și sprijină dezvoltarea holistică a copiilor. Ca profesor, promovarea și încurajarea creativității în clasă ajută la formarea unor indivizi compleți, capabili să facă față provocărilor și să contribuie pozitiv la societate.

Exemple concrete pentru fiecare punct menționat anterior:

1. **Dezvoltarea cognitivă:** Organizarea de activități precum construcția de modele din Lego sau rezolvarea de puzzle-uri complexe stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. De exemplu, copiii pot crea o structură din Lego care să reziste la o anumită greutate, testând diferite soluții pentru a o face cât mai solidă.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare:** Încurajarea copiilor să scrie și să prezinte povești originale în fața clasei. Aceasta nu doar că le dezvoltă abilitățile de scriere și vorbire, ci și încrederea de a se exprima public.
3. **Stimularea încrederii în sine:** Organizarea unei expoziții de artă în școală, unde fiecare copil își prezintă lucrările, le poate oferi un sentiment de mândrie și realizare. De exemplu, un copil care a pictat un tablou va fi mândru să vadă reacțiile pozitive ale colegilor și părinților.
4. **Promovarea colaborării:** Proiectele de grup, cum ar fi crearea unei piese de teatru sau realizarea unui proiect de știință în echipă, învață copiii să lucreze împreună și să aprecieze contribuțiile fiecărui membru al echipei.
5. **Reducerea stresului și a anxietății:** Activități precum desenul liber, pictura cu degetele sau coloratul mandalelor pot avea un efect calmant asupra copiilor. De exemplu, după o zi stresantă, copiii pot petrece 30 de minute desenând ceea ce le trece prin minte pentru a se relaxa.
6. **Stimularea curiozității și a dorinței de a învăța:** Încurajarea copiilor să creeze proiecte științifice bazate pe propriile lor întrebări și interese. De exemplu, un copil curios despre cum funcționează vulcanii poate construi un model de vulcan care erupe folosind bicarbonat de sodiu și oțet.
7. **Dezvoltarea abilităților motorii fine:** Activități precum origami, modelajul cu plastilină sau cusutul ajută la dezvoltarea coordonării mână-ochi și a dexterității. De exemplu, copiii pot învăța să plieze hârtia pentru a crea diverse forme și figuri.
8. **Dezvoltarea personalității și a identității:** Încurajarea copiilor să țină un jurnal creativ în care să deseneze, să scrie poezii sau să noteze gânduri și sentimente îi ajută să își descopere și să își dezvolte identitatea personală.

9. **Creșterea adaptabilității și a flexibilității:** Organizarea de activități de improvizație teatrală, unde copiii trebuie să reacționeze spontan la diverse situații. De exemplu, dându-le un scenariu simplu și lăsându-i să creeze dialoguri și acțiuni pe loc.
10. **Îmbunătățirea memoriei și a concentrației:** Încurajarea învățării unui instrument muzical, cum ar fi pianul sau chitara, care necesită memorarea notelor și a pieselor muzicale. Repetiția și practica constantă îmbunătățesc capacitatea de concentrare.
11. **Stimularea gândirii divergente:** Organizarea de sesiuni de brainstorming unde copiii trebuie să vină cu cât mai multe idei pentru o temă dată, cum ar fi "Ce putem face cu un borcan gol?". Acest tip de exercițiu încurajează generarea de idei multiple și variate.
12. **Dezvoltarea unei mentalități de creștere:** Încurajarea copiilor să lucreze la proiecte de lungă durată, cum ar fi construirea unei machete sau realizarea unui album de desene, evidențiind progresul pe care îl fac în timp și discutând despre cum efortul lor duce la îmbunătățire.
13. **Promovarea sănătății emoționale:** Implementarea de ore de "art therapy", unde copiii pot picta sau desena liber pentru a-și exprima emoțiile. De exemplu, un copil poate desena cum se simte într-o anumită zi și poate discuta despre desenul său într-un mediu sigur și încurajator.
14. **Încurajarea explorării culturale:** Organizarea de activități de artistice care reflectă diverse culturi, cum ar fi pictura în stil aborigen australian sau crearea de măști africane. Acest lucru îi ajută pe copii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea culturală.
15. **Furnizarea de oportunități pentru joacă și recreere:** Încurajarea jocului creativ cu materiale reciclabile, cum ar fi construirea de jucării sau structuri din cutii de carton, sticle de plastic și alte materiale disponibile. De exemplu, copiii pot crea o "casă" dintr-o cutie mare de carton, decorând-o și personalizând-o după dorința lor.

Aceste exemple concrete ajută la evidențierea modului în care creativitatea poate fi integrată în educația copiilor, contribuind la dezvoltarea lor holistică și pregătindu-i pentru viitor.

BIBLIOGRAFIE

Robinson, Ken. ,, Out of Our Minds- Learning to be Creative,,

Einsner, Elliot W. ,,The Arts and the Creation of Mind,,

Feldman, David Henry. ,, Beyond Universals in Cognitive Development,,

Creativitatea În Învățare

Ileana-Mihaela Manole

Scoala Gimnaziala Radu cel Mare

Creativitatea în învățare

Creativitatea poate fi definită printr-un complex de aptitudini psihice care generează produse noi și extrem de valoroase pentru societate, numai în condiții favorabile acesteia (Roșca, 1981). De asemenea, poate semnifica și abilitatea de a oferi răspunsuri noi la probleme, de a realiza răspunsuri noi și originale (Limbos, 1988). Jaoui, 1990, consideră că orice om poate fi creativ, creativitatea existând și făcând parte din fiecare persoană.

Creativitatea în educație, aceasta este exprimată prin ideile fluide, flexibile și originalitate (Pânișoară, 2019). Acestea contribuie semnificativ la dezvoltarea limbajului și gândirii elevilor, cât și la dezvoltarea capacității de transfer analogic. Învățarea eficientă are în vedere raționamentul și depinde de capacitatea de transfer, care ajută elevii să rezolve problemele noi prin analogii cu problemele vechi, deja rezolvate, pe baza similitudinii dintre acestea. Atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influență majoră asupra comportamentului de învățare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori și elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate este o condiție esențială ce trebuie îndeplinită la lecție. A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalității didactice. Stimularea creativității elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică și practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relația și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Exemple de activități.

Disciplina: Dezvoltare personală

Scopul: vizează recunoașterea și exemplificarea emoțiilor;

Desfășurarea jocului:

Pe fețele unui cub sunt desenate emoticoane ce sugerează emoțiile de bază. Se aruncă zarul, se identifică emoția și se povestește o întâmplare ce exemplifică emoția.

Caracteristici ale jocului din punctul de vedere al experiențelor de învățare:

Activ:-oferă oportunitatea elevilor de a se implica fizic și mental;

Semnificativ:-are legătură cu experiența personală, viața și mediul copilului;

Social:-se desfășoară în grup, copiii împărtășindu-și sentimente, idei, emoții;

Repetitiv: -oferă posibilitatea fiecărui copil de a-și exprima idei și ipostaze noi, pornind de la aceeași emoție;

Vesel:-presupune mișcare, implicare activă, bucurie și plăcere.

Disciplina: Comunicare în limba română

Resurse materiale: cuburi colorate, coli, culori, carioci, foi flipchart, post-it-uri, foarfece, lipici.

Descrierea jocului:

Cadrul didactic invită copiii să formeze echipe și cere fiecărui copil să aleagă un cub de o anumită culoare dintr-o „cutie fermecată”.

Echipele sunt realizate cu ajutorul cuburilor de aceeași culoare . Pe câte o coală, fiecare membru al echipei trasează conturul cubului primit. Cu ajutorul conturului cei mici pot realiza diverse desene. Aceste desene sunt părțile componente ale unei povești. Cei mici trebuie să țină cont și de următoarea sarcină de lucru: „*Introduceți în povestea voastră cuvântul „.....” - E. Galbenă- FLUTURE, E. Verde- Furnică, E. Roșie- Ficus, E. Albastră- Floare.*”(*post-it-uri*)Cadrul didactic încurajează copiii să comunice cât mai mult și să ajungă la concluzia că toate ideile sunt necesare pentru un produs bine realizat.

În momentul în care desenele sunt finalizate, cei mici discută despre modul de organizare, ordinea cronologică.

Fiecare echipă stabilește ordinea și introduce în poveste cuvântul primit din partea cadrului didactic. Desenele sunt lipite în ordine cronologică pe o foaie de flipchart.

Înainte de a se prezenta poveștile, cei mici se asigură că au respectat sarcina de lucru, iar fiecare membru cunoaște povestea și este de acord cu ea.

TEHNICA 6/3/5 (BRAINWRITING) – METODĂ DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Aurelia Raluca Berechet

Gradinita Floare de Colt

Tehnica 6/3/5 reprezintă o modalitate de lucru bazată pe construcția de “idei pe idei” în domeniul creativității. Obiectivul urmărit prin aplicarea acesteia presupune stimularea creativității de grup a copiilor prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții/idei având la bază o temă dată. Brainwriting sau 6/3/5 este o metodă simplă de stimulare a creativității care presupune: 6 membrii în grupul de lucru, 3 soluții fiecare membru al grupului la o problemă dată, 5 minute-timpul de lucru pentru cele 3 soluții. Metoda poate fi aplicată la vârsta preșcolară dacă se respectă etapele de lucru și se cunosc caracteristicile copiilor preșcolari în construirea colectivă a unor povești.

Etape:

1. Împărțirea copiilor în grupe de câte 6 membrii fiecare. Când grupurile sunt alcătuite din membrii obișnuiți, atunci educatoarea împarte copiilor simboluri (animale, flori, buline etc.) și în funcție de simbolul ales se grupează și se formează grupurile de lucru. În cazul acesta sau dacă se lucrează cu copii de 4 ani se acceptă 1-2 soluții pentru fiecare problemă/cerință.

Când grupurile sunt selectate după criterii creative li se solicită minimum 3 variante/soluții la problema dată și rapiditate mai mare (să nu depășească timpul stabilit). Se distribuie fiecărui membru materialul pentru activitate.

2. Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru.

Exemplu: Astăzi în cadrul activității vom desena tema “În vacanță!”. Fiecare copil se gândește care vor fi primele elemente care vor alcătui desenul (imaginea). După ce veți desena, dați foaia colegului/colegei din dreapta pentru a “citi” desenele și pentru a continua desenul.

3. Activitatea propriu-zisă alternează activitatea individuală cu cea de grup.

Copiii desenează pe foaia personală, pe care educatoarea i-a scris numele, 3 elemente ale temei în maxim 5 minute. Fiecare membru al grupului când primește fișa de la colegul/colega din stânga sa, privește desenul, identifică elementele desenate, și încearcă să adauge altele, să le modifice creativ pe cele existente fără a se depărta de tema principală.

Educatoarea urmărește ca schimbul de fișe să se facă în ordinea stabilită respectând astfel regula metodei, copiii să îmbunătățească conținutul temei și notează într-o fișă implicarea fiecărui copil.

4. Analiza rezultatelor

Se analizează fiecare lucrare identificând elementele care alcătuiesc desenul.

Se centralizează ideile rezultate și se apreciază. Fiecare fișă reprezintă o subtemă a temei prezentate la începutul activității. Copiilor li se solicită să găsească un titlu care să definească conținutul desenului, dar care să facă parte din tema “În vacanță!”.

Exemplu: “Cu părinții la munte!”, “La țară la bunici!”, “La mare!”, “În tabără cu grădinița”, “În concediu cu părinții!”, e posibil să conțină următoarele elemente: brazi, munți, cabane, apă, flori, păsări, insecte, drum, cărare, rucsac, copii, bunici, părinți, jucării etc.

Pentru o evidență mai clară a implicării fiecărui copil se poate specifica la începutul activității că este necesar să-și aleagă o singură culoare cu care va desena, diferită de a celorlalți 5 membri ai grupului. Astfel, culoarea roșie în toate fișele de lucru aparține unui singur copil, culoarea verde a altui copil, culoarea albastră a altui copil ș.a.m.d. Această modalitate facilitează educatoarei evaluarea fiecărui membru al grupului.

Avantajele metodei:

- stimulează copiii să formuleze idei;
- determină totii copiii să-și exprime ideile;
- implică copiii timizi, necomunicativi;
- orientează copiii spre a face analize, comparații, generalizări etc.;
- dezvoltă spiritul critic necesar în evaluare;
- încurajează spiritul de întrecere/competiție;
- dezvoltă atenția voluntară, imaginația;
- îmbină munca individuală cu cea colectivă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S. și colaboratorii. (2002/2009). *Metode interactive de grup-ghid metodic*. Craiova: Ed. Arves.

2. Pânișoară, I. O. (2001/2009). *Comunicare eficientă. Metode de interacțiune educațională*. Iași: Ed Polirom.

„SPORTUL MINȚII” METODĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE INOVATIVĂ

Aurora Alina Zamfir

Liceul Tehnologic Nr. 1 Maracineni

„SPORTUL MINȚII”

METODĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE INOVATIVĂ

Jocul de șah este unul dintre jocurile cele mai vechi și cele mai răspândite din lume. Totodată este un joc foarte modern, care a câștigat tot mai mulți adepți, fiind cel mai desăvârșit joc de gândire cunoscut. Șahul ca oricare activitate creatoare, va contribui la formarea personalității elevilor și integrarea lor în activitatea socială. Denumit și “Gimnastica minții” sau “Jocul înțelepților”, șahul trebuie să facă parte din bagajul de cunoștințe a fiecărui om. El este un mijloc de recreere sau o activitate de pregătire pentru a participa la diferite competiții.

În ultimii ani, mai mulți experți în domeniul șahului și diferite instituții educaționale depun eforturi pentru a introduce șahul în învățământul școlar. Șahul este jocul care schimbă viețile. Ajută educația copiilor cât și sănătatea lor. Unul dintre înlocuitorii excelenței pentru jocurile video este șahul. De aceea, poate fi folosit în terapia elevilor cu CES pentru că prin șah ei își creează diferite strategii, ceea ce îi încurajează să se gândească la doi-trei pași înainte mai degrabă decât să se concentreze doar asupra mișcării piesei sale. Acest lucru îi învață pe copii să privească dincolo de acțiunile prezente în viitor și să le îmbunătățească capacitatea de planificare.

În anul 2023 am finalizat programul de formare “Educație prin șah”, organizat de Casa Corpului Didactic Ialomița, în parteneriat **cu Ministerul Educației și cu Federația Română de Șah**. Cursul s-a desfășurat pe platforma Federației Române de Șah, <https://www.educatie-sah.ro> și încă se desfășoară până în decembrie 2026. Înțelegând importanța acestui joc, în anul școlar 2023 - 2024, la nivelul clasei a II-a, clasă pe care o coordonez, am introdus acest “sport” ca mijloc de recreere. În urma încheierii unui parteneriat cu **Federația Română de Șah**, copiii au primit conturi gratuite pe platforma www.chesskid.com pentru o perioadă de un an. Fiecare copil a parcurs lecțiile de pe platformă în ritmul său propriu. Nivelul de cunoștințe era testat prin testele ce există la finalul fiecărei lecții, sub forma unor secvențe dintr-o partidă, competițiile online la nivelul școlii sau între școli, cât și prin participarea la competițiile fizice.

Au apărut o mulțime de studii educaționale și psihologice care au examinat beneficiile pe care le au copiii de pe urma practicării jocului de șah. Jocul în echipă îndeplinește și una dintre cerințele de bază ale psihologiei copiilor, care că sistemul de educație școlară este conceput, în primul rând, pentru a socializa elevii, adică pentru a-i familiariza, a-i adapta la viața din sistemul social. Faptul că un copil este în echipă are efect psihoterapeutic deoarece grupul oferă sprijin psihologic fiecăruia dintre membrii săi. Experiența pozitivă a grupului, adecvarea și stabilirea stimei de sine a grupului, în ansamblu, trec la nivelul individual și devin proprietatea fiecărui elev.

Este un joc iubit de-a lungul istoriei care are o valoare intrinsecă. Schimbările în educație pot avea surse creative nebănuite, cum ar fi: șahul, teatrul, origami și altele.

Iată 10 argumente care m-au determinat să aplic la clasă acest joc de șah:

1. ajută la dezvoltarea gândirii creative;
2. ajută la dezvoltarea gândirii strategice și analitice;
3. ajută la dezvoltarea puterii de calcul;
4. ajută la dezvoltarea puterii de concentrare;
5. ajută la dezvoltarea memoriei;
6. ajută la gestionarea emoțiilor;
7. dezvoltă spiritul de fair-play;
8. dezvoltă spiritul competitiv;
9. îmbunătățește performanțele școlare ale elevilor, prin calitățile pe care le dezvoltă;
10. ajută la dezvoltarea puterii decizionale.

Jocul de șah poate fi introdus ca opțional în școli deoarece el oferă o plăcută și deconectantă “căutare” de soluții în rezolvarea unor situații problematice prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine și a voinței. Șahul poate fi privit și ca o artă, iar studiul său va contribui, de asemenea, la educarea simțului artistic.

Obiective generale ce pot fi urmărite dacă acest joc este ales ca opțional la nivelul școlii::

- Educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți
- Dezvoltarea comportamentelor de cooperare, prosociale, proactive
- Dezvoltarea operațiilor intelectuale

Obiective de referință:

- să înțeleagă și să rețină regulile și principiile jocului;
- să înțeleagă modul de constituire a tablei de șah;
- să recunoască piesele de șah și așezarea lor pe tabla de șah;
- să învețe sistemul de mișcare, de înaintare și de cucerire a pieselor;
- să cunoască etapele unei partide de șah;
- să reușească să se concentreze pe tot parcursul unei partide de șah;
- să gândească orice mutare pe care o face și să prevadă consecințele acesteia;
- să înțeleagă și să rețină conceptele de șah, șah-mat, remiză și pat.

Ținând cont de cele relatate mai sus, pot spune că șahul este un instrument mai atractiv decât matematica. Are darul de a dezvolta gândirea logică, ordonată, sistematică și analitică, precum creativitatea. De asemenea, șahul are o latură socială mai dezvoltată și un sistem de apreciere a valorii fiecărui elev mult mai obiectiv. Poate fi folosit cu succes pentru integrarea copiilor „speciali”. O partidă de șah poate reprezenta bazele unei prietenii veșnice.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

Florența Munteanu

Gradinita Cu Program Normal Nr. 4 Tulcea

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

Liceul de Arte „George Georgescu”/Grădinița cu Program Normal Nr.4 Tulcea

Paștele este cea mai mare sărbătoare creștină. Este sărbătoarea Învierii lui Iisus, întemeietorul religiei creștine, născut la Betleem, din fecioara Maria. Paștele este și momentul în care ne curățăm casele și sufletele și devenim mai buni. Vopsitul ouălor, pasca, mielul sau iepurașul sunt doar câteva tradiții despre care poți afla, citind în continuare.

- Tradiții și obiceiuri de Paște
- Obiceiuri de Paște în regiunea Dobrogei
- Credințe și superstiții de Paște

Despre Paște s-au scris o multime de lucrări, religioase și lumești,

s-au făcut mai multe filme, dar nimic nu poate descrie în cuvinte și imagini **mare**

taină a Învierii Domnului, a biruinței vieții asupra morții și a luminii lui Hristos împotriva întunericului păcatului.

Această mare sărbătoare creștină este precedată de un post de 40 de zile, perioada numită Postul Paștelui, iar ultima sa săptămână, numită Săptămâna Patimilor, are menirea de a pregăti credincioșii pentru Înviere, Imediat după ultima duminică dinaintea Paștelui, cea a Floriilor, în care se sărbătorește intrarea lui Iisus în Ierusalim.

De-a doua zi, în Săptămâna mare, se rememorează tot ce a făcut

Mântuitorul pe pământ. Prin post, reculegere și rugăciune, credincioșii parcurg acum cel lui Iisus pe drumul către răstignire și Înviere. Sâmbăta Paștelui simbolizează „odihna” în mormant a Mântuitorului. Seara în biserici se aprind luminile, anunțându-se astfel că se apropie vremea ca toți credincioșii să se pregătească pentru veghea din noaptea Învierii. Și Învierea s-a produs - Iisus a înviat din morți și s-a aratat viu ucenicilor Săi și Maicii Domnului.

În miez de noapte, în biserici se cântă **„HRISTOS A ÎNVIAT!,,**

Obiceiurile de Paște sunt atât de variate precum sunt și regiunile Romaniei. Eu am ales să prezint obiceiurile din zona în care m-am născut, crescut și locuiesc – **DOBROGEA**

OBICEIURI DE PAȘTE ÎN ZONA DOBROGEI

Întreaga săptămână a Patimilor are o semnificație aparte în Dobrogea. Ziua de luni este destinată curățeniei. Ziua de marți nu se lucrează, pentru a nu seca grânele și laptele

vacilor. Se spune că, dacă se lucrează în această zi, vor aparea boli și dureri de cap tot timpul anului.

În ziua de miercuri, se încheia torsul cânepei. Legenda spune despre existența unei ființe asemănătoare Mumei Pădurii, „Joimarița”, care pedepsea femeile leneșe ce nu terminau până în acest moment treburile legate de industria casnică textilă (țesut, împletit etc.).

În Joia Neagră, se curată locurile de veci și se aprind focuri, pentru ca celor de dincolo să le fie cald. De asemenea, rudele împart vin, pâine și apă. Vinerea Mare nu se lucrează și nu se consumă oțet și untdelemn. Singura activitate permisă este pregătirea pascăi. Tot vineri, credincioșii trec, pentru sănătate, pe sub „Sfântul Aer”, o recreare a punerii lui Iisus în mormânt. În ziua de sâmbătă, se finalizează treburile rămase. Cei care nu au vopsit ouăle joi, le pot vopsi în această zi.

În noaptea de Înviere, la ora 12, se sting luminile în biserică, iar credincioșii iau lumină de la preot. Tot în timpul acestei nopți, se oferă pască înmuiată în vin. În prima zi de Paște, imediat după trezire, creștinii se spală pe mâini și față, își fac semnul crucii de trei ori și iau o bucată de pască înmuiată în vin, după care ciocnesc ouă roșii. În a doua zi de Paște, finii își vizitează nașii și le duc o sticlă de vin și un cozonac.

O altă tradiție specifică Dobrogei este „Paparuda”. Obiceiul are loc în a treia zi de Paște și constă în stropirea cu apă a unui alai de tinere sau femei bătrâne, împodobite cu flori sau ramuri verzi. Femeile se înfășoară în ghirlande de brusture sau fag și merg, din casă în casă, colindând și jucând. Se spune că această tradiție va aduce ploaia.

„Caloianul” este un alt obicei de Paște. Sătenii fac o păpușă din lut, care se îngroapă în a treia zi de Paște. După câteva săptămâni, păpușa se dezgroapă, se rupe în bucăți și se împrăștie pe câmp. Se crede că acest ritual aduce fertilitate, belșug și regenerarea vegetației.

Credințe și superstiții de Paște

De Paști, există mai multe credințe și superstiții, printre care:

- La Înviere, trebuie să te îmbraci cu o haină nouă;
- În ziua de Paște, nu trebuie să dormi, deoarece restul anului vei fi somnoros și vei avea ghinion;
- Lumânarea de la Înviere se păstrează în casă, pentru a fi aprinsă în caz de calamitate naturală, boală sau supărări;
- În zorii zilei de Paște, trebuie să te speli pe față cu apă neîncepută, pusă într-o cană nouă, în care ai pus un ou roșu, un banuț de argint și un fir de iarbă, simboluri ale sănătății, prosperității și norocului;
- La masa de Paște, se mănâncă prima oară un ou. Se crede că acesta aduce sănătate pe tot parcursul anului;
- La prânz, se consumă pește și pasăre, pentru a fi sprinten ca peștele și ușor ca puiul;
- În dimineața de Paște, privește prima oară într-un vas cu apă neîncepută. Se spune că vei avea vederea bună tot anul;
- Oul roșu nu se consumă cu sare, deoarece se spune că vei transpira tot anul;
- Bucățile de pască și anafură de la Înviere se păstrează tot anul, deoarece sunt considerate leac;
- Dacă păstrezi un ou roșu 40 de zile după Paște și nu se strică, vei avea noroc tot anul;
- În ziua de Paște, se ține o bucată de fier sub prag, ca protecție pentru casă;
- Copiii născuți în ziua de Paște sunt binecuvântați și au noroc toată viața;
- Dacă prima persoană care îți trece pragul este un bărbat, vei avea noroc tot anul;
- Se spune că cei care mor în prima zi de Paște sunt scutiți de judecata divină, iar sufletele lor ajung direct în rai;

- Se spune că, în noaptea de Înviere, se deschid cerurile, iar cei dispăruți se întorc pentru câteva clipe la rudele lor. De aceea, cât familia este la biserică, se lasă acasă, la vedere, un ou roșu și un covrig, pentru ca spiritele să își potolească foamea;
- Pentru a avea familia unită tot anul, este bine ca primul ou ciocnit să fie consumat de toți.

Paștele este una dintre cele mai dragi sărbători creștine, iar tradițiile și obiceiurile ajută la întregirea familiei. Învierea Domnului aduce cu sine trezirea naturii la viață și înnoirea sufletelor. Cadourile de iepuraș sunt doar un bonus, bine primit deopotrivă de cei mici și cei mari.

Indiferent de credință, mituri sau realitate, profită de Sărbătorile Pascale pentru a fi alături de cei dragi, bucură-te de masa de sărbătoare în familie și nu uita că Paștele este în primul rând o sărbătoare a iubirii lui Dumnezeu care și-a jertfit propriul Fiu pentru mântuirea omenirii.

**Liniște sufletească, belșug și lumină să vă aducă Sărbătoarea Învierii Domnului.
Paște Fericit!**

Bibliografie:

1. Fl. Marian, Sărbătorile la români, vol. 1, Ed. Grai și suflet - Cult. nat., Buc., 2001
2. Vulcănescu, Mitologie română, Ed. Academiei R.S.R., Buc., 1987
3. Locuitorii satelor Agârbiciu și Veștem.

Educația Caracterului La Elevi-Soluție De Rezolvare A Problemelor De Indisciplină

CAMELIA COTÎRȚĂ

Școala Gimnazială „I.G.Duca

Caracterul reprezintă calitățile stabile și distincte care individualizează o persoană, fiind părți integrante din viața unei persoane și care determină reacțiile ei în diferite circumstanțe.

Educația caracterului în școală vine să se adauge efortului părinților, familiilor, religiei, organizației civice pentru a dezvolta la copii și tineri acele calități care să asigure continuitatea unei societăți libere și democratice.

Caracterul reprezintă sâmburele educației și al vieții, iar modelarea lui, având avantajul îmbunătățirii sistemului relațional, dezvoltarea unui mediu propice pentru studiu, creșterea sentimentului de siguranță în școli, dezvoltarea unor relații apropiate în mediul familial. Modelând și dezvoltând caracterul, cadrele didactice îi vor ajuta pe elevi să-și atingă potențialul maxim, deoarece nu există nicio îndoială asupra faptului că mentalitatea influențează deciziile unui tânăr, iar ideea dezvoltării în școală a unui tip de mentalitate care să încurajeze elevii să ia decizii corecte și să se bucure de succese depline, va avea beneficii pe termen lung.

Există un program original de educație a caracterului destinat copiilor din ciclul primar, numit „Character First-Education”, program care nu presupune introducerea unei noi discipline școlare în curriculum, ci, dimpotrivă, se va integra în curriculum-ul oficial sau, după caz, în cel opțional, în manieră cross-curriculară.

În ciclul primar se lucrează cu 49 de broșuri, corespunzătoare celor 49 de trăsături de caracter avute în vedere și grupate în patru serii, fiecare pentru un an de studiu. Structura și concepția acestor broșuri este unitară și constituie un prim material curricular al învățătorului. Se folosesc ca auxiliare casete audio și video, planșe, cărți, pliante, diplome de recompensă etc. Fiecărei trăsături de caracter îi este alocat un anumit timp, de regulă 2-3 săptămâni, perioadă în care se pune accent special pe trăsătura aleasă. Broșurile specifice fiecărei trăsături de caracter vor fi schimbate cu exemplificări relevante pentru copilul român, deoarece ele ilustrează elemente de cultură și istorie americană.

Educația se confruntă la nivel instituțional cu o serie de probleme, care țin în esență de ruptura dintre așteptările față de școală și prestația oferită de aceasta. Dacă latura informațională și competențele de natură cognitivă sunt promovate cu precădere și la nivel înalt, nu același lucru se poate afirma și despre latura formativă, atitudini și comportamente.

Pentru experiment am ales ca trăsătură de caracter **generozitatea**- și am elaborat un plan de lucru pe două săptămâni, parcurgând următorii pași:

1. **Prezentarea unei povestiri din natură**- „Pelicanul”- 25 minute- Această poveste ilustrează generozitatea în lumea animalelor. În prezentarea povestirii se va prezenta imaginea pelicanului, iar la final se va colora. Se va discuta cu elevii, în final, povestea și morala ei.
2. **Învățarea definiției**- se realizează folosind matrice conceptuală, pe

care copiii trebuie să o completeze cu conceptul nou învățat, să o definească, să găsească un enunț despre noțiunea studiată, să o reprezinte grafic. Pentru a realiza acest lucru se oferă mai multe definiții ale generozității, pe care echipa le va studia și din care va alege una reprezentativă-20 minute.

1. **Învățarea celor 5 „Eu voi”- „Daruri de Crăciun”- 20 minute-**

acestea reprezintă cele cinci promisiuni cuprinse la fiecare broșură cu diferite trăsături de caracter, pe care elevii trebuie să le înțeleagă și să le respecte. Pentru a realiza acest lucru promisiunile se vor scrie pe o foaie reprezentând ornamente pentru pomul de Crăciun, apoi vor fi decupate și atârnate într-un brad.

1. **Activitatea 1-** „O inimă generoasă”-45 minute- activitate practică. Se decupează din carton îndoit trei inimi și pe inima din față copilul

completează cu moduri în care el poate fi generos, pe cea de a doua inimă, moduri în care el a fost generos, iar pe a treia inimă, elevul completează cu expresii generoase pe care el le poate spune. Pe spatele inimii se scrie promisiunea „Eu voi fi generos” și se semnează. Inima va fi așezată în clasă la loc vizibil, și poate fi completată oricând.

1. **Activitatea 2-**„Prietenul secret”- 10 minute zilnic- este o activitate

prin care elevii sunt stimulați să își arate generozitatea colegilor, fără a aștepta altceva în schimb. Astfel, se scrie numele copiilor pe bilețele, se amestecă într-un săculeț și fiecare copil va extrage un bilețel cu numele unui coleg care va deveni prietenul secret și pentru care, de-a lungul a două săptămâni, trebuie să scrie mesaje de încurajare sau să facă cadouri speciale, pe care le vor transmite în mod anonim. La sfârșitul perioadei, identitatea tuturor va fi dezvăluită, iar activitatea va putea reîncepe cu alte nume și alți prieteni.

1. **Activitatea 3-** „Faceți o donație!”-2 ore- fiecare copil va aduce,

alături de părinți, jucării, îmbrăcăminte, aparatură, pe care le consideră că nu le vor mai folosi și le vor dona unor organizații de caritate. Cu sprijinul părinților, vor fi donate celor care au nevoie de ele. Copiii vor fi lăudați pentru generozitatea de care dau dovadă, indiferent de mărimea cadoului lor.

1. **Certificate acordate-** se oferă certificate de generozitate și se laudă

elevii care au devenit mai generoși. Trei copii vor primi inima de aur și vor fi felicitați în fața întregii clase. La sfârșitul activităților, vor primi și diplomă de caracter pentru generozitate.

1. **Jurnalul generozității-** se încurajează copiii să caute în ziare și să

decupeze articole despre oameni generoși, să identifice în familie, la prieteni, acte de generozitate și să le descrie, apoi să le pună pe un „Panou al generozității” pregătit anterior. Acesta poate fi decorat și cu imagini și are rolul de a atrage atenția asupra actelor de generozitate din comunitate. Motto-ul acestui jurnal va fi: „Binele pe care-l faci va fi mâine uitat. Nu are importanță, împlinește-l!”

1. **Poveste despre generozitate-** se alege o poveste din orice domeniu

care se citește elevilor, apoi se analizează.

10. Punga de pelican- este o activitate cu caracter practic, se realizează șabloane după ilustrația oferită în broșură. Fiecare elev va desena două contururi de pasăre pe o bucată de carton și le va decupa, apoi le va colora și le va lipi, punând un balon între cele două cartoane. Copiii pot umfla balonul și atunci punga pelicanului se va umfla ca și atunci

când prinde pește. Astfel, elevii își vor aminti de generozitatea pelicanului din povestea pe care au auzit-o. Lucrările vor fi afișate pe un carton albastru, la loc vizibil.

Practic, educarea caracterului presupune depășirea sau stăpânirea

trăsăturilor native și este un proces complex, îndelungat, dar care, prin extinderea acestui program de la ciclul preprimar până la cel liceal, poate fi realizat.

Bibliografie:

1. Băban, A., *Consilierea educațională*- Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
2. Iucu, B.,R., *Managementul clasei de elevi. Gestionarea situațiilor de criză educațională în clasa de elevi*, Editura Fundației Culturale „Dimitrie Bolintineanu”, București, 1999

DIVERSITATEA CULTURALĂ LOCALĂ ÎN ACTIVITĂȚILE CU PREȘCOLARII

Elena Pantelemon

Grădinița Cu Program Prolungit Nr. 3 Tulcea

În lumea modernă, diversitatea în sens larg – indiferent dacă este de natură culturală sau lingvistică – poate fi pusă pe seama a doi factori esențiali: intensificarea migrației și noile tehnologii de informare și comunicare.

Diversitatea culturală nu mai este un prejudiciu, ci o realitate care trebuie fructificată încă din perioada preșcolară.

Încă de mici, copiii trebuie „antrenați” să asculte „povestea” altui copil fără să emită judecăți, să-și prezinte propria „poveste” nealterată și fără frica de a fi judecat de ceilalți. Pentru a fi evitate neînțelegerile, copiii vor fi sprijiniți să adreseze întrebări, să compare propriile convingeri cu ale colegilor, să identifice similitudinile și diferențele între acestea.

Pentru cadrele didactice este esențial să creeze relații pozitive în interacțiunea dintre semenii, să favorizeze dezvoltarea persoanei cât și a relațiilor constructive în grup, pentru a trăi sentimentul propriei identități.

Tot modul de învățare din grădiniță este organizat din perspectivă interculturală, permițând învățarea prin colaborare, comunicare și nicidecum de marginalizare a unor copii. Deschiderea spațiului grădiniței către comunitate și specificul ei, organizarea unor întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural, dar nu în detrimentul majorității, urmărește realizarea obiectivelor de egalizare a șanselor în educație.

E. Cory, în studiul, „Talking about differences children notice”(a vorbi despre diferențele pe care le observă copiii), sugerează:

- răspundeți prompt întrebărilor copiilor , dacă ocolim răspunsurile , aceștia vor deduce că ceva nu este bine în ceea ce privește întrebarea sau persoana la care se referă aceasta;
- răspunsurile să fie simple, legate de experiența copiilor și nivelul lor de cunoaștere;

Exemple de mijloace de realizare a obiectivelor propuse prin educarea limbajului (DLC):

a. Lecturi după imagini: „Să cunoaștem etniile din orașul nostru ”, „Costumul popular”

b. Convorbiri: „Despre preparatele culinare ale altor etnii”, „Să învățăm să trăim împreună ” „Mărțișorul” , „Crăciunul“, „Paștele la noi”, „Toți diferiți, toți egali!”, „Cum ne comportăm?”

c. Jocuri didactice: „Așează imaginea la locul potrivit” (obiective turistice), „Al cui este portul?”, „Suntem egali, suntem diferiți”(acceptarea nondiscriminării), „Ne înțelegem unul cu altul”, „Etniile Dobrogei se prezintă”.

Didactica contemporană promovează concepte și atitudini educaționale noi, menite să determine forme variate de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copiilor.

Diversitatea culturală este o realitate necesară a fi fructificată și în mediul preșcolar. Pentru a satisface cu succes scopurile unei educații interculturale la nivelul vârstei preșcolare, curriculumul trebuie să asigure un loc cert diversității în structurile sale, să-i facă vizibili pe minoritari și să dezvolte capacități interculturale în rândul tuturor. În acest demers, noi, educatoarele trebuie să apelăm la diverse strategii de redimensionare interculturală a unității noastre de învățământ.

În învățământul preșcolar, familiarizarea majorității cu limba, cultura, tradițiile minorităților, revine educatoarelor. Ele trebuie să fie persoane deschise spre toți copiii, indiferent din ce familii provin aceștia din punct de vedere etnic, religios, social, etc. În atingerea obiectivelor propuse apelăm la metode specifice educației moderne bazate pe cooperare, comunicare, echitate.

Este bine ca toți copiii să vină în contact și să cunoască și aspecte legate de alte culturi, dar pentru o bună conviețuire, pentru a se preveni și evita conflictele interetnice și de altă natură este necesară implementarea educației interculturale încă de la grădiniță, prin promovarea toleranței, a bunei înțelegeri și egalității de șanse între membrii aceleiași comunități. În acest context sunt tot mai numeroase ocaziile de implementare și derulare a proiectelor, prin care grupuri de copii, dar și educatori se implică în acțiuni specifice, bine structurate, bazate pe principii pedagogice, temeinic studiate, elaborate și îndeajuns experimentate și aplicate în timp.

Necesitatea unei abilitări adecvate în rândul educatoarelor în sensul prețuirii și valorificării diversității culturale este evidentă.

În realitatea zilnică din grădiniță, a principiilor interculturalității se poate porni de la o afirmație de bază: diferențele dintre copii, culturi și comportamentele lor sunt firești. Copiii sunt egali nu pentru că ar fi toți la fel, ci pentru că sunt diferiți. De aceea, ei nu trebuie să fie forțați să devină copii ale unui model predefinit din perspectiva unei optici dominate de stereotipuri și prejudecăți culturale, purtate de adulți. Cadrele didactice, bine intenționate, convinse pe drept că toți copiii sunt egali, ignoră diferențele dintre copii, stabilind perspectiva majoritară ca normă aplicabilă tuturor și fără negociere.

Preșcolarii nu posedă informații suficiente referitoare la apartenența etnică și socială, religie, naționalitate, rasă, limbă, etc., dar ceea ce știu ei se concretizează în comportamentul lor prin a-l respinge pe copilul care este « altfel » decât ei (de obicei român). Pentru a-i informa în acest sens am urmărit, în primul rând, ca prin diferite activități să-i familiarizez cu viața copiilor din alte țări. Prin intermediul revistelor, planșelor, albumelor, al emisiunilor T.V. copiii au cunoscut diversitatea oamenilor (de culoare, aspect), în general. Povestindu-le și relatându-le întâmplări, preocupări ale copiilor și adulților din țara noastră și din alte țări, au putut trage concluzia că mai mult ne asemănăm unii cu alții decât ne deosebim. Deci în fiecare țară copiii au aceleași preocupări : se joacă, dansează, cântă, desenează, chiar dacă după aspectul fizic, ei par diferiți. Activitățile artistico – plastice au scos cel mai bine în evidență reprezentările pe care și le-au format referitor la copiii lumii. Am observat că deși îi colorează diferit, așa cum sunt ei în realitate, totuși toți sunt integrați în aceleași peisaje cu soare, flori, fluturi, baloane, etc.

Activitățile pe care ni le planificăm în preajma unor evenimente cum ar fi : 1 Iunie, Craciunul, Sărbătorile Pascale, etc. au rolul de a-i sensibiliza pe copii asupra îndemnurilor la prietenie, ajutor, toleranță

Având în vedere faptul că vor fi mereu contacte între cei aparținând populației majoritare și cei ce aparțin minorităților, educația interculturală derulată prin acțiuni la nivelul unităților școlare și preșcolare sau al comunității trebuie să vizeze :

- transmiterea de cunoștințe despre propria cultură și despre alte culturi aparținând altor etnii ;

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre români și minorități ;
- recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate dintre oameni ;
- promovarea unei politici școlare care să favorizeze egalizarea șanselor în educație ;
- demararea unor strategii de valorificare a diferențelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice;
- inițierea în demersuri pentru cunoașterea culturii etniilor și pentru tratarea cu tact și înțelegere a aspectelor vieții culturale și sociale ;
- promovarea unor relații de cunoaștere și de bună înțelegere între etnii ;
- lupta împotriva prejudecăților etnice.

Conviețuirea împreună cu alte etnii ne dă posibilitatea să ne cunoaștem și să ne obișnuim unii cu alții, să luăm ce e mai bun de la fiecare și să ne ajutăm reciproc. În acest spirit trebuie să creștem copiii și să-i învățăm că toți suntem cetățeni ai Europei și ai lumii. Această nevoie tot mai presantă de interculturalitate nu înseamnă negarea sau eliminarea propriei culturi, ci doar lărgirea perspectivei spre modele culturale și valorile proprii ale altor culturi.

Sentimentul apartenenței la o comunitate multiculturală se formează din primii ani ai vieții, altfel spus, în cei „șapte ani de acasă”, care includ, firește, anii petrecuți în grădiniță. Iată de ce revine educatoarelor, în ansamblu, misiunea de a dezvolta în formă și conținut activități de educare și formare multiculturală a copiilor. Interculturalitatea trebuie considerată o parte componentă a realității zilnice din grădiniță, și nu o temă sau activitate adăugată.

Experiența de zi cu zi mă determină să afirm că nouă, cadrelor didactice ne revine un rol deosebit de important în crearea unei atmosfere prietenoase, plină de respect între copii și între părinți pentru a se evita unele neînțelegeri sau conflicte interetnice.

În activitatea mea m-am confruntat cu situații când au venit copii din medii total diferite : familii foarte sărace, familii de religii diferite, copii din medii profesional diferite, cu culturi diferite sau de etnii diferite, situații în care obiectivul meu principal a fost acela de a-i determina pe acești copii să nu simtă sau să simtă cât mai puțin felul provenienței lor, ferindu-i de fenomenul frustrării care ar putea avea repercursiuni asupra personalității în formare a copilului mic.

În grădinița noastră pe copii nu-i deranjează că unii sunt altfel, ceea ce este un fapt îmbucurător. Ei se bucură să fie împreună, să participe la jocuri și activități împreună, să participe la serbări și diferite concursuri unii alături de alții. Datina, obiceiurile și tradițiile au rolul lor în permanența culturală a unui popor, a unui neam. Copiii cântă și dansează împreună cu ocazia serbărilor organizate dându-le posibilitatea de a se simți mai aproape unii de alții, de a-și respecta portul, obiceiurile și tradițiile indiferent de limba pe care o vorbesc.

În cadrul activităților de educarea limbajului copiii au prilejul să învețe versuri populare înțelegând graiul zonei respective, să-și povestească întâmplări.

DARURI DIN INIMĂ

Ileana Tanase

Liceul Tehnologic Nr. 1 Maracineni

Prof. ILEANA TĂNASE

Liceul Tehnologic Nr.1

Mărăcineni-Arges

Cele mai mari satisfacții le ai atunci când oferi fără să aștepți să primești ceva în schimb, când vezi că investiția ta, fie financiară, fie timpul sau zâmbetul tău îți bucură pe ceilalți și îți ajută să meargă mai departe. Pentru preșcolarii și elevii de la Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcineni zâmbetul și atenția ce le pot dăruia semenilor săi aflați în situații mai critice sunt foarte importante, iar prezența lor alături de aceștia se pare că-i transformă în niste învingători, împliniți sufletește prin sprijinul acordat celor care au nevoie de ei. Această transformare a existat până în prezent datorită implicării lor ca voluntari activi în organizarea de evenimente caritabile și de acțiuni comunitare în cadrul unor proiecte derulate de-a lungul timpului.

În prezent, elevii unității noastre școlare au răspuns prompt unei alte inițiative de acest gen, proiectul cu finanțare extrabugetară „*MĂINI DIBACE*”, desfășurat de elevi și cadrele didactice, a dorit mobilizarea preșcolarilor și elevilor, a familiilor acestora, dar și a comunității locale în vederea realizării unui eveniment caritabil, prin participarea directă în cadrul activităților de voluntariat.

Scopul proiectului a fost acela de a crește implicarea civică a preșcolarilor, elevilor, cadrelor didactice și a comunității locale, prin participarea directă la activități de voluntariat și prin valorificarea potențialului creator al copiilor cu privire la capacitatea de a realiza diferite obiecte, în sprijinul ajutorării copiilor care provin din medii dezavantajate.

Acest proiect a avut menirea de a valorifica produsele activităților cu copiii (desene, picturi, decorațiuni pascale, felicitări, etc.), totodată urmărindu-se și dezvoltarea afectivă a personalității elevilor și preșcolarilor, prin educarea laturii moral-creștine, prin cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor legate de Sărbătorile Pascale.

Elevii au realizat diferite lucrări și podoabe, specifice Sărbătorilor Pascale, folosind materiale diverse și aplicând procedee și tehnici de lucru variate învățate la clasă. Cu lucrările realizate s-a organizat o expoziție cu vânzare pentru părinți și pentru locuitorii comunei Mărăcineni, în vederea atragerii de fonduri. Din fondurile strânse în urma vânzării de obiecte s-au pregătit pachete cu dulciuri și alimente pentru 33 de elevi proveniți din familii cu venituri modeste.

La reușita acestor activități ne-au fost alături – ca de obicei - numeroși elevi și părinți, cadre didactice din Liceul Tehnologic Nr.1, enoriași ai Bisericii Ortodoxe ”Sfântul Nicolae”, Mărăcineni, alături de alți oameni cu suflet: reprezentanți ai Primăriei și ai Consiliului local, reprezentanți ai firmei SC Diaplast, Mărăcineni, dl. Siminel Tudoraș, reprezentant al firmei SC Alexim 92 SRL, Pitești.

Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora.

Astăzi, când ne putem numi „cetățeni europeni”, nu putem rămâne indiferenți la necazurile și situația materială scăzută a celor din jurul nostru. Un bun creștin își apleacă privirea asupra acestor probleme și face ceva util în acest sens. Nu trebuie să fim adulți pentru a putea alina suferința celor de lângă noi și a aduce un zâmbet pe fața plină de lacrimi și o rază de bucurie într-un suflet încercat și trist.

Dorim ca, în continuare, să ducem tradiția mai departe, prin realizarea unui eveniment tot mai bun. Tuturor participanților, invitaților, partenerilor, coordonatorilor și colaboratorilor le adresăm sincere mulțumiri pentru implicare și pentru reușita acestei acțiuni.

Suntem motivați de faptul că beneficiarii direcți ai proiectului, copiii care provin din medii dezavantajate, au avut Sărbători Pascale mai frumoase și – de ce nu - mai bogate, datorită muncii noastre, a implicării elevilor, a cadrelor didactice, a părinților și a comunității locale.

Creativitatea În Învățământul Primar

MARIANA BOBEICA

SCOALA GIMNAZIALA „ION I. GRAURE,,

Creativitatea în învățământul primar

Creativitatea este un element important al procesului educațional și joacă un rol semnificativ în dezvoltarea copiilor în timpul anilor de învățământ primar. În această etapă a vieții lor, copiii sunt într-o perioadă de explorare și descoperire a lumii din jurul lor, iar stimularea creativității îi ajută să-și dezvolte gândirea critică, imaginația și abilitățile.

Creativitatea poate fi înțeleasă ca abilitatea de a gândi și de a acționa în mod original și productiv, generând idei și soluții noi și inovatoare. Aceasta nu se limitează la domeniul artistic, ci poate fi aplicată într-o varietate de contexte și discipline, inclusiv matematică, științe, literatură și multe altele.

-Rolul creativității în dezvoltarea copiilor

Creativitatea joacă un rol important în dezvoltarea holistică a copiilor în timpul anilor de învățământ primar. Ea îi ajută pe copii să-și exploreze și să-și exprime identitatea și interesele, să-și dezvolte imaginația și să-și îmbunătățească abilitățile de rezolvare a problemelor. Prin activități creative, cum ar fi desenul, pictura, construirea, jocurile de rol și scrierea creativă, copiii își dezvoltă abilitățile motorii fine, limbajul și capacitatea de a comunica idei și emoții. În plus, creativitatea îi încurajează pe copii să gândească în afara cutiei, să experimenteze și să încerce soluții noi, ceea ce le dezvoltă spiritul critic și capacitatea de adaptare.

-Beneficiile creativității în învățământul primar

Există o serie de beneficii asociate cu integrarea creativității în învățământul primar. Printre acestea se numără:

Stimularea interesului și angajamentului: Activitățile creative captivante și interactive pot stimula interesul și angajamentul copiilor în procesul de învățare, făcându-i să fie mai motivați să participe și să exploreze subiectele predate.

Dezvoltarea abilităților cognitive: Creativitatea stimulează gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor și capacitatea de a face conexiuni între diferite concepte și idei, ceea ce îmbunătățește performanța academică a copiilor.

Cultivarea încrederii și stimei de sine: Oportunitățile de a-și exprima creativitatea și de a-și împărtăși creațiile cu ceilalți îi ajută pe copii să-și dezvolte încrederea în propriile abilități și să-și consolideze stima de sine.

Promovarea colaborării și comunicării: Activitățile creative în grup încurajează colaborarea și comunicarea între copii, dezvoltând abilitățile lor sociale și emoționale și consolidând legăturile de prietenie.

Prepararea pentru lumea reală: Creativitatea este o abilitate esențială în lumea contemporană, în care inovația și adaptabilitatea sunt tot mai valorizate. Încurajarea

creativității în învățământul primar pregătește copiii pentru succes într-o lume în continuă schimbare și evoluție.

-Modalități de încurajare a creativității în clasă

Există numeroase modalități prin care educatorii pot încuraja și sprijini creativitatea în clasă. Printre acestea se numără:

-Oferirea de spațiu și timp pentru explorare și joc liber: Copiii au nevoie de spațiu și timp pentru a-și explora interesele și pentru a-și exprima creativitatea prin joc și activități libere.

-Furnizarea de provocări și provocări creative: Educatorii pot oferi provocări și provocări care să încurajeze gândirea creativă și rezolvarea de probleme, cum ar fi proiecte de construcție, probleme matematice neconvenționale sau scenarii de joc de rol.

-Promovarea diversității și incluziunii: Este important ca activitățile creative să fie accesibile și relevante pentru toți copiii, indiferent de abilitățile lor individuale sau de contextul lor cultural și social.

-Încurajarea întrebărilor și explorarea: Educatorii pot încuraja întrebările și curiozitatea copiilor, îndrumându-i să exploreze și să descopere lumea din jurul lor în moduri creative și inovatoare.

-Furnizarea de feedback constructiv și încurajare: Feedback-ul pozitiv și încurajator din partea educatorilor și colegilor poate consolida încrederea și stima de sine a copiilor și îi poate motiva să-și continue eforturile creative.

În concluzie, creativitatea joacă un rol important în învățământul primar, având un impact semnificativ asupra dezvoltării copiilor în această etapă importantă a vieții lor.

SECRETELE UNEI EDUCAȚII DE SUCCES CUM INFLUENȚEAZĂ FAMILIA PARCURSUL ACADEMIC AL COPILOR

GABRIELA PADURARU

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Factorii care influenteaza azi mediul educativ sunt: noua concepție care se cristalizează asupra educației ca serviciul social și extinderea mass-media (T.V). Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de proprii copii și pe dorinta lor ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață. Aceasta nu se poate realiza dacă părinții nu cunosc personalitatea propriului copil. Educația copilului este factorul principal care dezvoltă personalitatea lui. În educația copiilor trebuie să existe între părinți înțelegere și acord în diferite probleme și de aici decurg normal și celelalte.

În activitatea de educație în familie un rol important îl are „climatul” care este rezultatul raporturilor dintre membrii familiei. Aceste raporturi și caracterul lor pot forma „climatul pozitiv” (favorabil) sau „climatul negativ” (nefavorabil) educației, adică formarea copilului ca cetățean, ca om.

Educația copiilor reprezintă una dintre cele mai importante responsabilități ale părinților, educatorilor, școlii și societății în general. Într-o lume în continuă schimbare și modernizare, parteneriatul cu factorii educaționali devine crucial, iar familia ocupă un loc central în acest proces. O familie implicată și pregătită să acționeze ca un factor educativ poate contribui semnificativ la formarea personalității și succesul copiilor săi.

Cu toate acestea, nu toate familiile sunt dispuse sau pregătite să-și asume responsabilitățile educative în mod consecvent. Lipsa de timp, grijile zilnice sau lipsa de pregătire psihopedagogică pot fi obstacole în calea unei educații corespunzătoare a copiilor. Este esențial ca părinții să își întărească relațiile cu copiii lor pe baza dragostei și să-și dorească succesul și performanțele acestora în viață.

Climatul din cadrul familiei joacă un rol crucial în educația copiilor. Raporturile pozitive dintre membrii familiei pot contribui la formarea unui climat favorabil pentru dezvoltarea personalității copilului, în timp ce raporturile negative pot avea efecte adverse. Atitudinile și comportamentele părinților influențează în mod direct modul în care copiii se dezvoltă și învață.

Voi enumera câteva din posibile atitudini și comportamente ale părinților și implicațiile lor în formarea profilului moral al copilului.

*„Familia severă”- în anumite limite imprima ordine, disciplină, seriozitate, asigură unitate și echilibrul familiei. Severitatea este necesară în raporturile educaționale din familie, dar cu măsură. Ce s-ar întâmpla în cazul în care părinții aplică copiilor pentru orice abatere pedepse corporale? Atunci copilul crește timorat cu gândul pedepsei, ascunde greșelile făcute, simte nevoia să mintă, se îndepărtează afectiv și efectiv de părinți și își caută înțelegerea și afectivitatea în altă parte. Așa se nasc „găștile” și „bandele” de minori. Mai gravă este situația când părinții sunt împărțiți în „tabere”: unul sever și unul indulgent. Astfel se formează viitorul demagog, viitorul ipocrit, trăsături de personalitate pe care nu și le dorește nici un părinte pentru copilul său.

*„Familia permisivă” stă la polul opus al familiei severe, are un climat de „puf”. Asemenea copil va fi neajutorat, un egoist, un meschin, căci în familie îi este permis orice, el are numai drepturi, în timp ce părinții, doar datorii. Un asemenea copil se adaptează și se încadrează cu mari dificultăți în colectivele de școală sau mai târziu la locul de muncă.

*„Familia rigidă” prejudiciază maturizarea copiilor, generând lipsa de încredere în sine, teama de nereușită și sancțiune. Învățătorul trebuie să intervină, după ce cunoaște situația reală, prin vizite la domiciliu, discuții cu părinții (în particular, nu în ședințe) sugerându-le cu discreție, tact și calm în ce mod și sub ce formă se poate atenua și echilibra severitatea. Învățătorul trebuie să fie în postura sfătuitorului și nu a judecătorului.

*„Familia libertină” creează o atmosfera lejeră, prezentând riscul de a întârzia sau împiedica maturizarea socială a copiilor datorită preocupării excesive a unui părinte sau a ambilor pentru ei înșiși. Învățătorul trebuie să intervină pentru a dezvolta siguranța de sine în sensul obținerii unor rezultate bune la învățătură, capacitatea de decizie, spiritul de independență. Punerea ferma în gardă a părinților în legătură cu pericolul evoluției nefavorabile a copiilor este posibilă și necesară.

Un proverb spune : „O vorbă bună rostită la timp, înviorează sufletul copilului, precum ploaia bună, căzută la timp potrivit, înviorează câmpul”

Este important ca părinții să găsească echilibrul în relația cu copiii lor. Atitudinea excesiv de severă sau permisivă poate avea consecințe nedorite asupra copiilor. De asemenea, o abordare rigidă sau prea liberală poate afecta maturizarea și adaptabilitatea socială a copiilor.

Părinții trebuie să înțeleagă bine relația dintre faptă și măsura ei educațională. În climatul educațional sunt necesare toate ipostazele acestuia (severitatea și blândețea, afectivitatea și sobrietatea, larghețea și strictețea) toate însă cu măsură și la timp, orice exces fiind păgubitor în sfera formării umane.

Comunicarea deschisă și construirea unui climat educațional echilibrat sunt cheia unei educații de succes.

În concluzie, educația copiilor este o responsabilitate comună a părinților, educatorilor, școlii și societății în ansamblu. Prin crearea unui climat familial pozitiv, bazat pe iubire, înțelegere și disciplină, părinții pot contribui semnificativ la formarea unei generații sănătoase și echilibrate. Este esențial să ne implicăm activ în educația copiilor noștri și să le oferim sprijinul și îndrumarea de care au nevoie pentru a-și atinge potențialul maxim.

CATEGORII DE MIJLOACE PENTRU INFLUENȚAREA MOTRICITĂȚII FINE

Sandu Anca

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

Jocurile de dezvoltare a motricității fine la copii sunt activități interesante, captivante și plăcute pentru copil, care satisfac nevoile lui de bază. Prin joc copilul cunoaște primul sentiment de victorie, iar acesta este memorat pe întreaga viață!

Dezvoltarea motricității fine a copilului stă la baza unor aptitudini și abilități esențiale - desenare, scriere, îmbrăcare, dezbrăcare, înșurubirea și prinderea lucrurilor etc. Dacă motricitatea grosieră (mers, sărit, alergat, cățărare) se dezvoltă fără prea multă încurajare, cea fină necesită atenție, timp și răbdare din partea educatorului, dar și a părinților pentru a căpăta formă.

Crearea aptitudinilor motorii fine presupune dezvoltarea mișcărilor degetelor și ale mâinilor cu scopul autoservirii sau a realizării unor activități uzuale. Ea implică coordonarea mână-ochi, a degetelor, mobilitatea articulară, forța musculară etc.

Dezvoltarea abilităților motorii fine sau a îndemânării copiilor se realizează cel mai ușor prin manipularea jucăriilor care presupun mănuiere, sortare, rotire, învârtire, așezare, construire și care necesită coordonarea simultană a ochilor, mâinilor și creierului.,dar și prin jocurile muzicale ce presupun executarea unor mișcări conform textului .

Jocuri pentru dezvoltarea motricității fine și a ritmicității

1. „Pescarii pricepuți ”

Scopul jocului:dezvoltarea motricității fine, a atenției și a răbdării

Materiale necesare: undițe care au la capăt un magnet, pești de diferite forme și mărimi

Se trasează pe sol o linie ce reprezintă malul lacului pe care copiii nu au voie să o depășească și vor încerca să pescuiască cât mai mulți pești .

2.„ Veverițele harnice”

Scop:dezvoltarea motricității fine,a atenției, a îndemânării

Materiale necesare: nuci,coșulețe

Jocul se poate desfășura atât pe echipe cât și individual .

Educatoarea împrășteie cât mai multe nuci pe sol iar la semnalul :„Veverițele harnice!” Copiii încep să adune nucile atât cât să le încapă în palmă apoi merg să le pună în cosuri fără să atingă mâile de corp.

3.„Cel mai înalt turn”

Scop: dezvoltarea motricității fine, a atenției, a îndemânării

Materiale necesare: cuburi din diferite materiale ,mărimi și forme;

Copiii pot fi împărțiți în două sau mai multe echipe. La semnalul educatoarei vor începe să construiască turnul folosindu-se de cuburile puse la dispoziție .

Este declarată câștigătoare echipa care a înălțat prima turnul .

4. „Borcanul cu compot”

Scop: dezvoltarea motricității fine, a preciziei și atenției;

Materiale necesare: coșulețe cu vișine sau cireșe din plastic, linguri, borcane

Grupa de copii este împărțită în echipe egale .În fața fiecărei echipe la o distanță stabilită de educatoare se află o masă, iar pe ea un borcan. La comanda educatoarei „Borcanul cu compot” primii din fiecare echipă pun câte un fruct în lingură și merg să-l pună în borcan .După ce fructul a fost pus în borcan se întorc în alergare și predau lingura următorului coleg și trec la coada șirului. Următorii execută aceleași acțiuni. Câștigă echipa care reușește să umple borcanul.

5. „Șurubul și piulița”

Scop: dezvoltarea motricității fine, a atenției și a răbdării

Materiale necesare: șuruburi și piulițe colorate de plastic de diferite forme, siluetă ce-l înfățișează pe *Manny Iscusitul*

Se poate juca pe două sau mai multe echipe. Fiecare echipă primește două tăvițe .Într-o tavă se află șuruburile ,iar în calaltă piulițele. Pe rând fiecare copil va trebui să meargă luând păpușa *Manny Iscusitul* să ia o piuliță și să o înșurubeze, apoi se va întoarce și va preda păpușa colegului. Echipa care termină de înșurubat toate piulițele câștigă.

7. Cântecul „Strângem strângem” .

Acest cântec este foarte îndrăgit de copii având o linie melodică foarte veselă ,pe lângă faptul că-i învățăm să-și strângă materialele cu care au lucrat s-au jucat ,realizează și exerciții benefice în dezvoltarea motricității globale , dar mai ales a celei fine.

„Strângem ,strângem

Facem curățenie

Strângem, strângem

Punem lucrurile la loc

BIBLIOGRAFIE

Preda ,V., Dumitrana ,M. „Programa activităților instructiv- educative în grădinița de copii” , Editura V&I Integral 2005;

Curriculum pentru învățământul preșcolar 3-6/7 ani, Ed. Didactica Publishing House, București 2009

Antonovici Ș. ,*Educația fizică în grădiniță*, Editura Didactică Publishing House 2010;

Crețu C.C., Ciucurel C., Ivan A., Petre D. Ghid privind desfășurarea activităților de educație – fizică în grădiniță Edit. Tiparg 2007;

Epuran ,M. „Metodologia cercetării activităților corporale”, Editura Fest București ,2005;

Lupu, E.,, Metodica predării educației fizice și sportului ” Institutul European Iași, 2006
prin tratare diferențiată”,Editura Didactică și Pedagogică,București,2003;

Petruș- Barbu,G.,,Copilul și motricitatea”, Editura Nomira,Pitești 2012;

Preda,V.,Dumitrana,M. „Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii”,

Editura V&I Integral,București,2005;

Rață,G.,Rață,Gh. „Educația fizică și metodică predării ei”,Editura Prim,Iași,2008;

Stănescu,M. „Strategii de învățare motrică prin imitație”,Editura Semne,București,2002;

Stănescu,M. „Educația fizică pentru preșcolari și școlarii mici”,Editura
Semne,București,

2002;

Cercuri Colorate

Ancuta Elena Costache

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

CERCURI COLORATE

Scopuri:

- Formarea deprinderii de a constitui grupe de cercuri după culoare.
- Verificarea reprezentărilor copiilor despre culorile de bază.

Sarcina didactică:

- Diferențierea cercurilor după culoare.

Reguli de joc:

La semnalul educatoarei, copiii grupează cercurile după culoare în cele trei cutii aduse.

Elemente de joc: mănuierea materialului, mișcarea.

Material didactic: pentru fiecare copil șase cercuri colorate, trei cutii colorate în roșu, galben și albastru.

Desfășurarea jocului:

Fiecare copil primește mai multe cercuri roșii, galbene și albastre. Eduatoarea solicită sortarea și gruparea lor după culoare în cele trei cutii astfel: în cutia roșie cercurile roșii, în cutia galbenă cercurile galbene și în cutia albastră cercurile albastre. Copiii încep să lucreze la semnalul educatoarei (un clopoțel, o bătaie în toabă etc.). La sfârșit, copiii verbalizează acțiunea.

Exemplu: Eu am așezat cercurile roșii în cutia roșie

După gruparea cercurilor sunt denumite și grupele formate: grupa cercurilor roșii, grupa cercurilor galbene și grupa cercurilor albastre.

Variantă:

Educatorea aduce în fața copiilor mai multe cercuri colorate (din carton decupate la mijloc). Copiii au sarcina de a introduce cercurile de aceeași culoare pe un suport formând un turn colorat. Se verbalizează acțiunea.

Exemplu: Eu așez cercul roșu la turnul roșu.

Bibliografie: "Jocuri didactice pentru activitățile matematice din grădiniță", Editura Aramis

Ștefania Antonovici, Cornelia Jalbă, Gabriela Nicu

IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Daniela Vasile

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Prof.inv.prescolar – Vasile Daniela Gradinta cu program normal si program prelungit CASTELINO BABY

Cerințele mereu crescânde ale societății contemporane impun învățământului actual sarcini importante care să determine creșterea calității lui. Este necesar, pentru aceasta, să se utilizeze, în desfășurarea procesului de învățământ, cele mai eficiente căi, cele mai variate metode și mijloace care să asigure și să stimuleze, în același timp, creșterea ritmului de însușire a cunoștințelor. Pentru copii, jocul este în prima etapă de viață, esența înțelegerii lumii naturale și a conceptelor matematice, stând la baza alfabetizării și aptitudinilor sociale și emoționale. Jocul didactic contribuie sistematic la lărgirea, precizarea, fixarea, aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor însușite prin posibilitatea pe care o dă de a fi reluat într-un cadru, într-un context sau o formă nouă. De-a lungul timpului s-a observat că jocul didactic este activitatea pe care copiii o realizează cu plăcere cu educatorii, atingând obiectivele propuse, dar și descoperind și noi abordări, posibilități de a realiza jocul didactic. Lucrarea de față își propune să analizeze rezultatele obținute de preșcolari, în urma folosirii jocului didactic, în activitate pentru a demonstra că: jocul este o sursă de energie creativă, o forță pozitivă și un mediu sigur pentru a ajunge la o cunoaștere plină de sens; experiențele din spațiul de joc produc emoții puternice față de acest cadru, cum ar fi dorința de a explora mai departe, la niveluri superioare de înțelegere; energia creativă degajată de spațiul de joc se accelerează pe măsură ce jucătorii își asumă noi roluri și resimt emoții puternice atunci când fac descoperiri legate ”Cine voi fi mai departe ?” și ”Ce voi face în continuare?” Introducerea constituie o încercare de a investiga valoarea jocurilor didactice practicate în grădiniță, pornindu-se de la ideea că beneficiind de o experiență plăcută, prin joc, copiii manifestă o atitudine mai interesată față de rezolvarea unor sarcini concrete, prin imitare în etapa inițială, urmată de implicarea creatoare în etapa următoare. Capitolul I a introdus subiectul cercetării, a subliniat problema cercetării, contextele și și a identificat semnificația acestui studiu - experiment. Revizuirea literaturii din capitolul al doilea a evidențiat scopul principal al competenței matematice ce implică utilizarea unei varietăți de tipuri de sarcini - o implicație a acestui lucru este că accentul nu este pus exclusiv pe exemple lucrate care predomină activitățile de manuale. Pe lângă evidențierea unor caracteristici ale pedagogiei bune pentru educatori, am identificat cinci meta-practici generale care sunt esențiale în promovarea gândirii și înțelegerii matematice și care sunt importante pentru a ajuta copiii să atingă obiectivul general al competenței matematice. Aceste meta-practici ar trebui să treacă prin toate activitățile de învățare dacă trebuie promovate învățarea și dezvoltarea matematică optimă. Capitolul III descrie în mod explicit natura și proiectul metodelor utilizate în acest studiu de cercetare (experiment) oferă o discuție critică a constatărilor în contextul literaturii. Cel de-al IV-lea capitol valorifică rezultatele prezentei cercetări, prin prezentarea și analizarea datelor, cât și prin interpretarea acestora. Capitolul V denumit ”Concluzii” prezintă concluziile parțiale ale capitolelor anterioare și corelarea acestora din perspectiva ipotezei și obiectivelor propuse. Se discută, de asemenea, limitele acestui studiu, relevanța și contribuțiile, implicațiile pentru practicile timpurii ale

copiilor. Posibilitatea de a aplica practic ideile despre jocul didactic și analiza teoretică a subiectului, impunerea exemplificării unor jocuri didactice folosite în grădiniță, au condus la optarea pentru această temă. Conceptul de joc este sinonim cu copilăria. Definirea acesteia poate fi problematică datorită naturii sale dinamice și în continuă evoluție și a contingenței sale asupra "cine, când și unde". În timp ce prezența jocului în programele de educație timpurie este adesea acceptată, din ce în ce mai mult se contestă locul în astfel de programe. De asemenea, accesul copiilor la oportunitățile de joc este tot mai constrâns și reglementat de agendele politice care privilegiază rezultatele academice și formalizate față de abordările bazate pe joc. În timp ce studiile au investigat modurile în care copiii clasifică și definesc activitățile de joacă și non-joacă în cadrul educației, se cunosc mai puține despre activitățile pe care copiii le apreciază la grădiniță și despre modalitățile prin care aceștia se angajează în aceste activități. În studierea perspectivelor de joc ale copiilor, această lucrare nu oferă definiții sau categorii ale jocului. Mai degrabă, în acest studiu (experiment), subiectul jocului este conceptualizat pe baza a ceea ce înseamnă pentru copii, mai degrabă decât ceea ce este din perspectiva unui adult sau poate fi. În acest scop, lucrarea are în vedere valoarea jocului pe baza abordării elementelor matematice din perspectiva copiilor, precum și modul în care aceștia se angajează în activitățile de la clasă. În prezenta lucrare, activitățile de zi cu zi ale copiilor din contextele de educație timpurie sunt înțelese ca practici negociate. În cazul copiilor, jocul tradițional a fost privit ca o activitate inițiată și îndrumată de către aceștia. Punctele de vedere privind natura jocului, activitățile considerate a fi jucate, scopul și rolurile de joc în contextul educației sunt adesea foarte diferite și uneori opuse. Cunoașterea psihopedagogică a copilului și competențele de cunoaștere în baza obiectivelor au servit drept elemente de bază pentru stabilirea unei tipologii a competențelor de cunoaștere și construirea modelului pedagogic. Aplicând acest model în practică cadrele didactice vor putea să-și perfecționeze maniera de predare în vederea formării competențelor de cunoaștere elevilor mai mici. Aceste realități recunoscute nu trebuie să constituie un obstacol pentru el și din aceasta cauza este nevoie să i se cultive motivații prin care să găsească răspunsuri la provocările lumii contemporane.

Bibliografie = **IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE** – lucrare de licență Vasile Daniela/
COORDONATOR ȘTIINȚIFIC: Lect. univ. dr. GABRIELA FLORENȚA POPESCU

Joc Didactic “Cine Spune Mai Departe”

Ioana Tătaru

Grădinița cu P.N. Bogza, com. Sihlea

Scop: Exersarea pronunției corecte, cu claritate, exactitate și siguranță a consoanelor **c, p, r, ș, s, t, ț** și a grupurilor de consoane **sf, cr, pr**.

Sarcina didactică: Completarea propoziției începute prin onomatopeea potrivită, răspunsuri la întrebări.

Regulile jocului: În prima parte a jocului copiii răspund în cor la întrebarea pusă; în partea a doua, copilul care primește mingea, va completa (prin onomatopee) propoziția începută de educatoare.

Elemente de joc: Repetarea, imitarea, întrecerea, aplauze.

Material didactic: Animale de pluș sau decupate din carton și colorate, o scară confecționată din carton sau plastic, o minge.

Organizarea și desfășurarea jocului

În prima parte a jocului educatoarea spune câteva versuri, în timp ce arată scara pe care este prinsă imaginea animalului respectiv. Copiii vor răspunde în cor la întrebări.

Am o scară mare

Câte trepte are?

Pe cea mai înaltă treaptă

Este cioara cocoțată:

Cra-cra-cra, cra-cra-cra!

Strigă ne-ncetat.

Î: Cum strigă?

R: Cra-cra-cra, cra-cra-cra!

Cocoșul cel pintenat

Stă pe treapta următoare

Și strigă în gura mare:

Cu-cu-ri-gu, cu-cu-ri-gu!

Î: Cum strigă?

R: Cu-cu-ri-gu, cu-cu-ri-gu!

Pe a treia treaptă-n jos,

Stă Grivei morocănos

Ham-ham-ham!

Î: Cum face Grivei?

R: Ham-ham-ham!

Pe a patra treaptă-n jos

Toarce pisica duios,

Sfâr-sfâr- sfâr!

Î: Cum toarce pisica?

R: Sfâr-sfâr-sfâr!

Pe treapta cea mai de jos

Stă un puișor pufos

Piu-piu-piu!

Î: Cum face puișorul?

R: Piu-piu-piu!

Vine vântul pe pământ

Îmbușnat și șuierând:

Vâjj-vâjj-vâjj!

Î: Cum face vântul?

R: Vâjj-vâjj-vâjj!

Ploaia s-a apropiat

Î: Cum?

R: Pic-pic-pic!

Rățele s-au speriat

Iute, iute au plecat.

Î: Cum merg rățele?

R: Lipa-lipa-lipa!

Și așa s-a întâmplat

Vântul, ploaia au venit

Și pe toți i-a risipit.

Educatoarea aşază pe fiecare treaptă a scării animalul respectiv, în timp ce rostesteşte câte un vers, iar copilul care a primit mingea dă răspunsul cerut de vers, ceilalţi copii imită animalele (cum fac, cum merg).

În partea a doua a jocului, copilul care a primit mingea completează propoziţia spusă de educatoare pronunţând onomatopeea respectivă. Se formulează astfel următoarele propoziţii:

Raţa face: mac-mac-mac!

Gâsca face: ga-ga-ga!

Puiul face: piu-piu-piu!

Pe tot parcursul jocului vor fi antenaţi toţi copiii insistându-se asupra copiilor care au tulburări de vorbire.

Răspunsurile corecte vor fi aplaudate, iar cei mici vor primi, la sfârşitul activităţii, o surpriză dulce.

Literația – Importanță, Arie De Dezvoltare, Evaluare, Provocări

Roxana Maria Boghian

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Limanu

Literația – importanță, arie de dezvoltare, evaluare, provocări

Prof.înv.primar Boghian Roxana-Maria

Școala Gimnazială Nr.1 Limanu

Literația este capacitatea unei persoane de a citi, a înțelege și a folosi în mod eficient informațiile scrise pentru a obține cunoștințe și pentru a participa activ în societate. Ea implică abilități precum alfabetizarea, înțelegerea și interpretarea textelor scrise, gândirea critică, rezolvarea problemelor și comunicarea eficientă.

Literația este extrem de importantă în societatea contemporană, deoarece majoritatea informațiilor și cunoștințelor sunt comunicate prin intermediul textelor scrise. Persoanele care au o bună literație au mai multe șanse de a înțelege și a aplica informațiile pe care le accesează, de a avea succes în domeniul profesional, de a participa activ în comunitate și de a-și îmbunătăți calitatea vieții.

Importanța literației

Literația joacă un rol esențial în dezvoltarea indivizilor și în progresul societății la nivel global. Iată câteva motive pentru care literația este importantă:

1. **Comunicare:** Literația permite oamenilor să citească, să scrie și să înțeleagă limbajul scris. Aceasta facilitează comunicarea eficientă și clară în diverse contexte, cum ar fi învățarea, locul de muncă, relațiile sociale și interacțiunile cu societatea în ansamblu.
2. **Educație:** Literația este esențială pentru participarea în sistemul educațional.
3. **Autonomie și independență:** Cunoașterea literelor și cifrelor oferă oamenilor autonomie și independență în a-și gestiona viața. Abilitățile de citire și scriere permit oamenilor să acceseze informații, să completeze formulare și să ia decizii informate într-o varietate de situații, precum căutarea unui loc de muncă sau administrarea finanțelor personale.
4. **Gândire critică și capacitatea de a judeca:** Literația dezvoltă abilitățile de gândire critică și analitică.
5. **Angajare și dezvoltare profesională:** Abilitățile de citire și scriere sunt esențiale pentru a obține un loc de muncă și pentru a avansa în carieră.
6. **Participare civică și implicare socială:** Literația este esențială pentru a fi un membru activ al societății și pentru a participa la viața civică.
7. **Dezvoltarea personală:** Literația îi ajută pe oameni să-și dezvolte imaginația și creativitatea.

Acestea sunt doar câteva motive pentru care literația este importantă. Ea este o competență esențială pentru a avea succes în societatea modernă și pentru a contribui la progresul umanității.

Ariile majore de dezvoltare a literației:

Conștientizarea fonologică și fonemică este una dintre ariile majore de dezvoltare a literației, care se referă la capacitatea de a recunoaște și de a manipula sunetele limbajului.

Studiile au arătat că dezvoltarea conștientizării fonologice și fonemice la vârste fragede este un predictor puternic al succesului ulterior în învățarea citirii și scrisului.

Decodarea și corespondența fonem-grafem

Decodarea reprezintă capacitatea de a recunoaște, a identifica și a pronunța sunetele individuale ale limbii și de a le asocia cu literele corecte. Corespondența fonem-grafem se referă la relația dintre sunetele vorbirii (foneme) și literele sau grupurile de litere care le reprezintă (grafeme), regulile de pronunție corectă, precum și excepțiile de la reguli.

Dezvoltarea abilităților de decodare și corespondență fonem-grafem este esențială în procesul de învățare a literației. Aceste arii de dezvoltare sunt fundamentale pentru înțelegerea și producerea scrisului corect, facilitând comunicarea scrisă și dezvoltarea gândirii critice și creativității.

Dezvoltarea vocabularului este una dintre cele mai importante componente ale literației și are un impact semnificativ asupra abilităților de citire și scriere.

Este important să subliniem că dezvoltarea vocabularului nu înseamnă doar învățarea cuvintelor noi, ci și înțelegerea în profunzime a sensurilor acestora și utilizarea lor în mod corect și adecvat în diferite contexte.

Fluența reprezintă abilitatea de a citi sau de a scrie cu ușurință și în mod fluent. Aceasta implică capacitatea de a citi sau de a scrie rapid, fără ezitări, cu acuratețe, expresiv.

Dezvoltarea fluenței în citire este importantă, deoarece permite copiilor să își concentreze atenția asupra înțelegerii textului, în loc să se lupte cu decodificarea cuvintelor sau a structurii gramaticale. Pe de altă parte, dezvoltarea fluenței în scriere implică abilitatea de a exprima idei în mod clar și coerent.

Comprehensiunea în literație se referă la capacitatea de a înțelege și de a interpreta diverse tipuri de texte scrise. Aceasta implică atât abilități de descifrare a cuvintelor și înțelegere a structurii gramaticale, cât și capacitatea de a identifica ideile principale, de a face conexiuni cu cunoștințele anterioare și de a extrage înțelesuri profunde și implicite dintr-un text.

Comprehensiunea presupune și dezvoltarea abilităților de citire critică, cum ar fi capacitatea de a evalua argumentele dintr-un text, de a identifica ipoteze și de a recunoaște faptele de opinie. Aceasta implică, de asemenea, capacitatea de a extrapola informații contextuale și de a înțelege subtextul și mesajele ascunse.

Evaluarea competențelor de literație se referă la măsurarea nivelului de înțelegere și utilizare a limbajului scris și citit de către indivizi. Aceasta implică evaluarea abilităților de lectură și scriere, precum și capacitatea de a analiza și interpreta texte scrise.

Scopul evaluării competențelor de literație este de a oferi informații despre capacitățile individuale și de a identifica eventualele deficiențe sau necesități de dezvoltare în acest domeniu.

Există mai multe modalități de evaluare a competențelor de literație, unele formale și standardizate, altele informale și adaptate la nevoile și contextul specific. Printre cele mai comune metode de evaluare se numără teste standardizate, chestionare, probe scrise și orale, observații ale abilităților de vorbire și ascultare.

Testele standardizate se concentrează de obicei pe evaluarea atât a abilităților de citit și scriere, cât și a celor de înțelegere și interpretare a textelor (Exemple: Testele PISA, PIRLS, BRIO).

Indiferent de metoda folosită, evaluarea competențelor de literație nu ar trebui să fie doar o măsură statică a nivelului actual de competențe, ci ar trebui să ofere, de asemenea, informații despre posibilitățile de dezvoltare și îmbunătățire a acestora. Aceste informații pot fi utilizate pentru a planifica și a implementa intervenții adecvate și pentru a sprijini dezvoltarea continuă a competențelor de literație.

Provocările în promovarea literației

Promovarea literației și alfabetizării poate fi o sarcină dificilă și plină de provocări în unele cazuri. Iată câteva dintre acestea:

1. Accesibilitatea la resurse literare
2. Analfabetismul cultural
3. Lipsa motivării și a interesului
4. Bariere socio-economice
5. Tehnologia și schimbarea modului de lectură
6. Rezistența la schimbare: În unele cazuri, există o rezistență la schimbare din partea părinților, a comunităților sau a sistemului educațional, ceea ce poate face dificilă promovarea literației și a inovațiilor în acest domeniu.

În concluzie, literația este un proces esențial în dezvoltarea fiecărui individ. De la înțelegerea textului simplu până la capacitatea de a compune texte complexe, literația este o abilitate vitală în societatea actuală. Dezvoltarea literației nu se oprește odată cu încheierea perioadei școlare, ci continuă pe tot parcursul vieții, aducând beneficii atât la nivel personal, cât și profesional.

Creativitatea Preșcolarilor

Lidia Tripon

Grădinița "Lumea copiilor"

Creativitatea preșcolarilor

Creativitatea la preșcolari este un subiect esențial în dezvoltarea timpurie a copiilor, deoarece reprezintă un fundament pentru multe abilități cognitive și sociale care vor fi necesare mai târziu în viață. Creativitatea nu se limitează doar la domeniul artistic, ci implică și rezolvarea de probleme, gândirea critică și abilitatea de a găsi soluții inovatoare.

Importanța creativității la preșcolari

Creativitatea la preșcolari este esențială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională. Prin activități creative, copiii își pot exprima emoțiile și gândurile într-un mod unic. Aceasta contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, permițându-le să înțeleagă și să gestioneze mai bine propriile emoții și relațiile cu ceilalți. De asemenea, creativitatea stimulează gândirea divergentă, care este capacitatea de a genera idei diverse și neconvenționale. Acest tip de gândire este crucial pentru inovație și adaptabilitate.

Metode de stimulare a creativității

Există numeroase metode prin care părinții și educatorii pot stimula creativitatea la preșcolari. Jocul liber este una dintre cele mai eficiente modalități. Când copiii au libertatea de a se juca fără restricții stricte, ei explorează, experimentează și își folosesc imaginația pentru a crea lumi și scenarii proprii. De asemenea, activitățile artistice, cum ar fi desenul, pictura și modelajul, oferă oportunități excelente pentru exprimarea creativității. Lectura și povestirea sunt alte metode valoroase. Prin expunerea la povești diverse, copiii își dezvoltă imaginația și capacitatea de a gândi în mod creativ. În plus, încurajarea preșcolarilor să inventeze propriile povești poate fi o activitate foarte benefică pentru dezvoltarea lor creativă.

Rolul mediului educațional

Mediul educațional joacă un rol crucial în stimularea creativității. Sălile de clasă ar trebui să fie spații deschise și flexibile, care să permită copiilor să exploreze și să experimenteze. Materialele variate, cum ar fi blocurile de construcție, jucăriile interactive și materialele artizanale, pot încuraja copiii să își folosească imaginația și să își dezvolte abilitățile creative. Educația centrată pe copil, unde educatorii observă și răspund la interesele și nevoile copiilor, este de asemenea esențială. Aceasta abordare permite fiecărui copil să își exploreze pasiunile și să își dezvolte creativitatea într-un mod care îi este propriu. De asemenea, este important ca educatorii să încurajeze și să aprecieze ideile originale ale copiilor, chiar dacă acestea nu sunt întotdeauna conforme cu așteptările tradiționale.

Obstacole în dezvoltarea creativității

Există și obstacole care pot inhiba dezvoltarea creativității la preșcolari. Unul dintre acestea este supraîncărcarea programului cu activități structurate și lipsa timpului pentru joc liber. De asemenea, expunerea excesivă la tehnologie poate reduce timpul petrecut în activități creative și poate limita interacțiunile directe cu alți copii și cu mediul.

înconjurător. Un alt obstacol semnificativ este tendința adulților de a oferi soluții gata făcute și de a corecta constant copiii. Acest lucru poate descuraja inițiativa și independența creativă a preșcolarilor. Este esențial ca părinții și educatorii să creeze un mediu în care copiii să se simtă liberi să exploreze și să greșească fără teama de judecată.

Concluzie

Creativitatea la preșcolari este un aspect fundamental al dezvoltării lor generale. Prin promovarea unui mediu stimulat și prin oferirea de oportunități variate pentru exprimare și explorare, părinții și educatorii pot contribui semnificativ la cultivarea creativității. Este important să recunoaștem valoarea jocului liber, a activităților artistice și a unei educații centrate pe copil pentru a susține dezvoltarea creativității la preșcolari.

Tehnici De Predare Atractive La Ciclul Primar

Mihaela Duşa

Colegiul National Nicolae Grigorescu Municipiul Campina

Educația la ciclul primar reprezintă fundamentul pe care se construiesc cunoștințele și abilitățile ulterioare ale elevilor. De aceea, utilizarea unor tehnici de predare atractive și eficiente este esențială pentru a capta interesul copiilor și a le stimula dorința de a învăța. În continuare voi prezenta câteva metode inovatoare și eficiente de predare care pot transforma procesul de învățare într-o experiență plăcută și interesantă pentru elevi.

1. Învățarea prin joc

Jocul este una dintre cele mai eficiente metode de predare la nivel primar. Acesta permite copiilor să învețe prin intermediul unor activități distractive și interactive, care le mențin atenția și interesul.

Printre tehnicile de învățare prin joc se numără:

- * Jocurile educative: jocuri precum "Șotronul matematic" sau "Căutarea comorii literare" integrează concepte academice în activități de joc, făcându-le mai atractive.
- * Jocurile de rol: acestea permit copiilor să exploreze diferite scenarii și personaje, dezvoltându-și astfel abilități sociale și de comunicare.
- * Jocurile pe calculator: platformele educative digitale oferă o gamă largă de jocuri interactive care acoperă diverse subiecte școlare.

2. Învățarea prin proiecte

Învățarea prin proiecte este o metodă care implică elevii în realizarea unor proiecte complexe, ce necesită colaborare, cercetare și creativitate. Această tehnică ajută copiii să înțeleagă mai bine cum se aplică cunoștințele teoretice în situații reale.

Proiectele pot fi:

- *Proiecte interdisciplinare: integrarea mai multor discipline într-un singur proiect (de exemplu, un proiect despre mediul înconjurător care implică biologie, geografie și artă) ajută la dezvoltarea unei perspective holistice.
- *Proiecte comunitare: implicarea copiilor în proiecte care au un impact asupra comunității (de exemplu, curățarea unui parc local) le oferă o înțelegere a responsabilității civice și a muncii în echipă.

3. Învățarea experiențială

Învățarea experiențială implică dobândirea de cunoștințe și abilități prin experiențe directe și reflecție asupra acestor experiențe. Acest tip de învățare este extrem de eficient pentru elevii din ciclul primar, deoarece le permite să înțeleagă conceptele teoretice prin aplicarea lor practică.

Aici putem enumera:

*Excursii educative: vizitele la muzee, grădini zoologice sau centre științifice oferă oportunități valoroase pentru învățarea practică.

*Activități practice: proiectele de știință, experimentele sau activitățile de artă manuală ajută copiii să învețe prin manipularea obiectelor și observarea rezultatelor.

4. Tehnologia în educație

Integrarea tehnologiei în procesul educațional poate transforma modul în care copiii învață. Tehnologia oferă resurse și instrumente variate care pot face învățarea mai interactivă și adaptabilă nevoilor individuale ale fiecărui elev.

*Tablete și computerele: acestea permit accesul la o multitudine de aplicații educative, platforme de învățare și resurse online.

*Tablele interactive: utilizarea tablelor interactive în clasă poate transforma lecțiile tradiționale în experiențe vizuale și interactive.

*Realitatea augmentată și virtuală: aceste tehnologii oferă oportunități unice de a explora medii și concepte care altfel ar fi inaccesibile (de exemplu, explorarea sistemului solar sau a corpului uman).

5. Învățarea prin colaborare

Învățarea prin colaborare încurajează lucrul în echipă și dezvoltarea abilităților sociale. Aceasta poate fi realizată prin diverse metode:

*Lucrul în perechi sau grupuri mici: elevii colaborează pentru a rezolva probleme sau pentru a realiza proiecte, învățând astfel să comunice și să coopereze.

*Discuții și dezbateri: acestea permit elevilor să-și exprime ideile și să învețe să argumenteze și să respecte opiniile celorlalți.

*Învățarea reciprocă: elevii mai avansați îi pot ajuta pe cei care au dificultăți, consolidându-și astfel propriile cunoștințe prin predare.

În concluzie, putem spune ca utilizarea unor tehnici de predare atractive și inovatoare la ciclul primar este esențială pentru a stimula interesul și dorința de învățare a elevilor. Jocurile, proiectele, experiențele directe, tehnologia și colaborarea sunt doar câteva dintre metodele care pot transforma învățarea într-o activitate captivantă și plină de satisfacții. Prin aplicarea acestor tehnici, profesorii pot crea un mediu educațional dinamic și motivant, care să sprijine dezvoltarea armonioasă și completă a copiilor.

" La Medeleni"- Metoda CUBUL

NICOLETA RAȚĂ

Scoala Gimnaziala Pirjol

1. DESCRIE un personaj din text.

2. ASOCIAZĂ expresiile de pe prima coloană cu verbele de pe a doua coloană.

” a sta cu ochii pe cineva” a se uita

”a scoate ochii cuiva” a reproșa

” a da ochii cu cineva” a fi atent

”a fi numai ochi și urechi” a urmări

” a trage cu ochiul ” a întâlni

3. COMPARĂ comportamentul Monicăi cu cel al Olguței.

4. ANALIZEAZĂ semnificația ultimului enunț din text.

5. APLICĂ- Subliniază pe text acțiunile lui Dănuț.

6. ARGUMENTEAZĂ Dacă ai putea fi oricare dintre personajele textului, pe cine ai alege? Pe cine nu ai alege? De ce?

Specificul Formării Noțiunilor De Geometrie La Vârsta Școlară Mică

Otilia Elena Prelipcean

Școala Gimnazială "Bogdan Vodă" Rădăuți

Scopul geometriei la clasele primare este:

- a) de ordin practic: dotarea elevilor cu cunoașterea noțiunilor geometrice ca reflectare directă a realității și cu capacitatea de a mânui instrumentele geometrice în rezolvarea unor probleme practice;
- b) de ordin teoretic: dotarea elevilor cu metodele de cunoaștere rațională, în special cu metoda deducției. Elevul trebuie îndrumat să înțeleagă și să aprecieze, să simtă valoarea faptului că din cunoașterea pe cale directă a unor date sau relații se dezvăluie noi relații, rezultate din primele, dar neobservabile imediat. Pentru dezvăluirea lor, gândirea creatoare are un rol hotărâtor.

În proiectarea lecțiilor de geometrie, trebuie să începem printr-un complex proces de analiză, având în vedere o serie de factori. Fixarea obiectivelor predării unui capitol, a unei lecții, va fi corelată cu un proces de analiză a posibilităților, a mijloacelor, a condițiilor. Există două tipuri de condiții: date și create.

Condiții date:

- un anumit nivel mediu de pregătire a elevilor la prima oră de geometrie;
- o anumită distribuție în clasă a elevilor (uniformă, neuniformă);
- un număr limitat de ore și un manual în concordanță cu noile tehnologii și probleme.

Condiții create:

- ritmul imprimat fiecărei activități;
- randamentul pe care îl putem asigura;
- abilitatea metodică;
- organizarea muncii;
- nivelul de pregătire al învățătorului;
- materialul didactic utilizat.

La geometrie, lecțiile trebuie să alcătuiască un tot unitar, să „curgă” informația de la o lecție la alta, fiind reluată la nivel superior. Orice lecție este o verigă într-un lanț și are o dublă legătură: spre trecut și spre viitor.

În predarea geometriei se folosesc două sisteme: sistemul liniar și sistemul ciclic. Prin sistem liniar înțelegem studiul geometriei direct, într-o formă apropiată de cea a lui Euclid. Acest studiu se eșalonează pe clase. În țara noastră, sistemul s-a aplicat între anii 1950-1956, studiindu-se primele cărți din Euclid în clasele VI-VII (ale învățământului

elementar) și continuând la clasele VIII-X cu capitole ca: „Figuri asemenea”, „Geometria în spațiu”. Prin sistem ciclic înțelegem studiul geometriei în trei etape:

1. Prima etapă (clasele I-VIII), în care se studiază toate capitolele geometriei într-o formă în care intuiția joacă un rol important, ea împletindu-se treptat cu raționamentele logice.
2. Etapa a doua (liceu), în care se reia studiul geometriei în stil euclidian, punând în evidență sistemul logico-deductiv, realizând demonstrații mai riguroase, inclusiv teoremelor.
3. A treia etapă (învățământul superior) corespunde studiul axiomaticii, pregătit din liceu, dar fără a fi abordat propriu-zis.

În școala românească s-a renunțat la sistemul liniar din două motive:

a) Motive de ordin psihologic și filosofic

Un sistem logic nu poate fi înțeles dacă studiul lui este abordat direct, fără a se da o interpretare justă legăturii acestuia cu problema cunoașterii realității. Se va înțelege construirea sistemului logic numai dacă parcurgem etapele naturale ale procesului de cunoaștere și nu dacă privim numai rezultatul acțiunii, forma ei finală.

b) Considerente de ordin practic

Absolventul claselor gimnaziale care nu studiază mai departe rămâne lipsit tocmai de instrumentul util în problemele practice (figuri asemenea, relații metrice), având o privire trunchiată și falsă asupra geometriei, redusă la propoziții de început, a căror continuare nu poate fi înțeleasă decât în construcția ansamblului.

Metodica predării geometriei se axează pe latura ce privește înțelegerea, operațiile gândirii, complexul cognitiv, dar și complexul afectiv, care este foarte important. În formarea unei atitudini active în studiul geometriei, ne sprijinim în primul rând pe tendința naturală a copilului spre activitate în general, căutând să o orientăm spre geometrie.

La început, accentul cade pe activitatea fizică: desen exact, folosirea corectă a instrumentelor, măsurători, decupări de figuri geometrice din hârtie, plieri, suprapuneri. Treptat, accentul se va muta pe activitatea intelectuală.

Principiul fundamental pentru metodică geometriei este să-l punem pe elev în fața problemei, nu direct în fața soluției, să-l provocăm să caute singur soluția. El știe că are toate

datele necesare, dar acestea nu-l conduc în mod automat la rezultatul scontat; de aici rezultă necesitatea de a gândi activ.

Tensiunea căutării, emoția aflării constituie procese psihice afective stimulate de studiul geometriei. Plăcerea activității proprii este amplificată de competiție. Colectivul clasei creează un climat favorabil, pe care activitatea izolată nu-l poate avea. În clasă planează întrebarea „Cine va găsi primul soluția problemei?” Treptat, se face trecerea și la motivări de ordin superior, trezind interesul elevilor pentru cunoaștere, determinându-i să aprecieze importanța științei în viața modernă.

Bibliografie:

Bivoleanu, Ioan. (1988). Elemente de geometrie (Culegere pentru clasele I-IV). Suceava. I.S.J.

Neacșu, Ioan (coord.). (2006). Didactica matematicii în învățământul primar. Ghid practic. Craiova. Ed. Aius.

Petrovici, Constantin. (2014) Didactica matematicii pentru învățământul primar. Iași. Ed. Polirom

CORPUL UMAN

CORINA VASILICA TUDORANA PREDA

Gradinita Nr. 230

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița nr.230

EDUCATOARE: Tudorana Preda Corina

DATA: 2.10.2023

GRUPA: Mică

TEMA ANUALĂ: „Cine sunt, suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Corpul uman”

TIPUL DE ACTIVITATE: Formarea cunostintelor prescolarilor referitoare la partile componente ale corpului uman si regulile de igiena personala.

MIJLOC DE REALIZARE: Observare

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Formarea cunostinelor prescolarilor referitoare la partile componente ale corpului uman si regulile de igiena personala.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1- sa recunoasca partile componente ale corpului omenesc;
- O2- sa denumeasca organele de simt, precizand si functiile acestora;
- O3- sa stabileasca reguli de igiena personala si obiecte de toaleta necesare.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE : observatia, explicatia, conversatia.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

MIJLOACE DIDACTICE: siluete cu corpul uman,planse.

DURATA:10 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Ana, A., Cioflica, S.M., (2003). **Proiecte tematice orientative**, Editura Tehno-Art, Petroșani.
- Păiși Lăzărescu, M., Ezechil, L., (2011). **Laborator Preșcolar. Ghid metodologic. Ediția a IV-a revizuită**, Editura V & I Integral, București.
- *** (2008) Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, MECT

Exemple De Bune Practici

Mariana Vilceanu

Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu” Andreești

Exemple de bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee, metode și tehnici, care au ca scop creșterea calității în educație

ȘC. GIMNAZIALĂ,, TUDOR VLADIMIRESCU ,, ANDREEȘTI

PROFESOR INV.PRIMAR VÎLCEANU MARIANA

În clasa pregătitoare copilul va învăța prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face față cu succes clasei I. De exemplu, copiii își vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor și a literelor, vor învăța să observe mediul înconjurător și să interacționeze cu ceilalți copii și cu adulți prin jocuri didactice, activități în echipă, activități de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalități de încurajare și de recompensare specifice vârstei.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii școlari imită personaje din povești .

Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea școlarului, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea școlarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă;
- stimulează creativitatea.
- la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți pa

- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și
- autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Aplicatie: Scrieți rezultatul operațiilor

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Exemplu:

Convorbire: Menținerea sănătății

Obiectiv: evidențierea a cât mai multe soluții de menținere a sănătății ca răspuns la întrebările adresate.

Desfășurare:

1. Se citește o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menținerea sănătății” și se expune pe steaua mare.
2. Cinci copii aleg câte o stelută pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare își formează grupul preferențial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupați cu toții aici/Împreună vă jucați și învățați/Întrebări vă adresați!
3. Se citește întrebarea de pe stelută și timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanță cu situațiile problemă descoperite de grup.
4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc și adresează întrebările elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de același tip, completând eforturile acestora.
5. Întrebările interesante se scriu pe câte o stelută care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Pentru formarea capacității de a coordona activitățile, de a lucra în echipă și de a rezolva creativ situațiile specifice domeniului, a capacității de proiectare și monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observație, reflecție și acțiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică și independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz și simulările.

Concluzii:

Profesorul are nevoie de: „competență relațională, capacitate de a promova relații de cooperare și competiție, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obține un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendințele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conștiința comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă” (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iași, 2003, pagina 101, 173

2. Roșca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Științifică, Bucuresti 1972, pagina 99
3. Roșca Alexandru, Creativitatea generală și specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113
4. Roșca Alexandru, Psihologia copilului preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968, pagina 5,191, 192

Grădinița - Mediul Principal De Socializare Pentru Copilul Preșcolar

MARCELA IFRIM

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

GRĂDINIȚA- MEDIUL PRINCIPAL DE SOCIALIZARE PENTRU COPILUL PREȘCOLAR

Intrarea în grădiniță este pentru copilul preșcolar un eveniment social important, iar procesul adaptării la noua situație nu este tocmai ușor. Copilul care trece pentru prima dată pragul grădiniței, părăsind universul familial trăiește o aventură surprinzătoare: acasă era singurul reprezentant al generației sale, într-un mediu alcătuit din personaje de dimensiuni și de importanță diferite. De la locul său bine stabilit de părinți, printr-o trecere mai mult sau mai puțin bruscă, se trezește într-un mediu nou, de la care nu știe ce să aștepte și căruia nu știe cum să-i răspundă. Primul fenomen care se produce este o stare de tensiune, generată de efortul stocării de către copil a unei cantități excesive de informații noi, între persoane pe care acum le vede pentru prima dată. Grădinița constituie un cadru grupal mai larg decât familia ceea ce presupune, pe de o parte, o cantitate de neprevăzut, ineditul și pe de altă parte, impune cerințe mai severe conduitei copilului: un orar mai diversificat și complex față de cel mai permisiv de acasă, care necesită noi solicitări de adaptare pentru faptul că se creează un discret disconfort. Mai mult, există aici o circulație de afecțiune mai reținută decât în familie, rigori reverențioase, o mai mare solicitare de a controla personal propria igienă și modul de a mânca etc. De socializarea efectuată anterior în familie, în mod corespunzător, depinde acum o adaptare bună, caracterizată de conduite de curiozitate și investigație activă, de relații rapide cu cei cu care va interacționa în acest mediu. În afara unor cazuri excepționale copiii se adaptează bine: odată acceptată separarea provizorie de mamă, grădinița pare să-i ofere un sentiment de siguranță, o lume pe măsura așteptărilor sale în care, treptat, se va simți mai liber și din ce în ce mai puternic și mai stăpân. Rolul cadrului didactic este esențial întrucât educatoarea este principalul intermediar între preșcolar și lumea nouă: educatoarea este privilegiată din plin de atenția copilului și, ca atare, intră în zona socializării de prim grad. Mai mult, acum se produc interesante fenomene de transfer afectiv și de identificare afectivă, în sensul că preșcolarul își transferă toată dragostea și atenția către educatoare, cu care se și identifică, aceasta fiind pentru el un efort de substitut al mamei. O mare parte din viața copilului se va desfășura de-acum în grădiniță, iar de armonia dintre cele două medii educaționale reprezentate de părinți și educatoare depinde dezvoltarea viitoare a copilului. În primul rând, cadrul didactic trebuie să fie o persoană căreia să-i placă copiii. Evident, nu în declarații sau efuziuni sentimentale față de copil atunci când părinții sunt de față, ci trebuie să-i placă acești copii de zi cu zi - nu copiii deștepți sau frumoși, ci copiii așa cum sunt ei, cu felul lor de a se purta și de a înțelege lucrurile. Educatoarea are un important rol în formarea etică a copilului astfel încât nu trebuie să privească în termeni de „copil bun” sau „copil rău” ci, coordonându-și eforturile cu părinții, să lupte împotriva atitudinilor greșite, dacă acestea există. De asemenea, cadrul didactic trebuie să constituie un model de adult atât pentru copil (care caută, instinctiv, un model pentru a-l imita), cât și pentru părinții acestuia. Copiii îi urmăresc pe adulți, îi observă și ascultă ce spun ei. Deși familia continuă să aibă cea mai puternică influență asupra copilului, în perioada frecventării grădiniței părinții trebuie să accepte faptul că și alți adulți devin importanți pentru copilul lor și că acest lucru nu înseamnă că dragostea copilului pentru ei s-a diminuat, ci doar că el și-a extins aria de socializare, a înțeles și a acceptat și existența altor reguli decât cele ale familiei și că încearcă să se adapteze lor. Ar fi o greșeală ca părinții,

simțindu-și autoritatea „știrbită”, să insiste prin a-și impune părerea în dauna cerințelor educatoarei, căci nu ar reuși decât să diminueze autoritatea acesteia în fața copilului, creând confuzie și tensiune. Atât părinții, cât și educatoarea constituie modele pentru copil, iar aceste modele nu trebuie să fie conflictuale, contradictorii. O altă caracteristică vizează competențele cadrului didactic de a deține o profundă cunoaștere teoretică și practică a copilului și a copilăriei pentru a promova dezvoltarea sănătoasă a copilului, pentru a îndruma eforturile acestuia în direcția propriei sale maturizări, pentru a crea o ambianță favorabilă susținerii acestor eforturi. O altă calitate a educatoarei trebuie să fie atitudinea sa pozitivă față de familie în sensul că trebuie să vadă întotdeauna copilul în contextul familiei, să cunoască situația familiei și influențele ei asupra copilului. Acest lucru nu semnifică o intruziune în viața familiei sau, mai mult, emiteri de critici la adresa unuia din membrii familiei copilului, ci exprimarea, prin cuvinte și acțiuni, a sprijinului său pentru nevoile acestuia și pentru depășirea diferitelor greutăți ce pot apărea datorită schimbărilor fizice și psihice inerente unei dezvoltări normale.

”Cu Europa La Joacă”-Activitate Opțională

Luminita Mladin

Gradinita Nr. 206

Motto : ”În cultură nimic nu trebuie pierdut, totul trebuie transmis și reînnoit” (C-tin Noica)

În contextul societății actuale, multiculturale, al acceptării diversității culturilor și a ideii de coexistență a acestora, includerea educației interculturale în programul educațional devine o necesitate, încă din preșcolaritate. Prin raportarea la celălalt, educația interculturală contribuie la îmbogățirea vieții comunitare prin schimbul de elemente identitare, dialog intercultural, acceptare reciprocă a valorilor, toleranță față de convingerile celuilalt.

Deschiderea spațiului grădiniței către comunitate și specificul ei, atrage după sine promovarea egalității la șansă prin înscrierea unor copii proveniți din diverse medii sociale, culturale, religioase, cărora li se permite să crească și să-și dezvolte spiritul, împreună, unii cu alții. În cadrul unui grup descoperirea elementelor de identitate specifice fiecărui popor , duce la o mai bună conviețuire și cunoaștere.

Identitatea unui popor este relevantă de folclor, tradiții, obiceiuri, port, însemne care definesc apartenența la o etnie. Preluarea și transmiterea acestor valori autentice, următoarelor generații înseamnă perpetuarea identității naționale și asigurarea legământului între tradiție și modernitate.

În proiectul propus, abordăm educația interculturală la vârsta preșcolară în scopul cunoașterii și promovării, diversității culturale, cu accent pe tradițiile culturale românești, dar și conlocuitoare.

SCOPUL PROIECTULUI:

- Promovarea dialogului între culturi și mărirea gradului de conștientizare a diversității culturale printre tineri, fiind una dintre valorile esențiale ale patrimoniului cultural european.

OBIECTIVE GENERALE:

- Educarea și formarea interculturală a copiilor;
- Dezvoltarea sentimentului de apartenență și identitate națională;
- Păstrarea și perpetuarea culturii tradiționale românești;
- Recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalte culturi;
- Acceptarea diversității culturale și creșterea toleranței față de alte culturi.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Îmbogățirea cunoștințelor despre tradițiile poporului român ;
- Dezvoltarea sentimentelor de conviețuire cu alte etnii;
- Familiarizarea preșcolarilor cu tradițiile și obiceiurile altor culturi (steag, imn, zi națională, port național, mâncăruri tradiționale, povești reprezentative)

PLANIFICAREA CALENDARISTICĂ A ACTIVITĂȚILOR:

DATA	TEMA MIJLOACE DE REALIZARE	OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII	RESUR
SEPT	„Copil ca tine sunt și eu” - convorbire -	- să recunoască etniile existente în grădinița noastră	Prezenta Laptop,
OCT	„Suntem cetățeni europeni” - convorbire cu suport intuitiv -	-să promoveze valorile cerute cetățenilor țărilor membre U.E.: devotament civic, dragoste și prietenie față de semenii	Imagini, educațio
	”Sărbătorile lumii”- Halloween	- să cunoască sărbătorile diverselor popoare	Recuzită Hallowe
NOI	„Portul românesc” -observare-	-să observe costumul național românesc -să denumească componentele costumului național românesc	Costume din diver ale țării
	”Cântec, joc și voie bună”- Audiție cântece populare românești	- să asculte cu atenție și interes cântece populare românești specifice diferitelor zone din România	CD-uri c române Mp3 Pla
DEC	”Însemne naționale”- Observare	-să observe steagurile specifice diverselor țări din Europa -să recunoască steagul fiecărei țări învățate	Steaguri, -Prezenta
	„Micii meșteșugari”- confectionare obiecte artizanat	-să confecționeze diverse obiecte decorative din lut	Lut, Vase ceramică
IAN	”Povești de aproape, povești de departe”-”Amintiri din copilărie” de Ion Creangă	-să rețineze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor lui Ion Creangă	Cărți cu cd-uri ed DVD, M Laptop
	”Povești de aproape, povești de departe”-Frații Grimm	-să rețineze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor fraților Grimm	Cărți cu cd-uri ed DVD, M Laptop
FEBR	”Povești de aproape, povești de departe”- Poveste tradițională maghiară	-să rețineze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor maghiare	Cărți cu cd-uri ed DVD,M Laptop
	”Povești de aproape, povești de departe”- Fabule-La Fontaine	-Să rețineze un text și să rețină ideile acestuia	Cărți cu DVD

		-Să recunoască animalele prezentate în fabulele La Fontaine	Mp3 pla Laptop
MARTIE	"Salutul multicultural"- Joc exercițiu	Să pronunțe corect formule de salut în diverse limbi	Imagini, -jetoane
	"O comoară pentru orice țară"-tradiții	-să cunoască tradițiile și obiceiurile unor popoare din Europa	Prezenta -proiecto
APRILIE	"Dansuri de prin lume"- Dans tematic	-să execute mișcări de dans tematic -să recunoască dansurile tradiționale din diverse locuri ale lumii	Cd-uri cu mp3 play
	"Bucătăria lumii"- mâncăruri tradiționale francezești	-să cunoască mâncărurile tradiționale francezești -să participe la activitățile gospodărești propuse	Ingredie -veselă
MAI	"Bazarul mirodeniilor"- Turcia	- Să recunoască ingredientele mâncărilor asiatice - Să realizeze o expoziție a mirodeniilor	Ingredie -miroden -suportur
	"Pe-un picior de plai, pe-o gură de rai..." - Amenajarea unui stand cu obiecte populare	Să participe la amenajarea unui colț cu obiecte populare românești, ungurești, germane, chinezești, turcești	Obiecte -țesături
IUNIE	"Povești fără frontiere"- scenete/dansuri tradiționale specifice etniilor propuse	-să participe cu interes la desfășurarea scenetelor și a dansurilor tradiționale fiecărei etnii	Scenă, c cd, mp3 proiector

REZULTATE:

- Produsele copiilor – organizarea unei expoziții de fotomontaje și a expoziției de postere "Călător prin lume"
- Mapele copiilor cu materiale informative, imagini despre țara studiată, lucrări plastice și literare realizate în cadrul activităților desfășurate
- Cd-uri, DVD-uri, albume cu fotografii surprinse din activitățile proiectului

Pământul Este Al Nostru Al tuturor

Alexandra Novac

Scoala Gimnaziala Alexandru Ioan Cuza

PĂMÂNTUL ESTE AL NOSTRU - AL TUTUROR

Prof.înv.primar Alexandra Novac

„Dacă vrem să ajungem la o adevărată pace în această lume, atunci va trebui să începem de la copii” (Ghandi).

Copilăria este o perioadă de asimilări masive, de formare a unor atitudini și abilități carese vor transforma în instrumente pentru tot restul vieții, iar grădinița și apoi școala, prin autoritatea morală pe care o au, pot aduce o contribuție substanțială în formarea unor atitudini și comporta-mente pacifiste și tolerante la copii.

În urma ultimelor studii și interpretări ale specialiștilor se arată cât de mult sunt afectați copiii din cauza violenței în general, dar și de violențele verbale din mediul școlar, de pe stradă sau de acasă. Copiii se nasc cu dorința pentru pace. PACEA este un subiect minunat, un subiect despre care ne place să vorbim și mai ales ne place să o simțim! De ce? Pentru că aceasta-i natura noastră omenească, originală. Am fost creați să trăim în pace cu toți oamenii. Pacea nu este numai un Dar de la Dumnezeu, este un dar pe care ni-l oferim unul celuilalt, nu este departe, este în interiorul nostru.

Pentru a „construi pacea” este în nevoie de multă muncă și elemente specifice, chiar activități dedicate. În școală, copiii sunt încurajați să formeze o comunitate bazată pe respect și cooperare, parteneri de drum în explorarea lumii. Atunci când apar conflicte, elevii sunt încurajați și susținuți în a găsi singuri soluții pentru rezolvarea problemelor într-un mod civilizat.

Rolul cadrului didactic este de a ghida către rezolvarea constructivă și pe cale pașnică a conflictelor (prin moderarea situațiilor acolo unde este nevoie dar și prin exemplul personal) – o lecție de viață extrem de importantă ce le va influența comportamentul ulterior în ”lumea reală”. Această ghidare se face respectând sentimentele tuturor persoanelor implicate, fără a le știrbi stima de sine, prin ascultare activă și oferind oportunitatea de a-și exprima sentimentele.

Educația pentru pace urmărește formarea și cultivarea aptitudinilor civice de abordare a problemelor sociale prin dialog și participare efectivă, fiind orientată la astfel de valori, ca:

- respectul față de om ca valoare socială supremă;
- respectul față de valorile culturale și acceptarea diversității culturale;
- receptivitate la ideile și sugestiile altora;
- capacitatea de a dobândi contacte satisfăcătoare și de a dialoga;
- toleranța, acceptarea unor comportamente diferite;
- descurajarea agresivității și violenței;
- formarea spiritului critic și autocritic;

În perioada 13-17 noiembrie 2023 s-a desfășurat campania „Săptămâna educației globale”. La nivelul claselor școlilor din țara noastră dar și din alte țări s-au realizat

diverse activități cu tematica din acest an și anume „Pace pentru planetă, o planetă a păcii!”.

Ștrumpfii Clasei Pregătitoare D, din cadrul Școlii Gimnaziale „Alexandru Ioan Cuza”, Brăila, au participat, sub motto-ul de mai sus la felurite activități. Titlul ales la clasa noastră a fost „Pământul este al nostru - al tuturor”.

În acest context, elevii au vizionat un film didactic despre reciclare și poluare, despre reciclarea selectivă a deșeurilor și posibilitatea de a transforma anumite obiecte (care în mod obișnuit ar ajunge la gunoi) în unele cu o altă utilitate, cu scopul de a ajuta planeta noastră să ne ofere un trai „cu de toate” pentru cât mai mult timp. De asemenea, au vizionat și un clip despre pace - „Ce înseamnă pacea pentru copii”.

Au urmat apoi discuții orale despre pace și semnificația acesteia, despre ce înțeleg ei prin pace și despre cum putem contribui la a păstra pacea în lume.

Într-o altă etapă a activității elevii au colorat imagini cu simbolul păcii și cu planeta Pământ, au realizat picturi și desene semnificative. La final am afișat pe un panou lucrările noastre, în cadrul unei expoziții realizate de școala noastră. Pe tot parcursul lecțiilor, elevii au fost încurajați să colaboreze și să se ajute reciproc, să facă schimb de idei și opinii.

La finalul activității au fost recompensați cu coronița „Este lumea noastră! Să acționăm împreună” precum și cu insigne marcate cu simbolul păcii și am realizat fotografii cu activitățile desfășurate, care ulterior au fost mediatizate pe pagina „Global education week – Romania”, o campanie la nivel mondial implementată de Centrul Nord-Sud al Consiliului Europei.

Prin toate acțiunile și activitățile propuse, elevii au fost ajutați să înțeleagă că pacea înseamnă” mai mult decât simpla lipsă a războiului, pacea este și o acțiune proiectată, în care oamenii se angajează să aplaneze conflictele de orice fel prin mijloace nonviolente și să realizeze dreptatea socială și democrația” .

BIBLIOGRAFIE:

Butnari, Nadejda, Noile educații: Suport de curs, Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Chișinău, 2017;

SURSE WEB:

www.didactic.ro

Fșă De Lucru

Beata Kiss

Liceul Teoretic Horvath Janos Marghita

Formează prin încercuire mulțimi de elemente de același fel. Trage cifra corespunzătoare la mulțimea de elemente

1 2 3 4

DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ INFLUENȚEAZĂ REZULTATELE ȘCOLARE -Studiu De Specialitate

Maria Grad

Scoala Gimnaziala Dragos Voda Moisei

DEZVOLTAREA EMOȚIONALĂ INFLUENȚEAZĂ REZULTATELE ȘCOLARE

- STUDIU DE SPECIALITATE -

Realizat: prof. înv. primar Grad Maria, Școala Gimnazială „Dragoș Vodă”-Moisei – Maramureș

Adolescența și copilăria sunt ferestre de oportunitate pentru a forma obiceiuri emoționale esențiale care ne vor domina întreaga existență. Competențele emoționale pe care le învățăm în copilărie, acasă și la școală, modelează circuitele emoționale, făcându-ne mai ușor adaptabili sau inadaptabili la fundamentele inteligenței emoționale.

Problemele copiilor pe care încercăm să-i educăm și care duc la scăderea nivelurilor de competență emoțională pot fi:

- *izolarea sau problemele sociale* (preferința de a fi singuri, lipsa de energie, sentimentele de nefericire, dependență exagerată etc);
- *anxietatea și depresia* (existența unor temeri și îngrijorări, nevoia de a fi perfecți, sentimentul că nu suntem iubiți, agitația, tristețea etc);
- *probleme de atenție și gândire* (incapacitatea de a fi atenți sau calmi, visarea, incapacitatea de a-și lua gândul de la anumite lucruri etc);
- *delincvența sau agresivitatea* (mințitul, trișatul, certurile, răutățile, dorința de a li se

acorda atenție, distrugerea, încăpățânarea, vorbitul prea mult etc).

Școala trebuie să-i învețe pe copii ce înseamnă capacitățile emoționale și sociale de care au nevoie pentru a rămâne pe calea cea bună în viață. Nu trebuie să lăsăm la întâmplare educația emoțională a copiilor noștri pentru a nu se ajunge la rezultate dezastruoase. Școala trebuie să ofere copiilor date esențiale referitoare la inteligența emoțională. Elevii trebuie să cunoască și să studieze aceste calități umane incalculabile cum ar fi: conștiința de sine, autocontrolul și empatia, precum și arta de a asculta, de a rezolva conflicte și de a coopera. Trebuie să adevăăm emoțiile și exprimarea lor, trebuie să dăm inteligență emoțiilor noastre. În vreme ce inteligența emoțională determină potențialul nostru de a deprinde fundamentele stăpânirii de sine, competența noastră emoțională arată cât de mult din acest potențial am acumulat, sub forme ce se pot traduce în abilități aplicabile practice. Pentru a deveni experți într-o anumită competență emoțională, precum lucrul în echipă, este nevoie să dezvoltăm în substrat o abilitate din fundamentele inteligenței emoționale, anume conștiința socială și administrarea relațiilor.

Dacă competențele emoționale reprezintă abilități dobândite atunci putem avea potențialul de a dobândi măiestrie în aceste competențe. Cei care au abilități emoționale înalte au ca deviză a vieții lor: „să-și facă din ocupație o plăcere și din plăcere o ocupație” (M. Roco).

Emoțiile marchează universul psihic. Așa că, învățarea autodirijată se derulează pe un fond emoțional. Un context emoțional optim (conceput pentru a stimula), favorizează procesul de învățare. Învățarea autodirijată se fundamentează pe încrederea în sine (variabilă cu pregnant accent emoțional), pentru optimism. „Nu voi fi în stare să fac acest lucru!”, duce la scăderea abilităților. Învățarea autodirijată se fundamentează și pe curiozitate, pe a ști ce se întâmplă în lumea înconjurătoare. Plăcerea de a învăța și trăirea satisfacției asociate sunt esențiale. Competența de autoinstruire include factori cognitivi și emoționali. Învățarea autodirijată produce rezultate, dacă individul conștientizează și evaluează emoțiile (dorința și voința de a învăța singur și nu obligația de a se instrui).

În educația copiilor, trebuie să ținem cont de următorul aspect: dacă învățarea este asociată unei emoții percepute pozitiv, se va facilita succesul, la fel cum o percepție negativă a emoțiilor atașate învățării implică eșecul și slabe rezultate. Acest aspect se poate traduce mai ales prin necesitatea stabilirii unui climat propice, plăcut și motivat pentru învățare-activă, deschisă, creativă, democratică, flexibilă. În locul predării unui șir de date despre un anumit subiect, putem să implicăm crearea de imagini, de povestioare, care să implice afectiv elevii în activitate și să transforme informația în fapte de viață, în cunoștințe care se regăsesc în experiența lor.

Atâta timp cât activitățile practice în clasă nu sunt corelate cu emoțiile și imaginația copiilor, atâta timp cât ele nu fascinează, acestea nu reprezintă o soluție pentru implicarea copiilor în ceea ce învață. Copiii care își pot controla sentimentele/emoțiile și au răbdare suficientă (testul „acadelelor”- W. Mische) se dovedesc a fi capabili nu numai din punct de vedere emoțional, ci și mai competenți la școală și-n viața de toate zilele.

Dacă copiii sunt educați să-și stăpânească mania, prin controlarea sentimentelor, prin conștientizarea senzațiilor fizice, vor învăța și să se controleze. Dezvoltarea emoțională a elevilor este decisivă pentru succesul lor în viață și nu doar pentru rezultate școlare.

Emoțiile sunt necesare. Ele sunt precum climatul vieții. Avem nevoie de ninsoare, de ploaie, de soare, iar toate acestea sunt însoțite de o ușoară dominantă a soarelui. Suntem mereu inhibați de expresia sentimentelor noastre. Aceasta ține pe atât de educația și cultura noastră, care ne împing la neexprimarea lor, cât și de faptul că noi nu putem face trierea exprimării emoțiilor noastre. Le cunoaștem prea puțin și nu știm să le interpretăm mesajul.

A ne cunoaște și a ne înțelege rostul înseamnă a fi stăpân pe propriile sentimente. De aceea, este eficient să învățăm că emoțiile trebuie exprimate de la cea mai fragedă vârstă. Ele pot fi exprimate prin vorbit, strigăt, descărcare de energie, cu mențiunea să nu cădem în cealaltă extremă. Privitor la tristețe, omul nu trebuie să se împiedice să plângă, să-și spună problemele, să plângă pe umărul cuiva. Fiecare stare trebuie să-și găsească exprimarea la momentul potrivit.

Dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor este urmărită cu multă atenție de echipe de psihologi. Eliminarea emoțiilor este la fel de importantă ca și înlăturarea problemelor de natură fizică. Copilul trebuie învățat să-și stăpânească emoțiile fără a le alunga. Un copil foarte emotiv trebuie ajutat să-și depășească teama, ranchiuna, furia, gelozia față de frații mai mari sau neînțelegerile cu părinții. Singurătatea poate avea aspecte teribile pentru omul în devenire, la fel și tristețea, frustrarea, culpabilitatea sau sentimentul de abandon.

Noi, dascăli suntem datori să ascultăm emoțiile copiilor, să le dăm posibilitatea de a și le exprima după propriul caracter, să strige, să râdă, să se elibereze de ele. Există riscul ca unele refulări să se exprime prin acte de indisciplină și violență. Trebuie să fim mereu atenți la ameliorarea comunicării relaționale, să-i îndrumăm spre a avea respect față de sine și față de ceilalți, la o scultare sinceră a expresiei nevoilor în orice comunicare. Astfel, relația între adult și copil se va țese prin răbdare, încredere, descoperire reciprocă și descoperirea valorilor individuale.

A înțelege lumea interioară a copilului înseamnă a-l ajuta să-și găsească propriile repere, se va putea armoniza cu el însuși, cu ceilalți și cu mediul înconjurător. În același timp, adultul va descoperi cine este copilul și că el însuși are un copil în interiorul său.

„Toată învățarea are la bază o dezvoltare emoțională.”(Platon)

Bibliografie:

Hayward, S., 1999, „*Biopsihologie*”, Editura Tehnică, București.

Roco, M., 2004, „*Creativitate și inteligență emoțională*”, Editura Polirom, București.

[www. didactic.ro](http://www.didactic.ro)

Jocul Cu Caracter Recreativ

KLARA-BIANCA BALINT

Scoala Gimnaziala Octavian Goga Baia Mare

Expunerea copilului la numeroasele schimbări sociale și informaționale, precum și nevoia de a forma o personalitate armonioasă, impun existența, în demersurile educative, a unor conținuturi flexibile și a unor metode interactive care să formeze un stil euristic de cunoaștere. În cadrul acestor metode interactive, un loc aparte îl ocupa jocul, acesta fiind forma de activitate dominantă în copilărie. În mod evident, dezvoltarea laturii ludice a personalității, oferă individului un cadru de abordare a problemelor în mod inventiv, creativ.

Jocul este o activitate dominantă în copilărie, care se diferențiază de învățare prin scop, în sensul că nu se urmărește în mod explicit, direct, asimilarea unor cunoștințe.

Conform principiilor didacticii clasice, activitățile de predare se impun a fi adaptate particularităților de dezvoltare specifice celor ce se adresează aceste demersuri. În consecință, în perioada preșcolarității, dar în mare măsură și în cea a învățământului primar, jocul se poate constitui în modalitate importantă de organizare a demersurilor instructiv-educative.

Cercetările de specialitate din domeniul psihologiei au relevat numeroasele avantaje pe care le prezintă activitățile ludice pentru dezvoltarea anumitor dimensiuni psihice. Astfel, putem enumera următoarele contribuții ale jocului la dezvoltarea copiilor:

- prin intermediul acestei activități se formează identitatea personală; - este antrenată abilitatea de rezolvare a problemelor;
- este antrenată flexibilitatea în gândire, ca abilitate esențială a creativității și adaptabilității;
- se învață exprimarea prin simboluri, ceea ce pregătește drumul spre capacitatea de abstractizare;
- se dezvoltă abilitatea de comunicare verbală și nonverbală;
- este educată atenția concentrată și distributivă;
- se învață operarea cu reprezentări, în care copilul investește afectivitate și rațiune, cum este cazul transpunerilor în rol, care presupun, de asemenea și implicarea unei dimensiuni complexe de personalitate, și anume – empatia;
- este stimulată asertivitatea, mai ales în cazul copiilor timizi, care nu reușesc să ia inițiativa, să se afirme în grupurile de copii;
- este întărită voința, prin respectarea regulilor jocurilor, finalizarea acestora.

Exemple de jocuri recreative

Deoarece jocul imprimă activităților didactice un caracter viu și atrăgător, induce o stare de bună dispoziție, de divertisment și destindere, caut să-l introduc cât mai des în activitatea de predare-învățare.

Iată câteva dintre jocurile pe care le-am utilizat în activitatea mea la clasă!

Jocuri de atenție pe fond muzical

Materiale necesare: scaune, mătură, casetofon, casete audio;

Numărul de participanți: nelimitat;

Descrierea activității: pe fond muzical, copiii vor executa mișcări de dans, fără a se atinge unul de celălalt; atunci când muzica se oprește ei au de executat o sarcină în funcție de varianta utilizată:

1.
 1. să rămână nemișcați – asemeni statuilor;
 2. să ocupe un scaun (numărul scaunelor este cu unul mai puțin decât numărul elevilor);
 3. să prindă mătura care i se așează la spate.

Cel care nu respectă sarcina de lucru va ieși din joc.

Inventatorul de instrumente

- *Materiale necesare:* recipiente plastice, boabe diverse, cutter, adezivi, deșeuri piele sau hârtie colorată;
- *Număr de participanți:* nelimitat;
- *Descrierea activității:* o astfel de activitate vizează atât dezvoltarea creativității cât și dezvoltarea capacităților de comunicare și a simțului muzical. Se va explica copiilor că „instrumentele” pe care le vor realiza vor fi utilizate în comunicarea unor mesaje. Un recipient din plastic cu boabe de fasole în interior, mișcat, va emite sunete; o sticlă cu apă în care se va sufla sau va fi lovită, va emite sunete. Copilul va fi antrenat să facă legătura dintre gândul/mesajul pe care vrea să-l transmită, ritmul mișcărilor executate și materialul utilizat.

Podul de piatra

Minim 5 jucători de la 3 ani în sus. Jocul dezvoltă atenția, urechea muzicală.

Se joacă pe cantecele: “Podul de piatra s-a daramat/A venit apa și l-a luat/ Vom face altul pe rău, în jos/Altul mai trainic și mai frumos”.

În timpul cantecelelui, doi copii care stau față în față își țin mâinile împreunate și ridicate formând un pod. ceilalți copii trec pe sub “pod” (mănuțele celor 2 copii) cântând. În clipa în care ultimul cuvânt din canteceal va fi pronunțat (cuvântul “frumos” în cazul nostru) cei 2 copii vor lăsa mâinile în jos, prinzând copilul care trecea pe sub pod în brațele lor. Acel copil nu va mai trece pe sub pod, va sta în spatele unuia dintre cei 2 copii și va aștepta până când toți ceilalți copii vor fi prinși și vor face parte din zidul podului (așezându-se alternativ de o parte și de alta în spatele copiilor), sau când iese câte o pereche de copii pot să-și prindă și ei brațele și să formeze un al doilea pod, astfel încât să fie prinși mai mulți copii odată (dacă avem mulți copii).

Varianta: Când copilul este prins la mijloc, cei doi copii trebuie să își aleagă ce sunt: banană sau portocală/ alb sau negru/ ; stele sau lună, etc iar copilul prins la mijloc va alege ce vrea. În funcție de ce alege, acel copil, va sta în spatele unuia dintre cei 2 copii și va aștepta până când toți ceilalți copii vor fi prinși și vor face parte din zidul podului.

La final, se va face o linie și va trebuie ca fiecare rând să se tragă unul pe celălalt. Câștigă rândul care nu a trecut de linie sau care nu a căzut până la final.

Limbo

Limbo este dansul care te obliga sa treci pe sub o bara fara sa atingi solul cu mainile. Pe post de bara se pot folosi diverse obiecte – de la franghie la un bat sau un furtun cu apa.

Copii trebuie sa treaca sub bat, fara sa-l atinga. Batul va fi coborat putin cate putin dupa ce fiecare copil a trecut pe dedesubt.

Copiii nu au voie sa se tarasca pe jos pentru a trece pe sub bat. In cazul in care terenul este prea ud si alunecos pentru copii, pentru a-si arcui spatele in timpul trecerii pe sub bat, aplecarea se poate face in fata in loc de spre spate.

Dans printre sticle

Se aranjeaza 10 sticle intr-un rand, lasand intre ele o distanta de lungimea unei sticle.

Cine poate sa parcurga randul de sticle fara sa rastoarne nici o sticla ?

Cine doreste sa incerce, este lasat mai intai sa treaca printre sticle fara a fi legat la ochi.

Dupa ce a facut aceasta proba, este legat la ochi. Pe furis cineva indeparteaza sticlele.

Hazul va fi foarte mare, pentru ca temerarul va executa un adevarat dans, balansandu-se in toate directiile, de teama sa nu rastoarne sticlele care oricum nu mai exista. (proba se mai poate face si cu 3-4 participanti simultan)

Bibliografie:

- BRANGA, D., (1970), „Jocuri și probleme distractive pentru pionieri”, București, EDP
- BRANGA, D. – 1968, „Jocuri de mișcare pentru pionieri”, București, Ed. Tineretului
- Bocoș, M.D, (2013). Instruirea interactivă. Iași: Polirom Chateau, J., (1972). Copilul și jocul. București: Editura Didactică și Pedagogică
- Claparede, E., (1975). Psihologia copilului și pedagogia experimentală. București: Editura Didactică și Pedagogică
- Fetescu, V., (1995). Preocupări pedagogice. Iași: Spiru Haret
- IACOVLEV, V -1981, „Jocuri pentru copii”, București, EDP
- Matei, N.C., (1982). Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ. București: Editura Didactică și Pedagogică
- Savu Cristescu, M., (2014). Teoria și metodologia instruirii, suport de curs, Universitatea de Vest din Timișoara
- Stan, C., (2001). Teoria educației. Actualitate și perspective. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeana
- Șchiopu, U., coordonator, (1970). Probleme psihologice ale jocurilor și distracțiilor, București: Editura Didactică și Pedagogică
- Șchiopu, U., (2001). Psihologia vârstelor. București: Editura Credis.
- Verza E., (1978). Omul, jocul și distracția. București: Editura Științifică și Enciclopedică

Jocul De Competiție

KLARA -BIANCA BALINT

Scoala Gimnaziala Octavian Goga Baia Mare

Cadrele didactice ocupă o poziție mult mai activă, focalizându-și atenția asupra dificultăților de susținere a disciplinei la clasă și a modalităților de reacționare la conduită agresivă a copiilor. Un loc important în prevenirea apariției conduitei agresive trebuie să-l aibă susținerea copiilor în procesul de însușire a modalităților noi de conduită. De obicei, adulții le spun copiilor cum nu trebuie să se comporte, fără însă să le arate cum trebuie să o facă, de aceea este necesară oferirea a unui model de comportament după care copilul ar putea să se orienteze. O condiție importantă o constituie și formarea unei motivații corespunzătoare, deoarece este necesară nu doar o atitudine pozitivă față de o formă nouă de conduită însușită, ci și tendința lăuntrică de a se comporta la modul corespunzător.

Pentru observarea comportamentului copilului pot fi folosite jocuri de același tipar căror semnificație constă în faptul că fiecare copil din cadrul grupei formate la un moment dat să rămână în afara jocului.

Exemple:

Joc1."Ocupă loc pe scăunel"

Scăunelele vor fi așezate în rând, două câte două, unul în spatele celuilalt, copii se vor juca pe lângă scăunel. După efectuarea unei mișcări, se fluieră, sarcina copilului fiind să se așeze pe un scaun, numărul scăunelelor fiind cu unul mai mic decât numărul participanților la joc.

Joc2."Ia popică"

Pe covor este desenat un cerc cu cretă, în interiorul căruia sunt așezate popice. Cantitatea popicelor este mai mică cu una decât participanții la joc. Copiii vor dansa pe muzică ritmată în exteriorul cercului desenat. La un moment dat se oprește muzica, sarcina copilului este să ia în mână o popică de pe covor.

Scopul ambelor jocuri constă într-o actualizare mai deplină a tendințelor motivaționale ale copiilor. Instrucțiunea îi determină pe copii la competiție și la câștigarea jocului. În timpul desfășurării jocului se va desfășura o amplă observație asupra fiecărui copil.

Culorile Pădurii Prin Ochi De Copil

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Proiect educațional ” Culorile pădurii prin ochi de copil”

în cadrul Programului internațional LeAF-”Să învățăm despre pădure”

Când un răsărit de soare sau un apus privit de sus, de pe vârful Oușoru, își revarsă razele blânde deasupra orașului Vatra Dornei, totul capătă culori minunate: verdele e parcă mai verde, albastrul e parcă mai albastru și-n jurul tău oamenii zâmbesc. Orașul nostru, situat într-o zonă binecuvântată cu aer curat, păduri mândre, pământ generos, ape vindecătoare și vârfuri maiestuoase ale munților ce ne înconjoară, este locul în care trăim zi de zi cu dorința de a prețui și de a păstra ceea ce ni s-a dăruit.

În Vatra Dornei, 27 de elevi sunt mai mult decât niște admiratori ai naturii, sunt copii care iubesc și protejează mediul înconjurător pentru că ”Natura suntem noi!”. Proiectul nostru ” Culorile pădurii prin ochi de copil” s-a desfășurat în etape: etapa de documentare, etapa de lucru și etapa de evaluare.

Etapă de documentare s-a desfășurat pe Classroom- platforma G-Suite for Education și la Centrul de vizitare al Parcului Național Călimani. Într-o sesiune online, comitetul de mediu a fost constituit din 6 elevi care aparțin colectivului clasei CP A, un colectiv alcătuit din 27 de elevi, copii cu vârstele cuprinse între 6 și 7 ani , încadrați ca participanți la proiect. Responsabilul comitetului de mediu a fost desemnată o elevă și primele două sarcini pe care le-a avut au fost să-și construiască o echipă și să adopte ”un pui de brad” oferit în dar de la Ocolul Silvic Vatra Dornei. Tot în această etapă au fost stabilite ca loc de desfășurare următoarele locații: platforma G-Suite for Education- Classroom, Centrul de vizitare al Parcului Național Călimani- Șaru Dornei, sala de clasă, curtea școlii, parcul orașului și pădurea înconjurătoare .

Titlului proiectului a fost obținut prin metoda brainstorming și are o semnificație deosebită pentru copii, deoarece sunt buni observatori de când sunt școlari și le-a atras atenția bogăția de culori din jurul lor atunci când sunt chiar și la o simplă plimbare prin Parcul Municipal al orașului. Sunt elevi talentați și și-au dorit să cuprindă în primele lor compoziții plastice dragostea lor față de natură.

Momentul cel mai frumos din etapa de documentare a fost acela în care am desfășurat prima activitate de tip outdoor și ne-am deplasat la Șaru Dornei pentru a afla lucruri noi și interesante despre pădure și biodiversitate, despre protecția mediului, direct de la rangerii Parcului Național Călimani. Elevii au fost foarte atenți: unii au arătat că știu multe denumiri de specii de plante și animale, despre plante și animale ocrotite prin lege, s-au comportat ca niște mici enciclopedii, plini de informații și de vervă și și-au pus în valoare cunoștințele, alții au absorbit informațiile noi așa cum florile cer lumina și au asaltat-o pe doamna Camelia Țârdea cu o mulțime de întrebări despre fauna și flora specifică zonei. A fost prima dată când activitatea nu a fost condusă de învățător, ci de copii. Eu doar m-am bucurat să-i văd cât erau de felițiți. Pentru răbdarea ei, doamna Camelia Țârdea a fost recompensată cu desene ale copiilor inspirate de Parcul Național Călimani.

A doua parte din etapa de documentare s-a desfășurat în sala de clasă. Elevii au realizat compoziții plastice în care au surprins culorile pădurii în anotimpul toamna sau iarna. Lucrările lor au fost utilizate ca fundal pentru calendarul nostru în proiectul eTwinning "Reading is life". Câțiva elevi au participat la Etapa I a Concursului de fotografie organizat în cadrul programului Eco-Școala și au obținut premii pentru "Peisaj din Bucovina". A treia parte din etapa de documentare s-a desfășurat în sala de clasă și a avut ca scop familiarizarea copiilor cu speciile de plante și animale din Parcul Municipal Vatra Dornei, un spațiu întins ca suprafață și care este centrul de atracție al orașului pentru toți turiștii. Am vizionat un documentar despre parc, despre pădurea înconjurătoare, faună și floră.

S-a discutat despre comportamentul iresponsabil al unor locuitori și turiști și despre soluții (mai multe coșuri de gunoi, o mai bună prezență a gardienilor pe aleile parcului, interzicerea rulării cu mare viteză pe aleile parcului). În ceea ce privește speciile de plante și animale, ele au fost doar trecute în revistă pentru că discuția a fost monopolizată de "Fratele urs" care, în ultima vreme, trece tot mai mult ...pe lângă oraș, iar alertele nocturne ne fac să nu mai dormim. Cu toate acestea, activitatea s-a finalizat pe un ton vesel pentru că toți ursuleții de pluș au fost invitați au fost rugați să-și spună păsurile și să joace ...teatru.

Etapa de lucru s-a desfășurat în parcul orașului și în pădurea înconjurătoare. de lucru, o lecție de desen cu titlul "Culorile pădurii" s-a desfășurat în pădure, a avut un caracter interdisciplinar și a îmbinat cunoștințe adecvate vârstei și adaptate nivelului lor de înțelegere din mai multe discipline (Comunicare în limba română, Dezvoltare personală, Matematică și explorarea mediului, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice). De exemplu, la Comunicare în limba română a fost lecturat textul "Povestea brăduțului" de Passionaria Stoicescu și a fost evidențiat mesajul educativ. La Dezvoltare personală, am primit sfaturi de la un copac pe care le-am supus unei discuții. Am împreună construit mini-postere cu mesaje, care au avut un impact emoțional asupra adulților, am discutat despre importanța pădurii ca mic ecosistem, ne-am orientat prin labirintul de copaci, am observat plante, am hrănit veverițele și păsările, am pictat "Culorile pădurii", am învățat cântecul "Toți copiii Pământului" și ne-am energizat cu jocuri și voie bună.

Etapa de evaluare s-a desfășurat în sala de clasă. Am adunat toate impresiile și gândurile copiilor și pot concluziona că a fost o experiență minunată participarea noastră la Programul "Să învățăm despre pădure". Pentru a dovedi atașamentul nostru față de ideea de protejare și conservare a mediului, ne-am hotărât să nu mai folosim pahare de plastic, să utilizăm de mai multe ori o sticlă de apă, să umplem bidoanele cu apă de la izvorul din parc, să reutilizăm unele materiale pentru a realiza, pentru a confecționa ceva diferit, atractiv și distractiv: ne-am făcut jucării noi din materiale reciclabile.

Astfel, elevii au avut ocazia să expună opinii în favoarea utilizării raționale a resurselor și a protejării acestui habitat numit pădure, să specifice beneficiile curative oferite de pădure - sport, mișcare, sănătate, să enumere oportunitățile economice și resursele - turism și utilizarea lemnului și nu, în ultimul rând, comportamentele civice ce trebuie încurajate.

În acest an școlar atât de zbuciumat, prin proiectul "Culorile pădurii prin ochi de copil" ne-am dorit să ne reconfirmăm statutul nostru de nucleu de educație ecologică în comunitate, școala noastră fiind membră în Programul "Eco -Școala" de mai bine de 10 ani.

Cu siguranță, și în anul școlar următor, ne vom lărgi aria și orizontul de cercetare pentru cei mai harnici voluntari în marea echipă a ambasadorilor și promotorilor respectului față de natură, vom continua prin activități specifice să atragem atenția asupra necesității urgente de protejare a mediului.

METODA PROIECTELOR

TATIANA NEAGOE

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 10 Municipiul Buzau

Prof. inv. preșc. Rîșnoveanu Nicoleta

Prof. inv. preșc. Neagoe Tatiana

Metoda proiectelor a fost inițiată de John Dewey, care la sfârșitul secolului al XIX –lea a elaborat o programă fundamentală , bazată pe necesitățile și posibilitățile copilului.

W.Kilpatrick popularizează ideile lui Dewey, aplicând în școlile americane metoda proiectelor. Scopul acestei metode era armonizarea școlii cu societatea, punând accentul pe acțiune, eficiență și independență în gândire. Ulterior metoda a fost adoptată și vârstelor timpurii, în Europa ajungând varianta propusă de S.Chard și L.Katy. Proiectul tematic este o metodă care stimulează și dezvoltă personalitatea în curs de formare a copilului, fiind o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau a practicului, către care copilul își îndreaptă întreaga atenție și energie. Argumentele care stau la baza folosirii metodei proiectelor în cursul procesului instructiv –educativ cu preșcolarii sunt:

- proiectul poate fi inclus într-un curriculum preșcolar din orice colț al lumii;
- proiectul tematic are o structură temporală care ajută cadrul didactic să-și organizeze progresiv activitatea cu copiii, în funcție de dezvoltarea lor, de interesul manifestat , dar și de gradul de cunoaștere a subiectului ;
- prin metoda proiectelor copiii pot aplica o mare varietate de cunoștințe și deprinderi sociale și intelectuale ,pe lângă cele de bază, date de curriculum.
- un proiect poate fi dus la bun sfârșit de un grup mic de copii, de toată clasa sau ocazional de un singur copil.

Subiectele alegerii proiectului pornesc de la copii și părinți, copii și cadre didactice sau cadrul didactic. Din experiența acumulată subiectele care pornesc de la interesul copiilor și părinților sunt cele care oferă mai multe satisfacții și valorifică mai bine cunoștințele copiilor.

În grădiniță proiectul tematic trebuie să fie legat de experiența de zi cu zi a copiilor, să nu fie unul abstract , care ar necesita multa informație și foarte mult timp, să fie în raport cu vârsta copiilor și să permită o abordare integrată.

Un exemplu de proiect este „**La multi ani Romania!** „

Tema proiectului este aleasă de educatoare. Harta Proiectului a cuprins : stema, drapelul, imnul, harta țării, frumusețile țării-formele de relief. Proiectul tematic a durat o săptămână și a fost amenajat centrul tematic. Procurarea materialelor au fost din grădiniță, dar si de la părinți. La centrul tematic s-a afișat o scrisoare de intenție prin care părinții au fost informați despre tema aleasă. Stabilirea obiectivelor proiectului au fost

-cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român,

-identificarea elementelor locale specifice țării și zonei în care locuiesc.

Stabilirea resurselor

Resurse procedurale:

-observația, povestirea, conversația, demonstrația, exercițiul, învățarea prin descoperire, jocul.

Resurse temporale:

O săptămână

Resurse umane:

20 de copii, părinți și bunici, educatoare, director muzeu.

Finalitatea proiectului

Produsele finite au fost expuse pentru amenajarea grădiniței cu ocazia Zilei de 1 decembrie.

Evaluarea proiectului s-a îndeplinit prin raportarea la obiectivele proiectului, la rezultatele așteptate la expunerea lucrărilor copiilor..

Ca activități experientiale am realizat: DLC „Am fost și eu la Alba Iulia și am văzut Marea Unire” de Dumitru Almaș –povestirea educatoarei și DOS Harta României-colaj.

În cadrul activităților pe arii de stimulare am desfășurat următoarele sectoare:

Știință „ Costume populare ” observare, Joc de masă „ Harta țării ” ; Artă .. Colorăm steagul tricolor “”. La activitățile de dezvoltare personală am realizat 2 jocuri „Țară țară vrem ostași , și jocul „De-a excursioniștii” . Aceste exemple de activități au fost desfășurate în cadrul unei zile printr-o activitate integrată .

Un alt exemplu de proiect este „**Din lumea celor care nu cuvântă**” , .

Obiectivele proiectului au fost:

-dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea micilor viețuitoare;

-cultivarea sensibilității față de valorile naturale ;

-aprofundarea cunoștințelor legate de micile viețuitoare ;

Harta proiectului și inventarul de probleme au fost afișate în sala de grupă, urmând să se completeze pe parcursul derulării proiectului.

Finalitatea proiectului a constat în realizarea unor produse finite, a unei machete și a unor fotografii cu aspecte din timpul derulării proiectului.

Cu sprijinul copiilor și al părinților am afișat imagini din reviste, cărți potrivit temei alese.

O altă activitate integrată s-a numit „**În ograda bunicii**”.

Exemple de activități :

Biblioteca: „Citire de imagini despre animale” , Ghici,Ghicitoarea mea!

Construcții : „Cușca lui Grivei”, „Curtea animalelor ‘

Joc de masa : Puzzle cu animale; Alege și potrivește ,’’

Joc de rol : De-a medicul veterinar; De-a fermierii

Domenii experiențiale :

D.Ș.Lectura după imagini –În ograda bunicii, Activitate matematică Exercițiu cu material individual: Sa numărăm până la...

DLC-Memorizare Zdreanță , Povestirea educatoarei,, Punguța cu doi bani’’ de Ion Creanga

DEC-Cantec „Graiul Animalelor ,’’

DOS-Memorizare „Cățelușul Șchiop ‘; Activitate practică Macheta –Ograda bunicii

DEC : Pictura –amprenta cu dopul de plută în contur „Cușca lui Grivei ,’’

DPM: Alergam corect-joc-Cainele și pisica –joc de mișcare; Pisica prinde șoareci;

ADP –Jocuri : Șoarecele și pisica , Puișori veniți la mama, Zboară , zboară, Cine cântă așa?

Proiectul valorizează copiii. Prin modul în care se implică reprezintă modele pentru colegii de grup. Proiectul facilitează negocierea care e vizibilă între copii, între grupuri. Apariția conflictelor în timpul confruntării de idei, realizarea sarcinilor de grup, alegerea liderului sunt situații care nu trebuie neglijate.

Indiferent ce tip de învățare promovează un proiect copiii au de rezolvat probleme și situații neprevăzute. Ei formează judecăți de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, își atribuie responsabilități, relaționează fac analogii în diverse situații, participă cu interes la toate activitățile.

Își exprimă fără rețineri ideile, emoțiile trăirile. Proiectul oferă posibilități de exersare a capacității de adresare de întrebări și întrebări la întrebări până se elucidează problemele, situațiile ivite în timpul activității în care e direct implicat copilul.

Fiecare proiect generează noi idei pentru următorul proiect, convinge copii că misterul este unul nou, necunoscut proiectului le creează situații concrete de investigare, dezbateri, prelucrare a informațiilor, valorizare a aptitudinilor.

Bibliografie:

V. Preda, S.Breben, E.Gongea , V. Mitrulescu – Învățarea bazată pe proiecte, ed. Arves.

Școala De Acasă

SANDU ANA

Scoala Gimnaziala Sfantul Nicolae Botosani

Școala de acasă – o nouă provocare pentru copii și o oportunitate pentru părinți

Profesor Sandu Ana-Lăcrămioara

Specialitatea Limba engleză

Școala de acasă implică susținerea copiilor de către părinți în demersul didactic și progresul copiilor pe parcursul lecțiilor derulate online. Părinții analizează comportamentul copiilor pe parcursul lecțiilor și se gândesc: „Al meu parcă nu citește la fel de repede/ Al meu nu e așa atent/ Ceilalți sunt mai vorbăreți/ Parcă unii răspund mai des și mai bine/ Al meu nu are așa multă încredere ca celălalt/ Oare lecția asta nu e sub nivelul copilului meu? / Oare a înțeles ceva de vreme ce nu pare să fie lecția asta pe nivelul lui?”

Tendința de a înțelege învățarea ca pe etapele de netrecut ale unei linii de producție, în care produsul e bun dacă a trecut exact și la timp prin punctele A, B, C... etc. este specifică nepedagogului. Cu atât mai specifică părintelui care are un fel de naturală urgență și presiune să-și aducă la linia de sosire copiii.

Nu există „linie de sosire”.

Procesul de creștere intelectuală - ca și cel de stabilizare fizică și imunitară - e unul cu mult „dus-și-ntors”. Creșterile sunt urmate de regres, revelațiile sunt traversate de blocaje, memoria e contrapunctată de uitări ridicole, performanța e atinsă după multe căderi și ridicări. Învățarea e o spirală, cu bucle continue de reîntoarcere, eroare, neputință, pierdere a încrederii.

Creșterea se întâmplă cu adevărat când copilul e însoțit în drumul lui de o persoană care are o proiecție luminoasă despre variantele devenirii, nu de unul cu reflexe funcționale de măsurare și îndoială permanentă. Este admirabil și normal ca părinții să ofere ajutor necondiționat copiilor pentru a realiza temele și a învăța de acasă, dar este foarte important ca părinții să nu completeze acest ajutor cu proiecția ratării: judecăți, dezamăgiri, amenințări, comparații, condiționări, urgențe.

Există un mod de a ajuta un copil, de a-l scoate din zona lui de confort, având grijă în primul rând de starea sufletească pe care o îmbraci când te așezi la birou, lângă el. Ea este cea care dă direcție sau taie aripi, chiar dacă intențiile sunt bune. Este esențial să ai o gândire pozitivă și să fii optimist (fă-ți în minte un scenariu de reușită și creștere), fii înțelept (învățarea academică se face mână în mână cu formarea caracterului), fii jucăuș și reglează-i ritmul de lucru după pasul calm și stabil al respirației tale. Dacă nu ai acest calm, depărtează-te de el, respiră, uită-te în tine și analizează propriul comportament.

Uită de alții, uită de comparații, privește-ți copilul cu drumul lui, cu ritmul lui, cu puterea lui, cu viitorul lui și numai al lui! Înainte de învățarea rațională, există o învățare subtilă - pe care copiii o iau ca atare de la voi - despre sine și puterile proprii.

Trebuie să menționez în cele ce urmează care sunt, de fapt, motivatorii adevărați pentru un școlar, în zilele în care școala nu era închisă:

- **o rutină fixă a zilei, o rutină instituțională:** copiii descoperă o cadență de lucru, un amestec între libertăți și constrângeri, în ritmul cărora se aliniază, copiind comportamente de grup. Acasă este greu să transformi sufrageria și mediul domestic de viață în regim organizat, planificat, repetabil și monitorizat de o autoritate, alta decât cea intimă, parentală; copiii au nevoie inclusiv de asta: de o figură autoritară externă familiei. (autoritate - nu în sens de „severitate”).

- **un rol în grup**, o relevanță personală câștigată din oglindirea în ochii celorlalți. În clasă, în pauze - copiii învață mult din punct de vedere socio-emoțional. Copii își exersează puterea limbajului verbal și nonverbal, instrumentele tranzacționale, puterea. Și acasă o fac, dar de la vârsta de 5 ani încolo, familia nu poate înlocui tribul social, anturajul. Cu acesta începe o nouă redefinire a sinelui, o prelungire a construcției pe care mama și tata o încep inițial, fără să fie suficienți. Copiii merg la școală ca să se descopere în ochii alterității. De aici rezultă energia care hrănește dezvoltarea academică: de la relevanța conectării cu celălalt.

- **ethosul școlii:** spațiul clasei, așezarea în bănci, instrumentele de lucru - toate funcționează ca obiectele unui ritual menit să declanșeze dispoziția de lucru altfel decât cea de acasă - unde de multă vreme creierul știe să se autoseteze pe cunoaștere autodirijată, spontană, informală. Copiii nu știu încă să amestece un spațiu destinat altei stări cu un mod de operare format altundeva. Nu pot încă să facă toți, cu ușurință, tranziția.

- **raportul emoțional copil-părinte, copil-profesor.** Fiecare dintre aceste două relații propune o altă ierarhie tranzacțională. De la părinți, copilul așteaptă validare necondiționată: „mama mă vede dincolo de ce produce creierul meu”. De la profesor, copilul acceptă o recunoaștere tranzacțională: „el oferă/eu primesc și întorc către el. La școală pot fi judecat, măsurat și evaluat. Acasă nu suport ca mama sau tata să facă asta cu mine - acest lucru ar însemna că de câte ori mintea mea nu produce rezultatul așteptat, eu pot fi iubit mai puțin.”

În concluzie fiecare dintre cei 4 factori de mai sus nu pot fi reproduși acasă. Acesta este motivul pentru care părinții par să se lupte cu ei sau mulți copii par să nu aibă motivații. Învățarea de acasă e la fel de importantă și poate chiar mai consistentă decât cea de la școală, dar atât timp cât ea e organică, relațională, inspirațională, informală.

Importanța Dezvoltării Limbajului Copiilor

CLAUDIA DIMITRIU

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Omul, ca ființă superioară, se deosebește de celelalte ființe pentru că gândește, creează, vorbește articulat, etc. Atributele omului ca ființă superioară sunt multiple, însă comunicarea, sub toate formele ei, este foarte importantă, începând cu orice vârstă. Vorbind cu ceilalți semenii, omul relaționează cu cei din jur, socializează, își exprimă trăirile, sentimentele, temerile, bucuriile, își dezvoltă personalitatea, se afirmă ca om integru, capabil, valoros.

Comunicarea orală a avut o importanță deosebită din cele mai vechi timpuri. Vechii greci și romanii considerau oratoria o adevărată artă, aceasta fiind studiată în școlile vremii, iar cei care vorbeau cursiv, frumos, inteligent erau cu adevărat adulți de mulțime. Cel care știa să capteze mulțimile era suveranul. De aceea, nu puține sunt exemplele unor mari oratori care au suferit tulburări ale limbajului în copilărie și adolescență, iar prin exercițiu au reușit să le depășească. Binecunoscut este exemplul lui Demostene care și-a învins bătălia gravă și dificultățile de pronunție din copilărie, devenind celebrul orator al lumii antice.

Explozia mass-media din perioada contemporană, apariția gadget-urilor de tot felul, influențează limbajul celor mici. Se observă frecvent o tendință a copiilor de vârste fragede de a se închide în lumea tabletei, a laptop-ului și a jocurilor, nu întotdeauna pașnice. Unii părinți, preocupați de aspectul material al vieții, devin stresați de multitudinea problemelor și îi uită deseori pe copii cu orele în această lume virtuală. Lipsa comunicării directe cu copiii sau adulții poate duce la tulburări diverse în planul limbajului, iar în unele cazuri devine necesară intervenția logopedică. Din nefericire, mulți educatori nu dețin cunoștințe insuficiente pentru a susține un astfel de demers. Devine astfel necesară specializarea cadrelor didactice în domeniul larg al tulburărilor de limbaj pentru o intervenție corectiv-compensatorie eficientă.

Din primele clipe de viață copilul comunică cu cei din jur, atrăgând atenția asupra sa. Descoperă, treptat, sunetele și le diferențiază de zgomote, descoperă vocea mamei, a tatălui, a fraților, bunicii, etc. Descoperă sunetul muzicii, treptat "glasul" unor instrumente muzicale. După dezvoltarea motricității, în jurul primului an din viață, jocul devine activitatea preponderentă a copilului de explorare a mediului înconjurător. Prin joc manipulează, învață, comunică, se dezvoltă, stabilește relații cu ceilalți copii și cu adulții din jurul său. Descoperă o lume nouă, uneori diferită de cea reală. Cu atâta farmec ne povestea Ion Creangă despre copilărie, spunând că bățul poate deveni un cal pentru cel mic, el e supărat pe "calul" lui că e năruș și îl ceartă, o întreagă lume este inventată în jocul micuțului și acesta participă cu tot sufletul la joc.

La această vârstă vorbirea clară și corectă a adultului cu copilul, participarea la jocul acestuia, citirea sau povestirea unor povești, răspunsul la întrebările din ce în ce mai încurcate ale celui mic devin esențiale în formarea cognitivă și comunicativă a copilului. Depistarea unor tulburări de limbaj la vârste fragede ajută intervenția cât mai timpurie și eficientă, în concordanță cu specificul acestora. La câteva luni de la naștere pot fi depistate și eventualele probleme de auz, programele de screening putând fi aplicate înaintea vârstei de 8 luni. Pe măsură ce copilul înaintază în vârstă, pot fi observate mai bine, diagnosticate și tratate diferitele dificultăți de limbaj sau de auz. Depistarea cât mai precoce a tulburărilor de vorbire, auz, înțelegere, comunicare în situații diverse este

necesară pentru stabilirea unui traseu diferențiat cât mai de timpuriu și rezolvarea optimă a dificultăților.

În perioada preșcolară se pot utiliza la grădiniță diverse jocuri de gimnastică a aparatului fono-articulator, de respirație, de emitere a sunetelor pe expirație, jocuri de repetare a unor onomatopee, iar la preșcolarii mari exerciții de depistare a sunetului inițial din cuvânt, a sunetului final, apoi a celorlalte sunete, precum și reprezentarea grafică a sunetelor.

Pentru a activa mușchii necesari pronunției se poate juca jocul "Oglinda". Preșcolarii își umflă obraji, execută diverse mișcări ale limbii, ale mușchilor feței, uitându-se în oglindă sau observându-i pe cei din jur. Exercițiile de respirație sau de încălzire a vocii înaintea activităților muzicale sunt plăcute elevilor și foarte utile: suflăm un fulg, bate vântul, inspirăm adânc iar pe expirație pronunțăm sau cântăm vocale, rostogolim creioane cu ajutorul expirației, împingem bărcuțe, etc.

Exercițiile de pronunție și de depistare a sunetelor din cuvânt se utilizează în grădiniță, în jurul vârstei de 4-5 ani. Jocul "Hora sunetelor" le cere copiilor să depisteze sunetul inițial, apoi pe cel final, apoi sunetele din interiorul cuvintelor. Se utilizează cuvinte din sfera lingvistică a vârstei, se începe cu cele bisilabice, formate din silabe deschise, apoi, în funcție de performanțele copiilor, se continuă cu cuvinte monosilabice, din mai multe silabe, cu silabe închise, cu grupuri consonantice, etc. pentru activarea permanentă a zonei proximale dezvoltării (Vîgotski, 1971). Jocul poate continua cu reprezentarea grafică a sunetelor cu puncte sau cerușe, eventual reprezentarea cu cerușe de altă culoare a sunetului care se urmărește a se preda în timpul activității.

Pentru depistarea eventualelor probleme de auz se pot juca diverse jocuri, precum "Deschide urechea bine", "Jocul sunetelor" sau "Jocul onomatopeelor", în care copiii trebuie să recunoască vocile altor copii, sunetele din natură, sunetele diferitelor instrumente muzicale și să repete diferite onomatopee, de exemplu, în timpul repovestirilor.

În jurul vârstei de 6 ani, la intrarea în școală, copilul utilizează în jur de 500 de cuvinte și cunoaște înțelesul a aproximativ 900 de cuvinte, pronunță sunetele limbii române, silabe, cuvinte și propoziții, povestește liber, cu fir logic, conținutul unei povești sau o întâmplare reală sau imaginară, ascultă cu atenție o poveste, pune întrebări, este receptiv. Preachizițiile limbajului obținute până la vârsta de 6 ani sunt foarte importante pentru dezvoltarea ulterioară a copilului pe toate planurile.

La vârsta școlară mică, începând cu clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, în perioada achizițiilor fundamentale, elevul ia cunoștință cu limbajul scris, asociat celui oral. În clasa pregătitoare, prin exerciții practice, utilizând metoda fonetică, analitico-sintetică, elevii descompun propozițiile în cuvinte, cuvintele în silabe, silabele în sunete, apoi le recompun, analiza și sinteza fiind metodele principale folosite în debutul școlarității.

Exercițiile orale sunt urmate, de obicei, de exerciții practice de reprezentare a propoziției cu o linie lungă de o anumită culoare, a cuvintelor componente cu linii de lungimi diferite dedesubt, a silabelor cu linii mai scurte sub fiecare cuvânt și a sunetelor cu puncte, fiecare reprezentat sub silaba și în poziția corespunzătoare în cadrul silabei. La sfârșit se recompun silabele, cuvintele și propoziția.

Se începe cu cuvinte extrase din imagini sau după povești citite elevilor, la început cuvinte bisilabice, monosilabice, plurisilabice, din care se cere depistarea sunetului inițial, apoi final, apoi a silabelor și a sunetelor din fiecare silabă, în ordinea corectă. Se continuă cu propoziții bine alese din sfera limbajului elevului, mai întâi propoziții formate din două cuvinte, apoi din trei și mai multe cuvinte.

Principala metodă de predare-învățare a scris-cititului este cea a abordării integrate a limbajului cu toate componentele sale: vorbire, audiere, scris, citit. Predarea integrată a

limbii române vine în sprijinul școlarilor mici, eficientizând însușirea acestui instrument de bază în formarea ulterioară a copilului.

Tulburările de limbaj sau auz ale copilului sunt mai evidente la această vârstă. Se pot depista mai ușor dificultățile de pronunție, mai ales după schimbarea incisivilor. Cadrul didactic poate observa dacă există dificultăți și la ce nivel se evidențiază acestea: fonetic, morfologic, semantic, sintactic sau pragmatic. Se pot descoperi și cauze ale acestor tulburări, natura lor, asociațiile cu alte disfuncționalități, cadrul larg în care se manifestă, implicațiile psihologice și sociale. Intervenția cât mai timpurie este foarte importantă, cunoscut fiind faptul că tulburările de limbaj netratate tind să se consolideze și cronicizeze.

Tulburările de limbaj care persistă la această vârstă au tendința să se cronicizeze și sunt mai greu de corectat, e nevoie de mai multă muncă și voință pentru înlăturarea lor. Aceste dificultăți persistente pot avea efecte negative și în planul dezvoltării personalității copilului, pot crea sentimente de inferioritate, de frustrare, de scădere a stimei de sine. Educatorul trebuie să susțină și să aprecieze orice demers de corectare și recuperare a dificultăților, în paralel cu susținerea emoțională a copilului, încurajarea în permanență, accent pe aspectele pozitive ale dezvoltării personale, comunicare și colaborare cu părinții în scopul conștientizării și responsabilizării tuturor factorilor implicați în educația elevului.

”Viața nu este nici simplă, nici complicată, nici limpede, nici mohorâtă, nici contradictorie, nici coerentă. Este – și atâta tot. Numai limbajul o ordonează sau o complică, o luminează sau o întunecă, o diversifică sau o unifică.” (Antoine de Saint – Exupery)

Bibliografie:

- Hathazi, A. (2015), *Teorii ale comunicării: sisteme, tehnici, aplicații* – suport de curs, Cluj-Napoca
- Anca, M.; Hațegan, C., (2008), *Terapia limbajului. O abordare interdisciplinară*, Presa Universitară Clujeană: Cluj-Napoca
- Dumitrana, M., (1999), *Educarea limbajului în învățământul preșcolar*, vol. I *Comunicarea orală* și vol II *Comunicarea scrisă*, Editura Compania: București
- Dumitru, Gh., (1998), *Comunicare și învățare*, București, EDP

Explorând Lumea Prin Creativitate

ANDREEA MARIN

Grădinița Nr. 206

Explorând Lumea Prin Creativitate

Prof. Înv. Preșcolar. Marin Andreea Grădinița Nr. 206 , București, Sector 1

Rolul esențial al creativității în viața copiilor la grădiniță

În grădiniță, creativitatea este un element vital în dezvoltarea copiilor, oferindu-le oportunități esențiale pentru a-și exprima imaginația și a-și descoperi propriile lor talente și interese.

Creativitatea stimulează gândirea originală și inovatoare a copiilor, ajutându-i să găsească soluții la probleme și să-și exprime ideile în moduri neașteptate. Prin intermediul activităților creative, copiii învață să-și dezvolte abilitățile sociale, colaborând cu alți copii în timp ce își construiesc și împărtășesc ideile.

Articolele de papetărie colorate, vopsitul, desenul și modelarea cu plastilină sunt doar câteva exemple de tehnici de predare atractive care încurajează creativitatea în rândul copiilor de grădiniță.

Jocurile de rol și dramatizările îi ajută pe copii să-și exploreze imaginația și să-și dezvolte abilitățile de comunicare și cooperare.

Folosirea poveștilor și a cântecelor interactive poate transforma procesul de învățare într-o experiență plină de distracție și creativitate pentru cei mici.

Creativitatea îi învață pe copii să-și asume riscuri și să-și exprime ideile fără frică de greșeală, promovând încrederea în sine și reziliența.

Atelierul de artă devine un spațiu sacru în care copiii își pot lăsa imaginația să zboare, experimentând cu diferite materiale și tehnici pentru a-și crea propriile lor opere de artă.

Încurajarea exprimării libere a ideilor și a emoțiilor prin desen, pictură sau colaj este esențială pentru dezvoltarea creativității și a stimei de sine. Prin intermediul activităților practice, cum ar fi construirea cu cuburi sau jocurile de puzzle, copiii își dezvoltă abilitățile cognitive și își îmbunătățesc capacitatea de rezolvare a problemelor.

Educatorii pot să încurajeze creativitatea prin oferirea de provocări și întrebări deschise, care să stimuleze gândirea critică și explorarea neașteptată a subiectului.

Călătoriile în natură pot fi, de asemenea, o modalitate minunată de a stimula creativitatea copiilor, oferindu-le oportunități de a-și folosi imaginația într-un mediu dinamic și în continuă schimbare.

Învățarea prin intermediul jocului și a experiențelor practice permite copiilor să-și descopere pasiunile și să-și dezvolte abilitățile într-un mod distractiv și motivant.

Integrarea tehnologiei în activitățile creative poate fi o modalitate eficientă de a atrage atenția copiilor și de a le oferi noi modalități de a-și exprima creativitatea. Creativitatea

nu doar îi ajută pe copii să învețe lucruri noi, ci îi motivează și să își păstreze curiozitatea și entuziasmul pentru învățare pe tot parcursul vieții.

Prin experimentarea cu diferite medii artistice și tehnici de creație, copiii își dezvoltă abilitățile de observare și atenție la detalii.

Predarea prin intermediul povestirii și a jocurilor de rol poate transforma procesul de învățare într-o călătorie captivantă în lumea imaginației.

Încurajarea diversității și a originalității în lucrările artistice îi învață pe copii să aprecieze și să respecte perspectivele și creativitatea celorlalți.

Prin promovarea unui mediu liber de judecată și critică, educatorii pot să sporească încrederea copiilor în propriile lor idei și abilități creative.

Creativitatea nu este doar o abilitate, ci o modalitate de viață care îi învață pe copii să se bucure de procesul de învățare și să descopere frumusețea și posibilitățile nelimitate ale lumii din jurul lor.

ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ

VALI ENE

Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”,

Tehnologii digitale pentru învățare interactivă

Fiecare elev este unic și are nevoie să fie valorizat, să beneficieze de practici educaționale deschise și flexibile. Continuarea folosirii aplicațiilor digitale, favorizează adaptarea și dezvoltă capacități de învățare pentru toți elevii. Învățarea digitală a devenit o necesitate pentru mulți elevi și profesori din întreaga lume, iar impactul acestei schimbări este unul semnificativ.

Pentru elevi, învățarea digitală poate fi benefică în multe moduri. Aceasta poate permite accesul la resurse educaționale din întreaga lume și poate oferi oportunități de învățare personalizată, care poate fi adaptată la stilurile individuale de învățare. În plus, învățarea digitală poate fi mai flexibilă decât învățarea tradițională în clasă, permițând elevilor să-și organizeze mai bine timpul și să-și ajusteze ritmul de învățare.

1. Aplicația CANVA

Descriere :

Platformele digitale de învățare oferă un mediu de învățare adaptabil, care poate fi personalizat pentru fiecare elev în parte. Acestea pot fi utile pentru elevii cu cerințe speciale, precum și pentru elevii care au dificultăți în a înțelege anumite concepte.

Prin intermediul acestei aplicații am realizat împreună cu elevii sigle, postere, diplome și invitații pentru partenerii din cadrul proiectelor Erasmus si eTwinning desfășurate în ultimii ani. Elevii au reușit să realizeze materiale deosebite folosind informațiile disponibile pe platformă.

Am încercat să găsim cele mai bune metode pentru a-i determina pe elevii cu cerințe educative speciale să se implice conștient în aceste activități. Colegii i-au implicat în mod activ, i-au ajutat acolo unde au întâmpinat greutăți și i-au încurajat mereu.

Implicarea lor cât mai directă în situații de viață simulate, trezesc motivația și implică participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur.

1. Aplicația KAHOOT!

Descriere :

Utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea elevilor cu cerințe educative speciale poate fi o modalitate excelentă de a asigura incluziunea în clasa de elevi. Materialele multimedia, cum ar fi videoclipurile, prezentările și animațiile pot fi folosite pentru a ilustra concepte abstracte sau complexe într-un mod mai accesibil pentru elevi. Aceste materiale pot fi, de asemenea, utile pentru elevii care sunt mai vizuali sau auditivi în învățare.

Instrumentele de evaluare digitală pot fi utilizate pentru a asigura o evaluare echitabilă a elevilor, indiferent de abilitățile lor. Aceste instrumente pot include jocuri educative, chestionare digitale sau evaluări bazate pe competențe. Este foarte important faptul că

elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație.

Am folosit această aplicație atât în predare(vizionând filmulețe sau jucând jocuri deja postate) dar și în evaluare pentru care am creat teste pe baza conținuturilor predate. Jocurile/testele create în Kahoot se pot folosi în orice moment al activității: în recapitularea cunoștințelor, în fixarea cunoștințelor, în etapa de predare, ca evaluare formativă sau chiar ca evaluare sumativă. Se pot juca individual sau în grup.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care pot ajuta la asigurarea incluziunii elevilor în clasa de elevi prin utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea acestora. Este important ca aceste activități să fie integrate într-un plan de învățare mai larg și să fie adaptate la nevoile individuale ale fiecărui elev.

Blended learning este o metodă de predare care combină elementele de învățare online și offline. Acest tip de predare poate fi foarte util, deoarece permite elevilor să se bucure de avantajele învățării online, precum și de avantajele învățării tradiționale la clasă.

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA GÂNDIRII

CAMELIA MARIA BENTE

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.1 Marghita

Jocul, ca formă specifică a activității copilului, la vârsta preșcolară devine un valoros mijloc de educație a copilului. Prin joc copilul învață, cunoaște, se autocunoaște, își exersează facultățile mintale, se deprinde să coopereze cu alți copii, își exersează voința, stăruința, câștigă încredere în sine, învață să acționeze după cum trebuie, nu doar după cum vrea; prin joc, copilul socializează, transfigurând mental realitatea în asumarea rolurilor și în atribuirea imaginară a funcțiilor dorite unor obiecte aduse în joc.

Jocul este activitatea dominantă a copilăriei. Formele de manifestare ale jocului și funcțiile sale diferă de la o perioadă de vârstă la alta. Dacă în perioada copilăriei jocul îndeplinește mai multe funcții cognitive sau formativ-educative, mai târziu funcțiile sale devin de recreare și reconfortare fizică și psihică. O dată cu intrarea preșcolarului în școală, jocul devine din activitate principală, una secundară, păstrând încă importante valențe educative.

O dată cu debutul școlar, locul dominant al jocului este luat de altă formă de activitate – învățătura – după cum mai târziu, locul acesteia îl va lua munca. Imaginat de copil, jocul îi oferă motivația pentru activitate, îi trezește interese și încrederea în forțele proprii. Aria preocupărilor copiilor în grădiniță este atotcuprinzătoare, oferind largi posibilități de organizare a unor jocuri variate, atât a celor spontane, inițiate de copii, cât și a celor sugerate și îndrumate de educatoare. Conceperea jocului ca mijloc și ca procedeu metodic se bazează pe existența unor premise biopsihologice ce susțin actul învățării și dezvoltarea copiilor.

Ținând seama de specificul jocului în anii preșcolarității, proiectarea procesului educațional va trebui să se sprijine pe acesta pentru a realiza o învățare care să meargă de la ușor spre dificil, de la cunoscut spre necunoscut, în mod plăcut și atractiv. Astfel, prin jocul didactic se realizează în mod treptat și pe nesimțite trecerea de la joc la învățătură. El are un rol bine definit în procesul instructiv-educational din grădiniță. Caracteristica esențială a jocului didactic constă în îmbinarea unitară și armonioasă a sarcinilor de învățare – exersare cu funcții specifice învățării.

Importanța pe care o are dezvoltarea vorbirii în întregul proces instructiv – educativ pune în fața educatoarelor deosebite sarcini. Activitatea copilului din grădiniță, sub orice formă s-ar manifesta, solicită intens participarea limbajului. Cum știm însă, dezvoltarea limbajului este strâns legată de dezvoltarea gândirii, fiind o funcție prin care gândirea este exersată și dezvoltată. Limbajul și gândirea au, la vârsta preșcolară, anumite caracteristici de care, trebuie să ținem seama în munca educativă.

Jocul didactic constituie cel mai eficient mijloc pentru dezvoltarea vorbirii și gândirii copiilor. În planificarea jocurilor didactice se va ține seama în deosebi de necesitatea de a crea legătura cu celelalte activități. Astfel, prin unele jocuri didactice urmărim să exersăm, să fixăm anumite informații. De exemplu, după ce copiii au căpătat informații referitoare la formă, culoare, mărime, perceperea relațiilor spațiale se vor putea organiza jocuri didactice ca "Spune ce sunt", "Jocul culorilor", "Așează mulțimea și spune unde ai așezat", "Caută discul", "Ce nu este corect", prin care ei vor aplica și vor exersa cele învățate. Totodată realizăm, astfel, îmbogățirea cunoștințelor ceea ce contribuie la

dezvoltarea gândirii, a calităților acesteia. Prin aceste exerciții se poate avea și o sistematizare a cunoștințelor, ceea ce formează gândirea logică.

Îmbinarea elementelor de joc cu cele de instruire – jocul didactic – constituie pentru copii un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor numărului și socotitului. De asemenea, jocul didactic solicită intens participarea activă a preșcolarului. Emoțiile epe care le determină participarea la acțiunea jocului didactic sporesc eficiența activității de însușire a cunoștințelor de număr.

Desigur, jocul didactic va fi precedat de o activitate obligatorie în care copilul să fi fost familiarizat cu noțiunea de număr și cu numărul. Prin joc i se dă sarcina de a repeta, într-o formă nouă, atractivă, cunoștințele predate. Repetarea, consolidarea sau verificarea cunoștințelor prin intermediul jocului didactic se realizează diferit în funcție de sarcina activității, de forma pe care o îmbracă acțiunea jocului și de materialul didactic folosit de educatoare.

Astfel, în jocul “Cine știe să numere mai departe?” sau “Câți porumbei sunt?” copiii sunt puși în situația de a exersa numărul. În jocul “Spune a câta jucărie lipsește” li se cere să precizeze locul fiecărui număr în șirul numerelor naturale, iar în jocurile “Stopul”, “Adu atâtea jucării câte îți arată cercetașul” se exersează raportarea numărului la cantitatea corespunzătoare.

Jocurile logice acordă un rol dinamic intuiției, punând accent pe acțiunea copilului asupra obiectelor. Manipularea obiectelor de către copii conduce la formarea percepțiilor, accelerând formarea structurilor operatorii ale gândirii. Treptat, obiectele sunt înlocuite cu imagini și după aceea se continuă cu folosirea unor scheme și simboluri, ceea ce face posibil accesul copiilor spre noțiuni abstracte.

Acționând asupra obiectelor mediului ambiant, asupra imaginilor acestora, copiii sunt solicitați să sesizeze diferite raporturi ce intervin între ele și învață să redea prin cuvinte acele raporturi. În joc intervine și procesul invers: pornind de la o situație descrisă verbal, acționând asupra obiectelor vizuale se reconstituie imaginea corespunzătoare. În acest fel copiii se obișnuiesc să stabilească o legătură firească între cuvânt și semnificația sa, să gândească, să se exprime corect.

Sarcinile jocurilor logice se complică progresiv. Prin consolidarea cunoștințelor referitoare la descrierea unei piese geometrice prin cele patru atribute ale sale (formă, culoare, grosime, mărime), pentru exersarea operațiilor cu mulțimi și a expresiilor caracteristice ale acestora (intersecția *și-și*, diferența *da-nu*, reuniunea *sau-sau*, complementarea reuniunii *nici-nici*); ca și pentru însușirea cât mai corectă a limbajului matematic accesibil se poate organiza un joc logico-matematic în care copiii se joacă cu două cercuri așezându-le în poziții variate unul față de altul. Prin practica jocurilor logice se acumulează o serie de experiențe care permit copiilor să grupeze obiecte de același fel ori să separe obiecte după diverse criterii.

Valoare formativă a jocurilor logice sporește cu atât mai mult cu cât educatoarea respectă următoarele principii:

- rolul copilului să nu se rezume la contemplarea situației în care a fost pus, ci să-l determine să caute soluții, să își imagineze singur diferite variante care duc la rezolvare și să își confrunte propriile păreri cu ale colegilor
- să-l obișnuiască pe copil să “studieze” diversele variante care duc la rezolvare, alegând-o pe cea mai avantajoasă și înțelegând că există mai multe căi de rezolvare
- copilul să aibă libertate deplină în alegerea variantelor de rezolvare; el trebuie să motiveze variantele alese arătând avantajele pe care le prezintă ele
- copilul va învăța foarte multe lucruri corectându-și propriile greșeli
- verbalizarea acțiunilor, exprimarea rezultatelor obținute, deși sunt foarte importante, nu se situează pe același plan cu însăși activitatea.

Aplicând principiile menționate, educatoarea va căuta să stimuleze inițiativa și inventivitatea copiilor, determinându-i să-și confrunte părerile, să caute singuri soluțiile, să înțeleasă din propriile greșeli. În acest sens, J. Piaget recomandă “a nu impune reguli înainte să fie înțelese, ci a încerca să le faci accesibile prin experiența copilului.”

Educatoarea nu trebuie să impună copiilor un anumit system de lucru. E foarte bine dacă preșcolarul își găsește singur procedeul cel mai potrivit de a acționa în joc; J.J. Rousseau a susținut “copilul să nu știe nimic pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși, să nu învețe știința, ci s-o descopere.”

Aria jocurilor logice este largă și cu un conținut variat. Ele pot fi eșalonate astfel încât să corespundă grupelor de vârstă și să fie în același timp adaptabile atât pentru o proiectare liniară, cât și pentru una concentrică, alcătuind un sistem încheiat.

Bibliografie:

1. Debesse, M, Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970
2. Dienes, Z.P., Un studiu experimental asupra învățării matematicii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973
3. Dima, S., Copilăria fundament al personalității, Editată de Revista Învățământului Preșcolar, București, 1997
4. Dima, F., Metodica predării numărului și socotitului în grădinița de copii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971
5. Iftimie, G. GH., Jocuri logice pentru preșcolari și școlari mici, Editura Didactică și Pedagogică
6. Neagu, M., Beraru, G., Activități matematice în grădiniță, Editura A.S.S., 1995

NUME: JUGLAN MADALINA RAMONA
NUME: MANEA ADRIANA
UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRADINITA PP MUGURASII
LOCALITATE: RAMNICU SARAT

Diferențiere și individualizare în procesul didactic

O expresie ce își are baza din jurul nostru. Nu putem trăi singuri, clar nu putem fi privați de familie, prieteni, colegi, etc., toți sunt cei care vin în jurul nostru „și ne susțin, ne iubesc, ne sprijină atunci când sunt etape care ni se par anevoioase, dar și când totul este bine.

Așa este și în colectivitatea de la grădiniță. Lumea celor mici este o „măcheta”, a „lumii mari”. Și prichindeii au nevoie să fie „doi”, „să nu se simtă singuri”, respinși, frustrați. Nevoia de echipă devine mai acută în momentul în care unul dintre ei este cu nevoi speciale, iar nevoia nu este doar a lui, ci a tuturor celor din jurul lui. El are nevoie în jurul lui, pentru că dependența de altcineva este o „sincopă”, specifică tuturor celor cu nevoi speciale, este nevoia de a primi ajutor, sprijin, de a fi model de imitație, de a comunica, de a se simți apărat, dar mai ales în mediul preșcolar/școlar, de a fi ajutat și ACCEPTAT. Este o luptă continuă de a schimba mentalități, opinii și acțiunile copiilor. Să nu uităm că ei vin din sânul familiei, acolo sunt adulți iar unul dintre ei nu-l va accepta pe X, fiindcă este un copil „altfel”, nu copilul este problema, ci adultul! Acolo este problema de acceptare, care poate avea la bază o frustrare sau o multitudine, amalgame de cauze, traume neconsumate sau poate neconștientizate, dar acest aspect nu îl vom expune acum.

Aici acceptarea va începe întâi cu adulții pentru că și ei vor fi parte din echipă. Copiii sunt cei care de cele mai multe ori se accepta unul pe celălalt mult mai ușor, dacă nu vin „sugestii”, de la adulți.

Pe scurt copilul cu CES este copilul în jurul căruia va exista întotdeauna o echipă, fie ea compusă doar din familie și specialiști ce se ocupă de el, fie de ceea ce se consideră ideal familie-grupul lui-cadre didactice –cadre medicale și psihoterapeuți, logopezi, etc. –societate. Societatea este cea mai găunoasă parte din echipă, este cea care judecă după aparențe și care creează bullying-ul. Când societatea este cu o gândire și principii sănătoase de viață, lucrurile funcționează și acțiunile au finalitate. Voi argumenta concret cele afirmate, prezentând cazul

„Ionuț”, copil cu autism, 4 ani, cu familie ce provine din centrul de plasament, abandonată la naștere sau la vârstă fragedă. Deci bunicii lipsesc, cum lipsește și baza familială –frați, surori, unchi, mătuși, verișori, etc. Așadar, Ionuț, are în jurul lui doar familia, adică pe mama și tatăl lui. Copilul manifestă nervozitate, agitație, neliniște, nu poate comunica ușor, iar atunci când o face este greoi și devine frustrat, agitat, lovește copiii, se ascunde, urlă, țipă fără motiv. După prima săptămână hotărâsc să discut cu părinții lui. Unii din copii devin agitați, iar alții dintre ei refuză să mai vină la grădiniță, invocând motivul: „ne este frică de Ionuț”. Discuția cu cei doi îmi limpezește imaginea de ansamblu și îmi conturează schița pentru planul de acțiune. Cum bănuiam, cei doi nu realizează situația copilului, ei ne fiind la rândul lor informați, școliți, ajutați. Discuțiile cu ei salvează partea de bază, piatra de temelie: „acceptarea” că Ionuț trebuie ajutat, iar primul pas ce trebuie făcut, să cerem părerea avizată de la specialiști. Deci pornim în aventura vieții lui Ionuț. Urmează a se stabili un program săptămânal la psiholog, psihoterapeut, logoped, astfel încât educatoarea să-și creioneze un program pentru el.

Se stabilește o ședință cu părinții la grupă, unde educatoarea prezintă cazul, cu acordul părinților lui Ionuț și cere ajutor tuturor părinților, propunând să înființeze chiar și o comunitate, mini asociație a lor, un grup, o echipă. Ce se întâmplă? Surpriza este una emoționantă, primii care vin cu idei și propuneri de echipă, nu sunt chiar acei părinți ai căror copii refuzau să mai vină la grădiniță. Oare să fi sensibilizat situația expusă sau chiar să fi înțeles într-adevăr că acest copil trebuie ajutat, susținut, dar mai ales acceptat iar rolul lor este de partener direct în „marea”, echipă ce se clădește să îl ajute. Vom vedea aceasta pe parcurs, deoarece drumul este lung și nu-i ușor deloc. Important este că primul pas a fost cimentat. Următoarele săptămâni vor fi hotărâtoare. Vom face următorii pași: vom ajuta părinții să urmeze programele stabilite, să nu se simtă singuri, îi vom încuraja, sprijini și vom clădi în jurul lor un cerc al prieteniei-echipă.

Ionuț nu este singurul copil cu nevoi speciale din grădiniță, la o altă grupă, dar mai mică, există un alt copil cu aceleași nevoi ca ale lui. Hotărâsc cu doamna educatoare de la acea grupă de a realiza echipă-parteneriat în care vom colabora, totul pentru a ajuta pe cei doi dar și de a crea climat favorabil celorlalți copii, de a-i accepta, de a realiza, că nu doar X din grupa lui este altfel. Timpul trece, iar acțiunile din grădiniță, munca specialiștilor, sprijinul nostru, al tuturor, dau roade. Ionuț devine vesel și cooperant, este receptiv la activitățile desfășurate la noul din jurul lui, este acceptat și este sociabil, ba mai mult, are nevoie permanentă de validare că el poate, că el se

descurcă, că el este la fel ca ceilalți, doar că el are nevoie mai mult de ajutor.

S-au făcut activități diverse: jocuri variate, activități care i-au antrenat și provocat acțiuni extrașcolare, iar implicarea echipei toată a fost formidabilă. Deci „când sunt doi...trei...dar mai ales echipă”, puterea crește și rezultatele sunt uimitoare. Ionuț este astăzi elev în clasa a-VIII-a, într-o școală normală, urmează să susțină examenul de capacitate, știe că îl va promova și își va urma visul, căci are un vis, acela de a fi actor, da, este pasionat de artă și frumos, în special de actorie, iar noi toți, într-o zi vom fi în sală și îl vom aplauda în picioare pentru rolul „vieții lui”. Mulțumim Ionuț, pentru că ne-ai dat posibilitatea de a-ți fi în jur și a te ajuta, pentru că am făcut parte din această poveste frumoasă.

Bibliografie: Curriculum pentru Educație timpurie –Ministerul educație 2019

Programa activităților instructive-educative în grădinița de copii 2021

Metodica activităților instructive-educative în grădinița de copii –Editura Paralele 45, 2014

Florentina Mogonea.

